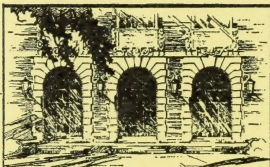

881

P5co.j

1875

LIBRARY
OF THE
UNIVERSITY
OF ILLINOIS

881
P5co.j
1875

NOTICE: Return or renew all Library Materials! The *Minimum Fee* for each Lost Book is \$50.00.

The person charging this material is responsible for its return to the library from which it was withdrawn on or before the **Latest Date** stamped below.

**Theft, mutilation, and underlining of books are reasons for disciplinary action and may result in dismissal from the University.
To renew call Telephone Center, 333-8400**

UNIVERSITY OF ILLINOIS LIBRARY AT URBANA-CHAMPAIGN

MAY 15 1998

CLASSICS

L161—O-1096

Digitized by the Internet Archive
in 2014

PLATONIS SYMPOSIUM

IN VSVM SCHOLARVM

EDIDIT

OTTO IAHN

EDITIO ALTERA AB H. VSENERO RECOGNITA

BONNAE

APVD A. MARCVM

MDCCLXXV 59

881
p500
1875

PLATONIS

INSTITUTIONES

ARITHMETICAE

LIBER PRIMUS

UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

BONNAE, TYPIS CAROLI GEORGI, VXIV. TYP.

881
P5co.j
1875

CLASSICS

CHRISTIANO AVGVSTO BRANDIS

PHILOSOPHO PHILOLOGO

COLLEGAE INTEGERRIMO

A. MCMCCCLXIV

115822

B (Bekkeri \mathcal{N}) codex membranaceus, quem E. D. Clarkius Patmo ex bibliotheca monasterii s. Ioannis ablatum in Bodleianam uniuersitatis Oxoniensis intulit (cf. Clarkii *travels* II 2 p. 348), ubi n. 39 notatur. scriptus est a. 895, non ut aiunt 896, quod docet subscriptio in fine addita (cf. Gaisfordii catal. codd. Clark. p. 69 Porsoni *tracts* p. 269 Schanzii nou. comment. Plat. p. 113)

ἔγγραφη χειρὶ ἰω̄ καλλιγράφου
 εὐτυχῶς ἀρέθῃα διακόνοι πα
 τρεῖ νομισμάτων βυζαντί
 ων δέκα καὶ τριῶν μηνὶ νοεμ
 βρίου ἰνδικτιῶν ἰδ̄ ἔτει κόσμου
 ̄ςυδ βασιλείας λέοντος τοῦ φι
 λοχῶ υἱοῦ βασιλείου τοῦ ἀειμνήστου

contulit post Th. Gaisfordium (lect. Platon. Oxon. 1820 p. 90 sqq.) uir graece doctissimus Benjamin Iowettius, liberalitate non minus quam libertate animi insignis, qui lectiones diligentissime enotatas humanissime necum communicauit. eas summa cum fide rettuli, nisi quod prosodiam neglectam hic illic notare supersedi. [nunc quod etiam accuratius referri potuerunt, Martini Schanzii meritum est, qui commentationum Platoniarum nou. p. 38 sqq. opera indefessa codicem quasi cum puluisculo excussit].

V (Bekkeri \mathcal{A}) codex membranaceus bibliothecae Vaticanae n. 225, qui inde a. f. 381b symposium exhibet. post Bekkerum accuratissime mihi contulit Eugenius Petersenus. habui praeterea uarias lectiones Bastii manu nitidissime descriptas.

C (Bekkeri \mathcal{I}) codex bombycinus Coislinianus 155 bibliothecae Parisiensis, scriptus saec. XIV, in quo inde a fol. 149b symposium legitur. post Bekkerum in usum meum officiose contulit summa diligentia Alfredus Holderus.

[V^bC^b lectiones cod. VC a Bekkero excerptae aut eiusdem silentio notatae. bvc correctores codicum BVC.]

ς cod. reliquorum uel plerique uel aliquot [praesertim ΞY aut DK].

[* asteriscus lectioni adpositus correctionem alterius editoris significat].

Locos Platonicos ab Ioanne Stobaeo in eclogas physicas relatos exhibui ad fidem codicis Borbonici n. 299 (Farnes. A), meliorum librorum archetypi, a Curtio Wachsmuthio conlati.

Hermannus Sauppium et Hermannus Vsenerus emendationes a se excogitatas amicissime mihi utendas concesserunt.

In scholiis recensendis adhibui copias a Siebenkeesio (anecd. graec. 1798 p. 49), Ruhnkenio (schol. in Platonem 1800 p. 43), Gaisfordio (catal. codd. Clark. 1812 p. 79) [et M. Schanzio nou. comm. Plat. p. 125], Bekkero (comment. crit. 1823 t. II p. 373) paratas.

NOTITIA IMAGINVM.

- In fronte libri statua parua marmorea exhibita est, quae Platonem sedentem uolumen manibus tenentem reddit; sellae nomen ΠΛΑΤΩΝ inscriptum est. edidit Aemilius Braunius (*mon. ined. d. inst.* III tab. 7). cf. Laert. Diog. III 25 ἐν δὲ τῷ πρώτῳ τῶν ἀπομνημονευμάτων Φαβωρίτου φέρεται ὅτι Μιθριδάτης ὁ Πέρσης ἀνδράντια Πλάτωνος ἀνέθετο εἰς τὴν Ἀκαδημίαν καὶ ἐπέγραψε· Μιθριδάτης ὁ Ῥοδοβάτου (Ἰστροβοδαίου Marresius de Fauorino p. 102) Πέρσης Μούσαις εἰκόνα ἀνέθετο Πλάτωνος, ἣν Σιλανίων ἐποίησε.
- In fronte testimoniorum Socratis caput notissimum, in fine p. 38 Alcibiadis protome ad exemplum Vaticanum nondum editum curam agente Wolfgango Helbigio delineata exhibetur, [nunc ab eodem edita *mon. ined. d. inst.* VIII tab. 25 cf. *annali* 1866 t. XXXVIII p. 228 sqq.].
- In fronte symposii p. 39 pictura uasculi a Millino editi (*peint. de vas. ant.* II tab. 58) uiros et iuuenes praesente Amore conuiuantes repraesentat.
- In fine symposii anaglyphum arculae aeneae Pompeis repertae Diotimam monstrat Socratem Amoris mysteriis initiantem. post Auellinium (*descr. di una casa Pompeiana* 1837. *mus. Borb.* IX tab. 59) explicauit *ann. d. inst.* 1841 XIII p. 272 sqq. [editum *ibid.* tab. H, unde repetiit Schwanitzius, *Platonische studien* fasc. I (Francof. 1864). simillimum nuper prodiit in uasculo Etrusco argentato anaglyphum, editum in *monum. instituti archaeol.* IX tab. 26, 2 explicatum a Kluegmanno *annali* 1871 t. XLIII p. 15 sq.]

Tantum fere ante hos undecim annos Otto Iahnus editioni nitidissimae praefatus erat. cuius exemplis diuenditis cum bibliopola honestissimus simul et Adolfus Michaelis meus me conuenirent ut editionis nouae curam reciperem, id officium, etsi minime paratum me accedere sentiebam, tamen recusare nec uolui nec potui, tantum me uiri egregii mihique beneuolentissimi, primum praeceptoris post etiam collegae, memoriae debere ratus, ut mea illi opera qualiscumque non deesset. In qua re, ut par est, nihil antiquius habui, quam ut quo consilio Iahnus conuiuui Platonici editionem instituerat, idem ego quoque secutus librum scholis quantum possem etiam utiliorem redderem. itaque quo certiora et accuratiora de tribus libris manuscriptis, quos sano iudicio Iahnus ex turba delegerat, referri possent, etiam Vaticani et Coisliniani lectionem a Peterseno et Holdero in Iahnii usum excerptam iterum excussi, et quoniam uirum in codicibus graecis quasi habitantem nec magna prae minutis neglegentem aliquando plus uidisse quam iuuenes diligentissimos illos quidem eorumque quae uerbis conceptis testantur testes locupletissimos, sed in libris graecis tractandis tum fere recentes et consentaneum erat et usus docebat, ex Imm. Bekkeri commentariis utriusque codicis memoriam suppleui. nam Vaticanum tantum afui ut loco mouerem quippe ex Bodleiano transcriptum, ut eam ipsam ob causam retinendum censuerim in exemplis scholarum usu dicatis. deinde quae interim ad emendandum conuiuuium prolata sunt, colligenda mihi erant. feracissimi autem hi anni fuere commentationum, in quibus de emendando aut explicando hoc Platonis libro disputatur. nondum Iahnus conuiuuium a Baitero iterum recognitum (edit. Turic. minoris t. XVII 1863) nouerat. paullo post Badhamus uir laudatissimus cum in praefatione et commentariolo Euthydemii Lachetisque tum peculiari editione Londini a. h. s. LXVI emissa Iahnii nescius conuiuuium et acute et audacter pertractauit. sic ad difficiliora quaeque denuo examinanda excitata sunt uirorum doctorum studia, S. Voegelini, cuius de conuiuio epistula critica iam editioni Turicensi minori a. XLI praemissa erat (musei Heluet. noui t. VI p. 227 sqq.), Teuffelii (mus. Rhenan. t. XXVIII p. 342 sq. XXIX p. 133 sqq.), Vermehreni (*Platonische studien* Lips. 1870 p. 34 sqq.). alii quoque, praesertim Martinus Schanzius (*festgruss*

der philol. gesellschaft zu Würzburg 1867 p. 86 sqq. et in nouis commentationibus Platoniceis Wirceb. 1870, libro utilissimo), Ioannes Vahlenus (*zeitschr. f. d. Oesterreich. gymn.* 1872 t. XXIII p. 499 sqq. et in doctissimo poetices Aristotelicae commentario Berol. 1874 edito), Nic. Maduigijs in aduersariis locos conuini multo cum fructu attigerunt. nuperrime denique, cum schedas meas operis pararem, Rettigij accessit editio assiduo labore maturata. in tanta multitudine et olim et nuper docte sciteque obseruatorum esse non pauca male inuenta, esse etiam nonnulla quae taedeat referre neque ea solius Hommelij, quis miretur? sed talia adnotari si qui reprehendunt, ei uereor ne neque discentium utilitati neque doctorum commodo satis consultum uelint. hi enim quasi iudices quam plenissimam actorum relationem iure suo postulant: illi examinandis corrigendi conaminibus iudicium exercebunt artique interpretandi assuefient, cuius principium dubitatio est. itaque etsi quaedam plane ridicula deleui, sciens tamen non pauca adposui, in quibus discatur quid distent aera lupinis. Cetera quae obseruanda editori religioso sunt, quid attinet dicere? quae tunc demum si praestita non fuerint, legentes animaduertere, praestita ne sentire quidem plerique soleant. ego, ut breui dicam, hoc agendum censui, ut qualem uoluisset Iahnus iterum prodire editionem suam, talem ego praestarem. ideo uel emendationem hodie mihi non minus quam olim certam p. 99, 8 quoniam Iahnio probare frustra nisus eram, recipere nolui. ceteroqui in lectione constituenda meo usus iudicio exemplar Bodleianum sic expressi, ut eius lectionem saltem uoluerim non nisi certa emendatione mutare. a quo instituto uno tantum loco p. 84, 10 recessi, ubi *σάλω* et paullo audacius *ἐπιδότης* scripsi, non tamquam ab ipso Platone dicta existimarem, sed ut simili quodam exemplo ratio artificij Gorgiani appareret. praeterea cum in uetustioribus Platonis libris olim fugam hiatus multo latius patuisse indiciis non obscuris perspiciatur, etsi nolui ad modum Badhami apostrophum et coronidem usquequaque inculcare, tamen Bodleiani fidem procedendum ratus adscitis etiam Coisliniani et ultra ueterum scriptorum testimoniis sermonem leuigauit, ut primo aspectu, quo usque hiatum a Platone uitatum librorum memoria testetur, conspicuum cuique sit.

Sunt quorum me paeniteat. Herodiani auctoritati temere cedens p. 42, 13 *ἔρεσθαι* edidi, quo accentu cod. Coislinianus uti solet. ego tantam duco libri unici Bodleiani auctoritatem, ex ipsa eruditae antiquitatis paradisi repetendi, ut ne in his quidem mi-

nutiis, nisi erroris causa non lateat, inpune neglegatur (cf. quae in Fleckeiseni annali 1865 p. 237 sq. dixi). ille uero ut l. s. *ἐρέσθαι*, p. 87, 7 *ερέσθαι*, sic idem Phaedon. p. 78 B Alcib. I p. 119 C Menon. p. 71 A *ἐρέσθαι* Gaisfordio teste exhibet; idem *αἰσθέσθαι* Alcib. I p. 127 E et conu. p. 127, 20. 128, 5 *καταδαρθεῖν* (etsi qui ibi nuper *καταδάρθειν* scripsit, Rettigio testis paullo grauior adest quam quem aduocat scholiasta Aristoph. nub. 38, Didymus siue ut ex Nauckii inuento nuncupauit Boethus Milleri *mélanges de littérature grecque* p. 401, ab editore *καταδαρθῶ* corrigente non satis intellectus), contra eodem auctore p. 127, 21 *ἐξέγροσθαι* et scribendum fuit et a me scriptum est. nimirum incerto prosodiae usu, aliis infinitiuum ab ipso aoristo *ἠρόμην ἐδαρθον* repentibus, aliis propter formae similitudinem ad infinitiui praesentis accentum delapsis, cum fons memoriae hodieque suppetat fidei profecto non multo minoris, quam qualibus ipse Herodianus usus paradosis stabilire solebat, quis illum temere et inconsulto neglegat? Porro ut p. 110, 21 *πλεῖν ἢ ἐκτὼ κοτύλας* scripsi, itidem p. 45, 22 *πλεῖν ἢ τρισμυροῖς* corrigere, eorum memor quae post Dindorfium et Cobetum ipse in Fleckeiseni annali 1872 p. 741 exposueram. ex qua commentatiuncula etiam quo iure p. 127, 4 *δεῖν* participium reposuerim, rationes et testimonia cognosci possunt. Platonicis ibi locis addere liceret Politici p. 298 D *καὶ ἐὰν ναυμαχεῖν ἄρα δεῖν πον*, quod exhibet Bodleianus, nisi *AEIN* ex *AEHI* natum esse probabilius esset quam contrarium. sed in Libanii apol. Socr. t. III p. 19, 5 *ἀλλ' οὐκ ἔγραψε μὲν οὐδὲ ἀνέγνω, εἶπε δὲ ἀπὸ στόματος οὕτως ὡς δεῖν μεθιστάναι τὴν πολιτείαν* participium a Reiskio male suspectatum esse *δεῖ* uel *δέοι* temptante aduerbium *οὕτως* indicio est. Iahnii ad uerba obelo confodienda paullo facilioris atheatesin uellem etiam p. 77, 5 non probassem. scilicet in uerbis *πράττει δ' ἐναντία ὄσους θεοῖς ἀπεχθάνεται* cum numeros poetae tragici sentire mihi uiderer in pedestrem sermonem solutos *πράττει δ' ἐναντί' ὅς θεοῖς ἀπήχθετο*, uersum existimabam ab erudito homine adscriptum ad illustrandam dictionis *ἐναντία πράττειν* uariam significationem. sed haec sententia, aduersum Amorem facere neminem posse nisi quem di plane perditum uelint, etsi argumentandi cursum paullisper moratur, tamen et apte illo loco addi potuit et eo facilius se scriptori offerebat, quo magis eam uersu siue alius poetae siue ipsius Agathonis tunc celebrem fuisse sumas. nam notum est et ueteribus iam obseruatum (cf. ad p. 43, 10. 83, 27), quantopere in conuiuio, maxime in Agathonis oratione Plato amet poe-

tarum flosculos et uersiculos sermoni intexere. ex quo genere etiam colon p. 83, 19 esse cum structura mutata et genetius licentia plane poetica cum uerbo *κυβερνᾶν* iunctus, tum ipsi numeri arguunt hiatu admisso (ut p. 82, 21 οὐδὲ ἸΑρης) consulto obscurati

καὶ Ζεὺς κυβερνᾶν θεῶν τε κἀνθρώπων — .

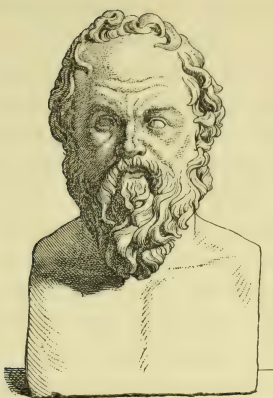
quid quod in Diotimae sermone p. 102, 5 integer hexameter legitur ex quodam oraculo, nisi fallor, sumptus? cuius uel aduerbium *ἀεὶ* in Bodleiano diphthongo solita carens indicium est:

καὶ κλέος ἐς τὸν ἀεὶ χρόνον ἀθάνατον καταθέσθαι.

Denique in Aristophanis oratione quae ad locum desperatum p. 74, 3 proposui, deleri iubeo.

In corrigendis typographi speciminibus etsi mecum adulescentes aliquot docti, quibus meritam gratiam lubens etiam publice refero, diligentissime uersabantur, tamen uel sic operarum errores relictis sunt. p. 5 primo uersui numerus 178, non 188 ascribendus erat; p. 32 Eusebiani testimonii numerus LIX intercidit; in adn. ad p. 47, 5 Boeckhii nomen operae littera legitima priuarunt, tomum ClGr. eadem bis indicarunt. contra mea culpa est, quod ad p. 87, 30 Badhami coniecturam *φύλαξον παρὰ παντῶ μνησόμενος ὅπου δεήσει* ad Euthyd. p. 93 propositam et ad p. 97, 22 Cobetianam (mnemos. n. s. III p. 199) *ὁ μέγιστός τε καὶ σφοδρός ἔρως* oblitus sum memorare.

BONNAE ID. NOV. CIOIÖCCCLXXV

TESTIMONIA DE PLATONIS SYMPOSIO

DE SYMPOSIH LECTIONE TITVLO ARGVMENTO

I GELLIVS I 9, 8 „haec noster Taurus cum dixisset: Nunc autem, inquit, isti qui repente pedibus inlotis ad philosophos deuertunt, non est hoc satis, quod sunt omnino ἀθεώρητοι ἄμουσοι ἀγεωμέτρητοι, sed legem etiam dant, qua philosophari discant. alius ait: ‘hoc me primum doce’, item alius ‘hoc uolo’ inquit ‘discere, istud nolo’. hic a symposio Platonis incipere gestit propter Alcibiadae comissionem (p. 212 c sq.), ille a Phaedro propter Lysiae orationem. est etiam, inquit, pro Iuppiter, qui Platonem legere postulet non uitae ornandae, sed linguae orationisque comendae gratia nec ut modestior fiat sed ut lepidior“.

inter decem Platonis dialogos ab Iamblichio delectos (cf. Proclus in Alcibiad. I p. 11 Cr.), a Platoniceis certatim lectos et explanatos symposion septimum obtinuit locum, cf. prolegg. philosophiae Plat. 26 (t. VI p. 220 ed. C. F. Herm.).

mirum quod tam rara sunt commentariorum a Platoniceis ad symposion interpretandum scriptorum uestigia. qualis memoria nuper ex etymologio Florentino (cf. Milleri *mélanges de*

II *lit. gr.* p. 315) prodiit, ubi etymologi magni verbis p. 821 de uoc. Ὀκεανός haec subiunguntur: Πορφύριος ἐν τῷ περὶ Ἑρωτος τοῦ ἐν συμποσίῳ· ἢ παρὰ τὸ ὠκέως ἀνέσθαι παρ' αὐτὸν τὸν δρόμον τῶν ἀστέρων· οὕτως εὔρον ἐγώ. quae haud scio an Porphyrius a Phaedri oratione p. 178_B tractanda ad Homericum illud Ξ 201 Ὀκεανόν τε θεῶν γένεσιν delatus disseuerit.

III LAERTIVS DIOG. III 49 τοῦ δὲ λόγου τοῦ Πλατωνικοῦ δύο εἰσὶν ἀνωτάτω χαρακτῆρες ὃ τε ὑψηγητικός καὶ ὁ ζητητικός. διαιρεῖται δ' ὁ ὑψηγητικός εἰς δύο ἄλλους χαρακτῆρας θεωρηματικόν τε καὶ πρακτικόν. καὶ τῶν ὁ μὲν θεωρηματικός εἰς τὸν φυσικὸν καὶ λογικόν, ὁ δὲ πρακτικός εἰς τὸν ἡθικὸν καὶ πολιτικόν..... εἰσὶ δὲ... τοῦ δ' ἡθικοῦ ἢ τε ἀπολογία καὶ 50 ὁ Κρίτων καὶ Φαίδων καὶ Φαῖδρος καὶ τὸ συμπόσιον κτλ.

IV PROCLVS in Plat. de re p. p. 350 οἱ ἐκ τῶν πραγμάτων ὑπὸ τοῦ Πλάτωνος ἐπιγεγραμμένοι (ὑπογεγρα. ed. Bas. *) διάλογοι, καὶ μὴ ἐκ προσώπων ὡς ὁ Ἀλκιβιάδης ἢ Φαίδων, καὶ ἐκ τῶν ἐν τοῖς διαλόγοις ζητουμένων πραγμάτων, ἀλλ' οὐ τῶν περιστατικῶν, ὡσπερ τὸ συμπόσιον, οὗτοι δ' οὖν πάντες ἀπὸ τοῦ προηγουμένου προβλήματος ἔχουσιν (scr. ἔχουσι τὴν) ἐπιγραφὴν.

V PLVTARCHVS quaest. conu. I prooem. p. 612 ἐπεὶ δὲ καὶ σοὶ δοκεῖ τῶν μὲν ἀτόπων ἢ λήθῃ τῷ ὄντι σοφῇ κατ' Εὐριπίδην εἶναι, τὸ δὲ ὅλως ἀμνημονεῖν τῶν ἐν οἴῳ μὴ μόνον τῷ φιλοποιοῦ λεγομένων μάχεσθαι τῆς τραπέζης, ἀλλὰ καὶ τῶν φιλοσόφων τοὺς ἐλλογιμωτάτους ἀντιμαρτυροῦντας ἔχειν, Πλάτωνα καὶ Ξενοφῶντα καὶ Ἀριστοτέλην καὶ Σπεύσιππον Ἐπίκουρόν τε καὶ Περύτανιν καὶ Ἰερώνυμον καὶ Δίωνα τὸν ἐξ Ἀκαδημίας, ὡς ἀξιὸν τινος (l. τι*) σπουδῆς πεπονημένους ἔργον ἀναγράψασθαι λόγους παρὰ πότον γενομένους —.

VI PLVTARCH. ibid. VI prooem. p. 686 ἀλλ' ἕτερον οὐκ ἔλαττον ὑπῆρχε τοῦτο τοῖς παρὰ Πλάτωνι δειπνήσασιν, ἢ τῶν καληθέντων παρὰ πότον ἀναθεώρησις· αἱ μὲν γὰρ τῶν ποθοῦντων (fort. ἡδυπαθοῦντων) ἡδοῖναι τὴν ἀνάμνησιν ἀνελεύθερον ἔχουσι καὶ ἄλλως ἐξίτηλον, ὡσπερ ὄσμῃν ξύλων ἢ κνίσσαν ἐναπολειπομένην· προβλημάτων δὲ καὶ λόγων φιλοσόφων ὑποθέσεις αὐτοὺς τοὺς μνησθέντας εὐφραίνουσιν αἰεὶ πρόσφατοι παροῦσαι καὶ τοὺς ἀπολειφθέντας οὐχ ἥττον ἐστιᾶσθαι (εἰς αἰτίαν legitur *) παρέχουσι τοῖς αὐτοῖς ἀκούοντας καὶ μεταλαμβάνοντας· ὅπου καὶ νῦν τῶν Σωκρατικῶν συμποσίων μετονοσία καὶ ἀπόλασις ἐστὶ τοῖς φιλολόγοις, ὡσπερ αὐτοῖς

ἐκείνοις τοῖς τότε δειπνοῦσι. καίτοι εἰ τὰ σωματικά τὰς ἡδονὰς παρεῖχον, ἔδει καὶ Ξενοφῶντα καὶ Πλάτωνα μὴ τῶν λαληθέντων ἀλλὰ τῶν παρατεθέντων ἐν Καλλίου καὶ Ἀγάθωνος ὄψων καὶ πεμμάτων καὶ τραγημάτων ἀπογραφὴν ἀπολιπεῖν· νῦν δ' ἐκείνα μὲν οὐδέποτε, καίπερ ὡς εἰκὸς ἐκ παρασκευῆς γενόμενα καὶ δαπάνης, λόγου τινὸς ἠξιώθη, τὰ δὲ φιλοσοφηθέντα μετὰ παιδιᾶς σπουδάζοντες εἰς γραφὴν ἀπετίθεντο καὶ κατέλιπον παραδείγματα τοῦ μὴ μόνον συνεῖναι διὰ λόγων ἀλλήλοις παρὰ πότον ἀλλὰ καὶ μεμνήσθαι τῶν λαληθέντων.

VII PHILO de uita contempl. 7 (t. II p. 480 Mang.) τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι συμποσίων τὰ περιβόητα καὶ σημειωδέστατα δύο ταῦτά ἐστιν, οἷς καὶ Σωκράτης παρετύγχανε, τὸ μὲν ἐν Καλλίου, ἠνίκα στεφανωθέντος Ἀυτολύκου τὰ ἐπινίκια εἰστί-
 ᾶτο, τὸ δὲ ἐν Ἀγάθωνος· ἃ καὶ μνήμης ἠξίωσαν ἄνδρες τὰ τε ἦθη καὶ τοὺς λόγους φιλόσοφοι, Ξενοφῶν τε καὶ Πλάτων. ἀνεγράψαντο γὰρ ὡς ἀξιολογηθέντα, οἷς ὑπετό-
 πασαν χρήσεσθαι παραδείγμασι τοὺς ἔπειτα τῆς ἐν συμπο-
 σίοις ἐμμελοῦς διαγωγῆς. ἀλλ' ὅμως καὶ ταῦτα συγκρινόμενα τοῖς τῶν ἡμετέρων, οἳ τὸν θεωρητικὸν ἠσπάσαντο βίον (Essenos dicit), γέλως ἀναφανεῖται. ἡδονὰς μὲν οὖν ἔχει ἐκάτερον, ἀν-
 θρωπικώτερον δὲ ἐστὶ τὸ Ξενοφῶντος· αὐλητρίδες γὰρ καὶ ὀρχησταὶ καὶ θυματοποιοὶ καὶ ποιηταὶ γελοίων ἐπὶ τῷ σκῶ-
 ψαι καὶ χαριεντίζασθαι μέγα φρονούντες εἰσι, καὶ τινα ἄλλα τῶν ἐν ταῖς ἰλαρωτέραις ἀνέσει. τὸ δὲ Πλατωνικὸν ὅλον σχεδὸν ἐστὶ περὶ ἔρωτος, οὐκ ἀνδρῶν ἐπὶ γυναιξίν ἐπιμανέντων ἢ γυναικῶν ἀνδράσιν αὐτὸ μόνον — ἐπιτελοῦνται γὰρ αἱ ἐπι-
 θυμῖα αὐταὶ νόμῳ φύσεως —, ἀλλὰ ἀνδρῶν ἄρσεσιν ἡλικία μόνον διαφέρουσι· καὶ γὰρ εἴ τι περὶ Ἔρωτος καὶ οὐρανοῦ Ἀφροδίτης κεκοιμηθεῖσθαι δοκεῖ, χάριν ἀστεῖσμοῦ παρείληπται. τὸ γὰρ πλεῖστον αὐτοῦ μέρος ὁ κοινὸς καὶ πάνδημος ἔρως διεί-
 ληφεν, ἀνδρείαν μὲν τὴν βιωφελεστάτην ἀρετὴν κατὰ πόλεμον καὶ κατ' εἰρήνην ἀφαιρούμενος, θήλειαν δὲ νόσον ταῖς ψυχαῖς ἀπεργαζόμενος καὶ ἀνδρογύνους κατασκευάζων, οὗς ἐχρῆν πᾶσι τοῖς πρὸς ἀλκὴν ἐπιτηδεύμασι συγκροτεῖσθαι. λυμηνάμενος δὲ τὴν παιδικὴν ἡλικίαν καὶ εἰς ἐρωμένης τάξιν καὶ διάθεσιν ἀγαγὼν ἐξημίωσε καὶ τοὺς ἐραστὰς περὶ τὰ ἀναγκαῖοτάτα, σῶμά τε καὶ ψυχὴν καὶ οὐσίαν· ἀνάγκη γὰρ τοῦ παιδεραστοῦ τὸν μὲν νοῦν τετάσθαι πρὸς τὰ παιδικὰ καὶ πρὸς ταῦτα μόνον ὄξυ-
 δερκοῦντα, πρὸς δὲ τὰ ἄλλα πάντα ἴδια τε καὶ κοινὰ τυφλοῦ-
 μενον ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας καὶ μάλιστα εἰ ἀποτυγχάνοι συντή-

κεσθαι· τὴν δὲ οὐσίαν ἐλαττοῦσθαι διχόθεν, ἔκ τε ἀμελείας καὶ τῶν εἰς τὸν ἐρώμενον ἀναλωμάτων. παραφύεται δὲ καὶ μείζον ἄλλο πάνδημον κακόν· ἐρημίαν γὰρ πόλεων καὶ σπάνιν τοῦ ἀρίστου γένους ἀνθρώπων καὶ στείρωσιν καὶ ἀγονίαν τεχνάζονται, οἳ μιμοῦνται τοὺς ἀνεπιστήμονας τῆς γεωργίας, σπεύροντες ἀντὶ τῆς βαθυγείου πεδιάδος ὑφάλμους ἀρούρας ἢ λι- 481 θώδη καὶ ἀπόκροτα χωρία, ἃ πρὸς τῷ μηδὲν πεφυκέναι βλαστάνειν καὶ τὰ βληθέντα φθείρει σπέρματα. σιωπῶ τὰ τῶν μύθων πλάσματα καὶ τοὺς δισωμάτους, οἳ κατ' ἀρχὰς προσφύντες ἀλλήλοις ἐρωτικαῖς δυνάμεσιν αὖθις οἷα μέρη συνελλυθότα διεξεύχθησαν, τῆς ἀρμονίας ὑφ' ἧς συνείχοντο λυθείσης. εὐπαράγωγα γὰρ ταῦτα πάντα δυνάμενα τῇ καινότητι τῆς ἐπινοίας τὰ ὧτα δελεάζειν, ὧν ἕκ πολλοῦ τοῦ περιόντος οἱ Μωσέως γνώριμοι, μεμαθηκότες ἕκ πρώτης ἡλικίας ἐρᾶν ἀληθείας, καταφρονοῦσιν ἀνεξαπάτητοι διατελοῦντες.

DE CONVIVIIS INSTITVENDIS

VIII ATHENAEVS V 3 p. 186 D ἡμεῖς δὲ νῦν περὶ τῶν Ὀμηρικῶν συμποσίων λέξομεν. ἀφορίζει γὰρ αὐτῶν ὁ ποιητὴς χρόνους πρόσωπα αἰτίας. τοῦτο δὲ ὀρθῶς ἀπεμάξατο ὁ Ξενο- E φῶν καὶ Πλάτων, οἳ κατ' ἀρχὰς τῶν συγγραμμάτων ἐκτίθενται τὴν αἰτίαν τοῦ συμποσίου καὶ τίνες οἱ παρόντες. Ἐπίκουρος δὲ οὐ τόπον, οὐ χρόνον ἀφορίζει, οὐ προλέγει οὐδέν. ἐτι 187 A δὲ ὁ μὲν Ὀμηρος ἡλικίας εἰσάγει διαφέροντας καὶ ταῖς προαιρέσεσι τοὺς κεκλημένους, Νέστορα καὶ Αἴαντα καὶ Ὀδυσσεά, τὸ μὲν καθόλου σύμπαντας τῆς ἀρετῆς ἀντεχομένους, εἶδει δὲ B διαφόροις ὁδοῖς ὠρηκτότας ἐπ' αὐτήν. ὁ δ' Ἐπίκουρος ἅπαντας εἰσήγαγε προφήτας ἀτόμων, καὶ ταῦτ' ἔχων παραδείγματα τὴν τε τοῦ ποιητοῦ τῶν συμποσίων ποικιλίαν καὶ τὴν Πλάτωνός τε καὶ Ξενοφῶντος χάριν. ὧν ὁ μὲν Πλάτων τὸν μὲν Ἐρυξίμαχον ἰατρόν, τὸν δ' Ἀριστοφάνη ποιητήν, ἄλλον δ' ἀπ' ἄλλης προαιρέσεως σπουδάζοντας εἰσήγαγε, Ξενοφῶν δὲ καὶ τινὰς ἰδιώτας συνανέμιξε. Ἐπίκουρος 177 B δὲ συμπόσιον φιλοσόφων μόνων (μόνον libri *) πεποιήται.

ἐδίδαξε δ' Ὀμηρος καὶ οὐδ' οὐ δεῖ καλεῖν, ἀλλ' αὐτομά- C τος ἰέναι πρεπόντως, ἐξ ἑνὸς τῶν ἀναγκαίων δεικνὺς τὴν τῶν ὁμοίων παρουσίαν (B 408) αὐτόματος δὲ οἱ ἦλθε βοήν ἀγαθὸς Μενέλαος. δῆλον γὰρ ὡς οὔτε ἀδελφὸν οὔτε γορέας οὔτε γυναῖκα κλητέον οὔτ' εἴ τις ἰσοτίμως (ἰσοτίμως libri: corr. Nauckius) τινὰς τούτοις ἔγει καὶ γὰρ ἂν ψυχρὸν εἶη καὶ ἄφιλον.

.... Πλάτων δ' ἐν τῷ συμποσίῳ περὶ τῶν αὐτῶν λέγει οὕτως 188 A
 'ἵνα καὶ ἀμείνωνος δίαταν' (p. 174B). Βακχυλίδης δὲ περὶ B
 'Ἡρακλέους λέγων ὡς ἦλθεν ἐπὶ τὸν τοῦ Κήρυκος οἶκον, φησὶν
 (fr. 33)

ἔστη δ' ἐπὶ λάϊνον οὐδόν,
 τοὶ δὲ θοΐνας ἔντυον, ὧδέ τ' ἔφα·
 αὐτόματοι δ' ἀγαθῶν
 δαΐτας εὐόχθους ἐπέρχονται δίκαιοι
 φῶτες·

αἱ δὲ παροιμία ἢ μὲν φησιν 'αὐτόματοι δ' ἀγαθοὶ ἀγαθῶν
 ἐπὶ δαΐτας ἴασιν', ἢ δὲ 'αὐτόματοι ἀγαθοὶ δειλῶν ἐπὶ δαΐτας
 ἴασιν'. οὐ δεόντως γοῦν Πλάτων τὸν Μενέλεων ἐνόμισεν εἶναι
 δειλόν, ὃν ἀρήφιλον Ὅμηρος λέγει (P 1) καὶ μόνον ὑπὲρ C
 Πατρόκλου ἀριστεύσαντα (P), καὶ τῷ Ἐκτορι πρὸ πάντων πρό-
 θυμον μονομαχεῖν (H 94), καίπερ ὄντα τῇ ῥώμῃ καταδεέστερον,
 ἐφ' οὗ μόνου τῶν στρατευσαμένων εἴρηκεν 'ἐν δ' αὐτὸς κίεν
 ἦσι προθυμίῃσι πεποιθώς' (B 588). εἰ δὲ ὁ ἐχθρὸς ὁ βλα-
 σφημῶν αὐτὸν εἴρηκε 'μαλθακὸν αἰχητήν' (P 587) καὶ διὰ
 τοῦτο Πλάτων τῷ ὄντι μαλθακὸν αὐτὸν ὑπολαμβάνει (p. 174 c),
 οὐκ ἂν φθάνοι καὶ τὸν Ἀγαμέμνονα τιθεὶς ἐν τοῖς φαύλοις,
 ὃν αὐτὸς φησὶν εἶναι ἀγαθόν (Plato p. 174 c), εἴπερ εἰς αὐτὸν D
 εἴρηται τοῦτο τὸ ἔπος 'οἶνοβαρές, κυνὸς ὄμματ' ἔχων, κραδίην
 δ' ἐλάφοιο' (A 225). οὐ γὰρ εἴ τι λέγεται παρ' Ὀμήρω, τοῦθ'
 Ὅμηρος λέγει πῶς γὰρ ἂν εἴη μαλθακὸς Μενέλαος ὁ τὸν
 Ἐκτορα μόνος ἀπειρῶσας τοῦ Πατρόκλου (P 89) καὶ Εὐφορβον
 ἀποκτείνας τε καὶ σκυλεύσας ἐν μέσοις τοῖς Τρωσὶ (P 95);
 τὸ δὲ μηδὲ τὸν στίχον ὃν ἠτιάτο τελείως κατανοῆσαι ἄτοπον, E
 δι' οὗ 'βοήν ἀγαθὸς' Μενέλαος λέγεται (B 408). τοῖς γὰρ
 ἀνδρειοτάτοις Ὅμηρος εἶωθεν ἐπιφωνεῖν, καλούντων τῶν πα-
 λαιῶν τὸν πόλεμον βοήν.

πάντα δ' ὧν ἀκριβῆς Ὅμηρος καὶ τὸ μικρὸν τοῦτο οὐ παρέ-
 λιπε, τὸ δεῖν θεραπεύσαντα τὸ σωματίον καὶ λουσάμενον ἵεναι
 πρὸς τὸ δειλνόν ἀπρεπὲς γὰρ ἦν, φησὶν Ἀριστοτέλης F
 (fr. 165), ἦκειν εἰς τὸ συμπόσιον σὺν ἰδρωτί πολλῷ καὶ
 κοινορτῷ

καὶ πρὸ τοῦ θοινᾶσθαι δὲ ἅ δει ποιεῖν ἡμῶς διδάσκει 179 B
 πάλιν Ὅμηρος, ἀπαρχὰς τῶν βρωμάτων νέμειν τοῖς θεοῖς.
 καὶ σπονδοποιεῖται γε τοὺς δαιτυμόνας. ἄπερ καὶ C D
 Πλάτων φυλάττει κατὰ τὸ συμπόσιον. μετὰ γὰρ τὸ δειπνήσαι
 σπονδὰς τέ φησι ποιῆσαι καὶ τὸν θεὸν παιωνίσαντας τοῖς

νομιζομένοις γέρασι * * * (p. 176 A). παραπλησίως δὲ καὶ Ξενοφῶν (copu. 2, 1). παρὰ δ' Ἐπικούρω οὐ σπορδή, οὐκ ἐπαρχὴ θεοῖς, ἀλλ' ὡσπερ Σιμωνίδης ἔφη περὶ τῆς ἀκόσμου γυναικός (fr. 56) ἄθυστα δ' ἰρὰ πολλάκις κατεσθίει'.

.... τὸν γὰρ οἶνον Ὅμηρος οὐκ ἠλεόν' (ξ 464) ὡσπερ ἠλίθιον καλεῖ καὶ ματαιοποιόν, οὐδὲ κελεύει σκυθρωπὸν εἶναι μήτε ἄδοντα μήτε γελῶντα μήτ' ἐρρούθμως ποτὲ καὶ πρὸς ὄρχησιν τρεπόμενον· οὐχ οὕτως ἀγροῖκος οὐδ' ἐπαρίστερός ἐστιν, ἀλλ' ἦδει τούτων ἐκάστου καὶ ποσότητος καὶ ποιότητος διαφορὰν. παρὰ δὲ τῷ Πλάτῳ τούτων οὐδὲν ἔμμετρον, 180 A ἀλλὰ πίνουσι μὲν τοσοῦτον ὥστε μηδὲ τοῖς ἰδίῳις ποσὶν ἴσασθαι. ὅρα γὰρ τὸν ἐπίκωμον Ἀλκιβιάδην ὡς ἀσχημονεῖ (p. 212 D)· οἱ δ' ἄλλοι τὸν ὀκτακότυλον ψυκτῆρα πίνουσι (p. 214 A), προφάσεως λαβόμενοι, ἐπεὶ περ αὐτοὺς προεἶκυσεν Ἀλκιβιάδης, οὐχ ὡσπερ οἱ παρ' Ὁμήρω (I 177) αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τ' ἐπιόν θ' ὅσον ἦθελε θυμός'

ἐν δὲ τῷ Ἐπικούρου συμποσίῳ κολάκων ἐστὶν ἄγρις 182 A ἀλλήλους ἐπαινούντων, τὸ δὲ Πλάτωνος πληρές ἐστὶ μυκτηριστῶν ἀλλήλους τωθαζόντων· τὸν γὰρ περὶ Ἀλκιβιάδου λόγον σιωπῶ*). παρὰ δ' Ὁμήρω κεκρότητα τὰ σῶφρονα συμπόσια. οὔτε γὰρ κόλακα πρόπον ἐστὶν εἶναι οὔτε μυκτη- 187 C ριστήν. πάλιν Ἐπίκουρος ἐν τῷ συμποσίῳ ζητεῖ περὶ δυσπεψίας, ὡστ' οἰωνίσασθαι εἰθ' ἐξῆς περὶ πυρετῶν. τὴν μὲν γὰρ ἐπιτρέχουσαν τῇ λέξει ἀρροθμίαν τί δεῖ καὶ λέγειν; Πλάτων δὲ — τὸν μὲν ὑπὸ τῆς λυγγὸς ὀχλούμενον καὶ θεραπεύμενον ἀνακογχυλιασμοῖς ὕδατος, ἐν δὲ ταῖς ὑποθήκαις τοῦ κάρφους, ἵνα τὴν ὄϊνα κινήσας πύαρη (p. 185 c. 189 A), παρήμικωμοδεῖν γὰρ ἦθελε καὶ διασύρειν — χλευάζει τε τὰ ἰσόκωλα τὰ Ἀγάθωνος καὶ τὰ ἀντίθετα (p. 198 c) καὶ τὸν Ἀλκιβιάδην δὲ παράγει λέγοντα ὅτι πασχητιᾶ (p. 217 A). οὐ μόνον D δ' Ἀλκιβιάδην διασύρει, ἀλλὰ καὶ Χαρμίδην καὶ Εὐθύδημον καὶ ἄλλους πολλοὺς τῶν νέων (p. 222 B). τοῦτο δὲ κωμοδοῦντός ἐστι τὴν Ἀθηναίων πόλιν, τὸ τῆς Ἑλλάδος μουσεῖον. διότι τοίνυν κατέφενυσται τῶν νεανίσκων, πάρεστι σχολεῖν ἐξ E αὐτοῦ τοῦ Πλάτωνος· τὸν μὲν γὰρ Ἀλκιβιάδην φησὶν ἐν τῷ ὁμωνύμῳ διαλόγῳ παρακμάσαντα τότε πρῶτον ἀρξασθαι Σωκράτει λαλεῖν, ὅτε πάντες αὐτὸν κατέλιπον οἱ τοῦ σώματος

*) ATHEN. XI p. 506 c ἃ δὲ περὶ Ἀλκιβιάδου εἰρηχεν ἐν τῷ συμποσίῳ, οὐδ' εἰς φῶς λέγεσθαι (ἀγεσθαι Dobraeus ei.) ἐστὶν ἄξιον —.

ἐπιθυμηταί· λέγει γὰρ ταῦτα κατ' ἀρχὰς τοῦ διαλόγου*). τὰ δ' ἐν τῷ Χαρμίδῃ ἐναντιώματα ἐξ αὐτοῦ τοῦ διαλόγου ὁ βουλόμενος εἴσεται· ποιεῖ γὰρ αὐτὸν ἀσυμφώνως ποτὲ μὲν σκοτοδινώντα καὶ μεθυσκόμενον τῷ τοῦ παιδὸς ἔρωτι καὶ γινόμενον ἔξεδρον καὶ καθάπερ νεβρὸν ὑποπεπτωκότα λέοντος ἀλκῆ (Charm. p. 155), ἅμα δὲ καταφρονεῖν φησι τῆς ὥρας αὐτοῦ (ibid. p. 154D). ἀλλὰ μὴν καὶ τὸ Ξενοφῶντος συμπόσιον, καίπερ ἐπαινούμενον, οὐκ ἐλάττους ἔχει τούτων ἐπιλήψεις. Καλλιᾶς μὲν γὰρ συνάγει τὸ συμπόσιον, ἐπειδὴ περ τὰ παιδικὰ αὐτοῦ Ἀντολύκος Παναθήναια παγκράτιον ἐστεφανώθη. καὶ εὐθὺς οἱ κατακλιθέντες τῷ παιδί προσέχουσι τὸν νοῦν, καὶ ταῦτα τοῦ πατρὸς παρακαθημένου (1, 8). ὡσπερ 188 A γὰρ, ὅταν φέγγος ἐν νυκτὶ παρῆ, πάντων προσάγεται τὰ ὄμματα, οὕτω καὶ τὸ Ἀντολύκου κάλλος πάντων ἐφέλκεται τὰς ὄψεις ἐφ' ἑαυτό. ἔπειτα τῶν παρόντων οὐδεὶς ἦν ὃς οὐκ ἔπασχέ τι τὴν ψυχὴν ὑπ' ἐκείνου· οὐ μὲν γε σιωπηλότεροι ἐγίνοντο, οἳ δὲ καὶ ἐσχηματίζοντό πως'. ἀλλ' οὐχ Ὀμηρος τοιοῦτόν τι εἶπεῖν ἐπεχείρησε καίπερ τῆς Ἑλένης παρουσίας. ὁ δὲ Σωκράτης τίνος χάριν τῶν ἀλητριδῶν ἀνεχόμενος C καὶ τοῦ ὀρχουμένου παιδὸς καὶ καθαρίζοντος, ἔτι δὲ καὶ τῆς κυβιστώσης γυναικὸς ἀπρεπῶς, τὸ μῦρον ἀπέπειπατο (2, 3); οὐδεὶς γὰρ ἂν αὐτοῦ ἀγελαστὶ ἠρέσχετο κατὰ νοῦν ἔχων ταῦτα τὰ ἔπη (Aristoph. nub. 104)

τοὺς ὠχρῶντας, τοὺς ἀνυποδέχτους λέγεις,

ὧν ὁ κακοδαίμων Σωκράτης καὶ Χαιρεφῶν.

καὶ μὴν ἀσύμφωνα καὶ τὰ μετὰ ταῦτα τῇ ἀσστηρότητι. ὁ γὰρ δὴ Κριτόβουλος, μειράκιον ἀστεῖον, γέροντα καὶ διδάσκαλον D αὐτοῦ τὸν Σωκράτη σκώπτει πολὺ τῶν σιληνῶν ἀισχίονα λέγων εἶναι (4, 19). ὁ δὲ αὐτῷ διαμορφοσκοπεῖται καὶ κριτὰς ἐλόμενος τὸν τε παῖδα καὶ τὴν ὀρχηστρίδα προτίθησι νικητήρια φιλήματα τῶν κριτῶν (5, 9). τίς οὖν τῶν νέων ἐντυχῶν τούτοις οὐκ ἐπιτριβήσεται μᾶλλον ἢ περ εἰς ἀρετὴν προαχθεῖ;

τὸ δὲ Πλάτωνος συμπόσιον οὐ συνέδριόν ἐστιν, οὐ βου- 192 A λευτήριον, οὐ λέσχη φιλοσόφων. Σωκράτης (p. 223 c) γὰρ οὐδὲ τοῦ συμποσίου ἀποστῆναι θέλει, καίτοι Ἐρυσξιμάχου καὶ Φαίδρου καὶ ἄλλων τινῶν ἀποστάντων, ἀλλ' ἐργήγορε μετ' Ἀγάθωνος καὶ Ἀριστοφάνους καὶ πίνει ἐξ ἀργυροῦ φρέατος·

*) PLATO Alcib. I p. 103 A Ὡ παῖ Κλεινίου, οἶμαί σε θαυμάζειν, ὅτι πρῶτος ξραστής σου γενόμενος τῶν ἄλλων πεπαιγμένων μόνος οὐκ ἀπαλλάττομαι —.

καλῶς γάρ τις τὰ μεγάλα ποιήρια οὕτως ὠνόμασε (cf. XI p. 461 c). [πίνει τ' ἐκ τῆς φιάλης ἐπιδέξια.] φησὶ δὲ καὶ μετὰ τοῦτο τοὺς μὲν δύο νωστήζειν, καταδαρθεῖν δὲ πρότερον τὸν Ἀριστοφάνη, ἤδη δὲ ἡμέρας ὑποφαινούσης τὸν Ἀγάθωνα^B καὶ τὸν Σωκράτη κατακοιμήσαντα ἐκείνους ἀναστάντ' ἀπιέται εἰς τὸ Λύκειον, ἐξόν, φησὶν ὁ Ἡρόδικος (ἐν τοῖς πρὸς τὸν φιλοσοκράτην cf. p. 215 F, infra p. 13), εἰς τοὺς Ὀμήρου Λαιστρυγόνας (z 84), ἔνθα κ' ἄνθρωπος ἀνὴρ δοιοὺς ἐξήρατο μισθοῦς².

IX SIMPLICIUS in Epictet. 33, 6 p. 266 καὶ γὰρ αἱ μὲν τῶν λογίων ἀνδρῶν ἐστιάζεις τροφὰς καὶ πόσεις καὶ τὰ ἐν συμποσίοις τεργνὰ πάρεργα ποιοῦνται, λόγων δὲ εἰσι κατὰ τὸ ἀληθὲς κοινωτῆται τε καὶ διατριβαί, ὡς δηλοῖ τὰ ὑπὸ Πλάτωνος καὶ Ξενοφῶντος καὶ Πλουτάρχου καὶ ἄλλων ἱστορηθέντα συμπόσια· αἱ δὲ τῶν πολλῶν ἀνθρώπων εἰς τρυφήν τεταμέναι καὶ τὰς σωματικὰς ἀπολαύσεις τῇ σιτισμῶ τῶν ἀλόγων ζῴων ἰοικασι. διὸ καλῶς εἴρηται, ὅτι ἡ χωρὶς λόγων τράπεζα φάτης οὐδὲν διαφέρει.

X PLUTARCHVS quaest. conu. VII 6, 1 p. 707^B τὸ δὲ τῶν ἐπικλήτων ἔθος, οὓς νῦν σκιας καλοῦσιν, οὐ κεκλημένους αὐτοὺς, ἀλλ' ὑπὸ τῶν κεκλημένων ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἀγομένους, ἐζητεῖτο πόθεν ἔσχε τὴν ἀρχήν· ἐδόκει δ' ἀπὸ Σωκράτους Ἀριστόδημον ἀναπέσαντος οὐ κεκλημένον εἰς Ἀγάθωνος ἰέναι σὺν αὐτῷ καὶ παθόντα τι γέλοιον (p. 174 E): ἔλαθε γὰρ κατὰ τὴν ὁδὸν ὑπολειφθεὶς ὁ Σωκράτης, ὁ δὲ προεισηλθεν, ἀτεχνῶς σκιά προβαδίζουσα σώματος ἐξόπισθε τὸ φῶς ἔχοντος.

XI idem ibid. III 1, 1 p. 645 extr. οἱ μὲν ὑπὸ τῶν κεκλημένων ἀγομένοι φίλων ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἔθει φιλανθρώπων τυγχάνουσι τῶν αὐτῶν, ὥσπερ Ἀριστόδημος ὑπὸ Σωκράτους εἰς Ἀγάθωνος ἀχθεὶς ἐστιῶντος· εἰ δὲ τις ἀφ' αὐτοῦ βαδίζει, τούτῳ δεῖ τὴν θύραν κεκλειῆσθαι.

XII idem ibid. VII 7, 1 p. 710^B Περὶ ἀχροαμάτων ἐν Καιρωνεῖα λόγοι παρὰ πότον ἐγένοντο Πιογενιανοῦ τοῦ Περγαμηροῦ παρόντος, καὶ πράγματα εἶχομεν ἀμννόμενοι βαθυπώγωνα σοφιστήν ἀπὸ τῆς στοᾶς, ὃς ἐπήγαγε τὸν Πλάτωνα κατηγοροῦντα τῶν ἀλητρίσι χρωμένων παρ' οἶνον, ἀλλήλοις δὲ συγγίνεσθαι διὰ λόγον μὴ δυναμένων*). καίτοι

*) PLATO symp. p. 176 E. Protag. p. 347 c καὶ γὰρ δοκεῖ μοι τὸ περὶ ποιήσεως διαλέγεσθαι ὁμοίωτατον εἶναι τοῖς συμποσίοις τοῖς τῶν

παρὼν ἀπὸ τῆς αὐτῆς παλαιστρας Φίλιππος ὁ Προυσιεὺς ἔαν ἐκέλευσε τοὺς παρ' Ἀγάθωνι δαιτυμόνας ἐκείνους παντὸς αὐλοῦ καὶ πηκτίδων ἐπιτερεπέστερα φθεγγομένους· οὐ γὰρ αὐλητρίδα παρόντων ἐκείνων ἐκπεσεῖν θαυμαστὸν ἦν, ἀλλὰ εἰ μὴ καὶ πότου καὶ σίτου λήθη κατελάμβανεν ὑφ' ἡδονῆς καὶ κηλήσεως τὸ συμπόσιον. καίτοι Ξενοφῶν οὐκ ἤσχύνθη, Σωκράτους καὶ Ἀντισθένης καὶ ἄλλων παρόντων τοιούτων τὸν γελωτοποιὸν φέρον Φίλιππον (2, 1), ὡσπερ Ὅμηρος τὸ κρόμμιον ποτῶ ὕψον (Π. Α 630), ὑποδείξει τοῖς ἀνδράσι. Πλάτων δὲ τὸν τ' Ἀριστοφάνους λόγον περὶ τοῦ ἔρωτος ὡς κωμῆδιαν ἐμβέβληκεν εἰς τὸ συμπόσιον, καὶ τελετῶν ἔξωθεν ἀναπειτάσας τὴν αὐλεῖον ἐπάγει δρᾶμα τῶν ποικιλωτάτων, μεθύοντα καὶ κώμῃ χρώμενον ἐστεφανωμένον Ἀλκιβιάδην· εἶτα οἱ πρὸς Σωκράτην διαπληκτισμοὶ περὶ Ἀγάθωνος καὶ Σωκράτους ἐγκώμιον. ὦ φίλοι Χάριτες, ἀρὰ γε εἰπεῖν ὁσιόν ἐστιν, ὅτι τοῦ Ἀπόλλωνος ἤκοντος εἰς τὸ συμπόσιον ἡρμοσμένην τὴν λύραν ἔχοντος, ἰκέτευσαν ἂν οἱ παρόντες ἐπισχεῖν τὸν θεόν, ἕως ὃ λόγος συμπερανθῆ καὶ λάβῃ τέλος; εἶτα ἐκεῖνοι μὲν οἱ ἄνδρες, ἔφη, τοσαύτην ἐν τῷ διαλέγεσθαι χάριν ἔχοντες ὁμῶς ἐχρῶντο τοῖς ἐπεισοδίοις καὶ διεποικίλλον τὰ συμπόσια παιδιαῖς τοιαύταις, ἡμεῖς δὲ ἐβάλλωμεν τὴν τοιαύτην χάριν καὶ διατριβὴν ἐκ τῶν συμποσίων ἢ ἀπίωμεν ὡσπερ τὰς Σειροῖνας ἐπιούσας φεύγοντες;

XIII HERMOGENES π. ἰδ. II 12, 1 t. III p. 392 W. τῆς δὲ παρὰ τῷ Πλάτῳ ἀφελείας πολλῶ ἢ παρὰ τούτῳ (Xenophonti) ἀφελεστέρα ἐστί, κατ' αὐτὰς τὰς ὑποθέσεις τῶν πραγμάτων τοιαύτη γιγνομένη, οὐ μόνον κατὰ τὴν λέξιν καὶ τὰ ἐπόμενα τῇ λέξει. συμπόσια γοῦν ἀμφοτέροις ἐστὶ γεγραμμένα, ἀλλ' ὃ μὲν καὶ ὀρχηστρίδων εισόδους καὶ ὀρχημάτων εἶδη τινὰ καὶ φιλήματα καὶ πολλὰ τοιαῦτα λέγειν μεθ' ἡδονῆς οὐ παρατεῖται· ὃ δὲ ταῦτα, ὡς αὐτὸς φησιν (p. 176 E), ἀφείς ταῖς γυναιξίν ἐπὶ τὸ σεμνότερον ἄγει τὴν ἀφέλειαν τῶν πραγμάτων.

φάουλων καὶ ἀγοραίων ἀνθρώπων. καὶ γὰρ οὗτοι διὰ τὸ μὴ δύνασθαι ἀλλήλοις δι' ἑαυτῶν συνείναι ἐν τῷ πότῳ μηδὲ διὰ τῆς ἑαυτῶν φωνῆς καὶ τῶν λόγων τῶν ἑαυτῶν ὑπὸ ἀπαιδευσίας τιμίας ποιούσι τὰς αὐλητρίδας, πολλοῦ μισθούμενοι ἀλλοτριᾶν φωνὴν τὴν τῶν αὐτῶν καὶ διὰ τῆς ἐκείνων φωνῆς ἀλλήλοις σύνεισιν· ὅπου δὲ καλοὶ κάγαθοὶ συμποῖται καὶ πεπαιδευμένοι εἰσίν, οὐκ ἂν ἴδοις οὔτ' αὐλητρίδας οὔτ' ὀρχηστρίδας οὔτε ψαλτρίδας ἀλλ' αὐτοὺς αὐτοῖς ἱκανοὺς ὄντας συνείναι ἄνευ τῶν λήρων τε καὶ παιδιῶν τούτων διὰ τῆς αὐτῶν φωνῆς, λέγοντίς τε καὶ ἀκούοντίς ἐν μέρει ἑαυτῶν κοσμίως, καὶ πάνυ πολὺν οἶνον πίωσιν.

DE CONVIVIIS A PLATONE ET XENOPHONTE CERTATIM SCRIPTIS

- XIV ΑΘΗΝΑΕΥΣ XI 112 p. 504_E εἰς ταῦτά τις ἀποβλέπων τὰ τοῦ καλοῦ Ξενοφῶντος (conu. 2, 24—26) ἐπιγινώσκειν δυνήσεται ἣν εἶχε πρὸς αὐτὸν ὁ λαμπρότατος Πλάτων ζηλοτυπίαν. ἢ τάχα φιλονείκως εἶχον ἀρχῆθεν πρὸς ἑαυτοὺς οἱ ἄνδρες οὗτοι, αἰσθόμενοι τῆς ἰδίας ἐκάτερος ἀρετῆς, καὶ ἴσως καὶ περὶ πρωτείων διεφέροντο· οὐ μόνον ἐξ ὧν περὶ Κύρου εἰρήκασι τεκμαιρομένοις ἡμῖν, ἀλλὰ καὶ τῶν αὐτῶν ὑποθέσεων. συμπόσια μὲν γὰρ γεγράφασιν ἀμφοτέροι, καὶ ἐν αὐτοῖς ὁ μὲν τὰς ἀλλητριδας ἐκβάλλει, ὁ δὲ εἰσάγει, καὶ ὁ μὲν, ὡς πρόκειται, παραιτεῖται πίνειν μεγάλοις ποτηρίοις, ὁ δὲ τὸν Σωκράτην παράγει τῷ ψικτῆρι πίνοντα μέχρι τῆς ξω (p. 214_A).
- XV ΛΑΕΡΤΙΥΣ ΔΙΟΓ. ΙΙΙ 34 ἔοικε δὲ καὶ Ξενοφῶν πρὸς αὐτὸν ἔχειν οὐκ εὐμενῶς. ὥσπερ γοῦν διαφιλονεικοῦντες τὰ ὅμοια γεγράφασι, συμπόσιον, Σωκράτους ἀπολογία, τὰ ἠθικά ἀπομνημονεύματα· εἶθ' ὁ μὲν πολιτείαν, ὁ δὲ Κύρου παιδείαν.

cf. GELLIVS XIV 3.

DE CONVIVII SERMONIBVS PLATONISQVE ARTE

- XVI MACROBIVS Saturn. I 1, 3 nam cum apud alios quibus sunt descripta conuiuia, tum in illo Platonis symposio non austeriore aliqua de re conuiuarum sermo, sed Cupidinis*) uaria et lepida descriptio est, in quo quidem Socrates non artioribus ut solet nodis urguet atque implicat aduersarium, sed eludendi magis quam decertandi modo adprehensis dat elabendi prope atque effugiendi locum. oportet enim uersari in conuiuio sermones ut castitate integros, ita adpetibiles uenustate.
- XVII ΠΛΥΤΑΡΧΥΣ quaest. conu. I 1, 3 p. 613 σοῦ δ' εἰπόντος οὐκ ἄξιον εἶναι Κράτῳ περὶ τούτων (philosophandum esse inter pocula) ἀντιλέγειν, ὄρον δέ τινα καὶ χαρακτῆρα τῶν παρὰ πότον φιλοσοφουμένων ζητεῖν, ἔφην ἐγὼ πρῶτον, ὅτι μοι δοκεῖ σκεπτότερον εἶναι τὸ τῶν παρόντων· ἂν μὲν γὰρ πλείονας ἔχη φιλολόγους τὸ συμπόσιον, ὡς τὸ Ἀγάθωνος Σωκράτης Φαίδρου Πανσανίας Ἐρευξιμάχου καὶ τὸ Καλλίου Χαρμίδας Ἀντισθένης Ἐρμογένεις ἑτέροις τούτοις παραπλήσιους, ἀφήσομεν αὐτοὺς μύθῳ φιλοσοφεῖν, οὐχ ἦτον ταῖς Μούσαις

*) SERVIVS ad Verg. Aen. VI 444 sane sciendum loqui eum de amore generali, sicut etiam Plato in symposio tractat.

τὸν Διόνυσον ἢ ταῖς Νίμφαις κεραννύοντας· ἐκεῖνα μὲν γὰρ αὐτὸν τοῖς σώμασιν ἕλειον καὶ πρᾶον, αὐταὶ δὲ ταῖς ψυχαῖς μειλίχιον ὄντως καὶ χαριδότην ἐπεισάγουσι.

XVIII PLVTARCHVS *ibid.* I 1, 4 p. 614c ὁρᾶς γὰρ ὅτι καὶ Πλάτων ἐν τῷ συμποσίῳ περὶ τέλους διαλεγόμενος καὶ τοῦ πρώτου ἀγαθοῦ καὶ ὅλως θεολογῶν οὐκ ἐντείνει τὴν ἀπόδειξιν οὐδ' ὑποκοιῖται τὴν λαβὴν, ὡσπερ εὔθθεν, εὔτονον ποιῶν καὶ ἄφικτον, ἀλλ' ἐγροτέροις λήμμασι καὶ παραδείγμασι καὶ μυθολογίαις προσάγεται τοὺς ἄνδρας.

XIX HERMOG. π. μεθόδου δειν. 36 t. III p. 444 W. συμποσίου Σωκρατικοῦ πλοκὴ σπουδαῖα καὶ γελοῖα καὶ πρόσωπα καὶ πράγματα, ὡσπερ καὶ ἐν τῷ Ξενοφῶντος καὶ ἐν τῷ Πλάτωνος συμποσίῳ.

IOSEPH RHACEND. *synops. rhet. t.* III p. 511 W. ἡ πλοκὴ δὲ τῶν Σωκρατικῶν συμποσίων — ὁ γὰρ Σωκράτης παρὰ Πλάτωνι τούτων κατήρξατο — σπουδαῖα καὶ γελοῖα καὶ πρόσωπα καὶ πράγματα (sc. ἐστίν), ἐν οἷς καὶ (fort. κὰν*) διαφορὰν πολλὴν ἴδοι τις τοῦ Πλατωνικοῦ συμποσίου πρὸς τὸ τοῦ Ξενοφῶντος καὶ τὰ τῶν ἄλλων συμπόσια.

XX MENANDER *de or. demonstr.* 3 t. IX p. 134 W. χρηστέον γε μὴν καὶ τῷ συγγραφῆ καὶ τῷ λογογράφῳ καὶ τούτων ἐκάστη εἶδει καὶ ὁμοῦ πᾶσιν, ὅπη καὶ Πλάτωνα περὶ τὴν γραφὴν ἄκρον καὶ ἄριστον εἶναι πεπιστεύκαμεν· ὁρῶμεν δὲ σχεδὸν πᾶσι τοῦτον (τοῦτον πᾶσι libri) τοῖς εἶδεσι κεχρημένον ἄλλῳ ἄλλοτε, ἀλλὰ καὶ ἐν ἐνὶ βιβλίῳ τοῖς πλείστοις αὐτῶν, ἐν τῷ συμποσίῳ· ἃ μὲν γὰρ ὁ Φαῖδρος περὶ τοῦ Ἔρωτος γενεαλογεῖ, γενεαλογικοῦ τύπου ἂν εἴη, ἃ δὲ Ἀριστοφάνης κομψεύεται διὰ μύθου, τοῦ μυθολογικοῦ, ἃ δὲ Ἀγάθων, ὡσαύτως τοῦ μυθικοῦ, ἃ δ' αὖ Σωκράτης, αὐτὸ τοῦτο κατὰ πλάσιν — πλάττει γὰρ Πόρους καὶ Πενίας —, ἐγγυτάτω τοῦ φυσιολογοῦ.

XXI *id. ibid.* 8 p. 150 Περὶ δὲ τῶν πεπλασμένων ταῦτα ἰστέον· πρώτον μὲν ὅτι οὐκ ἂν γένοιτο περὶ τοὺς περιφανεῖς τῶν θεῶν ἁεθίως καὶ ὧν αἱ γενέσεις καὶ δυνάμεις πρόδηλοι, ἀλλὰ περὶ τοὺς ἀφανεστέρους ὡς τὰ πολλὰ θεοὺς καὶ δαίμονας· οἷον καὶ περὶ τὸν Ἔρωτα ὁ Πλάτων ποτὲ μὲν ὡς πρὸ γῆς ἐγένειο (p. 178 B), ποτὲ δὲ ὡς Ἀφροδίτης ἐστὶ παῖς (p. 180 D cf. Phaedr. p. 242 D), πάλιν δὲ πεπλασμένως (-νος libri) ἕστερον (p. 203) Πόρου καὶ Πενίας· καὶ πάλιν ὁ Πανσανίας (sic, hiat oratio), ὅτι τῇ τέχνῃ τῇ ἰατρικῇ ἐφέστηκεν ἡ δύναμις τοῦ Ἔρωτος (p. 186), καὶ

Ἀριστοφάνης, ὅτι συνάγει τὰ ἡμίτομα τῶν σωματίων (p. 191 D)·
τούτους [γὰρ] τοὺς ὕμνους ποικίλως σφόδρα πλάσας, τοὺς μὲν
περὶ φύσιν, τοὺς δὲ περὶ δύναμιν, τοὺς δὲ περὶ γένος.

XXII IOANNES SIC. t. VI p. 222 W. εὐτελεῖς δὲ ἀλληγορίαί
εἰσίν, οἷον ὡς ὁ Ἀριστοφάνης ἐν τῷ δράματι τῇ Εἰρήνῃ δια-
πλάττει τὴν ἀνοδὸν τοῦ κανθάρου πρὸς τὸν Δία τῆς εἰρήνης
ἔνεκα, καὶ πάλιν παρὰ Πλάτωνι ἐν συμποσίῳ ὁ αὐτὸς κωμι-
κώτερον πεποιήται τοὺς περὶ Ἔρωτος (ἔρωτος libri) λόγους
διεξιῶν καὶ τὴν σύζευξιν τοῦ ἄρρενος καὶ τοῦ θήλεος.

DE NARRATIONIS PLATONICAE FIDE

XXIII MACROBIUS Saturn. I 1, 5 nec mihi fraudi sit, si uni
aut alteri ex his quos coetus coegit matura aetas posterior sae-
culo Praetextati fuit. quod licito fieri Platonis dialogi testi-
monio sunt, quippe Socrate ita Parmenides antiquior, ut huius
pueritia uix illius adprehenderit senectutem, et tamen inter illos
de rebus arduis disputatur annos ergo coeuntium mitti in
digitos exemplo Platonis nobis suffragante non conuenit.

XXIV ATHENAEVS V 55 p. 215c τοιοῦτοί εἰσιν οἱ ἀπὸ φιλο-
σοφίας στρατηγοί. περὶ ὧν Δημοχάρης (στ. ὑπὲρ Σοφοκλέους
fr. 3 cf. XIII p. 610 F) ἔλεγεν ὡς περ ἐκ θύμβρας οὐδεὶς ἂν
δύναιτο κατασκευάσαι λόγῃν, οὐδ' ἐκ Σωκράτους στρατιώτην
ἄμεμπτον' (cf. p. 187 D). ὁ γὰρ Πλάτων φησὶ τρεῖς στρατείας
στρατεύσασθαι Σωκράτη, τὴν μὲν εἰς Ποτίδαιαν, τὴν δὲ εἰς D
Ἀμφίπολιν, τὴν δὲ εἰς Βοιωτούς, ὅτε καὶ συνέβη τὴν ἐπὶ
Δηλίῳ μάχην γενέσθαι (apol. p. 28 E. symp. p. 219 E. 221 A).
μηδενὸς δὲ τοῦθ' ἱστορηκότος αὐτὸς καὶ ἀριστείων φησὶν αὐ-
τὸν τετυχημένα ἀπάντων τῶν Ἀθηναίων φηγόντων, πολλῶν δὲ
καὶ ἀπολομένων. πάντα δὲ ταῦτα ἐψευδολόγηται. ἡ μὲν γὰρ ἐπ'
Ἀμφίπολιν στρατεία γέγονεν ἐπὶ Ἀλκαίου ἄρχοντος (Ol. 89, 3)
Κλέωνος ἡγουμένου ἐξ ἐπιλέκτων ἀνδρῶν, ὡς φησὶ Θουκυ-
δίδης (V 2). τούτων οὖν τῶν ἐπιλέκτων ἀνάγκη εἶναι καὶ
Σωκράτην, ᾧ πλήν τρίβωνος καὶ βακτηρίας οὐδὲν ἦν. τίς οὖν E
εἶπεν ἱστοριογράφος ἢ ποιητής; ἢ ποῦ Θουκυδίδης τὸν Σω-
κράτην παρενέχρωσε τὸν Πλάτωνος στρατιώτην; τί γὰρ ἀσπίδι
ξύνθημα καὶ βακτηρία; πότε δὲ καὶ εἰς Ποτίδαιαν ἐστρατεύ-
σατο, ὡς ἐν τῷ Χαρμίδῃ εἶρηκεν ὁ Πλάτων (p. 153 A),
φάσκων (symp. p. 220 E) αὐτὸν καὶ τῶν ἀριστείων τότε Ἀλ-
κιβιάδῃ παραχωρῆσαι, τοῦτο οὐτε Θουκυδίδου ἀλλ' οὐδ'
Ἰσοκράτους εἰρηκότος ἐν τῷ περὶ τοῦ ζεύγους; ποίας δὲ

καὶ μάχης γενομένης ἔλαβε τὰ ἀριστεῖα Σωκράτης; καὶ τί πρά-
 ξας ἐπιφανὲς καὶ διάσημον, καθόλου μάχης μηδεμιᾶς συμπε-
 σούσης, ὡς ἰστόρηκε Θουκυδίδης; οὐκ ἀρκεσθεῖς δὲ ταύτῃ^F
 τῇ τερατολογίᾳ ὁ Πλάτων ἐπάγει καὶ τὴν ἐπὶ Δηλίῳ γενο-
 μένην, μᾶλλον δὲ πεπλασμένην ἀνδραγαθίαν. εἰ γὰρ καὶ τὸ
 Δήλιον ἠρῆκει Σωκράτης, ὡς ἰστορεῖ Ἡρόδικος ὁ Κρατή-
 τειος ἐν τοῖς πρὸς τὸν φιλοσωκράτην, ἅμα τοῖς πολλοῖς ἀσχη-
 μόνως ἂν ἔφηνγε, Παγώνδου δύο τέλη περιπέμψαντος τῶν ἵπ-
 πέων ἐκ τοῦ ἀφανοῦς περὶ τὸν λόφον. τότε γὰρ οἱ μὲν πρὸς τὸ²¹⁶
 Δήλιον τῶν Ἀθηναίων ἔφηνγον, οἱ δ' ἐπὶ Θάλατταν, ἄλλοι δ' ἐπὶ
 Ὠρωπόν, οἱ δ' ἐπὶ Πάρνηθα τὸ ὄρος· Βοιωτοὶ δ' ἐφεπόμενοι
 ἔκτεινον, καὶ μάλιστα οἱ ἵππεῖς οἳ τε αὐτῶν καὶ Λοκρῶν (Thuc.
 IV 96). τοιοῦτου οὖν κωδοιμοῦ καὶ φόβου καταλαβόντος τοὺς
 Ἀθηναίους μόνος Σωκράτης βρενθόμενος καὶ τῷ φθαλμῷ παρα-
 βάλλων εἰστήκει ἀναστέλλων τὸ Βοιωτῶν καὶ Λοκρῶν ἵππικόν;
 καὶ ταύτης τῆς ἀνδρείας αὐτοῦ οὐ Θουκυδίδης μέμνηται, οὐκ
 ἄλλος οὐδεὶς (οὔτε ἱστοριογράφος οὔτε add. Schweighaeuserus)
 ποιητής. πῶς δὲ καὶ τῶν ἀριστείων Ἀλκιβιάδῃ παραχωρεῖ, τῷ^B
 μὲν ὅλως κεκοινωνηκότι ταύτης τῆς στρατείας; ἐν δὲ τῷ Κρί-
 τῶνι*) ὁ τῇ Μνημοσύνῃ φίλος Πλάτων οὐδὲ ποιήσασθαι ποτε
 ἀποδημίαν τὸν Σωκράτη ἔξω τῆς εἰς Ἴσθμόν πορείας εἶρηκε.
 καὶ Ἀντισθένης δ' ὁ Σωκρατικὸς περὶ τῶν ἀριστείων τὰ
 αὐτὰ τῷ Πλάτῳ ἰστορεῖ. 'οὐκ ἔστι δ' ἔτνος λόγος οὗτος'.
 χαρίζεται γὰρ καὶ ὁ κύων οὗτος πολλὰ τῷ Σωκράτει ὄθεν οὐ-
 δετέρῳ αὐτῶν δεῖ πιστεύειν, σκοπὸν ἔχοντας Θουκυδίην. ὁ
 γὰρ Ἀντισθένης καὶ προσεπάγει τῇ ψευδογραφίᾳ λέγων οὕτως^C
 'ἡμεῖς δὲ ἀκούομεν κἀν τῇ πρὸς Βοιωτοὺς μάχῃ τὰριστεῖα σε
 λαβεῖν. Εὐφῆμει, ὦ ξένη· Ἀλκιβιάδου τὸ γέρας, οὐκ ἐμόν. Σοῦ
 γε δόντος, ὡς ἡμεῖς ἀκούομεν'. ὁ δὲ Πλάτωνος Σωκράτης
 εἰς Ποτίδαιαν λέγει παρεῖναι καὶ τῶν ἀριστείων Ἀλκιβιάδῃ
 παρακεχωρηκέαι. προτερεῖ δὲ κατὰ πάντας τοὺς ἱστορικοὺς
 τῆς ἐπὶ Δήλιον στρατείας ἢ περὶ Ποτίδαιαν, ἧς Φορμίων
 ἐστρατήγει.

*) PLATO Crit. p. 52 B οὐ γὰρ ἂν ποτε τῶν ἄλλων Ἀθηναίων ἀπέν-
 των διαφερόντως ἐν αὐτῇ ἐπεδήμεις, εἰ μὴ σοι διαφερόντως ἤρσεσε καὶ
 οὐτ' ἐπὶ θεωρίαν πόποι' ἐκ τῆς πόλεως ἐξῆλθες, οἷ μὴ ἀπᾶς εἰς Ἴσθμόν,
 οὔτε ἄλλοσε οὐδαμῶσε, εἰ μὴ ποι στρατευσόμενος, οὐτ' ἄλλην ἀπο-
 δημίαν ἐποιήσω πόποτε, ὥσπερ οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι κτέ. LAERTIUS DIOG.
 II 23 Ἴων δὲ ὁ Χίος καὶ γέρον ὄντα (Soeratem) εἰς Σάμον σὺν Ἀρχελάῳ
 ἀποδημήσαι· καὶ Πυθῶδε ἐλθεῖν Ἀριστοτέλης φησὶν (fr. 4 Ros.). ἀλλὰ καὶ
 εἰς Ἴσθμόν, ὡς Φαβριῖνος ἐν τῷ πρώτῳ τῶν ἀπομνημονευμάτων.

Πάντ' οὖν ψεύδονται οἱ φιλόσοφοι καὶ πολλὰ παρὰ τοὺς χρόνους γράφοντες οὐκ αἰσθάνονται, καθάπερ οὐδ' ὁ καλὸς Ξενοφῶν, ὃς ἐν τῷ συμποσίῳ ὑποτίθεται Καλλιαν τὸν Ἰπποπόικον Ἀντολόκου τοῦ Λίκωνος ἐρωῶντα καὶ νενικηκότος αὐτοῦ παγκράτιον ἐστίασιν ποιούμενον καὶ σὺν τοῖς ἄλλοις δαιτυμόσι παρόντα (αὐτόν add. Casaubonus), τὸν ἴσως μηδὲ γεννηθέντα ἢ περὶ τὴν παιδικὴν ἡλικίαν ὑπάρχοντα. ἔστι δ' οὗτος ὁ καιρὸς καθ' ὃν Ἀριστίων ἄρχων ἦν (Ol. 89, 4). ἐπὶ τούτου γὰρ Εὐπολις τὸν Ἀντολόκου διδάξας διὰ Δημοστράτου χλευάζει τὴν νίκην τοῦ Ἀντολόκου. πάλιν ὁ Ξενοφῶν ποιεῖ τὸν Σωκράτη λέγοντα ἐν τῷ συμποσίῳ ταυτί (8, 32) 'καίτοι Πανσανίας γε ὁ Ἀγάθωνος τοῦ ποιητοῦ ἐραστῆς ἀπολογοῦμενος ὑπὲρ τῶν ἀκρασία συγκαλινδομένων εἴρηκεν ὡς καὶ στρατεύμα ἀλκιμώτατον ἂν γένοιτο ἐκ παιδικῶν καὶ ἐραστῶν. τούτους γὰρ ἂν ἔφη οἴεσθαι μάλιστα ἂν αἰδεῖσθαι ἀλλήλους ἀπολιπεῖν· θαυμαστά λέγων, εἴ γε οἱ ψόγου τε ἀφροντιστεῖν καὶ ἀναισχυντεῖν πρὸς ἀλλήλους ἐθιζόμενοι, οὔτοι μάλιστα αἰσχίνονται αἰσχρόν τι ποιεῖν'. ὅτι μὲν οὖν τούτων οὐδὲν εἴρηκε Πανσανίας, ἔξεστι μαθεῖν ἐκ τοῦ Πλάτωνος συμποσίου. Πανσανίου γὰρ οὐκ οἶδα σύγγραμμα, οὐδ' εἰσῆκται παρ' ἄλλῳ λαλῶν οὗτος περὶ χρήσεως ἐραστῶν καὶ παιδικῶν ἢ παρὰ Πλάτωνι· πλὴν εἴτε κατέψευσται τοῦτο Ξενοφῶν εἴτ' ἄλλως γεγραμμένῳ τῷ Πλάτωνος ἐνέτυχε συμποσίῳ, παρείσθω· τὸ δὲ κατὰ τοὺς χρόνους ἀστόχημα λεκτέον. Ἀριστίων, ἐφ' οὗ τὸ συμπόσιον ὑπόκειται συνηγμένον (Ol. 89, 4), πρὸ τεσσάρων ἐτῶν Εὐφῆμιον (Ol. 90, 4) πρότερος ἤρξε, καθ' ὃν Πλάτων τὰ Ἀγάθωνος νικητήρια γέγρα-
φεν, ἐν οἷς Πανσανίας τὰ περὶ τῶν ἐρωτικῶν διεξέρεχεται. Θαυμαστόν οὖν καὶ τερατῶδες, εἰ τὰ μήπω ὄηθέντα, μετὰ δὲ τέταρα ἔτη ἐπιχειρηθέντα παρ' Ἀγάθωνι Σωκράτης παρὰ Καλλία δειπνῶν εὐθύνει οὐ δεόντως ὄηθέντα.

Ὅλως δὲ ληρὸς ἐστὶ τῷ Πλάτωνι τὸ συμπόσιον. ὅτε γὰρ Ἀγάθων ἐνίκα, Πλάτων ἦν τεσσαρεσκαίδεκα ἐτῶν. ὃ μὲν γὰρ ἐπὶ ἄρχοντος Εὐφῆμιον (Ol. 90, 4) στεφανοῦται Ἀθραίοις, Πλάτων δὲ γεννᾶται ἐπὶ Ἀπολλοδώρου τοῦ μετ' Εὐθύδιμον ἄρξαντος (Ol. 87, 3)· δύο δὲ καὶ ὀγδοήκοντα βιώσας ἔτη μετήλλαξεν ἐπὶ Θεοφίλου τοῦ μετὰ Καλλίμαχον (Ol. 108, 1), ὃς ἐστὶν ὀγδοηκοστὸς καὶ δεῦτερος. ἀπὸ δὲ Ἀπολλοδώρου καὶ τῆς Πλάτωνος γενέσεως τεσσαρεσκαίδεκάτος ἐστὶν ἄρχων Εὐφῆμιος, ἐφ' οὗ τὰ ἐπινίκια Ἀγάθωνος ἐστιῶνται. καὶ αὐτὸς δὲ ὁ Πλάτων δηλοῖ τὴν συνοσίαν ταύτην πρὸ πολλοῦ γεγονέναι,

λέγων οὕτως ἐν τῷ συμποσίῳ 'εἰ νεωστὶ . . . ἐπιδεδήμηξε;'^c (p. 172 c), καὶ πρόελθὼν φησιν 'ἀλλ' εἰπέ μοι . . . ὁ Ἀγάθων' (p. 173 A). ὅτι δὲ πολλὰ ὁ Πλάτων παρὰ τοὺς χρόνους ἀμαρτάνει, δῆλόν ἐστιν ἐκ πολλῶν. κατὰ γὰρ τὸν εἰλόγια ποιητὴν 'ὅτι κεν ἐπ' ἀκαιρίμαν γλωττίαν ἔλθῃ' (add. αὐτὸ*) τοῦτο μὴ διακρίνας γράφει. οὐ γὰρ ἀγράφως τι ἔλεγεν, ἀλλὰ πάνν ἐσκεμμένως.

XXV ARISTIDES or. 46 t. II p. 286 ἐν γὰρ τῷ συμποσίῳ συνάγει μὲν εἰς ταῦτὸν Ἀριστοφάνη καὶ Σωκράτη καὶ Ἀγάθωνα, ἔτι μειράκιον ὄντα, ὡς φησι. προάγει δὲ εἰς τοσοῦτον τοὺς χρό-²⁸⁷ νους, ὥστε λέγων ὁ Ἀριστοφάνης, ἐπειδὴ τῆς λυγγὸς ἐπαύσατο, τὸν προβληθέντα λόγον μέμνηται καὶ οὗτος αὐὸ πάλιν Ἀρκάδων ὑπὸ Λακεδαιμονίων διωκισμένων (p. 193 A). διωκίσθησαν δὲ Μαντινεῖς ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἤδη τῆς εἰρήνης ὁμωμοσμένης (Ol. 98, 3). οὕτως ἐστὶ ταῦτ' ἐκείνων ἔτι νεώτερα. πῶς οὖν ἢ Ἀριστοφάνης ἂν εἴη λέγων ταῦτα ἢ Σωκράτης ἀκούων ἢ Ἀγάθων ἔτι μειράκιον περὶ τοὺτους τοὺς χρό- νους; πῶς δ' ἂν καὶ Ἀλκιβιάδης κωμάζοι παρ' αὐτούς, καὶ οὗτος νέος τε ὢν ἔτι καὶ καλός, ὃς πρότερος τοῦ Σωκράτους ἐτεθνήκει, βιοὺς τόσα καὶ τόσα ἔτη τὰ σύμπαντα; εἰ μὴ ἄρα ἐν τῷ Ἠλυσίῳ πεδίῳ τὸ συμπόσιον συννεκροτεῖτο. τίς δὲ καὶ ἡ λῦγξ ἢ τοῦ Ἀριστοφάνους; καὶ ποῦ σὺ τοῦτ' ἐτήρησας; ἀλλ' οἶμαι λύζειν αὐτὸν ἔδει, ἵνα εἰς ἀπληστίαν σκωφθῆ. εἰ δὲ τις τῇ Πλάτωνος δόξῃ περὶ πάντων ἰσχυρίζοιτο καὶ φάσκοι μὲν ζῆν Σωκράτη, ὅτε ὁ τῶν ἐν Κορίνθῳ καὶ Λεχαιῷ τετελευτη- κότων ἐλέγετο ἐπιτάφιος, πίνειν δ' ἐν Ἀγάθωνος μετὰ τὴν εἰ- ρήνην, λύζειν δ' Ἀριστοφάνη ἐν τῷ συμποσίῳ, κωμάζειν δὲ Ἀλκιβιάδην, μειράκια δ' εἶναι τηρικαῦτα Ἀγάθωνα καὶ Ἀλκι- βιάδην, ὁμοῦ δ' εἶναι πάντα χρήματα, πῶς οὐχὶ ληρήσει μὴ προσεξετάζων, εἴ τι καὶ κατ' ἐξουσίαν ἀνὴρ λέγοι, ἀλλ' ὥσπερ παῖς ἔμβραχυν τοῦτ' ἀρκεῖν ὑπολαμβάνων ὃ τι φαίη Πλάτων;

XXVI LAERTIUS DIOG. II 22 ἐστρατεύσατο γοῦν (Socrates) εἰς Ἀμφίπολιν. καὶ Ξενοφῶντα ἀφ' ἵππου πεσόντα ἐν τῇ κατὰ Ἀήλιον μάχῃ διέσωσεν ὑπολαβῶν· ὅτε καὶ πάντων φευγόντων²³ Ἀθηναίων αὐτὸς ἡρέμα ἀνεχώρει, παρεπιστρεφόμενος ἡσυχῇ καὶ τηρῶν ἀμύνασθαι, εἴ τίς οἱ ἐπέλθοι. ἐστρατεύσατο δὲ καὶ εἰς Ποτίδαιαν διὰ θαλάττης, πεζῇ γὰρ οὐκ ἐνῆν τοῦ πολέμου κωλύοντος· ὅτε καὶ μείναι διὰ νυκτὸς ὅλης ἐφ' ἐνὸς σχήματος αὐτόν φασι καὶ ἀριστεύσαντα αὐτόθι παραχωρῆσαι Ἀλκιβιάδῃ τοῦ ἀριστείου· οὐ καὶ ἐρασθῆναι φησιν αὐτὸν Ἀρίστιππος ἐν τετάρτῳ περὶ παλαιᾶς τροφῆς.

AD PHAEDRI SENTENTIAM p. 179 A.

XXVII MAXIMVS TYR. diss. XXIV 2 p. 455 R. ἔλευθεροῖ τὰς Θήβας Ἐπαμεινώνδας ἀπὸ Ἀσκεδαιμονίων στρατηγήματι ἔρωτικῷ· μειρακίων πολλῶν καλῶν ἔρασταὶ ἦσαν Θήβησι πολλοὶ νεανία· ὄπλα δούς Ἐπαμεινώνδας τοῖς ἔρασταῖς καὶ τοῖς ἐρωμένοις ξυνέταξε λόχον ἱερὸν τοῦ Ἔρωτος, δεινὸν καὶ ἄμαχον καὶ συνασπίζοντα ἀκριβῶς καὶ ἄρρηκτον, οἷον οὔτε ὁ Νέστωρ περὶ τὸ Ἴλιον συνεστήσατο ὁ δεινότατος τῶν στρατηγῶν οὔτε Ἡρακλεΐδα ἔδει γὰρ ἕκαστον τῶν ἔραστῶν ἀριστεύειν καὶ διὰ φιλοτιμίαν ἐν ὄψει τῶν παιδικῶν μαχόμενον καὶ δι' ἀνάγκην ὑπερμαχοῦντα τῶν φιλιάτων, ἦν δὲ καὶ τὰ μειράκια ἐφάμιλλα ταῖς ἀρεταῖς τοῖς ἔρασταῖς.

XXVIII PLVTARCHVS uit. Pelop. 18 p. 287 τὸν δ' ἱερὸν λόχον, ὡς φασί, συνετάξατο Γοργίδας πρῶτος ἐξ ἀνδρῶν ἐπιλέκτων τριακοσίων ἔνιοι δὲ φασιν ἐξ ἔραστῶν καὶ ἐρωμένων γενέσθαι τὸ σύστημα τοῦτο· καὶ Παμμένους ἀπομνημονεύεται τι μετὰ παιδιᾶς εἰρημένον· οὐ γὰρ ἔφη τακτικὸν εἶναι τὸν Ὀμήρου Νέστορα κελεύοντα κατὰ φῦλα καὶ φρήτρας συλλοχίζεσθαι τοὺς Ἕλληνας, ὡς φρήτρη φρήτρηφιν ἀρήγη, φῦλα δὲ φύλοις (B 363), δέον ἔραστὴν καὶ ἐρώμενον τάττειν. φυλέτας μὲν γὰρ φυλετῶν καὶ φράτορας φρατόρων οὐ πολὺν λόγον ἔχειν ἐν τοῖς δεινοῖς, τὸ δ' ἐξ ἐρωτικῆς φιλίας συνηρμοσμένον στίφος ἀδιάλυτον εἶναι καὶ ἄρρηκτον, ὅταν οἱ μὲν ἀγαπῶντες τοὺς ἐρωμένους, οἱ δὲ αἰσχνόμενοι τοὺς ἐρωῶντας ἐμίμνωσι τοῖς δεινοῖς ὑπὲρ ἀλλήλων. καὶ τοῦτο θαυμαστὸν οὐκ ἔστιν, εἴ γε δὴ καὶ μὴ παρόντας αἰδοῦνται μᾶλλον ἐτέρων παρόντων εἰκὸς οὖν καὶ τὸν λόχον ἱερὸν προσαγορεύεσθαι, καθότι καὶ Πλάτων ἐν Θεον φίλον τὸν ἔραστὴν προσεῖπε (p. 179 B. 180 B).

DE DIOTIMA (p. 201 D)

XXIX PROCLVS in Plat. de re publ. p. 420 καὶ τοῦτο Τιμαίῳ γνώριμον καὶ εὐπαράδεκτον εἶδότε τοὺς βίους τῶν Πευθαγορείων γυναικῶν, τῆς Θεανοῦς, τῆς Τιμύχας (τῆς τε Μύχας ed., cf. Iambl. uit. Pyth. 36), τῆς Διοτίμας αὐτῆς.

XXX idem ibid. p. 421 sq. εἰ δὲ ἐστὶν ἀληθές τὸ καὶ εἰς Θηλείας ἵνα ψυχὰς Θεοειδεῖς, τίς μηχανὴ μὴ καὶ τὰς ἀρετὰς αὐτῶν εἶναι κοινὰς; ἢ μαντικὰς μὲν γενέσθαι γυναῖκας, ὡς καὶ ἄνδρας κατόχους τοῖς μαντικῶς Θεοῖς, ὡς τὰς προφήτιδας δώσομεν καὶ τελεστικὰς ἄλλας, ὡς τὴν Διοτίμαν τὴν Πλάτωνος, ὡς τὴν Θεοξέναν τῶν βαρβάρων, ὡς τὴν Βερενίκην (Βρενικὴν

ed. Bas.) ἄλλην ταύτην μαγείας διδάσκαλον, σωφροσύνην δὲ καὶ ἀνδρείαν καὶ γνῶσιν αὐτῶν ἀφαιρήσομεν;

XXXI PROCLVS in Plat. Tim. p. 325 πρὸς δὲ καὶ ἄτοπον τὸν μὲν Σωκράτη παρὰ τῆς Διοτίμας τὰ ἐρωτικά μαθόντα δι' αὐτῶν ἀναπέμπεσθαι πρὸς τὸ αὐτοκαλόν, τὴν δὲ Διοτίμαν αὐτὴν τὴν ἀναγωγὸν καὶ τὴν σοφίαν διαφέρουσαν μὴ τυγχάνειν τοῦ αὐτοῦ τῆς ζωῆς εἶδους, διότι σῶμα περιέφερε γυναικεῖον.

XXXII ARISTIDES or. 46 t. II p. 127 ὡσπερ ἡ Διοτίμα δέκα ἔτη τῆς νόσου δυνηθεῖσα ἀναβαλέσθαι τῇ πόλει εἰς εὐεργεσίας μέρος, οἶμαι, κατέθετο καὶ οὐδεὶς ἐκείνην αἰτιᾶται τῶν ὕστερον συμβάντων, ἀλλὰ τοῦ μὲν μὴ πρότερον συμβῆναι πάντες ἂν εἰκότως, τοῦ δὲ ὅλως οὐδεὶς. οὐ γὰρ ἐκείνη ταῦτα ἐποίησεν, ἀλλ' εἰς ὅσον ἐξῆν ἐκώλυσεν· ὥστ' οὐδ' ἂν συμβεβηκὸς εἴη τὴν ἀρχὴν τό γε ἐκείνης μέρος. σὺ δὲ Μαντινικὴν μὲν ξένην καὶ Μιλησίαν (Menex. p. 235 E) ἐπίστασαι κοσμεῖν καὶ οὐστίνας ἂν σοι δοκῆ, πᾶν ὁράδιως μεγάλων ἠξίωσας, τῶν δὲ Ἑλλήνων τοὺς ἄκρους καὶ παρὰ πᾶσι βεβοημένους ἐν φάυλῳ καθαιρεῖς, οὐδὲν διαφερόντως ἢ εἴ τις τινα τῶν μαγείρων ἄς ἀληθῶς ἢ καὶ ἄλλο τι τῶν τυχόντων ἀνδραπόδων.

SCHOLION ARIST. t. III p. 468 Dind. μεῖζον ἐπήγαγε παρὰδειγμα τὴν Διοτίμαν τοῦ ἱατροῦ. αὕτη γὰρ τελεστικὴ φιλόσοφος οὕσα μέλλοντος λοιμοῦ κατασκήψειν τῇ πόλει σοφίαν τινὴ καὶ ἐπιστήμην λέγεται ἀναβολὴν ποιῆσαι τῆς νόσου. — Μαντινικὴν ξένην: αὕτην πάλιν σημαίνει Διοτίμαν, ἀπὸ γὰρ Μαντινείας τῆς Ἀρκαδίας ἦν. Μιλησίαν δὲ φησι τὴν Ἀσπασίαν· ταύτην δὲ θαυμάζει ὡς διδάσκαλον οὕσαν ὀητορικῆς. ἡ δὲ Διοτίμα ἰέρεια γέγονε τοῦ Ἀνκαίου Διὸς τοῦ ἐν Ἀρκαδίᾳ. αὕτη δὲ μελλούσης τῆς νόσου, ἧς Θουκυδίδης (II 47) μέμνηται, ἐπισκῆπτειν τοῖς Ἀθηναίοις, εὐξαμένη ἐκώλυσεν αὐτὴν εἰσελθεῖν ἐπὶ δέκα ἔτη.

XXXIII LVCIANVS imag. 18 δεύτερον δὲ καὶ τρίτον παρὰδειγμα Θεανὴν τε ἐκείνην καὶ ἡ Λεσβία μελοποιός, καὶ Διοτίμα ἐπὶ ταύταις, ἡ μὲν τὸ μεγαλόνουν, ἡ Θεανὴν, συμβαλλομένη εἰς τὴν γραφὴν, ἡ Σαλφὴ δὲ τὸ γλαφυρὸν τῆς προαιρέσεως· τῇ Διοτίμα δὲ οὐχ ἂ Σωκράτης ἐπήγεσεν αὐτήν, εἰκοῦντα ἔσται μόνον, ἀλλὰ καὶ τὴν ἄλλην σύνεσιν τε καὶ εὐβουλίαν.

XXXIV MAXIMVS TYR. diss. XXIV 4 p. 459 R. ἐπεὶ ταύτην βασανιστέον τε καὶ ἀφρητέον τὸν ἐρωτικὸν καὶ λόγον καὶ ἄνδρα, ἐπιτολμητέον τοι καὶ περὶ Σωκράτους ἐκλογίσασθαι, τί ἦν αὐτῷ ταυτὶ τὰ θουλούμενα ἐν τοῖς λόγοις, ὅποια ἅτα φησὶ

περὶ αὐτοῦ ἐκεῖνος, ὅτι ἐστὶ θεράπων τοῦ Ἔρωτος (Xenoph. conu. 8, 1 τοῦ θεοῦ τούτου θιασῶται?), καὶ λευκὴ στάθμη πρὸς τοὺς καλοὺς (Plat. Charm. p. 154 B), καὶ τὴν τέχνην δεινός (Theag. p. 128 B). ἀλλὰ καὶ διδασκάλους ἐπιγέγραπται τῆς τέχνης Ἀσπασίαν τὴν Μιλησίαν καὶ Διοτίμαν τὴν Μαντινικήν. *ibid.* 7 p. 472 τὸν δὲ ἐν τῷ συμποσίῳ λόγον, εἰς Ἔρωτα ἐπαινον, Μαντινικῆ γυναικὶ ἀνατίθησιν· ἀλλὰ εἴτε Μαντινική, εἴτε καὶ Λεσβία τις ἦν ἡ τοῦ λόγου μήτηρ, πάντως γε οὐκ ἴδιοι τοῦ Σωκράτους ἐρωτικοὶ λόγοι οὐδὲ πρῶτον.

XXXV *idem* XXXVIII 4 p. 225 καὶ αὐτὸς τηλικούτος ὢν παρ' ἐκείνην (Aspasiam) φοιτᾷς, καὶ οὐδὲ αὕτη σοι ἀρκεῖ διδάσκαλος, ἀλλ' ἐρανίξῃ παρὰ μὲν Διοτίμας τὰ ἐρωτικά, παρὰ δὲ κτέ.

XXXVI HIMERIVS decl. I 18 ἐλέγχει δὲ οὐδὲ αὐτῇ τῇ φύσει τὸ γένος· παρίστησι γὰρ τὴν Ἀσπασίαν τοῖς λόγοις· τοσοῦτον δὲ σοφία τὴν Μαντινικὴν ξένην νικᾷ, ὅσον Ἀθηναίων Ἀρκάδες λείπονται.

DE AMORE DAEMONE (p. 202 D)

XXXVII PROCLUS in Alcibiad. I p. 64 Cr. ἔτι δὲ καὶ αὐτὸς ὁ Ἔρως δαίμων ἐστὶ μέγας, ὡς φησιν ἡ Διοτίμα, καθ' ὅσον δὴ τὴν μεσότητα συμπληροῖ πάντων τε τῶν ἐραστῶν καὶ τῶν σπενδόντων ἐπ' ἐκεῖνα διὰ τοῦ ἔρωτος. τὸ γὰρ ἐραστὸν τὴν πρώτην ἔχει τάξιν, τὸ δ' ἐρῶν ἐκείνου τὴν τρίτην, τὸ δὲ μέσον ἀμφοῖν ὁ ἔρως συμπληροῖ συνάγων καὶ συνδέων ἀλλήλοις τό τε ἐφετὸν καὶ τὸ ἐφιέμενον ἐκείνου καὶ πληρῶν ἀπὸ τοῦ κρείττονος τὸ καταδεέστερον καὶ ἐν μὲν τοῖς νοητοῖς καὶ κρυφίοις θεοῖς ἐκνίζων τῷ πρώτῳ καὶ κρυφίῳ κάλλει τὸν νοῦν τὸν νοητὸν κατὰ τινα νούσεως κρείττονα ζώῃν. *ibid.* p. 66 καὶ μοι δοκεῖ ὁ Πλάτων εὐρὸν παρ' Ὀρφεῖ τὸν αὐτὸν τοῦτον θεὸν καὶ Ἔρωτα καὶ δαίμονα μέγαν ἀποκαλούμενον ἀγαπήσαι καὶ αὐτὸς ἐπὶ τοῦ ἔρωτος τὸν τιοῦτον ἕμνον. p. 67 εἰκότως ἄρα καὶ ἡ Διοτίμα δαίμονα μέγαν αὐτὸν ἀποκαλεῖ καὶ ὁ Σωκράτης συνάπτει τῷ περὶ ἔρωτος λόγῳ καὶ ἐραστῶν τὴν περὶ τοῦ ἔρωτος καὶ τῆς δαιμονίας αἰτίας ἐπίδειξιν. ὥσπερ γὰρ ἅπαν τὸ δαιμόνιον ἐξήρηται τῆς ἐρωτικῆς μεσότητος, οὕτω δὴ καὶ ὁ περὶ τοῦ δαίμονος λόγος συνέπεται τῷ περὶ τοῦ ἔρωτος καὶ ἔστιν ἐκείνῳ συγγενής· μέσος γὰρ καὶ ὁ ἔρως ἐραστοῦ καὶ ἐρωτός, καὶ ὁ δαίμων ἀνθρώπου καὶ θεοῦ.

XXXVIII *idem* in Tim. p. 287 καὶ γὰρ ἐν συμποσίῳ δαίμονα

τὸν Ἔρωτα προσείρηκεν ὡς ὀπαδὸν τῆς Ἀφροδίτης καὶ ὡς ἀπὸ τοῦ Πόρου Θεοῦ ὡς ἀληθῶς ὄντος προσεληλυθότα, καίτοι γε ἐν Φαίδρω (p. 242 D) Θεὸν αὐτὸν εἶναι τιθέμενος ὡς πρὸς τὴν ἀναγομένην ὑπ' αὐτοῦ ζωὴν. *ibid.* p. 305 καὶ τὸν Ἔρωτα ἐν συμποσίῳ προσειπεῖν ἀθάνατον οὐκ ἠξίωσεν, οὐ μὴν οὐδὲ θνητόν, ἀλλὰ τι μεταξὺ τούτων ἀμφοτέρων.

XXXIX ALCINOVS isag. 33 ὁθεν καὶ σωματοποιούμενον Ἔρωτα δαίμονά τινα μᾶλλον φατέον ἢπερ Θεὸν μηδέποτε ἐν γήινῳ σώματι γεγενημένον, διαπορθεύοντα τὰ παρὰ Θεῶν ἀνθρώποις καὶ ἀνάπαλιν.

XL PROCLVS in Pl. Tim. p. 325 οἶδε γάρ τοι Σίβυλλα προεῖλοῦσα εἰς φῶς, καὶ τὴν τάξιν ἑαυτῆς καὶ ὡς ἐκ Θεῶν ἴκει δεδήλωκεν 'εἰμὶ δ' ἐγὼ μέσση τε Θεῶν' εἰποῦσα 'μέσση τ' ἀνθρώπων'.

DE DAEMONVM NATVRA (p. 202 E — 203 A)

XLI MINVCIVS FELIX Octau. 26 quid Plato? qui in symposio etiam suo naturam daemonum exprimere conititur? uult enim esse substantiam inter mortalem immortalemque id est inter corpus et spiritum mediam, terreni ponderis et caelestis leuitatis admixtione concretam, ex qua monet etiam † nos pro cupidinem (nasci prolubidinem *ci. M. Hauptius*) amoris et dicit informari et labi pectoribus humanis et sensum mouere et affectus fingere et ardorem cupiditatis infundere.

LACTANTIVS inst. diu. II 14, 9 philosophi quoque de his (daemonibus) dixerunt. nam Plato etiam naturas eorum in symposio exprimere conatus est.

XLII PROCLVS in Aleib. I p. 46 καὶ ἔχεις τὴν ἑτέραν διαίρεσιν ἐν συμποσίῳ· τὸ γὰρ δαιμόνιον ἐκεῖ πού φησι μέσον εἶναι Θεῶν καὶ ἀνθρώπων. p. 63 τὰ γὰρ ἀπὸ Θεῶν ἀγαθὰ τοῖς ἀνθρώποις ἦκει διὰ μέσου τῶν δαιμόνων, ὡς ὁ τῆς Διοτίμας λόγος. p. 73 ὁ μὲν γὰρ δαίμων ἕτερος ἀνθρώπων, καθάπερ ἢ τε Διοτίμα λέγει, μέσον τι θεμένη τοὺς δαίμονας Θεῶν καὶ ἀνθρώπων, καὶ ὁ Σωκράτης κτ.

XLIII PLVTARCHVS de Iside et Os. 26 p. 361 B ὁ τε Πλάτων ἐρημνευτικὸν τὸ τοιοῦτον ὀνομάζει γένος καὶ διακονικὸν ἐν μέσῳ Θεῶν καὶ ἀνθρώπων, εὐχὰς μὲν ἐκεῖ καὶ δεήσεις ἀνθρώπων ἀναπέμποντας, ἐκεῖθεν δὲ μαντεῖα δεῦρο καὶ δόσεις ἀγαθῶν φέροντας.

idem de def. orac. 13 p. 416 F οὕτως οἱ δαιμόνων γένος μὴ ἀπολείποντες ἀνεπίμικτα τὰ τῶν θεῶν καὶ ἀνθρώπων ποιοῦσι καὶ ἀσυνάλλακτα, τὴν ξομηρευτικήν, ὡς Πλάτων ἔλεγεν, καὶ διακοικίην ἀναιροῦντες φύσιν.

XLIV ARISTIDES or. 45 t. II p. 106 δοκεῖ (δοκεῖν codd. LN) δ' ἔμοιγε καὶ τὸ τῶν δαιμόνων γένος, εἰ δεῖ Πλάτωνι πιστεύειν, διαγγέλλον τε τοῖς θεοῖς τὰ παρ' ἀνθρώπων καὶ ἀνθρώποις τὰ παρὰ θεῶν ταύτη (arte oratoria) κεχρησθαι [φημί].

XLV APVLEIVS de deo Socratis 4 nam, ut idem Plato ait, nullus deus miscetur hominibus, sed hoc praecipuum eorum sublimitatis est specimen, quod nulla adtrectatione nostra contaminatur. ib. 5 atqui si Platonis uera sententia est numquam se deum cum homine communicare, facilius me audierit lapis quam Iuppiter. 6 ceterum sunt quaedam diuinae mediae potestates inter summum aethera et infimas terras in isto intersitas spatio, per quas et desideria nostra et merita ad deos commeant. hos Graeci nomine δαίμονας nuncupant, inter homines caelicolasque uectores hinc precum, inde donorum, qui ultro citro portant hinc petitiones, inde suppetias, ceu quidam utrisque (utriusque libri *) interpretes et salutigeri. per hos eosdem, ut Plato in symposio autumat, cuncta denuntiata et magorum uaria miracula omnesque praesagiorum species reguntur.

AVGVSTINVS de ciu. dei VIII 18 frustra igitur eis (daemonibus) Apuleius et quicumque ita sentiunt hunc detulit honorem, sic eos in aere medios inter aetherium caelum terramque constituens, ut quoniam 'nullus deus miscetur homini', quod Platonem dixisse perhibent (scr. perhibet *), isti ad deos perferant preces hominum et inde ad homines inpetrata quae poscant.

XLVI PORPHYRIVS de abstin. II 38 ἐν δὲ ταύτοις (τοῖς ἀγαθοῖς δαίμοσιν) ἀριθμητέον καὶ τοὺς πορθημένοντας, ὡς φησι Πλάτων, καὶ διαγγέλλοντας τὰ παρ' ἀνθρώπων θεοῖς καὶ τὰ παρὰ θεῶν ἀνθρώποις, τὰς μὲν παρ' ἡμῶν εἰχὰς ὡς πρὸς δικαστὰς ἀναφέροντας τοὺς θεοὺς, τὰς δὲ ἐκείνων παραινέσεις καὶ νοθεσίας μετὰ μαντιῶν ἐκφέροντας ἡμῖν.

XLVII APVLEIVS apolog. 43 quamquam Platoni credam, inter deos atque homines natura et loco medias quasdam diuorum potestates intersitas easque diuinationes cunctas et magorum miracula gubernare.

DE DIOTIMAE MYTHO (p. 203 B — E)

XLVIII THEO progymn. 2 t. I p. 159 W. διηγήσεως δὲ παραδείγματα ἂν εἴη κάλλιστα τῶν μὲν μυθικῶν ἢ Πλάτωνος ... ἐν τῷ συμποσίῳ περὶ τῆς γενέσεως τοῦ Ἔρωτος.

XLIX PROCLUS theol. Plat. I 28 p. 67 ὥστε καὶ εἴ τινες γενέσεις ἐπὶ θεῶν μυθικοῖς πλάσμασιν ὑπὸ τοῦ Πλάτωνος λέγοντο, καθάπερ ἐν τῷ μύθῳ τῆς Διοτίμας ἢ τῆς Ἀφροδίτης γενέσεις ὑμνηται καὶ τοῦ Ἔρωτος ἐν γενεθλοῖς Ἀφροδίτης ἀπογεννωμένου, δεῖ μὴ λανθάνειν ὅπως τὰ τοιαῦτα λέγεται, καὶ ὡς ἐνδείξεως ἕνεκα συμβολικῆς ταῦτα σύγκειται.

L THEMISTIVS or. 13 p. 161 D φησὶ γοῦν (Socrates) ἐν τοῖς Ἀγάθωνος ἐπινικίοις μετὰ τὸν πότον αὐτός τε ἀγαγόμενος εἰς τὸν ἔπαινον τοῦ ἔρωτος καὶ τοὺς συμπότας παρασκευάζων οὕτως ἀπαρακαλύπτως καὶ ἐκφανῶς (p. 177 E) 'οὐδὲν ἄλλο φημὶ ἐπίστασθαι ἢ τὰ ἐρωτικά'. βαβαί, ὦ φίλε Σώκρατες, ὡς λίαν αὐθαδῶς καὶ πόρρω τῆς εἰωθυίας σοι εὐλαβείας, καὶ ἐγγύς τι Προδίκου τοῦ Κεῖου καὶ Πρωταγόρου τοῦ Ἀβδηρίτου καὶ Γοργίου τοῦ Λεοντίνου, καὶ ὅσοι γυμναῖς ταῖς κεφαλαῖς ἀνεκή- 162 ρυττον ἑαυτοὺς ἐν τοῖς Ἑλλήσιν ἐπὶ τῇ σοφίᾳ. καὶ δῆτα Ἀρχέλαον μὲν τὸν σεαυτοῦ διδάσκαλον ἀποκρύπτεις καὶ οὐδεπώποτε ἐν λόγῳ τινὶ ἐποιήσω τὸν κληρονόμον τῆς ἀνωτάτω σοφίας, ὅτι μικρὸν γε τὸ μάθημα καὶ ἀνθρωπικὸν ἐδόκει εἶναι, σάρκα καὶ ὄστον καὶ μυελόν, εἰ δὲ βούλει, γῆν καὶ ὕδωρ καὶ ἔτι τὰ τούτων ἀρχηγονώτερα, ὅπη τε καὶ ὅπως γεννᾶται, μηδὲ φθειρόμενα, ἀλλὰ συνιόντα καὶ ἀπιόντα ἀπ' ἀλλήλων. τὴν δὲ μαντικὴν ξένην ὑμνεῖς καὶ διδάσκαλον σεαυτοῦ ἀποφαίνεις ἐρωτικῶν (p. 201 D), καὶ ἀποτείνεις μακρὸν καὶ πάγκαλον λόγον B γενέθλια τῆς (corr. Iahnus: γενέσθαι, τὰ τε codd.) Ἀφροδίτης καὶ δεῖπνον διεξιὼν καὶ Πόρον μέθην καὶ ὕπνον καὶ ἐπιβουλήν τῆς Πενίας καὶ κατακοίμησιν παρὰ τῷ Πόρῳ καὶ ἐντεῦθεν γενέσιν Ἔρωτος, ὃν θεὸν μὲν (οὐκ add. Iahnus) ὀνομάζεις, δαίμονα δὲ μέγαν καὶ μέγιστον τῶν ἄλλων δαιμόνων. τὰ μὲν δὴ ἄλλα σοι ὀνόματα ὃ τι νοεῖ τε (Dindorfius: νοεῖται codd.) καὶ ὃ τι βούλεται ἢ Ἀφροδίτη καὶ ὃ τι ἢ Πενία καὶ ὃ τι ὁ Πόρος καὶ ὃ τι ἢ μέθη τοῦ Πόρου, καὶ ὅσα ἐφεξῆς καταλέγεις, δῆλος εἶ ὅτι οὐ ταῦτα λέγεις ἀ οἱ πολλοὶ νῦν ἴσασιν ἐκ τῶν ὀνομάτων οἷς κέχρησαι (κέχρηται libri*), ἀλλ' ἕτερα δύσφραστα καὶ δυσέ-ο- ρετα (δυσάρεστα libri*) καὶ τῷ μύθῳ ἐνδεδνκότα ὥσπερ χιτωνίῳ, ὡς μὴ ἐπίδρομα εἶναι τοῖς παντάπασιν ἀμνήτοις.

Τὰ μὲν δὴ ἄλλα, ὥσπερ ἔφην, καθ' ἑαυτοὺς ἐπὶ σχολῆς

σοι ἐπαινεσόμεθα, ἃ δὲ τοῦ λόγου μάλιστα θαυμάσας ἔχω, ταῦτα καὶ νῦν σοι ἐν τῇ συλλόγῳ οὐκ ἀποκρύψομαι, ὡς ἀκριβῶς ἄρα ἐξήτασας καὶ ἐπεσκέψω τὴν μορφήν καὶ τὴν φύσιν τοῦ Ἔρωτος, ὅτι οὐχ οἷος τοῖς πολλοῖς δοκεῖ, τοιοῦτος καὶ τῷ ὄντι ἐστί, νέος καὶ ἀπαλὸς καὶ ἄβρογός, ἀλλὰ τούναντίον σκληρὸς καὶ αὐχμηρὸς καὶ θυραυλῶν ἐπὶ θύραις καὶ ἐν ὑπαίθρῳ τὰ πολλὰ καὶ ἐν ὁδοῖς διαιτώμενος καὶ ἐπιθυμητὴς αἰεὶ τοῦ καλοῦ καὶ ἀγαθοῦ, καὶ ἵτης ἐπὶ τούτοις, σύντονος, θηρευτὴς δεινὸς (δεινῶς libri) πλέκων μηχανὰς ἐπὶ τῇ θήρῃ, καὶ ἔτι φρόνιμος καὶ αἰεὶ φιλοσοφῶν. ὣν τὰ μὲν ἐκ τοῦ πατρὸς τοῦ Πόρου αὐτῷ (αὐτοῦ libri) παραγίνεται, τὰ δὲ ἐκ τῆς μητρὸς Πενίας. ταῦτα δὴ σου ἀκούων ἐκ μεираκίου μοι ἐπάδοντος καὶ παιδεύοντος, καὶ ὅτι ἄλλο μὲν τὸ ἐραστόν, ἄλλο δὲ ὁ ἔρως, καὶ ἐκεῖ μὲν δεῖ 163 ζητεῖν τὴν νεότητα καὶ τὴν καλλονὴν καὶ τὸ ἀνευθεές καὶ τὸ πλήρες, τὸν δὲ ἔρωτα γινώσκειν ὅτι ἀπάντων τούτων ἐπιδείξῃ· οὐ γὰρ ἂν ἐφίετο αὐτῶν, εἴπερ εἶχε· ταῦτά σου ἀκούων τὸν ἄλλον ἅπαντα χρόνον ἀντεμαντευόμεν, ὡς θαυμαστά εἶη καὶ μᾶλλον ἀκόλουθα τὰ ἐκ τοῦ σοῦ λόγου, ὣν πείθουσιν ἡμᾶς οἱ ποιηταὶ καὶ οἱ ζωγράφοι, καὶ προσφρονέστερα τῷ ἔρωτι καὶ τῶν ἐρώντων· ἐμαυτῷ δὲ συμπεσόντα οὐδεπώποτε ἐνεώρων, ἀλλὰ B παρήλλαξε τοσοῦτων ἐναυτῶν ἀριθμὸς ἐπαινήτην μὲν τῶν λεγομένων, ἀπειράτον δὲ ὣν ἐπήρουν. οὔτε γὰρ ὁδὸν ἐμαυτῷ συνήδειν μακρὰν οὔτε πορείαν σύντονον οὔτε ὑπαίθρον δίαιταν οὔτε θυραυλίαν οὔτε σκληρόν τι καὶ αὐχμηρὸν ὑπομείνας οὔτε μηχανὰς ἐπὶ τῇ θήρῃ πεπλεγμένας τοῦ κάλλους, ἀλλ' ἐπιθυμητὴν μὲν τῆς ἐρωτικῆς μελέτης οὐ φαῦλον ἐμαυτὸν ἠπιστάμην, ἀγωνιστὴν δὲ οὐκέτι καὶ ἀθλοφόρον. Νῦν δέ, ὦ μεγάλε, C ἀθρόον μοι ἀπήντηκεν ἅπαντα ἃ σὺ καταλέγεις, καὶ πλείονα ὣν καταλέγεις, δρόμος ἰσόδρομος σχεδὸν τῷ ἡλίῳ ἀπὸ Τίγριτος εἰς Ὠκεανόν, πόρος σύντονος, οἴκησις (πιτῆσις libri*) χαμαιπετής, καὶ οἷόν ποτε θεῖν Ἔρωτα φῆς (Phaedr. p. 251E) ἡμέραι ἐπὶ ταῖς νυξὶν ἀκοίμητοι. χαμεννίας καὶ θυραυλίας διήγαγον ἐν ταῖς ὁδοῖς καὶ ἐν τοῖς ὑπαίθροις ἄστρωτος καὶ ἀντιόδετος, οὔτε ζῆν ἔχων ποτὲ ἀπεπλήσθην οὔτε ἀπεῖπον, ὡς (I. καὶ*) ἀπορῶν κατερρῶν καὶ ἀνεβίων πολλάκις τῇ ἐνδείᾳ καὶ D τῇ ἐλπίδι. σύμπαντα ἐνὶ ἀπλῶς ἐν τῷ ἐμῷ ἔρωτι, ὅσα κατέλεξας καὶ τῇ μορφῇ ἀπάσῃ, καὶ ἡ φύσις τοῦ δαίμονος τοῦτου οὐκ οἶδα εἴ ποτε ἐν ἄλλῳ ἀνθρώπῳ οὕτως ἐξέλαμψε καὶ ἐξεφάνη.

Θεολόγοι καὶ Πλάτων πολλαχοῦ Ἀφροδίτης Ἔρωτα λέγων καὶ ἄ
 ἔργον αὐτῷ εἶναι καλῶν τε ἔφορον παίδων καὶ κινητικὸν τῶν
 ψυχῶν πρὸς τὸ ἐκεῖ κάλλος ἢ καὶ ἐπαύξειν τὴν ἤδη γενομένην 293
 πρὸς τὸ ἐκεῖ ὁρμήν, περὶ τούτου μάλιστα φιλοσοφητέον· καὶ
 δὴ καὶ ὅσα ἐν συμποσίῳ εἴρηται παραληπτέον, ἐν οἷς οὐκ
 (Ἀφροδίτης φησὶν αὐτὸν γενέσθαι, ἀλλ' ἐν add. Kirchhoffius)
 Ἀφροδίτης γενεθλίοις ἐκ τῆς Πενίας καὶ τοῦ Πόρου. ἔοικε δὲ
 ὁ λόγος καὶ περὶ τῆς Ἀφροδίτης ἀπαιτήσῃ τι εἰπεῖν, εἴτ'
 οὖν ἐξ ἐκείνης εἴτε μετ' ἐκείνης γεγενῆσθαι λέγεται ὁ Ἔρως.
 πρῶτον οὖν τίς ἢ Ἀφροδίτη· εἶτα πῶς ἢ ἐξ αὐτῆς ἢ σὺν αὐ-
 τῇ ἢ τίνα τρόπον ἔχει τὸν αὐτὸν τὸ ἐξ αὐτῆς τε ἅμα καὶ σὺν B
 αὐτῇ. λέγομεν δὴ τὴν Ἀφροδίτην εἶναι διττήν, τὴν μὲν οὐρα-
 νίαν οὐρανοῦ λέγοντες εἶναι, τὴν δὲ ἐκ Διὸς καὶ Διώνης, τὴν
 τῶν τῆδε ἐφαπτομένην ἔφορον γάμων· ἀμήτορα δὲ ἐκείνην καὶ
 ἐπέκεινα γάμων, ὅτι μηδὲ ἐν οὐρανῷ γάμοι. τὴν δὲ (l. δὴ*) C
 οὐρανίαν λεγομένην ἐκ Κρόνου νοῦ ὄντος ἐκείνου ἀνάγκη ψυ-
 χὴν θειοτάτην εἶναι εὐθύς ἐξ αὐτοῦ ἀκήρατον ἀκηράτου μεί-
 νασαν ἄνω, ὡς μηδὲ εἰς τὰ τῆδε ἐλθεῖν μήτε ἐθελήσασαν μήτε
 δυναμένην, ὅτι ἦν φύσεως μὴ κατὰ τὰ κάτω φῦσαν βαίνειν
 χωριστὴν οὐδ' ἂν τινα ὑπόστασιν καὶ ἀμέτοχον ὕλης οὐσίαν· ὅθεν
 αὐτὴν τούτῳ ἠγίττοντο, τῷ ἀμήτορα εἶναι· ἦν δὴ καὶ θεὸν ἄν
 τις δικαίως, οὐ δαίμονα εἶποι, ἀμιχτον οὐσαν καὶ καθαρὰν ἐφ' D
 ἑαυτῆς μένουσαν. τὸ γὰρ εὐθύς ἐκ νοῦ πεφυκὸς καθαρὸν καὶ
 αὐτό, ἅτε ἰσχύον καθ' ἑαυτὸ τῷ ἐγγύθεν, ἅτε καὶ τῆς ἐπιθυ-
 μίας οὐσης αὐτῇ καὶ τῆς ἰδρύσεως πρὸς τὸ γεννησάν ἱκανὸν
 ὄν κατέχειν ἄνω. ὅθεν οὐδ' ἂν ἐκπέσοι ψυχὴ νοῦ ἐξηρητημένη
 πολὺ μᾶλλον ἢ ἥλιος ἂν ἔχοι ἐξ αὐτοῦ ὅσον αὐτὸν περιλάμπει
 φῶς τὸ ἐξ αὐτοῦ εἰς αὐτὸν συνηρητημένον. ἐφεπομένη δὲ τῷ
 Κρόνῳ ἢ, εἰ βούλει, τῷ πατρὶ τοῦ Κρόνου Οὐρανῷ ἐνήργησέ E
 τε πρὸς αὐτὸν καὶ ὤκειώθη καὶ ἐρασθεῖσα Ἔρωτα ἐγέννησε καὶ
 μετὰ τούτου πρὸς αὐτὸν βλέπει καὶ ἡ ἐνέργεια αὐτῆς ὑπόστα-
 σιν καὶ οὐσίαν εἰργάσατο καὶ ἄμφω ἐκεῖ βλέπει, καὶ ἡ γεινα-
 μένη καὶ ὁ καλὸς Ἔρως ὁ γεγεννημένος ὑπόστασις πρὸς ἄλλο
 καλὸν αἰεὶ τεταγμένη καὶ τὸ εἶναι ἐν τούτῳ ἔχουσα μεταξὺ F
 ὡσπερ ποθοῦντος καὶ ποθουμένου, ὀφθαλμὸς δὲ τοῦ ποθοῦντος
 παρέχων μὲν τῷ ἐρῶντι δι' αὐτοῦ τὸ ὁρᾶν τὸ ποθοῦμενον,
 προτρέχων δὲ αὐτὸς καὶ πρὶν ἐκείνῳ παρασχεῖν τὴν τοῦ ὁρᾶν
 δι' ὀργάνου δύναμιν αὐτὸς πιμπλάμενος τοῦ θεάματος, πρότερος
 μὲν, οὐ μὴν ὁμοίως ὁρῶν τῷ ἐνστηρίζειν μὲν ἐκείνῳ τὸ ὄραμα,
 αὐτὸν δὲ καρποῦσθαι τὴν θέαν τοῦ καλοῦ αὐτὸν παραθέουσαν.

G Ὑπόστασιν δὲ εἶναι καὶ οὐσίαν ἐξ οὐσίας ἐλάττω μὲν τῆς
 ποιησαμένης, οὐσαν δὲ ὁμως, ἀπιστεῖν οὐ προσήκει. καὶ γὰρ
 ἢ ψυχὴ ἐκείνη οὐσία ἦν γενομένη ἐξ ἐνεργείας τῆς πρὸ αὐτῆς
 294 καὶ ζῶσα καὶ τῆς τῶν ὄντων οὐσίας καὶ πρὸς ἐκεῖνο ὁρώσης,
 ἡ πρώτη ἦν οὐσία, καὶ σφόδρα ὁρώσης. καὶ πρῶτον ἦν ὄραμα
 αὐτῇ τοῦτο καὶ ἑώρα ὡς πρὸς ἀγαθὸν αὐτῆς καὶ ἔχαιρεν ὁρώσα,
 καὶ τὸ ὄραμα τοιοῦτον ἦν, ὡς μὴ πάρεργον τὴν θέαν ποιεῖσθαι
 τὸ ὄρων, ὡς τῇ οἶον ἡδονῇ καὶ τάσει τῇ πρὸς αὐτὸ καὶ σφο-
 δρότητι τῆς θέας γεννησαί τι παρ' αὐτῆς ἄξιον αὐτῆς καὶ τοῦ
 ὁράματος. ἐξ οὖν τοῦ ἐνεργοῦντος συντόμως περὶ τὸ ὁρώμενον
 B καὶ ἐκ τοῦ οἶον ἀπορρέοντος ἀπὸ τοῦ ὁρωμένου ὄμμα πληρω-
 θέν, οἶον μετ' εἰδώλου ὄρασις, Ἔρωσ ἐγένετο τάχα πού καὶ
 τῆς προσηγορίας ἐντεῦθεν μᾶλλον αὐτῷ γεγεννημένης, ὅτι ἐξ
 ὁράσεως τὴν ὑπόστασιν ἔχει· ἐπεὶ τό γε πάθος ἀπὸ τούτου
 ἔχει ἂν τὴν ἐπωνυμίαν, εἴπερ πρότερον οὐσία μὴ οὐσίας, καί-
 τοι τό γε πάθος ἐρῶν λέγεται, καὶ εἴπερ ἔρωσ αὐτὸν ἔχει τοῦδε·
 C ἀπλῶς δὲ οὐκ ἂν λέγοιτο ἔρωσ. ὁ μὲν δὲ τῆς ἄνω ψυχῆς Ἔρωσ
 τοιοῦτος ἂν εἴη, ὄρων καὶ αὐτὸς ἄνω, ἅτε ὀπαδὸς ὢν ἐκείνης
 καὶ ἐξ ἐκείνης καὶ παρ' ἐκείνης γεγεννημένος καὶ θεῶν ἀρκού-
 μενος θέα. χωριστὴν δὲ ἐκείνην τὴν ψυχὴν λέγοντες τὴν πρῶ-
 τως ἐλλάμπουσαν τῷ οὐρανῷ χωριστὸν καὶ τὸν Ἔρωτα τοῦτον
 θησόμεθα, εἰ καὶ ὅτι μάλιστα οὐρανίαν τὴν ψυχὴν εἵπομεν·
 D ἐπεὶ καὶ ἐν ἡμῖν λέγοντες τὸ ἐν ἡμῖν ἄριστον εἶναι χωριστὸν
 ὁμως τιθέμεθα αὐτὸ εἶναι· μόνον ἐκεῖ ἔστω, οὐ ἢ ψυχὴ ἢ
 ἀκήρατος. ἐπεὶ δὲ καὶ τοῦδε τοῦ παντὸς ψυχὴν εἶναι ἔδει,
 ὑπέστη μετὰ ταύτης ἡδὴ καὶ ὁ ἄλλος Ἔρωσ ὄμμα καὶ ταύτης
 ἐξ ὀρέξεως καὶ αὐτὸς (Kirehhoffius: αὐτῆς codd.) γεγεννημέ-
 νος. τοῦ δὲ κόσμου οὐσα ἢ Ἀφροδίτη αὕτη (Kirehhoffius:
 E αὐτῆ codd.) καὶ οὐ μόνον ψυχὴ οὐδὲ ἀπλῶς ψυχὴ καὶ τὸν
 ἐν τῷδε τῷ κόσμῳ Ἔρωτα ἐγενήσατο ἐφαπτόμενον ἡδὴ καὶ
 αὐτὸν γάμων καί, καθ' ὅσον ἐφάπτεται καὶ αὐτὸς τῆς ὀρέξεως
 τῆς ἄνω, κατὰ τοσοῦτον κινούντα καὶ τὰς τῶν νέων ψυχὰς καὶ
 τὴν ψυχὴν ἣ συντέτακται ἀναστρέφοντα, καθ' ὅσον καὶ αὕτη
 εἰς μνήμην ἐκείνων πέφυκεν ἵεναι. πᾶσα γὰρ ἐφίεται τοῦ ἀγα-
 θοῦ καὶ ἡ μεμιγμένη καὶ ἡ τινὸς γενομένη· ἐπεὶ καὶ αὕτη
 ἐφεξῆς ἐκείνη καὶ ἐξ ἐκείνης.
 F Ἄρ' οὖν καὶ ἐκάστη ψυχὴ ἔχει ἔρωτα τοιοῦτον ἐν οὐσίᾳ
 καὶ ὑποστάσει; ἢ διὰ τί ἢ μὲν ὅλη ἔξει καὶ ἢ τοῦ παντὸς ἵπο-
 σιάντα τὸν ἔρωτα, ἢ δὲ ἐκάστου ἰμῶν οὐ; πρὸς δὲ καὶ ἢ ἐν
 τοῖς ἄλλοις ζῴοις ἅπασιν; ἢ (καὶ libri*) ἄρα ὁ ἔρωσ οὗτός ἐστιν ἑ δαι-

μων, ὃν φασιν ἐκάστω συνέπεσθαι, ὁ αὐτοῦ ἐκάστου ἔρωτος; οὗτος γὰρ ἂν εἴη καὶ ὁ ἐμποιῶν τὰς ἐπιθυμίας κατὰ φύσιν ἐκάστης τῆς ψυχῆς, ὀριγνωμένης ἀνάλογον ἐκάστης πρὸς τὴν αὐτῆς φύσιν καὶ τὸν ἔρωτα γεννώσης εἰς τε ἄξίαν καὶ πρὸς α οὐσίαν. ἐχέτω δὴ ἡ μὲν ὅλη ὅλον, αἱ δὲ ἐν μέρει τὸν αὐτῆς ἐκάστη. καθ' ὅσον δὲ ἐκάστη πρὸς τὴν ὅλην ἔχει οὐκ ἀποτε-
 τμημένη, ἐμπεριεχομένη δέ, ὡς εἶναι πάσας μίαν, καὶ ὁ ἔρωτος
 ἕκαστος πρὸς τὸν πάντα ἂν ἔχοι· συνεῖναι δ' αὖ καὶ τὸν ἐν 295
 μέρει τῇ ἐν μέρει καὶ τῇ ὅλῃ τὸν μέγαν ἐκείνον καὶ τὸν ἐν τῇ
 παντὶ τῷ παντὶ πανταχοῦ αὐτοῦ καὶ πολλοὺς αὖ τὸν ἕνα τοῦ-
 τον γίνεσθαι καὶ εἶναι φαινόμενον πανταχοῦ τοῦ παντός, οὗ
 ἂν θέλη, σχηματιζόμενον μέρεσιν ἑαυτοῦ καὶ φανταζόμενον, εἰ
 θέλοι. οἶεσθαι δὲ χρῆ καὶ Ἀφροδίτας ἐν τῷ ὅλῳ πολλὰς, δαί-
 μονας ἐν αὐτῷ γενομένας μετ' ἔρωτος, ἠείσας ἐξ Ἀφροδίτης B
 τινὸς ὅλης, ἐν μέρει πολλὰς ἐκείνης ἐξηρητημένας μετὰ ἰδίων
 ἐρώτων, εἴπερ ψυχὴ μήτηρ ἔρωτος, Ἀφροδίτη δὲ ψυχὴ, ἔρωτος
 δὲ ἐνέργεια ψυχῆς ἀγαθοῦ ὀριγνωμένης. ἄγων τοίνυν ἐκάστην
 οὗτος ὁ ἔρωτος πρὸς τὴν ἀγαθοῦ φύσιν ὁ μὲν τῆς ἄνω θεοῦ ἂν
 εἴη, ὃς ἀεὶ ψυχὴν ἐκείνην συνάπτει, δαίμων δ' ὁ τῆς μεμιγμένης.

Ἀλλὰ τίς ἡ δαίμονος καὶ ὅλως ἡ δαιμόνων φύσις, περὶ ἧς C
 καὶ ἐν συμποσίῳ λέγεται, ἡ τε τῶν ἄλλων καὶ ἡ αὐτοῦ τοῦ
 Ἐρωτος, ὃς (Kirchhoffius: ὡς codd.) ἐκ Πενίας καὶ Πόρου (τοῦ
 add. Boissonadius ad Proel. in Crat. p. 76) Μήτιδος ἐστὶ γενε-
 νημένος ἐν τοῖς Ἀφροδίτης γενεθλίοις; τὸ μὲν οὖν τὸν κόσμον
 ὑπονοεῖν λέγεσθαι τόνδε τῷ Πλάτῳ τὸν Ἐρωτα, ἀλλὰ μὴ τοῦ
 κόσμου τὸν ἐν αὐτῷ ἐκφύντα Ἐρωτα, πολλὰ τὰ ἐναντιούμενα
 τῇ δόξῃ ἔχει, τοῦ μὲν κόσμου λεγομένου εὐδαίμονος θεοῦ καὶ
 αὐτάρκους εἶναι, τοῦ δὲ Ἐρωτος τούτου ὁμολογουμένου τῷ D
 ἀνδρὶ οὔτε θεοῦ οὔτε αὐτάρκους, ἀεὶ δὲ ἐνδεοῦς εἶναι. εἶτα
 ἀνάγκη, εἴπερ ὁ κόσμος ἐστὶν ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος, ἡ δὲ
 ψυχὴ τοῦ κόσμου ἡ Ἀφροδίτη ἐστὶν αὐτῷ, μέρος τὸ κύριον τοῦ
 Ἐρωτος τὴν Ἀφροδίτην εἶναι· ἢ, εἰ κόσμος ἡ ψυχὴ ἐστὶν αὐ-
 τοῦ, ὥσπερ καὶ ἀνθρώπος ἡ ἀνθρώπου ψυχὴ, τὸν Ἐρωτα τὴν
 Ἀφροδίτην εἶναι. εἶτα διὰ τί οὗτος μὲν δαίμων ὢν ὁ κόσμος E
 ἐστὶ, οἱ δὲ ἄλλοι δαίμονες — δῆλον γὰρ ὅτι ἐκ τῆς αὐτῆς οὐ-
 σίας εἰσὶν — οὐ καὶ αὐτοὶ ἔσονται; καὶ ὁ κόσμος ἐστὶ σίστασις
 αὐτὸ τοῦτο ἐκ δαιμόνων. ὁ δὲ ἔφορος καλῶν παίδων λεχθεὶς
 εἶναι πῶς ἂν ὁ κόσμος εἴη; τὸ δὲ ἀστρωτον καὶ ἀνπρόδητον
 καὶ ἄοικον πῶς ἂν ἐφαρμόσειε μὴ οὐ (fort. ἐφαρμόσειεν, εἰ
 μὴ οὖν*) γλίσχρως καὶ ἀπαρόντως;

F Ἄλλὰ τί δὴ χρὴ λέγειν περὶ τοῦ Ἔρωτος καὶ τῆς λεγομένης γενέσεως αὐτοῦ; δῆλον δὴ ὅτι δεῖ λαβεῖν τίς ἢ Πενία καὶ τίς ὁ Πόρος καὶ πῶς ἀρμόσουσιν οὗτοι γονεῖς εἶναι αὐτῷ. δῆλον δὲ ὅτι δεῖ καὶ τοῖς ἄλλοις δαίμοσι τούτους ἀρμόσαι, εἴπερ δεῖ φύσιν εἶναι καὶ οὐσίαν μίαν καθὼ δαίμονες δαιμόνων, εἰ μὴ κοινὸν ὄνομα ἔξουσι μόνον. λάβωμεν τοίνυν πῆ ποτε

G διορίζομεν θεοὺς δαιμόνων καὶ εἰ πολλάκις καὶ δαίμονας θεοὺς λέγομεν εἶναι, ἀλλ' ὅταν γε τὸ μὲν ἕτερον, τὸ δὲ ἕτερον λέγωμεν αὐτῶν εἶναι γένος. τὸ μὲν δὴ θεῶν ἀπαθὲς λέγομεν καὶ νομίζομεν γένος, δαίμοσι δὲ προστίθεμεν πάθη ἀδίουτος λέγοντες, ἐφεξῆς τοῖς θεοῖς, ἤδη πρὸς ἡμᾶς, μεταξὺ θεῶν τε καὶ τοῦ ἡμετέρου γένους. πῆ δὴ οὖν οὐκ ἔμειναν ἀπαθεῖς οὗτοι, πῆ δὲ κατέβησαν τῇ φύσει πρὸς τὸ χειρόν; καὶ δὴ καὶ τοῦτο σκεπτέον, πότερα δαίμων ἐν τῷ νοητῷ οὐδὲ εἰς καὶ αὐτὸ ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ δαίμονες μόνον, θεὸς δὲ ἐν τῷ νοητῷ ἀφορίζεται, ἢ εἰσὶ καὶ ἐνταῦθα θεοὶ καὶ ὁ κόσμος θεός, ὥσπερ σύνηθες λέγειν, τρίτος καὶ οἱ μέχρι σελήνης ἕκαστος θεός. βέλτιον δὲ μηδένα ἐν τῷ νοητῷ δαίμονα λέγειν, ἀλλά, καὶ εἰ αὐτοδαίμων, θεὸν καὶ τοῦτον εἶναι, καὶ αὐτὸ ἐν τῷ αἰσθητῷ τοὺς μέχρι σελήνης θεοὺς τοὺς ὁρατοὺς θεοὺς δευτέρους μετ' ἐκείνων καὶ κατ' ἐκείνους τοὺς νοητοὺς, ἐξηρητημένους ἐκείνων, ὥσπερ ἀγλήνῃ περὶ ἕκαστον ἄστρον. τοὺς δὲ δαίμονας τί; ἀρά γε ψυχῆς ἐν κόσμῳ γενομένης τὸ ἀφ' ἐκάστης ἴχνης; διὰ τί δὲ

C τῆς ἐν κόσμῳ; ὅτι ἢ καθαρὰ θεὸν γεννᾷ καὶ θεὸν ἔφαμεν τὸν ταύτης ἔρωτα. πρῶτον δὴ διὰ τί οὐ πάντες οἱ δαίμονες ἔρωτες; εἶτα πῶς οὐ καθαροὶ καὶ οὗτοι ὕλης; ἢ ἔρωτες μὲν οἱ γεννῶνται ψυχῆς ἐφιεμένης τοῦ ἀγαθοῦ καὶ καλοῦ καὶ γεννῶσι πᾶσαι τοῦτον τὸν δαίμονα αἰ ἐν τῷδε, οἱ δὲ ἄλλοι δαίμονες ἀπὸ ψυχῆς μὲν καὶ οὗτοι τῆς τοῦ παντός, δυνάμεσι δὲ ἑτέρας γεννώμενοι κατὰ χρεῖαν τοῦ ὅλου συμπληροῦσι καὶ συνδιοικοῦσι (Kirchhoffius: συμπληροῦσαν καὶ συνδιοικοῦσαν codd.) τῷ

D παντὶ ἕκαστα. ἔδει γὰρ ἀρκεῖν τὴν ψυχὴν τοῦ παντός τῷ παντὶ γεννήσασαν δυνάμεις δαιμόνων καὶ προσφόρους τῷ αὐτῆς ὄλῳ. ἀλλὰ πῶς καὶ τίνος ὕλης μετέχουσιν; οὐ γὰρ δὴ τῆς σωματικῆς, ἢ ζῷα αἰσθητὰ ἔσται. καὶ γὰρ εἰ σώματα προσλαμβάνουσιν ἀέρινα ἢ πύρινα, ἀλλὰ δεῖ γε πρότερον διάφορον αὐτῶν τὴν φύσιν εἶναι, ἵνα καὶ μετέσχωσι σώματος· οὐ γὰρ εὐθὺς τὸ καθαρὸν πάντῃ σώματι μίγνεται, καίτοι πολλοῖς δοκεῖ ἢ οὐσία τοῦ δαίμονος καθ' ὅσον δαίμων μετὰ τίνος σώματος, ἢ ἀέρος ἢ πυρός, εἶναι. ἀλλὰ διὰ τί ἢ μὲν σώματι μίγνεται,

ἡ δὲ οὐ, εἰ μή τις εἴη τῇ μινυμένη αἰτία; τίς οὖν ἡ αἰτία; ὑλὴν δεῖ νοητὴν ὑποθέσθαι, ἵνα τὸ κοινοῦ ἦσαν ἐκείνης ἡγῆ καὶ εἰς ταύτην τὴν τῶν σωμάτων δι' αὐτῆς.

Ἀπὸ καὶ ἐν τῇ γενεσὶ τοῦ Ἔρωτος ὁ Πλάτων φησὶ τὸν ^F Πόρον τὴν μέθην ἔχειν τοῦ νέκταρος, οἴνου οὐπω ὄντος, ὡς πρὸ τοῦ αἰσθητοῦ τοῦ Ἔρωτος γενομένου καὶ τῆς Περίας μετεχοῦσης φύσεως νοητοῦ, ἀλλ' οὐκ εἰδώλου νοητοῦ οὐδ' ἐκεῖθεν ἐμφαντασθέντος, ἀλλ' ἐκεῖ γενομένης καὶ συμμιχθείσης, ὡς ἐξ εἰδούς καὶ ἀοριστίας, ἣν ἔχει (Kirchhoffius: ἔχουσα codd.) ἡ ψυχὴ πρὶν τυχεῖν τοῦ ἀγαθοῦ, μαντευομένη δέ τι εἶναι κατὰ ^G ἀόριστον καὶ ἄπειρον φάντασμα, τὴν ὑπόστασιν τοῦ Ἔρωτος τεχοῦσης. λόγος οὖν γενόμενος ἐν οὐ λόγῳ, ἀορίστῳ δὲ ἐφέ- 297 σει καὶ ὑποστάσει ἀμυδρῶ, ἐποίησε τὸ γενόμενον οὐ τέλειον οὐδὲ ἱκανόν, ἐλλειπὲς δέ, ἅτε ἐξ ἐφέσεως ἀορίστου καὶ λόγου ἱκανοῦ γεγεννημένον. καὶ ἔστι λόγος οὗτος οὐ καθαρὸς, ἅτε ἔχων ἐν αὐτῷ ἔφεισιν ἀόριστον καὶ ἄλογον καὶ ἄπειρον· οὐ γὰρ μήποτε πληρώσεται, ἕως ἂν ἔχη ἐν αὐτῷ τὴν τοῦ ἀορίστου φύσιν. ἐξήρηται δὲ ψυχῆς ὡς ἐξ ἐκείνης μὲν γενόμενος ὡς ἀρχῆς, μῖγμα δὲ ὦν ἐκ λόγου οὐ μείναντος ἐν αὐτῷ, ἀλλὰ μι- ^B χθέντος ἀοριστία, οὐκ αὐτοῦ ἀνακραθέντος ἐκείνη, ἀλλὰ τοῦ ἐξ αὐτοῦ ἐκείνη. καὶ ἔστιν ὁ ἔρος οἶον οἶστρος ἄτορος τῇ ἑαυτοῦ φύσει· διὸ καὶ τυγχάνων ἄπορος πάλιν. οὐ γὰρ ἔχει πληροῦσθαι διὰ τὸ μὴ ἔχειν τὸ μῖγμα· μόνον γὰρ πληροῦται ἀληθῶς ὀπι- ^C περ καὶ πεπλήρωται τῇ ἑαυτοῦ φύσει· ὁ δὲ διὰ τὴν συνοῦσαν ἐνδειαν ἐφίεται, καὶ παραχρῆμα πληρωθῆ, οὐ στέγει· ἐπεὶ καὶ τὸ ἀμήχανον (Kirchhoffius: εὐμήχανον codd.) αὐτῷ διὰ τὴν ἐνδειαν, τὸ δὲ ποριστικὸν διὰ τὴν τοῦ λόγου φύσιν. δεῖ δὲ καὶ πᾶν τὸ δαιμόνιον τοιοῦτον νομίζειν καὶ ἐκ τοιούτων· καὶ γὰρ ἕκαστον ἐφ' ᾧ τέτακται ποριστικὸν ἐκείνου καὶ ἐφιέμενον ἐκείνου καὶ συγγενὲς καὶ ταύτῃ τῷ Ἔρωτι καὶ οὐ πλήρες οὐδ' αὐτό, ἐφιέμενον δὲ τινας τῶν ἐν μέρει ὡς ἀγαθῶν· ὄθεν καὶ ^D τοὺς ἐνταῦθα ἀγαθοὺς ὃν ἔχουσιν ἔρωτα τοῦ ἀπλῶς ἀγαθοῦ καὶ τοῦ ὄντως ἔχειν οὐκ ἔρωτα τινὰ ἔχοντας, τοῖς δὲ κατ' ἄλλους δαίμονας τεταγμένους· κατ' ἄλλον δὲ ἄλλον δαίμονα τετάχθαι· ὃν ἀπλῶς εἶχον ἀργὸν ἀφέντας, ἐνεργοῦντας δὲ κατ' ἄλλον δαίμονα, ὃν εἶλοντο κατὰ τὸ σύμφωνον μέρος τοῦ ἐνεργοῦντος ἐν αὐτοῖς [ψυχῆς del. Kirchhoffius]. οἱ δὲ κακῶν ἐφιέμενοι ταῖς κακαῖς ἐγγενομέναις ἐπιθυμίαις ἐπέδρσαν ^E πάντας τοὺς ἐν αὐτοῖς ἔρωτας, ὥσπερ καὶ λόγον τὸν ὀρθόν, ὅστις σύμφυτος, κακαῖς ταῖς ἐπιγενομέναις δόξαις. οἱ μὲν

οὖν φύσει ἔρωτες καὶ κατὰ φύσιν καλοί· καὶ οἱ μὲν ἐλάτ-
 τονος ψυχῆς ἐλάττους εἰς ἀξίαν καὶ δύναμιν, οἱ δὲ κρείττους
 F πάντες ἐν οὐσίᾳ· οἱ δὲ παρὰ φύσιν σφαλέντων πάθη ταῦτα
 καὶ οὐδαμῆ οὐσία οὐδὲ ὑποστάσεις οὐσιώδεις οὐ παρὰ ψυχῆς
 ἔτι γεννώμενα, ἀλλὰ συνυφιστάμενα κακία ψυχῆς ὅμοια γεννώ-
 σης ἐν διαθέσει καὶ ἔξεσιν ἤδη. καὶ γὰρ ὅλως κινδυνεύει τὰ
 μὲν ἀγαθὰ τὰ ἀληθῆ κατὰ φύσιν ψυχῆς ἐνεργούσης ἐν ὠρισμέ-
 G νοις οὐσία εἶναι, τὰ δ' ἄλλα οὐκ ἐξ αὐτῆς ἐνεργεῖν, οὐδὲν δ'
 ἄλλο ἢ πάθη εἶναι· ὡσπερ ψευδῆ νοήματα οὐκ ἔχοντα τὰς ὑπ'
 αὐτὰ οὐσίας, καθάπερ τὰ ἀληθῆ ὄντως καὶ αἰδία καὶ ὠρισμένα
 298 ὁμοῦ τὸ νοεῖν καὶ τὸ νοητὸν καὶ τὸ εἶναι ἔχοντα οὐ μόνον ἐν
 τῷ ἀπλῶς, ἀλλὰ καὶ ἐν ἐκάστῳ περὶ τὸ νοητὸν ὄντως * * καὶ
 νοῦν τὸν ἐν ἐκάστῳ εἶδει καὶ ἐν ἐκάστῳ ἡμῶν τίθεσθαι καθά-
 ρως νόησιν καὶ νοητὸν καὶ μὴ ὁμοῦ καὶ ἡμῶν τοῦτο καὶ ἀπλῶς.
 ὅθεν καὶ τῶν ἀπλῶν ἡμῖν ὁ ἔρωσ· καὶ γὰρ αἱ νοήσεις· καὶ εἴ
 τινας τῶν ἐν μέρει, κατὰ συμβεβηκός, ὡσπερ εἰ τότε τὸ τρί-
 B γωνον δύο ὀρθὰς θεωρεῖ καθ' ὅσον ἀπλῶς τρίγωνον.

Ἀλλὰ τίς ὁ Ζεὺς, οὗ τὸν κῆπον λέγει, εἰς ὃν εἰσῆλθεν ὁ
 Πόρος, καὶ τίς ὁ κῆπος οὗτος; ἡ μὲν γὰρ Ἀφροδίτη ψυχὴ ἦν
 ἡμῖν, λόγος δὲ ἐλέγετο τῶν πάντων ὁ Πόρος. ταῦτα δὲ τί δεῖ
 τίθεσθαι, τὸν Δία καὶ τὸν κῆπον αὐτοῦ; οὐδὲ γὰρ ψυχὴν δεῖ
 τίθεσθαι τὸν Δία, τὴν Ἀφροδίτην τοῦτο θέντας. δεῖ δὲ λαβεῖν
 C καὶ ἐνταῦθα παρὰ Πλάτωνος τὸν Δία ἐκ μὲν Φαίδρου (p. 246 E)
 'ἡγεμόνα μέγαν' λέγοντος αὐτοῦ τοῦτον τὸν θεόν, ἐν ἄλλοις
 (legg. III p. 692 A epist. VII p. 334 D) δὲ τρίτον, οἶμαι, τοῦτον
 σαφέστερον δὲ ἐν τῷ Φιλίβῳ (p. 30 D), ἡνίκ' ἂν φῆ ἐν τῷ Διὶ
 εἶναι 'βασιλικὴν μὲν ψυχὴν, βασιλικὸν δὲ νοῦν'. εἰ οὖν ὁ Ζεὺς
 νοῦς ἐστὶ μέγας καὶ ψυχὴ καὶ ἐν τοῖς αἰτίοις τίττεται, κατὰ δὲ
 D τὸ κρείττον δεῖ τίττειν διὰ τε τὰ ἄλλα καὶ ὅτι αἴτιον καὶ τὸ
 βασιλικὸν δὲ καὶ τὸ ἡγούμενον, ὁ μὲν ἔσται κατὰ τὸν νοῦν, ἡ δὲ
 Ἀφροδίτη αὐτοῦ οὐσα καὶ ἐξ αὐτοῦ καὶ σὺν αὐτῷ κατὰ τὴν
 ψυχὴν τετάξεται, κατὰ τὸ καλὸν καὶ ἀγλαὸν καὶ τὸ τῆς ψυχῆς
 ἄκακον καὶ ἀβρὸν Ἀφροδίτη λεχθεῖσα. καὶ γὰρ εἰ κατὰ μὲν
 τὸν νοῦν τοὺς ἄρρενας τίττομεν τῶν θεῶν, κατὰ δὲ τὰς ψυχὰς
 E αὐτῶν τὰς θηλείας λέγομεν, ὡς νῦν ἐκάστῳ ψυχῆς συνούσης,
 εἴη ἂν καὶ ταύτη ἡ ψυχὴ τοῦ Διὸς ἢ Ἀφροδίτη πάλιν μαρ-
 τυρούτων ταύτῳ τῷ λόγῳ ἱερέων τε καὶ θεολόγων, οἱ εἰς
 ταῦτ' Ἦραν καὶ Ἀφροδίτην ἄγουσι καὶ τὸν τῆς Ἀφροδίτης
 ἀστέρα ἐν οὐρανῷ Ἦρας λέγουσιν.

Ὁ οὖν Πόρος λόγος ὢν τῶν ἐν τῷ νοητῷ καὶ νῦν καὶ μάλ-

λον κεχυμένος και οἶον ἀπλωθεῖς περὶ ψυχὴν ἂν γένοιτο και
 ἐν ψυχῇ. τὸ γὰρ ἐν νῶ συνεσπειραμένον και οὐ παρὰ ἄλλου F
 εἰς ταῦτόν * * * τούτῳ δὲ μεθύοντι ἐπακτόν τὸ τῆς πλη-
 ρώσεως. τὸ δ' ἐκεῖ πληρούμενον (Kirchhoffius: πληροῦν codd.)
 τοῦ νέκταρος τί ἂν εἴη ἢ λόγος ἀπὸ κρείττονος ἀρχῆς πεσῶν
 εἰς ἐλάττονα; ἐν οὖν τῇ ψυχῇ ἀπὸ νοῦ ὁ λόγος οὗτος, ὅτε ἡ
 Ἀφροδίτη λέγεται γεγονέναι, εἰσρνεῖς εἰς τὸν κῆπον αὐτοῦ. κῆ-
 πος δὲ πᾶς ἀγλαίσμα και πλούτου ἐγκαλλώπισμα. ἀγλαΐζεται G
 δὲ τῷ τοῦ Διὸς λόγῳ και τὰ καλλωπίσματα αὐτοῦ, τὰ παρὰ
 τοῦ νοῦ αὐτοῦ εἰς τὴν ψυχὴν ἐλθόντα ἀγλαΐσματα. ἢ τί ἂν 299
 εἴη ὁ κῆπος τοῦ Διὸς ἢ τὰ ἀγάλματα αὐτοῦ και τὰ ἀγλαΐσματα;
 τί δ' ἂν εἴη τὰ ἀγλαΐσματα αὐτοῦ και τὰ κοσμήματα ἢ οἱ λό-
 γοι οἱ παρ' αὐτοῦ ὀνέντες; ὁμοῦ δὴ (Kirchhoffius: δὲ codd.)
 οἱ λόγοι, ὁ Πόρος, ἢ εὐπορία και ὁ πλοῦτος τῶν καλῶν ἐν
 ἐκφάνσει ἤδη, και τοῦτό ἐστι τὸ μεθύειν τῷ νέκταρι. τί γὰρ
 θεοῖς νέκταρ ἢ ὁ τὸ θεῖον κομίζεται; κομίζεται δὲ τὸ ὑποβε- B
 βηκὸς νοῦ, λόγον· νοῦς δὲ ἑαυτὸν ἔχει ἐν κόρῳ και οὐ μεθύει
 ἔχων· οὐ γὰρ ἐπακτόν τι ἔχει. ὁ δὲ λόγος νοῦ γέννημα και
 ὑπόστασις μετὰ νοῦν και οὐκέτι αὐτοῦ ὄν, ἀλλ' ἐν ἄλλῳ, ἐν
 τῷ τοῦ Διὸς κήπῳ λέγεται κείσθαι τότε κείμενος, ὅτε ἡ Ἀφρο-
 δίτη ἐν τοῖς οὖσιν ὑποστῆραι λέγεται. δεῖ δὲ τοὺς μύθους,
 εἴπερ τοῦτο ἔσονται, και μερίζειν χρόνοις ἃ λέγουσι και διαι-
 ρεῖν ἀπ' ἀλλήλων πολλὰ τῶν ὄντων ὁμοῦ μὲν ὄντα, τάξει δὲ C
 ἢ δυνάμεσι διεστῶτα, ὅπου και οἱ λόγοι και γενέσεις τῶν
 ἀγεννήτων ποιοῦσι και τὰ ὁμοῦ ὄντα και αὐτοὶ διαροῦσι και
 διδάξαντες ὡς δύνανται τῷ νοήσαντι ἤδη συγχωροῦσι συναρεῖν.
 ἢ δὲ συναίρεσις· ψυχὴ νῶ συνοῦσα και παρὰ νοῦ ὑποστᾶσα και
 αὐτὸν λόγον πληρωθεῖσα και καλὴ καλοῖς κοσμηθεῖσα και εὐπο-
 ρίας πληρωθεῖσα, ὡς εἶναι ἐν αὐτῇ ὄραν πολλὰ ἀγλαΐσματα D
 και τῶν καλῶν ἀπάντων εἰκόνας, Ἀφροδίτη μὲν ἐστι τὸ πᾶν,
 οἱ δὲ ἐν αὐτῇ λόγοι πάντες εὐπορία και Πόρος, ἀπὸ τῶν ἄνω
 ὀνέντος (Kirchhoffius: ὀνέντες codd.) τοῦ ἐκεῖ νέκταρος· τὰ
 δὲ ἐν αὐτῇ ἀγλαΐσματα ὡς ἂν ἐν ζωῇ κείμενα κῆπος Διὸς λέ-
 γεται και εὐδεῖν ἐκεῖ ὁ Πόρος οἷς ἐπληρώθη βεβαρημένος.
 ζωῆς δὲ φανείσης και οὔσης αἰεὶ ἐν τοῖς οὖσιν ἐστιᾶσθαι οἱ E
 θεοὶ λέγονται ὡς ἂν ἐν τοιαύτῃ μακαριότητι ὄντες. αἰεὶ δὲ
 οὕτως ὑπέστη ὅδε ἐξ ἀνάγκης ἐκ τῆς ψυχῆς ἐφέσεως πρὸς τὸ
 κρεῖττον και τὸ ἀγαθὸν και ἦν αἰεὶ ἐξ οὔτερ και ψυχὴ ἔρος.
 ἔστι δὲ οὗτος μικτόν τι χοῦμα μετέχον μὲν ἐνδείας ἢ πληροῦ-
 σθαι θέλει, οὐκ ἄμοιρον δὲ εὐπορίας ἢ οὐ ἔχει τὸ ἐλλείπον

ζητεῖ· οὐ γὰρ δὴ τὸ πάμπαν ἄμοιρον τοῦ ἀγαθοῦ τὸ ἀγαθὸν ἂν ποτε ζητήσκειν. ἐκ Πόρου οὖν καὶ Πενίας λέγεται εἶναι, ἧ^F (Kirchhoffius: ἡ codd.) ἡ ἔλλειψις καὶ ἡ ἔφρασις καὶ τῶν λόγων ἡ μνήμη ὁμοῦ συνελθόντα ἐν ψυχῇ ἐγέννησε τὴν ἐνέργειαν τὴν πρὸς τὸ ἀγαθόν, ἔρωτα τοῦτον ὄντα. ἡ δὲ μήτηρ αὐτῷ Πενία, ὅτι αἰεὶ ἡ ἔφρασις ἐνδεοῦς· ὕλη δὲ ἡ Πενία, ὅτι καὶ ἡ ὕλη ἐνδεὴς τὰ πάντα καὶ τὸ ἀόριστον τῆς τοῦ ἀγαθοῦ ἐπιθυ-^G μίας· οὐ γὰρ μορφή τις οὐδὲ λόγος ἐν τῷ ἐφριμένῳ τούτου· ὑλικώτερον τὸ ἐφριέμενον καθ' ὅσον ἐφριεται ποιεῖ· τὸ δὲ πρὸς αὐτὸ εἶδος ἐστὶ μόνον ἐν αὐτῷ μένον· καὶ δέξασθαι δὲ ἐφριέμενον ὕλην τῷ ἐπιόντι τὸ δεξόμενον παρασκευάζει. οὕτω τοι³⁰⁰ ὁ Ἔρωσ ὑλικὸς τίς ἐστὶ καὶ δαίμων οὗτός ἐστιν ἐκ ψυχῆς, καθ' ὅσον ἐλλείπει τῷ ἀγαθῷ, ἐφριεται δέ, γεγεννημένος.

LII PLOTINVS enn. III 6 (diss. XXV), 14 p. 317 τί οὖν; μὴ οὔσης (sc. τῆς ὕλης) οὐδὲν ὑπέστη ἂν; ἢ οὐδὲ εἶδωλον κατόπτρου μὴ ὄντος ἢ τινος τοιούτου. τί γὰρ ἐν ἐτέρῳ πεφυκὸς γίνεσθαι ἐκείνου μὴ ὄντος οὐκ ἂν γένοιτο· τοῦτο γὰρ φύσις εἰκόνας τὸ ἐν ἐτέρῳ. εἰ μὲν γὰρ τι ἀπειρή τῶν ποιούντων, καὶ ἄνευ τοῦ ἐν ἐτέρῳ ἦν ἂν. ἐπεὶ δὲ μένει ἐκεῖνα, εἰ ἐμφαντα-^B σθήσεται ἐν ἄλλῳ, δεῖ τὸ ἄλλο εἶναι ἔδραν παρέχον τῷ οὐκ ἐλθόντι, τῇ δ' αὐτοῦ παρουσίᾳ καὶ τῇ τόλμῃ καὶ οἶον προσαιτήσῃ καὶ πενία οἶον βιασάμενον λαβεῖν καὶ ἀπατηθὲν τῇ οὐ λήψῃ, ἵνα μένη καὶ ἡ Πενία καὶ αἰεὶ προσαιτῇ. ἐπεὶ γὰρ ἅπαξ ὑπέστη, ὁ μὲν μῦθος αὐτὴν ποιεῖ προσαιτουῦσαν ἐνδεικνύμενος αὐτῆς τὴν φύσιν ὅτι ἀγαθοῦ ἔρημος. αἰτεῖ τε ὁ προσαιτῶν^C οὐχ ἂ ἔχει ὁ διδούς, ἀλλ' ἀγαπᾷ ὁ τι ἂν λάβῃ· ὥστε καὶ τοῦτο ἐνδείκνυσθαι, ὡς ἕτερον τὸ ἐν αὐτῇ φανταζόμενον, τό τ' ὄνομα ὡς οὐ πληρουμένης. τὸ δὲ τῷ Πόρῳ συγγίνεσθαι οὐ τῷ ὄντι δηλοῦντός ἐστι συγγίνεσθαι οὐδὲ τῷ κόρῳ, ἀλλὰ τινι πράγματι εὐμηχάνῳ· τοῦτο δὲ ἐστὶ τῇ σοφίᾳ τοῦ φαντάσματος. ἐπεὶ γὰρ οὐχ οἶον τε τοῦ ὄντος πάντῃ μὴ μετέχειν ὁ τι περ ὀπωσοῦν^D ἔξω ὄν αὐτοῦ ἐστίν· αὐτῇ γὰρ (τοῦ add. Kirchhoffius) ὄντος φύσις τὸ (Kirchhoffius: τὰ codd.) ὄντα ποιεῖν· τὸ δὲ πάντῃ μὴ ὄν ἄμικτον τῷ ὄντι, θαῦμα τὸ χρεῖμα γίνεται πῶς μὴ μετέχον μετέχει καὶ πῶς οἶον παρὰ τῆς γειτνιασεως ἔχει τι, καίπερ τῇ αὐτοῦ φύσει μὲν οἶον κολλᾶσθαι ἀδυνατοῦν. ἀπολισθαίνει οὖν ὡς ἂν ἀπὸ φύσεως ἀλλοτριίας ὃ ἔλαβεν ἂν, οἶον^E ἡγῶ ἀπὸ τόπων λείων καὶ ὁμαλῶν· ὅτι μὴ μένει ἐκεῖ, τούτῳ καὶ ἐφαντάσθη ἐκεῖ κάκειθεν εἶναι. εἰ δ' ἦν μετασχοῦσα καὶ οὕτω δεξαμένη, ὡσπερ τις ἀξιοῖ, καταποθὲν ἂν εἰς αὐτὴν τὸ

προσελθὸν ἔδν. νῦν δὲ φαίνεται, ὅτι μὴ κατεπόθη, ἀλλ' ἔμει-
 νεν ἢ αὐτὴ οὐδὲν δεξαμένη, ἀλλ' ἐπισχοῦσα τὴν πρόοδον ὡς
 ἔδρα ἀπωθυμένη καὶ εἰς τὸ αὐτὸ τῶν προσιόντων κάκει μι-
 γνυμένων ὑποδοχή, οἷον ὅσα πρὸς ἥλιον πῦρ ζητοῦντες λαβεῖν^F
 ἰσταῖσι λεῖα, τὰ δὲ καὶ πληροῦντες ὕδατος, ἵνα μὴ διέλθῃ κω-
 λυομένη ὑπὸ τοῦ ἔνδον ἐναντίου ἢ φλόξ, ἔξω δὲ συνίσταται.
 γίνεται οὖν αἰτία τῆς γενέσεως οὕτω καὶ τὰ ἐν αὐτῇ συνιστά-
 μενα τοιοῦτον συνίσταται τρόπον.

LIII PROCLVS in Pl. Timaeum p. 6 καὶ μὴν καὶ ἡ ἐστίασις
 καὶ ἡ δαῖς προσήκοντά ἐστιν ὀνόματα τοῖς θεοῖς καὶ οὐχ ἤμι-
 στα τοῖς ἐγκοσμίοις. συνανάσι γὰρ τοῖς ἀπολύτοις θεοῖς ἐπὶ
 δαῖτά τε καὶ θοίνην, ὡς φησιν ὁ ἐν τῷ Φαίδρῳ Σωκράτης
 (p. 247A), καὶ ἡ ἐστίασις ἢ ἐν τοῖς γενεθλίοις τῆς Ἀφροδίτης
 παρὰ τῷ μεγάλῳ γίνεται Δί.

LIV PROCLVS in Plat. Crat. (p. 398 c) 119 p. 75 ὅτι εἰκότως οἱ
 ἥρωες ἔσχον τὴν ἐπωνυμίαν ἐκ τοῦ Ἐρωτος· εἴπερ ὁ μὲν Ἐρως
 δαίμων μέγας, συνεργοῦντων δὲ τῶν δαιμόνων οἱ ἥρωες τίκονται,
 καὶ διότι ὁ Ἐρως ἐκ τοῦ Πόρου ἀμείνονος ὄντος καὶ τῆς Πε-
 νίας ὑποδοχῆς οὕσης* καὶ χείρονος τεχθεὶς καὶ τοὺς ἥρωας ἀνα-
 λόγως ἐκ διαφερόντων παράγει γενῶν.

LV PROCLVS in Alcib. I p. 236 ἢ μὲν οὖν Πενία ἢ ἐν ἡμῖν
 αἰτία τῆς ἀπορίας ἐστὶ καὶ Ἐρως ἐπὶ τὴν ζήτησιν ἐγείρει τῆς
 τελείας γνώσεως, ὁ δὲ Πόρος ἐν τῷ ὄντι καὶ (h. l. fenestra est
 in cod. D) τῆς ψυχῆς Μήτιδος ὢν υἱός. ἄνωθεν γὰρ πρόεισι
 τὸ οὐσιῶδες ἡμῶν ἀπὸ τοῦ θείου νοῦ, τὸ δὲ δυνάμει τὸ ἐν
 ἡμῖν ἢ πενία καὶ ἢ ἀοριστία τῆς ζωῆς. ὅταν οὖν ἐγερωθῶμεν
 εἰς τὸν ἔρωτα τῆς ἑαυτῶν γνώσεως, τότε καὶ τὸν ἐν ἡμῖν πό-
 ρον θεώμεθα καὶ τὸν διάκοσμον ὅλον τὸν ψυχικόν.

LVI HERMIAS in Plat. Phaedr. p. 161 σύμφωνα δὲ ἐστὶ τὰ
 λεγόμενα τοῖς λεχθεῖσιν ἐν τῷ συμποσίῳ περὶ τῆς γενέσεως
 τοῦ Ἐρωτος, ἐνθα ἔλεγεν ἐκ Πενίας καὶ Πόρου γεγενῆσθαι τὸν
 Ἐρωτα· ἐπειδὴ γὰρ οὐκ ἔστι τῶν εὐπόρων θεῶν τῶν ἀεὶ ἠνω-
 μένων τοῖς πρώτοις αἰτίοις, οὔτε μὴν τῆς ἕλης καὶ τῆς ἐν-
 δείας ἀλλὰ τῶν μέσων, τὴν μεσότηα βουλόμενος αὐτοῦ ἐκ-
 φῆναι, ἐκ Πενίας καὶ Πόρου αὐτὸν εἶπε· καὶ ἐνταῦθα οὖν
 (Phaedr. p. 251 c) μικτὴν τινα αὐτοῦ τὴν ἐνέργειαν παραδίδωσι
 τὴν ἐξ ἡδονῆς καὶ λύπης.

LVII PROCLVS theol. Platon. I 28 p. 68 ἀλλὰ τὸ μὲν πατρικὸν
 μονοειδὲς παρὰ Πλάτωνι . . . τὸ δὲ αὖ μητρικὸν δυοειδὲς,
 καὶ ποτὲ μὲν ὡς κρεῖττον τῶν γεννημάτων, ποτὲ δὲ ὡς ὑφει-

μένον κατὰ τὴν οὐσίαν ἐν τοῖς μύθοις προτείνεται, καθάπερ ἐν συμποσίῳ τὴν Πενίαν τοῦ Ἐρωτος μητέρα λέγουσι (sic)· καὶ οὐκ ἐν τοῖς μυθικοῖς πλάσμασι μόνον ἀλλὰ καὶ τῇ φιλοσόφῳ θεωρίᾳ τῶν ὄντων, ὡσπερ ἐν Τιμαίῳ (p. 49 A. 50 B al.) γέγραπται.

LVIII

ORIGINES c. Cels. IV 39 p. 189 (t. I p. 532 D Ruaei) φέρε, ἀντιπαραθῶμεν ἐκ τοῦ συμποσίου Πλάτωνος τὰ εἰρημένα περὶ τοῦ Ἐρωτος τῷ Σωκράτει καὶ ὡς σεμνότερα πάντων τῶν ἐν τῷ συμποσίῳ εἰπόντων περὶ αὐτοῦ τῷ Σωκράτει περιεθέντα. οὕτω δ' ἔχει ἢ Πλάτωνος λέξις. 'ὅτ' ἐγένετο ἐν 190 μέσῳ ἐστίν' (p. 203B—E). ἄρα γὰρ οἱ ἐντυγχάνοντες τούτοις, ἐὰν μὲν τὴν κακοήθειαν τοῦ Κέλσου μιμῶνται, ὅπερ Χριστιανῶν ἀπειή, καταγελάσσονται τοῦ μύθου καὶ ἐν χλεύῃ θήσονται τὸν τηλικούτον Πλάτωνα· ἐὰν δὲ τὰ ἐν μύθου σχήματι λεγόμενα φιλοσόφως ἐξετάζοντες δυνηθῶσιν εὐρεῖν τὸ βούλημα τοῦ Πλάτωνος, (φανμάσσονται deesse ei. Boherellūs) τίνα τρόπον δεδύνηται τὰ μεγάλα ἐαυτῷ φαινόμενα δόγματα κρύψαι μὲν διὰ τοὺς πολλοὺς ἐν τῷ τοῦ μύθου σχήματι, εἰπεῖν δ' ὡς ἐχρῆν τοῖς εἰδόσιν ἀπὸ μύθων εὐρίσκειν τὸ περὶ ἀληθείας τοῦ ταῦτα συντάξαντος βούλημα. τούτον δὲ τὸν παρὰ Πλάτωνι μῦθον ἐξεθέμην διὰ τὸν παρ' αὐτῷ τοῦ Διὸς κῆπον, παραπλήσιόν τι ἔχειν δοκοῦντα τῷ παραδείσῳ τοῦ Θεοῦ, καὶ τὴν Πενίαν τῷ ἐκεῖ ὄφει παραβαλλομένην, καὶ τὸν ὑπὸ τῆς Πενίας ἐπιβουλεόμενον Πόρον τῷ ἀνθρώπῳ ἐπιβουλεομένῳ ὑπὸ τοῦ ὄψεως. οὐ πᾶν δὲ δῆλον, πότερον κατὰ συντυχίαν ἐπιπέτωκε τούτοις ὁ Πλάτων, ἢ ὡς οἴονταί τινες, ἐν τῇ εἰς Αἴγυπτον ἀποδημίᾳ συντυχῶν καὶ τοῖς τὰ Ἰουδαίων φιλοσοφοῦσι καὶ μαθῶν τίνα παρ' αὐτῶν τὰ μὲν τίνα τετήρηκε, τὰ δὲ παρεποίησε φυλαξάμενος προσκόψαι τοῖς Ἑλλήσιν ἐκ τοῦ πάντη τὰ τῆς Ἰουδαίων τηρῆσαι φιλοσοφίας, διαβεβλημένων παρὰ τοῖς πολλοῖς διὰ τὸ ξενίζον τῶν νόμων καὶ τὴν ιδιότροπον κατ' αὐτοὺς πολιτείαν (Numenii dicta referre uidetur).

EUSEBIUS praep. evang. XII 11 p. 584c Μωσέως κατὰ τινὰς ἀπορρήτους λόγους ἐν ἀρχῇ τῆς τοῦ κόσμου συστάσεως Θεοῦ τίνα παράδεισον γεγενῆσθαι φάντος, καὶ τοῦτω τὸν ἀνθρώπον ἠπατησθαι διὰ τῆς γυναικὸς πρὸς τοῦ ὄψεως· ἀντικρὺς μονογονοχί τὰ ῥήματα μεταποιήσας ὁ Πλάτων, ἐπάκουσον οἶα δ' ἐν συμποσίῳ καὶ αὐτὸς ἀλληγορῶν τέθεικεν· ἀντὶ μὲν τοῦ παραδείσου τοῦ Θεοῦ κῆπον Διὸς ὀνομάσας, ἀντὶ δὲ τοῦ ὄψεως καὶ τῆς πρὸς αὐτοῦ γενομένης ἀπάτης Πενίαν ἐπιβουλεύουσιν ὑποθέμενος, ἀντὶ δὲ τοῦ πρώτου ἀνδρός, ὃν ἢ τοῦ Θεοῦ μήτις

τε καὶ πρόνοια υἱὸν ὡσπερ ἀρτιγενῆ προὔβέβλητο, υἱὸν Μήτιδος Πόρον ἀποκαλέσας· ἀντὶ δὲ τοῦ φάναι ὀπηνίκα συνίστατο ὁδε ὁ κόσμος ὅτε ἐγένετο ἡ Ἀφροδίτη· εἰπὼν, οὕτω τὸν κόσμον ἀλληγορήσας τοῦ περὶ αὐτὸν κάλλους ἔνεκα. λέγει δ' οὖν αὐτοῖς ῥήμασιν τάδε (p. 203 B)· ὅτε ἐγένετο ἡ Ἀφροδίτη τὸν Ἔρωτα'. τοιαῦτα μὲν δὴ τινα καὶ ἐν τούτοις ὁ Πλάτων ἐμπερῶς Μωσεῖ ὑπηγίξατο. πάλιν εἰρηκότος Μωσέως (Gen. 2, 20 sq.) τῷ δὲ Ἀδὰμ οὐκ ἦν βοηθὸς ὁμοιος αὐτῷ. καὶ ἐπέβαλεν ὁ θεὸς ἔκστασιν ἐπὶ τὸν Ἀδάμ, καὶ ὑπνωσε καὶ ἔλαβε μίαν τῶν πλευρῶν αὐτοῦ καὶ ἀνεπλήρωσε σάρκα αὐτ' αὐτῆς. καὶ ᾠκοδόμησε κύριος ὁ θεὸς τὴν πλευράν, ἣν ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ Ἀδάμ, εἰς γυναῖκα' μὴ συνεῖς ὁ Πλάτων οἷα εἴρηται διανοία δῆλος μὲν ἐστὶν οὐκ ἀγνοήσας τὸν λόγον· Ἀριστοφάνει δ' αὐτόν, οἷα κωμωδῶ γλευάζειν εἰωθότι καὶ τὰ σεμνὰ τῶν πραγμάτων, ἀνατίθησιν, ἐν συμποσίῳ τάδε λέγοντα αὐτόν εισάγων (p. 189 D) 'δεῖ δὲ . . . καὶ τοῦ θήλεος'. εἰθ' ἔξῃς διασύρας τὰ αὐτῷ συνήθη ἐπιφέρει λέγων (p. 190 D)· 'ταῦτ' εἰπὼν . . . ἰᾶσθαι ἐκέλευεν'.

LX IOANNES LYDVS de menss. p. 117 Bk. ὁ δὲ Πλάτων ἐν συμποσίῳ φησὶ τοῖς τῆς Ἀφροδίτης γενεθλίοις τὴν Περίαν προσαιτούσαν ἀνελεθεῖν, καὶ λάθρα τῷ Πόρῳ μεθυσοθέντι τοῦ νέκταρος ἐπιβουλεῦσαι, καὶ οὕτως κνηθῆναι τὸν Ἔρωτα (tantum excc. Cramerī anecd. Par. t. I p. 330, 31)· ὅθεν Μωυσῆς ὁ πολὺς περὶ τῆς ἀνθρωπογονίας ἀλληγορεῖ.

DE GRADIBVS AMORIS (p. 210 A — 211 D).

LXI PLVTARCHVS quaest. Platon. 3, 2 p. 1002 E τὸ δὲ μέγιστον, αὐτὸς ἐν συμποσίῳ διδάσκων, πῶς δεῖ τοῖς ἐρωτικοῖς χρῆσθαι, μετὰγοντα τὴν ψυχὴν ἀπὸ τῶν αἰσθητῶν καλῶν ἐπὶ τὰ νοητὰ παρεγγῆ μῆτε σώματός τινος μῆτ' ἐπιτηδεύματος μῆτ' ἐπιστήμης κάλλει μιᾶς ὑποτετάχθαι καὶ δουλεύειν, ἀλλ' ἀποσιάντα τῆς περὶ ταῦτα μικρολογίας ἐπὶ τὸ πολὺ τοῦ καλοῦ πέλαγος τρέπεσθαι.

LXII THEMISTIVS or. 13 p. 168 C καὶ οἱ Σωκράτους ἀναβασμοὶ οὐκ εἰὼν ἀτρέμα ἔχειν. ἀλλὰ τί γάρ φησιν ὁ τῆς πορείας τῆς ἐρωτικῆς ἐπιστήμων; ἄρχεσθαι μὲν ἀφ' ἐνὸς καλοῦ τῆς μελέτης καὶ τοῦτῳ ἐγγενῶν καὶ ἐντίκτειν λόγους καλοὺς, ἔπειτα καὶ αὐτὸν κατανοῆσαι, ὅτι τὸ ἐφ' ὀφωοῦν τῷ ἐφ' ἑτέρῳ ἀδελφόν ἐστι καὶ συγγενές.

LXIII PLOTINVS enn. I 6, 1 (diss. I) p. 50 ἔστι δὲ καὶ προῖοῦσι πρὸς τὸ ἄνω ἀπὸ τῆς αἰσθήσεως καὶ ἐπιτηδεύματα καλὰ

καὶ πράξεις καὶ ἔξεις καὶ ἐπιστήμαί τε καὶ τὸ τῶν ἀρετῶν κάλλος.

LXIV PORPHYRIVS ad Marc. 10 ἀφ' ὧν ὀρμώμενος καὶ ὁ Θεῖος Πλάτων ἀπὸ τῶν αἰσθητῶν ἐπὶ τὰ νοητὰ τὰς ἀνακλήσεις πεποιήται.

LXV PROCLVS in Alcib. I p. 330 διὸ δὴ καὶ οἱ ἐρωτικοὶ παρακελεύονται μετὰ τὸ αἰσθητὸν καλὸν (καλὰ ed. Cr.) ἄγειν τοὺς ἐρωμένους ἐπὶ τὸ ἐν πράξεσι καὶ ἐπιτηδεύμασι καὶ ἐπιστήμασι καὶ ἀρεταῖς κάλλος καὶ κἄν γυμνάζειν τὸ ἐρωτικὸν ὄρημα τῆς ψυχῆς, εἰθ' οὕτως ἐπὶ νοῦν καὶ τὸ ἐκεῖ πρωτοουργὸν καὶ Θεῖον κάλλος ἀνατείνεσθαι, ὡς ὄντος δηλαδὴ τοῦ καλοῦ καὶ ἐν τοῦτοις, ἃ φασιν εἶναι τῆς ψυχῆς ἀγαθὰ.

LXVI CLEMENS ALEX. strom. V p. 260, 30 εἰκότως τοίνυν καὶ Πλάτων ἐθίζει τὰς βελτίστας φύσεις ἀφικνεῖσθαι πρὸς τὸ μάθημα, ὃ ἐν τῷ πρόσθεν ἔφασιν εἶναι μέγιστον, ἰδεῖν τε τὰγαθὸν καὶ ἀναβῆναι ἐκείνην τὴν ἀνάβασιν. *ibid.* p. 249, 19 εἰς ἐπιχειρῆσι τις ἄνευ πασῶν τῶν αἰσθήσεων διὰ τοῦ λόγου ἐπ' αὐτὸ ὃ ἔστιν ἕκαστον ὀρμῶν καὶ μὴ ἀποστατεῖν τῶν ὄντων πρὶν ἐπαναβαίνειν ἐπὶ τὰ ὑπερκείμενα αὐτῷ (*ser. αὐτό**), ὃ ἔστιν ἀγαθόν, αὐτῇ νοήσει λάβη, ἐπ' αὐτῷ γινόμενος τῷ τοῦ νοητοῦ τέλει κατὰ Πλάτωνα.

LXVII CYRILLVS c. Iulianum I p. 97 B συμβῆναι δὲ τούτοις φασὶν καὶ τὸν αὐτοῦ τοῦ Πλάτωνος λόγον· ἔφη γὰρ ὅτι ἀπὸ τοῦ κάλλους τῶν αἰσθητῶν ἐπὶ τὸ νοητὸν τοῦ Θεοῦ κάλλος ἀναφοιτῆσαι δεήσει, ἀπὸ δὲ τοῦ ἐν τοῖς νόμοις καὶ τοῖς ἐπιτηδεύμασι τὴν ἀρετὴν αὐτοῦ δεῖ θεωρεῖν.

LXVIII PORPHYRIVS uit. Plotini 23 οὕτως δὲ μάλιστα τούτῳ τῷ δαιμονίῳ φωτὶ (Plotino) πολλάκις ἀνάγοντι ἑαυτὸν εἰς τὸν πρῶτον καὶ ἐπέκεινα Θεὸν ταῖς ἐννοιαῖς [καὶ *deleo**] κατὰ τὰς ἐν τῷ συμποσίῳ ὑψηλῆς ὁδοῦς τῷ Πλάτωνι ἐφάνη ἐκεῖνος ὁ Θεὸς ὁ μῆτε μορφήν μῆτε τινα ἰδέαν ἔχων, ὑπὲρ δὲ νοῦν καὶ πᾶν τὸ νοητὸν ἰδρυμένος.

DE ALCIBIADE

LXIX MAXIMVS TYR. diss. III 8° p. 40 R. ἐρῶς ὃ Σώκρατες Ἀλκιβιάδου καὶ μετὰ τοῦτον Φαίδρου καὶ μετ' ἐξείνων Χαρμίδου· ἐρῶς ὃ Σώκρατες, καὶ σε οὐ λανθάνει κάλλος Ἀττικόν. ἀλλ' ὁμολόγησον αὐτοῦ τὴν αἰτίαν καὶ μὴ φοβηθῆς τὴν ἀδοξίαν· ἔξεστι καὶ μεθ' ἡδονῆς σωφρόνως ἐρᾶν, ὡς ἔξεστι καὶ μετὰ λύπης ἀκολάστως ἐρᾶν. εἰ δὲ καὶ χωρὶς ἡδονῆς ἐρῶς, καὶ

ψυχῆς μόνης, καὶ σώματος οὐκ ἐρᾶς, ἐράσθητι Θεαυτήτων. ἀλλ' οὐκ ἐρᾶς, σιμὸς γὰρ ἦν. ἐράσθητι Χαιρεφῶντος· ἀλλ' οὐκ ἐρᾶς, ὠχρὸς γὰρ ἦν. ἐράσθητι Ἀριστοδήμου· ἀλλ' οὐκ ἐρᾶς, αἰσχρὸς γὰρ ἦν.

LXX THEMISTIVS or. 29 p. 348_A ἐπεὶ καὶ τὸν Κλεινίου Ἀλκιβιάδην οὐ κωμωδεῖ Πλάτων ἐν τῷ συνδείπνῳ ἐξομολογούμενον πρὸς τοὺς συμπότας ὅτι ἔτοιμος ἦν πάντα χάριζεσθαι τῷ διδασκάλῳ, ἀλλ' ἐκεῖνος ὁ λόγος ὑπερήφανος ὕμνος ἐστὶ Σωκράτους καὶ Ἀλκιβιάδου· τοῦ μὲν ὅτι μόνου ἔάλω, τοῦ δὲ ὅτι μόνος οὐκ ἔάλω Ἀλκιβιάδου. εἰ δὲ ὁ μὲν πρὸς ἅπαντα εἶπεν, ὁ δὲ πρὸς μηδὲν ἐποίει ἀμείνω, Ἀλκιβιάδου μὲν ἔπαινος ἦν, Σωκράτους δὲ κατηγορία.

LXXI QVINTIL. VIII 4, 23 nec mihi uidetur in symposio Plato, cum Alcibiadem confitentem de se, quid a Socrate pati uoluerit narrat, ut illum culparet haec tradidisse, sed ut Socratis inuictam continentiam ostenderet, quae corrumpi speciosissimi hominis tam obuia uoluntate non posset.

LXXII PORPHYRIVS uit. Plot. 15 ὅτε δὲ ὁ ῥήτωρ Διοφάνης ἀνεγνώ ὑπὲρ Ἀλκιβιάδου τοῦ ἐν τῷ συμποσίῳ τοῦ Πλάτωνος ἀπολογία, δογματίζων χρῆναι ἀρετῆς ἕνεκα μαθήσεως εἰς συνουσίαν αὐτὸν παρέχειν ἐρῶντι ἀφροδισίου μίξεως τῷ καθηγεμόνι, ἤξιε μὲν (Plotinus) πολλάκις ἀναστὰς ἀπαλλαγῆναι τῆς συνόδου, ἐπισχὼν δ' ἑαυτὸν μετὰ τὴν διάλυσιν τοῦ ἀκουστηρίου ἐμοὶ Πορφυρίῳ ἀντιγράψαι προσέταξε. μὴ θέλοντος δὲ τοῦ Διοφάνους τὸ βιβλίον δοῦναι, διὰ τῆς μνήμης ἀναληφθέντων τῶν ἐπιχειρημάτων ἀντιγράψας ἐγὼ καὶ ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἀφροατῶν συνηγμένων ἀναγνούς τοσοῦτον τὸν Πλωτῖνον ἠΨφρανα, ὡς καὶ ταῖς συνουσίαις συνεχῶς ἐπιλέγειν βάλλ' οὕτως, αἰ κέν τι φῶς ἄνδρεςσι γένηαι' (Hom. Θ 282).

LXXIII PLVTARCHVS uit. Aleib. 4 p. 193 ἤδη δὲ πολλῶν καὶ γενναίων ἀθροιζομένων καὶ περιεπόντων οἱ μὲν ἄλλοι καταφανεῖς ἦσαν τὴν λαμπρότητα τῆς ὥρας ἐκπεπληγμένοι καὶ θεραπεύοντες, ὁ δὲ Σωκράτους ἔρος μέγα μαρτύριον ἦν τῆς ἀρετῆς καὶ εὐφυσίας τοῦ παιδός, ἣν ἐμφαινομένην τῷ εἶδει καὶ διαλάμπουσαν ἐνορῶν, φοβούμενος δὲ τὸν πλοῦτον καὶ τὸ ἀξίωμα καὶ τὸν προκαταλαμβάνοντα κολακείαις καὶ χάρισιν ἀστῶν καὶ ξένων καὶ συμμάχων ὄχλον οἷος ἦν ἀμύνειν καὶ μὴ περιορᾶν ὡς φυτόν ἐν ἄνθει τὸν οἰκεῖον καρπὸν ἀποβάλλον καὶ διαφθεῖρον. οὐδένα γὰρ ἢ τύχη περιέσχεν ἔξωθεν καὶ περιέφραξε τοῖς λεγομένοις ἀγαθοῖς τοσοῦτον ὥστ' ἄτριτον

ὑπὸ φιλοσοφίας γενέσθαι καὶ λόγοις ἀπρόσιτον, παρηρησίαν καὶ δηγμὸν ἔχουσιν· οἷς Ἀλκιβιάδης εὐθύς ἐξ ὄρχης θρυπτόμενος καὶ ἀποκλειόμενος ὑπὸ τῶν πρὸς χάριν ἐξομιλούντων εἰσακοῦσαι τοῦ νουθετοῦντος καὶ παιδεύοντος, ἡμῶς ὑπ' εὐφροῦντος ἐγνώρισε Σωκράτη καὶ προσήκατο διασχῶν τοὺς πλουσίους καὶ ἐνδόξους ἔραστίας. ταχὺ δὲ ποιησάμενος συνήθη καὶ λόγων ἀκούσας οὐχ ἡδονὴν ἀνανδρον ἔραστοῦ θηρεύοντος οὐδὲ φιλημάτων καὶ ψεύσεως προσαιτοῦντος ἀλλ' ἐλέγχοντος τὸ σαθρὸν τῆς ψυχῆς αὐτοῦ καὶ πιεζοῦντος τὸν κενὸν καὶ ἀνόητον τυφρον ἔπτηξ' ἀλέκτωρ δοῦλος ὡς κλίνας πτερόν' (Phry-nichi fr. 16 p. 561 Nauck.)· καὶ τὸ μὲν Σωκράτους ἡγήσατο πρῶγμα τῷ ὄντι θεῶν ὑπηρεσίαν (symp. p. 217A) εἰς νέων ἐπιμέλειαν εἶναι καὶ σωτηρίαν· καταφρονῶν δ' αὐτὸς ἑαυτοῦ, θαυμάζων δ' ἐκεῖνον, ἀγαπῶν δὲ τὴν φιλοφροσύνην, ἀσχινόμενος δὲ τὴν ἀρετὴν ἐλάνθανεν 'εἰδῶλον ἔρωτος', ὡς φησὶν ὁ Πλάτων (Phaedr. p. 255D), 'ἀντέρωτᾶ' κτώμενος, ὥστε θαυμάζειν ἅπαντας ὁρῶντας αὐτὸν Σωκράτει μὲν συνδειπνοῦντα (symp. p. 217C. 219E) καὶ συμπαλαίοντα (symp. p. 217C) καὶ συσκηροῦντα (test. LXXVIII p. 38), τοῖς δ' ἄλλοις ἔρασταῖς χαλεπὸν ὄντα καὶ δυσχείρωτον, ἐπίοις δὲ καὶ παντάπασι σοβαρῶς προσφερόμενον, ὡς περ' Ἀντίφω τῷ Ἀνθεμίωνος c. 6 ὁ δὲ Σωκράτους ἔρωσ πολλοὺς ἔχων καὶ μεγάλους ἀνταγωνιστὰς πῆ μὲν ἐκράτει τοῦ Ἀλκιβιάδου, δι' εὐφροῦντος ἀπτομένων τῶν λόγων αὐτοῦ καὶ τὴν καρδίαν στρεφόντων καὶ δάκρυα ἐκχεόντων (symp. p. 215E. 218A), ἔστι δ' ὅτε καὶ τοῖς κόλαξι πολλὰς ἡδονὰς ὑποβάλλουσιν ἐνδιδούς ἑαυτὸν ἀπωλίσθαινε τοῦ Σωκράτους καὶ δραπετεύων ἀτεχνῶς ἐκνηγεῖτο, πρὸς μόνον ἐκεῖνον ἔχων τὸ αἰδεῖσθαι καὶ τὸ φοβεῖσθαι, τῶν δ' ἄλλων ὑπερορῶν..... ὡς περ' οἶν ὁ σίδηρος ἐν τῷ πυρὶ μαλασσόμενος αὐθις ὑπὸ τοῦ ψυχροῦ πυκνοῦται καὶ σένεισι τοῖς μορίοις εἰς αὐτόν, οὕτως ἐκεῖνον ὁ Σωκράτης θρύψεως διάπλεων καὶ χανότητος ὁσάκις ἂν λάβοι, πιέζων τῷ λόγῳ καὶ συστέλλων ταπεινὸν ἐποίει καὶ ἄτολμον, ἡλικίων ἐνδεής ἐστι καὶ ἀτελής πρὸς ἀρετὴν, μανθάνοντα.

LXXIV

ATHEN. V 61 p. 219A ἀλλὰ μὴν οὐδὲν ὦν ὁ Πλάτων εἴρηκε περὶ Σωκράτους τῶν κωμικῶν τις εἴρηκεν, οὔτε... οὐδ' ὡς Ἀλ-^Bκιβιάδῃ (Ἀλκιβιάδης libri*) συνεκοιμήθη ὑπὸ τὴν αὐτὴν γενόμενος χλαῖναν. καίτοι ἀναγκαῖον ἦν τοῦτο ἐκχωθῆναι ὑπὸ Ἀριστοφάνους τοῦ καὶ ἐν τῷ συμπόσιῳ κατὰ Πλάτωνα· οὐ γὰρ ἂν εἰσῆγε τοῦτ' Ἀριστοφάνης ὡς τοὺς νέους διαφθείροντος.

Ἀσπασία μέντοι ἡ σοφὴ τοῦ Σωκράτους διδάσκαλος τῶν ἡγο-
 ρικῶν λόγων (Plat. Menex. p. 236) ἐν τοῖς εἰσφερομένοις ὡς
 αὐτῆς ἔπαινον, ἅπερ Ἡρόδικος ὁ Κρατήτειος (c. p. 215 F, supra
 p. 13) παρέθετο, φησὶν οὕτως·

Σώκρατες, οὐκ ἔλαθες με πόθῳ δηχθεὶς φρένα τὴν σὴν
 παιδὸς Δεινομάχης καὶ Κλεινίου. ἀλλ' ὑπάκουσον,
 εἰ βούλει σοι ἔχειν εὖ παιδικά, μηδ' ἀπιθήσῃς
 ἀγγέλω ἀλλὰ πιθοῦ, καὶ σοὶ πολὺ βέλτιον ἔσται.

Καγὼ ὅπως ἤκουσα, χαρᾶς ἔπο σῶμα λιπαίνω
 ἰδρῶτι, βλεφάρων δὲ ῥόος (γῶος libri: corr. Meinekius) πέσειν
 οὐκ ἀθελήτως.

Στέλλον, πλησάμενος θυμὸν μούσης κατόχοιο,
 ἦ τόνδ' αἰρήσεις ᾧδῆς δεινοῖσι (ωσι δεινη cod. Marc.) πό-
 θοισιν.

ἀμφοῖν γὰρ φιλίας ἦδ' ἀρχῆ· τῆδε καθέξις
 αὐτόν, προσβάλλον ἀκοαῖς ὀπτήρια θυμοῦ.

κνηγεῖ οὖν ὁ καλὸς Σωκράτης ἐρωτοδιδάσκαλον ἔχων τὴν Μι-
 λησίαν, ἀλλ' οὐκ αὐτὸς θηρεύεται, ὡς ὁ Πλάτων ἔφη (p. 217 c),
 λινοστατούμενος ὑπὸ Ἀλκιβιάδου. καὶ μὴν οὐ διαλείπει γε
 κλαίων, ὡς ἂν οἶμαι δυσήμερῶν· ἰδοῦσα γὰρ αὐτὸν ἐν οἴῳ ἦν
 καταστήματι, Ἀσπασία φησὶν·

τίπτε δεδάκρυσα, φίλε Σώκρατες; ἦ σ' ἀνακινεῖ
 στέροισ ἐνναίων σκηπτὸς πόθος, ὄμμασι θρασυθεὶς
 παιδὸς ἀκινήτου (ἀκικήτου libri, corr. Mein.); τὸν ἐγὼ τιθα-
 σὸν σοι ὑπέστην

ποιῆσαι.

ὅτι δὲ ὄντως ἦρα τοῦ Ἀλκιβιάδου, δῆλον ποιεῖ Πλάτων ἐν τῷ
 Πρωταγόρᾳ, καίτοι μικρὸν ἀπολείποντος τῶν τριάκοντα ἐτῶν·
 λέγει δ' οὕτως· 'πόθεν, ὦ Σώκρατες, φαίνει; ἦ δηλαδὴ ἀπὸ
 κνηγεσίου τοῦ περὶ τὴν Ἀλκιβιάδου ὥραν; καὶ μὴν μοι καὶ
 πρώην ἰδόντι καλὸς ἐφαίνετο ὁ ἀνὴρ ἔτι, ἀνὴρ μέντοι, ὦ Σώ-
 κρατες, ὡς γ' ἐν ἡμῖν αὐτοῖς εἰρήσθαι, καὶ πάγωνος ἦδη
 ὑποπιμπλάμενος' κτλ. (Plat. Prot. p. 309 A).

LXXV CORNELIVS NEPOS Alcib. 2 ineunte adulescentia amatus
 est a multis more Graecorum, in eis a Socrate, de quo men-
 tionem facit Plato in symposio. namque eum induxit com-
 memorantem se pernoctasse cum Socrate neque aliter ab eo
 surrexisse ac filius a parente debuerit.

LXXVI ARRIANVS Epict. dissert. II 18, 22 ἄπελθε πρὸς Σωκράτη,
 καὶ ἴδε αὐτὸν συγκατακείμενον Ἀλκιβιάδῃ καὶ διαπαίζοντα

αὐτοῦ τὴν ὥραν· ἐνθυμήθητι οἷαν νίκην ποτὲ ἔγνω ἐξεῖνος νενικηότα ἑαυτὸν, οἷα Ὀλύμπια, πόστος ἀφ' Ἡρακλέους ἐγένετο, ἵνα τις νῆ τοὺς θεοὺς δικαίως ἀσπάξῃται αὐτόν· χαῖρε, παράδοξε, οὐχὶ τοὺς σαπροὺς τούτους παίκτης καὶ παγκρατιστὰς νικήσας οὐδὲ τοὺς ὁμοίους αὐτοῖς τοὺς μονομάχοις. ταῦτα ἀντιτιθεῖς νικήσεις τὴν φαντασίαν, οὐχ ἔλκυσθήσῃ ἐπ' αὐτῆς.

LXXVII LAERTIUS DIOG. II 31 καὶ τὸ κάλλος ὑπερεῖδεν (Socrates) Ἀλκιβιάδου κατὰ τινος.

LXXVIII PLUTARCHVS uit. Alcib. 7 p. 194 ἔτι δὲ μειράκιον ὢν (Alcibiades) ἐστρατεύσατο τὴν εἰς Ποτίδαιαν στρατείαν καὶ Σωκράτη σίσκηρον εἶχε καὶ παραστάτην ἐν τοῖς ἀγῶσιν (symp. p. 219 E). ἰσχυρᾶς δὲ γενομένης μάχης ἤριστευσαν μὲν ἀμφότεροι, τοῦ δ' Ἀλκιβιάδου τραύματι περιπεσότος ὁ Σωκράτης προέστη καὶ ἤμυνε καὶ μάλιστα δὴ προδήλως ἔσωσεν αὐτόν μετὰ τῶν ὀπλῶν. ἐγένετο μὲν οὖν τῷ δικαιοτάτῳ λόγῳ Σωκράτους τὸ ἀριστεῖον· ἐπεὶ δ' οἱ στρατηγοὶ διὰ τὸ ἀξίωμα τῷ Ἀλκιβιάδῃ σπουδάζοντες ἐφαινοντο προσθεῖναι τὴν δόξαν, ὁ Σωκράτης βουλόμενος ἀὔξεσθαι τὸ φιλότιμον ἐν τοῖς καλοῖς αὐτοῦ πρώτος ἐμαρτύρει καὶ παρεκάλει στεφανοῦν ἐκείνον καὶ δίδοναι τὴν πανοπλίαν (cf. symp. p. 220 E). ἔτι δὲ τῆς ἐπὶ Ἀηλίῳ μάχης γενομένης καὶ φευγόντων Ἀθηναίων ἔχων ἵππον ὁ Ἀλκιβιάδης, τοῦ δὲ Σωκράτους πεζῆ μετ' ὀλίγων ἀποχωροῦντος, οὐ παρήλασεν ἰδὼν, ἀλλὰ παρέπεμψε καὶ περιήμυεν ἐπικειμένων τῶν πολεμίων καὶ πολλοὺς ἀναιροῦντων (symp. p. 221 A). καὶ ταῦτα μὲν ὕστερον ἐπράχθη.

ΠΛΑΤΩΝΟΣ ΣΥΜΠΟΣΙΟΝ.

Δοκῶ μοι περὶ ὧν πυνθάνεσθε οὐκ ἀμελέητος εἶναι. 172
καὶ γὰρ ἐτέγγανον πρόην εἰς ἄστυ οἴκοθεν ἀνῶν Φαληρόθεν.
τῶν οὖν γνωρίμων τις ὄπισθεν κατιδὼν με πόρρωθεν ἐκάλεσε
καὶ παίζων ἕμα τῇ κλήσει ὦ Φαληρεὺς, ἔφη, οὗτος [Ἀπολλό-
⁵δωρος], οὐ περιμενεῖς; καὶ γὰρ ἐπιστὰς περιέμεινα· καὶ ὅς ὦ πολλό-
δωρε, ἔφη, καὶ μὴν καὶ ἔναγχός σε ἐζήτουν βουλόμενος δια-
πυθέσθαι τὴν Ἀγάθωνος ξηνουσίαν καὶ Σωκράτους καὶ Ἀλκι- Β

ADNOTATIO CRITICA Συμπόσιον ἢ περὶ ἔρωτος ἠθικός, in marg.
περὶ ἀγαθοῦ Β συμπόσιον ἢ περὶ ἀγαθοῦ ἠθικός V συμπόσιον ἢ περὶ
ἔρωτος C συμπόσιον ἢ περὶ ἀγαθοῦ ἠθικός Laert. Diog. III 58.

2 πρόην Β: πρόην VC | 3 τίς Β | ὄπισθε C | 4 ὦ] ὁ | 5 [Ἀπολλό-
λόδωρος suspectavit Badhamus | 5 οὐ] οὐ σὺ Sauppius | περιμενεῖς Β περι-
μένεις V | περιέμεινα V | ὦ Ἀπολλόδωρε Schanzius festgr. p. 104: ἀπολλό-
λόδωρε libri | Ἀπολλόδωρε ... 6 ἐζήτουν om C | 6 καὶ post αὐν om C^b |
βουλόμενος] ἀλώμενος C | 7 ξηνουσίαν C: σνουσίαν BV

2 SCHOL. Φάληρον δῆμος Αἰανίδης, ἔξ οὗ Ἀπολλόδωρος. | 6 —
p. 40, 2 expressit Methodius conu. uirg. p. 1 Εὐκαιρότατα ἐπέστης,
ὦ Γοηρόσιον· καὶ γὰρ ἔναγχός σε ἐζήτουν, βουλόμενος μαθεῖν τὴν Μαρ-
κέλλης σνουσίαν καὶ Θεοπάτρας καὶ τῶν λοιπῶν παρθέτων τῶν τότε ἐν
τῷ συνδείπνῳ παραγενομένων περὶ τῶν τῆς ἀγνείας λόγων, τίνας ἦσαν. |
7 SCHOL. Β (cf. Gaisf. lect. Plat. p. 173) Ἀγάθων τραγωδί(ας ποιητής)
ἐπὶ μαλακίᾳ (σχωπτόμενος Ἀριστοφάνει τῷ Γηρυ)τάδῃ. ἦν δ' οὗτος

βιάδου καὶ τῶν ἄλλων τῶν τότε [ἐν τῷ συνδείπνῳ] παραγενο-
 μένων, περὶ τῶν ἐρωτικῶν λόγων τίνες ἦσαν. ἄλλος γὰρ τίς
 μοι διηγεῖτο ἀκηκῶς Φοῖνικος τοῦ Φιλίππου, ἔφη δὲ καὶ σὲ
 εἰδέναι· ἀλλὰ γὰρ οὐδὲν εἶχε σαφές λέγειν. σὺ οὖν μοι διή-
 γησαι· δικαιοτάτος γὰρ εἶ τοὺς τοῦ ἑταίρου λόγους ἀπαγγέλ-
 λειν. πρότερον δέ μοι, ἢ δ' ὅς, εἰπέ, σὺ αὐτὸς παρεγένου τῇ
 C συνουσίᾳ ταύτῃ ἢ οὐ; καὶ γὰρ εἶπον ὅτι Παντάπασιν ἔοικέ σοι
 οὐθὲν διηγεῖσθαι σαφές ὁ διηγούμενος, εἰ νεωστὶ ἤγει τὴν συ-
 νουσίαν γεγονέναι ταύτην ἢν ἐρωτᾷς, ὥστε καμὲ παραγενέσθαι.
 Ἔγωγ', ἔφη. Πόθεν, ἢν δ' ἐγώ, ὦ Γλάκων; οὐκ οἶσθ' ὅτι πολ-
 λῶν ἐτῶν Ἀγάθων [ἐνθάδε] οὐκ ἐπιδεδήμηκεν; ἀφ' οὗ δ' ἐγὼ
 Σωκράτει συνδιατρίβω καὶ ἐπιμελὲς πεποιήματι ἐκάστης ἡμέ-
 ρας εἰδέναι ὅ τι ἂν λέγη ἢ πράττη, οὐδέπω τρία ἔτη ἐστίν.
 173 πρὸ τοῦ δὲ περιτρέχων ὅλην τύχοιμι καὶ οἰόμενός τι ποιεῖν
 ἀθλιώτερος ἢ ὅτουοῦν, οὐχ ἦττον ἢ σὺ νυνί, οἰόμενος δεῖν 15
 πάντα μᾶλλον πράττειν ἢ φιλοσοφεῖν. καὶ ὅς Μὴ σκῶπτ',
 ἔφη, ἀλλ' εἰπέ μοι πότε ἐγένετο ἡ συνουσία αὕτη. καὶ γὰρ εἰ-

1 ἐν τῷ συνδείπνῳ seclisit Baiterus τῶν τότε ... παραγενομένων
 damnat Badhamus | συνδείπνοι B, Methodius: δειπνω V συνδειπνεῖν
 C | 6 εἰπέ ex εἰπέ b | 7 ἢ B: ἢ VC s | 8 οὐθὲν BV: οὐδὲν C s | εἰ νε-
 ωστὶ 11 ἐπιδεδήμηκεν affert Athenaeus V p. 217 B | ἡγῆ s | 9 καμὲ
 Athenaeus: καὶ ἐμὲ BVC | 10 ἔγωγ' ἔφη Badhamus: ἔγωγε δὴ libri ἔγω γὰρ
 ἔφην Athenaeus | ἢν B | ὦ Γλάκων Athenaeus | 11 ἐνθάδε om. Athenaeus
 12 σ[ωκρατ]ει cum rasura C | 13 πράττη B πράττη C πράττει V | ἐστὶ bVC
 14 προτοῦ C | 15 ἢ VC, in rasura B: ἢν ve | νυνί C | 16 σκόπτ' V | 17
 ἀλλ' p. 41, 2 Ἀγάθων Athenaeus V p. 217 C | πότε C, Athe-
 naeus: πότε BV

(Τισαμενοῦ) παῖς Ἀθηναῖος, γεγωνὸς παιδικὰ Πανσανίου τοῦ τραγικ(οῦ)
 [καὶ Εὐριπίδου τοῦ τραγικοῦ Cramerus, μεθ' οὗ add. schol. Luc.] καὶ
 πρὸς Ἀρχέλαον τὸν βασιλεῖα ὤχετο, ὡς Μαρσύας (ὁ add. Cram.) νεώτερος.
 ἐμιμῆτο δὲ τὴν κομψότητα τῆς λέξεως Γοργίου τοῦ ῥήτορος. lacunas explet
 schol. Lucian. rhet. praec. 11 cf. Crameri anecd. Oxon. IV p. 269. |
 SCHOL. ARIST. ran. 84 φασὶν ὅτι τὸ Πλάτωνος συμπόσιον ἐν ἐσπασεί
 αὐτοῦ (Agathonis) γέγραπται, πολλῶν ἅμα φιλοσόφων παρ' αὐτῷ
 καταθέντων. | 6 SCHOL. VEN. A ad A 219 ῥ: δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ἔφη ἢ καὶ
 κτανέριον' (A 528). καὶ σεσημειώται Ἀρίσταρχος, ὅτι ὁ μὲν Ὅμηρος
 αἰὲ ἐπὶ προσημνεῖσι λόγοις ἐπιφέρει τὸ δηλοῦν τὸ ἔφη, ὁ δὲ Πλά-
 των μετ' αὐτὸ (αὐτὸν liber) ἐπιφέρει τὸν λόγον. | 15 SCHOL. ἦ: Ἀτι-
 κὸν τοῦτο, ἀπὸ τοῦ ἕα συνηρημένον. σημαίνει δὲ τὸ ἕα τὸ ἐπὶ ἡχοῦ.
 ἔστι γὰρ ἀπὸ τοῦ ἦν κατὰ διάλυσιν Ἰωνικῆν. Ὅμηρος (A 321) 'εἰ
 τότε κούρος ἕα, νῦν αὐτέ με γῆρας ἰκάνει'. CHERON. dict. p. 602
 Gaisf. οἱ Ἀθηναῖοι συναροῦσι τὸ εἰ καὶ αἰ εἰς ἦ καὶ λέγονσι χωρὶς
 τοῦ ν ἢ ἀνὰ τοῦ ἐπὶ ἡχοῦ . . . καὶ παρὰ Πλάτων ἡ χοῦσι εἴρηται. |

πον ὅτι Παιδῶν ὄντων ἡμῶν ἔτι, ὅτε τῇ πρώτῃ τραγωδίᾳ ἐνί-
 κησεν Ἀγάθων, τῇ ὑστεραίᾳ ἢ τὰ ἐπιπίνια ἔθνευ αὐτός τε καὶ
 οἱ χορευταί. Πάνυ, ἔφη, ἄρα πάλαι, ὡς ἔοικεν. ἀλλὰ τίς σοι
 5 διηγείτο; ἢ αὐτὸς Σωκράτης; Οὐ μὰ τὸν Δία, ἦν δ' ἐγά, ἀλλ' B
 ὅσπερ Φοίνικι· Ἀριστόδημος ἦν τις, Κυδαθηναίεύς, σμικρός,
 ἀνυπόδητος αἰεὶ· παρεγγόνει δ' ἐν τῇ συνοσίᾳ, Σωκράτους
 ἑραστής ὢν ἐν τοῖς μάλιστα τῶν τότε, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ. οὐ μέν-
 10 τοι ἀλλὰ καὶ Σωκράτῃ γε ἔνια ἤδη ἀνηρόμην ὢν ἐκείνου ἤκουσα
 καὶ μοι ὠμολόγει καθάπερ ἐκεῖνος διηγείτο. Τί οὖν, ἔφη, οὐ
 15 διηγῆσω μοι; πάντως γε ἡ ὁδὸς ἢ εἰς ἄστν ἐπιτηδεῖα πορευο-
 μένοις καὶ λέγειν καὶ ἀκούειν. Οὕτω δὲ ἰόντες ἅμα τοὺς λό-
 γους περὶ αὐτῶν ἐποιούμεθα, ὥστε, ὅπερ ἀρχόμενος εἶπον, οὐκ C
 ἀμελετήτως ἔχω. εἰ οὖν δεῖ καὶ ὑμῖν διηγῆσασθαι ταῦτα, χρῆ
 ποιεῖν. καὶ γὰρ ἔγωγε καὶ ἄλλως, ὅταν μὲν τινας περὶ φιλο-
 20 σοφίας λόγους ἢ αὐτὸς ποιῶμαι ἢ ἄλλων ἀκούω, χωρὶς τοῦ
 οἴεσθαι ὠφελεῖσθαι ὑπερφυνῶς ὡς χαίρω· ὅταν δὲ ἄλλους τι-
 νάς, ἄλλως τε καὶ τοὺς ὑμετέρους τοὺς τῶν πλουσίων καὶ χρη-
 ματιστικῶν, αὐτὸς τε ἀχθομαι ὑμᾶς τε τοὺς ἐταίρους ἐλεῶ,
 ὅτι οἴεσθ' ἐτι ποιεῖν οὐδὲν ποιοῦντες. καὶ ἴσως αὖ ὑμεῖς ἐμὲ
 25 ἠγείσθε κακοδαίμονα εἶναι, καὶ οἴομαι ὑμᾶς ἀληθῆ οἴεσθαι· D
 ἐγὼ μὲντοι ὑμᾶς οὐκ οἴομαι ἀλλ' εὖ οἶδα. — Αἰεὶ ὅμοιος εἶ, ὦ
 Ἀπολλόδορε· αἰεὶ γὰρ σαντόν τε κακηγορεῖς καὶ τοὺς ἄλλους,

1 ἔτι ὄντων ἡμῶν Athenaeus ἡμῶν ὄντων ἔτι C^b | τὸ πρῶτον
 Vsener mus. rhen. XXV p. 581 sq. | πρώτη om. Athenaeus | 2 τῇ ὑστε-
 ραίᾳ τὰ ἐπιπίνια ἔθνευ Priscianus XVIII 296 p. 1207 | ἢ ἢ ἢ C | τὰ ἐπιπίνια
 Cobetus var. lect. p. 140 | 3 ἄρα BV | τί C τίς c | 4 ἢ B: ἢ VC ⊆ | Oὐ C |
 ἄλλοσπερ B | 5 καθ' ἡθηναίεύς V | 6 ἀνυπόδητος ἴ Astius | αἰεὶ C ἀ// εἰ B
 αἰεὶ V | παρεγγόνει ⊆: παρεγγόνει BVC | 8 καὶ om C | 10 γε* | δὲ BVC
 om ⊆ | 12 περὶ αὐτῶν suspecta * | 13 δεῖ] δοκεῖ Hirschigius zeitschr. f. d.
 alterthumsw. 1851 p. 325 | διηγῆσασθαι, ταῦτα χρῆ interpungi solet * |
 17 πλ[ουσίων] cum rasura aut macula B | χρηματιστικῶν ⊆ | 19 ὦ, τι C |
 ἡμεῖς V cum ras. | 20 ἠγείσθαι BV | 21 et 22 et p. 42, 4 αἰεὶ BV:
 αἰεὶ C

1 SCHOL. ARIST. thesmoph. 32 ἐπειδὴ οὐ πάλαι ἤρξατο διδάσκειν
 (Agatho), ἀλλὰ τρισὶν (scr. πέντε) πρὸ τούτων (ante ol. 92, 1) εἴε-
 σιν. ATHEN. V 57 p. 217 A (test. XXIV p. 14) | 5 SCHOL. Κυδα-
 θῆναιον δῆμος ἐν ἄστει τῆς Πανδιονίδος φυλῆς — καλεῖται δὲ καὶ
 Κυδαθον —, ἔξ οὗ Ἀριστόδημος. | 5 XENOPHO comm. Socr. I 4, 2
 Ἀριστόδημον τὸν Μικρὸν ἐπικαλούμενον. cf. testim. LXIX p. 35 | 20
 PLVT. Cat. min. 46 ἐταῖρος αὐτοῦ καὶ ζηλωτής, οἷος ὁ Φαλη-
 ρεύς Ἀπολλόδορος ἰστορεῖται περὶ Σωκράτῃν γενέσθαι τὸ πα-
 λαιόν, ἐμπαθῆς καὶ παροικεινηκῶς πρὸς τὸν λόγον, οὐ σχέδην οὐδὲ
 πρῶτος, ἀλλ' ἀκριτον αὐτοῦ καθαιψάμενον ὥσπερ οἶνον καὶ μαυικώτερον.

καὶ δοκεῖς μοι ἀτεχνῶς πάντας ἀθλίους ἡγεῖσθαι πλὴν Σωκρά-
τους, ἀπὸ σαντοῦ ἀρξάμενος. καὶ ὁπόθεν ποτὲ ταύτην τὴν
ἐπωνυμίαν ἔλαβες τὸ μανικὸς καλεῖσθαι, οὐκ οἶδ' ἔγωγε· ἐν
μὲν γὰρ τοῖς λόγοις αἰεὶ τοιοῦτος εἶ· σαντῶ τε καὶ τοῖς ἄλλοις
E ἀγριαίνεις πλὴν Σωκράτους. — Ὡ φίλιτατε, καὶ δῆλόν γε δὴ 5
ὅτι οὕτω διανοούμενος καὶ περὶ ἑμαυτοῦ καὶ περὶ ὑμῶν μαί-
νομαι καὶ παραπαίω. — Οὐκ ἄξιον περὶ τούτων, ὧ πολλόδωρε,
νῦν ἐρίζειν· ἀλλ' ὅπερ ἐδεόμεθά σου, μὴ ἄλλως ποιήσης, ἀλλὰ
διήγησαι, τίνες ἦσαν οἱ λόγοι. — Ἦσαν τοίνυν ἐκεῖνοι τοιοῦδε
174 τινές· μᾶλλον δ' ἐξ ἀρχῆς ὑμῖν, ὡς ἐκεῖνος διηγείτο, καὶ ἐγὼ 10
πειράσομαι διηγῆσασθαι.

Ἐφη γάρ οἱ Σωκράτη ἐντυχεῖν λελουμένον τε καὶ τὰς βλαύ- 2
τας ὑποδεδεμένον, ἃ ἐκεῖνος ὀλιγάκις ἐποίει· καὶ ἔξρεσθαι αὐ-
τόν, ὅποι ἴοι οὕτω καλὸς γεγεννημένος. καὶ τὸν εἰπεῖν ὅτι Ἐπὶ
δεῖπνον εἰς Ἀγάθωνος. χθὲς γὰρ αὐτόν διέφυγον τοῖς ἐπι- 15
κρίοις φροβηθεῖς τὸν ὄχλον, ὡμολόγησα δ' εἰς τήμερον παρέσεσθαι·
ταῦτα δὴ ἐκαλωπισάμην, ἵνα καλὸς παρὰ καλὸν ἴω. ἀλλὰ σὺ, ἦ
B δ' ὅς, πῶς ἔχεις πρὸς τὸ ἐθέλειν ἂν ἵεαι ἀκλιτος ἐπὶ δεῖπνον;
κἀγὼ, ἔφη, εἶπον ὅτι Οὕτως ὅπως ἂν σὺ κελεύης. Ἐπον τοί-
νυν, ἔφη, ἵνα καὶ τὴν παροιμίαν διαφθειρώμεν μεταβάλλοντες, 20
ὡς ἄρα καὶ Ἀγάθων' ἐπὶ δαίτας ἴασιν αὐτόματι ἀγαθοί. Ὅμη-

2 ἀρξάμενος Hirschigius | ὁπόθεν ποτε sine acc. B ὁπόθεν ποτε V |
3 μανικὸς ε: μαλακὸς BVC | οὐκ] εὐ Bastius krit. vers. p. 4 | οἶδ' C:
οἶδα BV | 4 μὲν γε Badhamus μὲντ' ἄρα Maduigius aduers. I p. 396 |
7 ὧ Ἀπολλόδωρε cum Bekkero Schanzius festgr. p. 104 legitque Metho-
dus p. 4: ὦ om. libri | 8 ἄλλοπερ V | 9 τοιοῦδέ τινες B τοιοῦδέ τινες C |
12 γὰρ B γὰρ b | βλαύτας b: βλαυτάς BV κλαύτας C | 13 ἃ . . . ἐποίει
delebat Hirschigius l. s. p. 351 | καὶ ἔ Voegelinus mus. Heluet. nou. VI
p. 339: καὶ libri | ἐξέσθαι B | 14 ὅπη C^b | 16 εἰς τὴν σήμερον ε εἰς τὴν
τήμερον Hirschigius | 17 δὴ] δὲ Iahnus ediderat | παρὰ τοῦ (τὸν c) καλοῦ
(καλὸν c) C | ἴοιμι Hirschigius | 18 ἐθέλειν *en* deletat Cobetus apud Meh-
lerum ad Xenoph. conu. p. 55 nou. lect. p. 108 (mnemos. IV p. 304), Iah-
nius | ἀνέται BVC: correxit Stephanus | 20 ἵνα . . . p. 43, 6 ἀμείνωνος
δαίταν Athenaeus V p. 178 A | μεταβαλόντες C^b | 21 Ἀγάθων' Iach-
mannus praef. Babr. p. XIX: ἀγαθῶν BVC Athenaeus | ἴασιν b C: ἴασιν
BV^b

12 λελουμένον] ATHENAEVS V p. 178 E (testim. VIII p. 5). | SCHOL.
βλαύτας· ὑποδήματα. οἱ δὲ βλαυτία, σαρδάλια ἰσχνά. | 12. 17
LAERTIUS DIOG. II 28 καίτοι ἐρίοτε πρὸς τοὺς καιροὺς ἀροιστόμενος
(Socrates) καὶ λαμπρὰ ἡμιπίσχειτο, καθάπερ ἐν τῷ Πλάτωνος συμπο-
σίῳ παρ' Ἀγάθωνα βαδίζων. | 20 SCHOL. αὐτόματι δ' ἀγαθοὶ
δειλῶν ἐπὶ δαίτας ἴασιν. ταύτην δὲ λέγουσιν εἰρησθαι ἐπὶ Ἡρα-
κλεῖ, ὅς ὅτε εἰσιπῶντο τῷ Κῆρκι ξένοι ἐπέοιη. Κρατῖνος δὲ ἐν Πυ-

ρος μὲν γὰρ κινδυνεύει οὐ μόνον διαφθεῖραι ἀλλὰ καὶ ὑβρίσαι εἰς ταύτην τὴν παροιμίαν· ποιήσας γὰρ τὸν Ἀγαμέμνονα διαφερόντως ἀγαθὸν ἄνδρα τὰ πολεμικά, τὸν δὲ Μενέλειον μαλθακὸν αἰχμητὴν, θυσίαν ποιούμενον καὶ ἐστιῶντος τοῦ Ἀγαμέμνονος ἀκλιτον ἐποίησεν ἐλθόντα τὸν Μενέλειον ἐπὶ τὴν θοίνην, χεῖρω ὄντα ἐπὶ τὴν τοῦ ἀμείνονος. ταῦτ' ἀκούσας εἰπεῖν ἔφη Ἴσως μέντοι κινδυνεύσω καὶ ἐγὼ οὐχ ὡς σὺ λέγεις, ὦ Σώκρατες, ἀλλὰ καθ' Ὀμηρον φανῶλος ὢν ἐπὶ σοφοῦ ἀνδρός ἵεναι θοίνην ἀκλιτος. ὄρα οὖν, ἄγων με τί ἀπολογησεί· ὡς ἐγὼ μὲν D οὐχ ὁμολογήσω ἀκλιτος ἦκειν, ἀλλ' ὑπὸ σοῦ κεκλημένος. Σὺν τε δὴ ἔφη ἐρχομένω πρὸ ὁ τοῦ βουλευσόμεθα ὅ τι ἐροῦμεν. ἀλλ' ἴωμεν.

Τοιαῦτ' ἅπαντα σφᾶς ἔφη διαλεχθέντας ἵεναι. τὸν οὖν Σωκράτη ἐαυτῷ πως προσέχοντα τὸν νοῦν κατὰ τὴν ὁδὸν πορεύεσθαι ὑπολειπόμενον καὶ περιμένοντος οὐ κελεῖν προῖέναι εἰς τὸ πρόσθεν, ἐπειδὴ δ' ἔγενέσθαι ἐπὶ τῇ οἰκίᾳ τῇ Ἀγάθωνος,

2 εἰς αὐτὴν (om. τὴν παροιμίαν) Athenaeus | διαφερόντως et 3 ἄνδρα om. Athenaeus | 3 πολέμια, τὸν Μενέλαιον δὲ Athenaeus | 3 et 5 μενέλαιον C | 4 καὶ ἐστιῶντος om. Athenaeus | ἐστιῶντος B | 5 ἐλθόντα τὸν χεῖρωνα ἐπὶ τὴν τοῦ ἀμείνονος διαίταν Athenaeus | 6 ἀκούσας ταῦτα C | 8 et 13 ἵεναι B | 9 θοίνην ex θοιήν B | ὄρα Badhamus: ἄρα BV ἄρ' C | ἀγαθῶν Creuzerus ad Plotin. de pulchr. p. 518 | με τί Astius: με τι B μέ τι VC | ἐρωγε οὐχ C^b | 10 σύν . . . 12 ἴωμεν schol. Luciani somn. 1 p. 189 Iac. σύν . . . 11 ἐροῦμεν Hermogenes π. ἰδ. II 4 | 11 ὁ τοῦ Gottleberus anim. ad Plat. Phaed. p. 119: ὁδοῦ libri, testatur schol. Luc., om. Hermogenes | 12 ἀλλ' ἐῶμεν BV ἀλλὰ ἴωμεν C | 13 σφᾶς B | 14 πῶς B | 16 δ' ἔ Baiterus δὲ ἔ Cobetus nou. lect. p. 471 (mnem. VI p. 403): δὲ libri

λαίᾳ μεταλλάξας αὐτὴν γράφει οὕτως (fr. 169)
οἶδ' αὐθ' ἡμεῖς, ὡς ὁ παλαιὸς
λόγος, αὐτομάτους ἀγαθοὺς ἵεναι
κομπῶν ἐπὶ δαῖτα θεατῶν.

καὶ Εὐπολις ἐν χρυσῷ γένει (fr. 289). ZENOB. II 19 αὐτόματοι δ' ἀγαθοὶ ἀγαθῶν ἐπὶ δαίτας ἵενται· οὕτως Ἡράκλειτος (Ἡσίοδος Schneidewinus) ἐχρήσατο τῇ παροιμίᾳ, ὡς Ἡρακλέους ἐπιφοιτήσαντος ἐπὶ τὴν οἰκίαν Κήνκος τοῦ Τραχινίου καὶ οὕτως εἰπόντος. Εὐπολις δὲ ἐν χρυσῷ γένει ἐτέρωσ φησὶν ἔχειν τὴν παροιμίαν αὐτόματοι δ' ἀγαθοὶ δειλῶν ἐπὶ δαίτας ἴασιν· καὶ ὁ Πλάτων ἐν τῷ συμποσίῳ οὕτως αὐτῇ (αὐτῷ libri: corr. Schneidew.) ἐχρήσατο. ATHEN. V p. 177c—178e (testim. VIII p. 5). | 3 HOMER. P 586 οἶον δὴ Μενέλαιον ὑπέτρεσας, ὃς τὸ πάρος περ μαλθακὸς αἰχμητής. | 4 HOMER. B 404 κίχλησεν δὲ γέροντας ἀριστήης Παναχαιῶν, — 408 αὐτόματος δὲ οἱ ἦλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος. | 10 HOMER. K 224 σύν τε δὴ ἐρχομένω καὶ τε πρὸ ὁ τοῦ ἐνόησεν ὅπως κέρδος ἔη. | HERMOGENES π. ἰδ. II 4 t. III p. 320 W. τὸ δ' αὐτὸ

Ε ἀνεύρημένην καταλαμβάνειν τὴν θύραν, καὶ τι ἔφη αὐτόθι γε-
λοῖον παθεῖν. οἱ μὲν γὰρ εὐθύς παῖδά τινα τῶν ἐνδοθεν ἀπαν-
τήσαντα ἄγειν οὐ κατέκριντο οἱ ἄλλοι, καὶ καταλαμβάνειν ἤδη
μέλλοντας δειπνεῖν· εὐθύς δ' οὖν ὡς ἰδεῖν τὸν Ἀγάθωνα, Ω,
φάναι, Ἀριστόδημε, εἰς καλὸν ἦγεις, ὅπως συνδειπνήσης· εἰ δ' 5
ἄλλου τινὸς ἕνεκα ἦλθες, εἰς αὐθις ἀναβαλοῦ, ὡς καὶ χθὲς ζη-
τῶν σε, ἵνα καλέσαιμι, οὐχ οἴός τ' ἢ ἰδεῖν. ἀλλὰ Σωκράτη
ἡμῖν πῶς οὐκ ἄγεις; Καὶ ἐγὼ, ἔφη, μεταστρεφόμενος οὐδαμοῦ
ὄρω Σωκράτη ἐπόμενον. εἶπον οὖν, ὅτι καὶ αὐτὸς μετὰ Σωκράτους
ἦγοιμι, κληθεὶς ὑπ' ἐκείνου δεῦρ' ἐπὶ δειπνον. Καλῶς, ἔφη, ποιῶν 10
175 σὺ· ἀλλὰ ποῦ ἐστιν οὗτος; Ὅπισθεν ἐμοῦ ἄρτι εἰσῆει· ἀλλὰ θαν-
μάζω καὶ αὐτός, ποῦ ἂν εἴη. Οὐ σκέψει, ἔφη, παῖ, φάναι τὸν Ἀγά-
θωνα, καὶ εἰσάξεις Σωκράτη; σὺ δ', ἢ δ' ὅς, Ἀριστόδημε, παρ'
Ἐρυξίμαχον κατακλίνου. καὶ ἔ μὲν ἔφη ἀπονίζειν τὸν παῖδα, ἵνα 3
κατακέοιτο· ἄλλον δέ τινα τῶν παιδῶν ἦκειν ἀγγέλλοντα, ὅτι Σω- 15
κράτης οὗτος ἀναχωρήσας ἐν τῷ τῶν γειτόνων προθύρῳ ἔστηκεν
καὶ οὐ καλοῦντος οὐκ ἐθέλει εἰσιέναι. Ἄτοπόν γ', ἔφη, λέγεις· οὐκ
B οὖν καλεῖς αὐτὸν καὶ μὴ ἀφήσεις; Καὶ ὅς ἔφη εἰπεῖν Μηδαμῶς,
ἀλλ' ἔατε αὐτόν. ἔθος γὰρ τι τοῦτ' ἔχει· ἐνίοτε ἀποστὰς ὅποι
ἂν τύχη ἔστηκεν. ἦξει δ' αὐτίκα, ὡς ἐγὼ οἶμαι. μὴ οὖν κι- 20
νεῖτε, ἀλλ' ἔατε. Ἄλλ' οὕτω χρὴ ποιεῖν, εἰ σοὶ δοκεῖ, φάναι
τὸν Ἀγάθωνα. ἀλλ' ἡμᾶς, ὦ παῖδες, τοὺς ἄλλους ἐστιᾶτε.
πάντως παρατίθετε ὃ τι ἂν βούλησθε, † ἐπειδὴν τις ὑμῖν μὴ

1 ἀνευρημένην BVC | καὶ τί C | 2 τῶν ἐνδοθεν Porsonus ad Eur.
Med. 734: ἐνδοθεν libri. τῶν ἐνδοθον sec. Photium ediderat Iahnus | 4 οἱ
φᾶνα B | 5 συνδειπνήσεις Bekkerus | 7 οἴός τ' η C: οἴός τ' ἦν c οἴός τε
BV | 8 οὐδαμῆ C | 10 ἦγοιμι ex ἦγοιμη B | καλῶς γ' ἔφη C^b | 11 ἐστιν
B: ἐστιν VC | εἰσῆει BVC εἰσῆειν Cobetus nou. lect. p. 221 | 12 ὅπου Hir-
schigius ztschr. f. d. aw. 1851 p. 325 | φᾶνα B ut solet | 14 ἔ μὲν Ba-
stius krit. vers. p. 10: ἐμὲ libri | 15 κατακέοιτο V oi super η scripto | Σω-
κράτης del. Hirschigius l. s. | 16 ἐν τῷ Stephanus: ἐν τῷ libri ἐν του
Maduignus adu. I p. 75 | ἔστηκεν B: ἔστηκε VC | 17 καὶ σοῦ C κάμοῦ 5
οὐκουν cum litura supra ouν B οὐκουν VC | 18 κάλεις b | ἀφήσης C^b |
19 ἔατε . . . ἔχει Priscianus XVIII 293 p. 1208 | τοῦτο Prisc. | ἐνίοτε . . .
20 ἔστηκεν delet Voegelinus | ὅπη C | 20 τύχη BV τύχοι C | ἐγῶμαι 5
21 εἰ σοὶ B(?)C | φάναι B ἔφη φάναι C | 23 ἐπειδὴν τις BV ἐπει-
δὴν τις C: ἐπέι, τᾶν, τις Hommelius ἐπέι τις L. Schmidtus ind. lect.
Marburg. hib. 1871 p. VIII sq. ἐπέι τίσις (postea ἐφραστήχοι) Vermehren
Platon. studien p. 44. εἰ γ' ὃ ταμίης Vsener conl. Aristoph. uesp. 613 |
μὴ ἐφ.] οὐ μὴ ἐφραστήχη L. Schmidtus l. s.

(suauitatem) αἴτιον οἶμαι τοῦ καὶ τὰς παραπλοκάς τῶν ποιημάτων ἐν
λόγῳ ἡδονὴν ἔχειν, οἷον 'σύν τε . . . ἐροῦμεν'. | 1 sqq. cf. testim.
X. XI. | 2 Photius οἱ· περισπωμένως ἀπὸ τοῦ ἑαυτοῦ, ὀξυτόνος
δὲ τὸ οὔτοι. συμποσίω 'οἱ μὲν γὰρ . . . ἀπαντήσαντα'. | 14 Αθη-

ἐφροσθήκει· ὃ ἐγὼ οὐδὲ πώποτε ἐποίησα· νῦν οὖν, νομίζοντες
καὶ ἐμὲ ἰφ' ὑμῶν κεκληῖσθαι ἐπὶ δεῖπνον καὶ τοῖσδε τοὺς ἄλ-
λους, θεραπεύετε, ἴν' ὑμᾶς ἐπαινῶμεν.

4 Μετὰ ταῦτ' ἔφη σφᾶς μὲν δειπνεῖν, τὸν δὲ Σωκράτη οὐκ
εἰσιέναι. τὸν οὖν Ἀγάθωνα πολλάκις κελεύειν μεταπέμψασθαι
τὸν Σωκράτη, ἔδὲ οὐκ ἔαν. ἤκειν οὖν αὐτὸν οὐ πολὺν χρό-
νον, ὡς εἰώθει, διατρίψαντα, ἀλλὰ μάλιστα σφᾶς μεσοῦν δει-
πνοῦντας. τὸν οὖν Ἀγάθωνα, τυγχάνειν γὰρ ἔσχατον κατακει-
μενον μόνον, Δεῦρ', ἔφη φάναι, Σώκρατες, παρ' ἐμὲ κατάκεισο,
10 ἵνα καὶ τοῦ σοφοῦ ἀπολαύσω, ὃ σοὶ προσέστη ἴν' τοῖς προθύ-
ροις. δῆλον γὰρ ὅτι εὗρες αὐτὸ καὶ ἔχεις· οὐ γὰρ ἂν προα-
πέστης. καὶ τὸν Σωκράτη καθίξασθαι καὶ εἰπεῖν ὅτι Εὐ ἂν
ἔχοι, φάναι, ὧ Ἀγάθων, εἰ τοιοῦτον εἶη ἡ σοφία, ὥστ' ἐκ
τοῦ πληρεστέρου εἰς τὸν κενώτερον ῥεῖν ἡμῶν, ἐὰν ἀπτώμεθα
15 ἀλλήλων, ὥσπερ τὸ ἐν ταῖς κύλιξιν ὕδωρ τὸ διὰ τοῦ ἐρίου ῥεῖν
ἐκ τῆς πληρεστερέας εἰς τὴν κενωτέραν. εἰ γὰρ οὕτως ἔχει καὶ
ἡ σοφία, πολλοῦ τιμῶμαι τὴν παρὰ σοὶ κατάκλισιν· οἶμαι γάρ
με παρὰ σοῦ πολλῆς καὶ καλῆς σοφίας πληρωθῆσεσθαι. ἡ
μὲν γὰρ ἐμὴ φανύη τις ἂν εἶη καὶ ἀμφισβητήσιμος, ὥσπερ
20 ὄναρ οὐσα, ἡ δὲ σὴ λαμπρά τε καὶ πολλὴν ἐπίδοσιν ἔχουσα, εἴ-
γε παρὰ σοῦ νέον ὄντος οὕτω σφόδρα ἐξέλαμψεν καὶ ἐκφανῆς
ἐγένετο πρώην ἐν μάρτυσι τῶν Ἑλλήνων πλέον ἢ τρισμυρίασι.
'Υβριστῆς εἶ, ἔφη, ὧ Σώκρατες, ὃ Ἀγάθων. καὶ ταῦτα μὲν καὶ

1 ἐφροσθήκει BV ἐφροσθήκοι C ἐφροσθήκη s: latet ἐφροσθηκεν* cf. ἐω-
ράκει p. 220 A | 4 ταῦτ' C: ταῦτα BV | σφᾶς B | 6 ε b: ε B ó V om C
τὸν addit c, v Bekkerus | 7 μάλιστα pr V | 9 φάναι post ἐμὲ collocat C | 10
σοφοῦ BV: σοφοῦ ἀπτόμενος C σοφοῦ ἀπτόμενός σου s | σ[ο]ι cum
ras. B | προσέστη ἴν*] πρόσσεσιν ἐν BV προσέστη ἐν C s | 12 καθέξεσθαι
C | 14 εἰς τὸν C: εἰς τὸ BV b | 15 ἐρίου] ὀργάνου Cornarius ὑλιστηρίου uel
ἡθηνίου Fischerus | 16 ἐκ τῆς... κενωτέραν del. Voegelinus | κενωτέραν par-
oemio-graphus | 17 τιμῶμεν BV τιμῶ μὲν Stallbaumius | 18 με del. Vsener |
ἡ μὲν... 19 ἀμφισβητήσιμος etymol. Vossianum ap. Gaisfordum ad etym.
m. p. 239 | 19 τίς B | τίς δ' ἂν εἶη ||| eraso, ut conicio, ἡ C | 20 ἡ γε C |
21 ἐξέλαμψεν B: ἐξέλαμψε VC | 22 πρώην B: πρώην VC | 23 ὑβριστῆς
post Σώκρατες ponit C | καί] ἀλλά s

NAEVS I - p. 23 c κατακεῖσθαι δὲ λέγεται καὶ κατακεκλίσθαι,
ὡς ἐν συμποσίοις Ξενοφῶν καὶ Πλάτων.

16 APPEND. PROV. II 48 ἐκ τῆς πληροεστίας εἰς τὴν κενω-
τέραν· χορῆ μεταλαγχάνειν τοὺς οὐκ ἔχοντας παρὰ τῶν ἔχόντων.
Πλάτων. cf. PLVT. quaest. conu. I 2, 6 p. 618 ἐδὲν δὲ που κατἰδὼ
πλούσιον μεγαλόδωρον, ἄξω πρὸς αὐτὸν ἐκ γωνίας πινὸς ἀναστήσας πένητα
χρηστόν, ἴν' ὥσπερ ἐκ πλήρους κύλικος εἰς κενὴν ἀπορροή τις γένηται.

ὀλίγον ὕστερον διαδικασόμεθα ἐγὼ τε καὶ σύ [περὶ τῆς σοφίας],
δικαστῆ ἠρώμενοι τῷ Διονύσῳ· νῦν δὲ πρὸς τὸ δεῖπνον πρῶτα
τρέπου.

176 Μετὰ ταῦτ', ἔφη, κατακλινέντος τοῦ Σωκράτους καὶ δει-
πνήσαντος καὶ τῶν ἄλλων, σπονδάς τε σφᾶς ποιήσασθαι καὶ
ἕσαντας τὸν θεὸν καὶ τὰλλα τὰ νομιζόμενα τρέπεσθαι πρὸς τὸν
πότον· τὸν οὖν Πανσανίαν ἔφη λόγου τοιοῦτον τινὸς κατά-
χειν. Εἶεν, ὦνδρες, φάναι, τίνα τρόπον ῥᾶστα πίνόμεθα; ἐγὼ
μὲν οὖν λέγω ὑμῖν, ὅτι τῷ ὄντι πάντ' ἡλεπῶς ἔχω ὑπὸ τοῦ
χθῆς πότου καὶ δέομαι ἀναψυχῆς τινός, οἶμαι δὲ καὶ ὑμῶν
B τοὺς πολλοὺς· παρῆστε γὰρ χθῆς· σκοπεῖσθε οὖν, τίνι τρόπῳ
ἀν' ὡς ῥᾶστα πίνοιμεν. τὸν οὖν Ἀριστοφάνη εἰπεῖν, Τοῦτο
μέντοι εὐ λέγεις, ὦ Πανσανία, τὸ παντὶ τρόπῳ παρασκευάζε-
σθαι ῥαστώνην τινὰ τῆς πόσεως· καὶ γὰρ αὐτὸς εἰμι τῶν χθῆς
βεβαπτισμένων. ἀκούσαντα οὖν αὐτῶν ἔφη Ἐρυξίμαχον τὸν Ἀκου-
15 μενοῦ Ἡ καλῶς, φάναι, λέγετε. καὶ ἔτι ἐνὸς δέομαι ὑμῶν ἀκοῦσαι,
πῶς ἔχει πρὸς τὸ [ἐρωᾶσθαι] πίνειν Ἀγάθων. Οὐδαμῶς, φάναι,
C οὐδ' αὐτὸς ἔρωμαι. Ἐρωμαιὸν ἂν εἴη ἡμῖν, ἧ δ' ὅς, ὡς εἰ-
κεν, ἐμοὶ τε καὶ Ἀριστοδήμῳ καὶ Φαίδρῳ καὶ τοῖσδε, εἰ ὑμεῖς
οἱ δυνατώτατοι πίνειν νῦν ἀπειρήκατε· ἡμεῖς μὲν γὰρ αἰεὶ ἀδύ-
20 νατοί. Σωκράτη δ' ἐξαίρω λόγον· ἱκανὸς γὰρ καὶ ἀμφοτέρω,
ὥστ' ἐξαρκέσει αὐτῷ ὁπότερ' ἂν ποιῶμεν. ἐπειδὴ οὖν μοι δο-
κεῖ οὐδεὶς τῶν παρόντων προθύμως ἔχειν πρὸς τὸ πολὺν πί-
νειν οἶνον, ἴσως ἂν ἐγὼ περὶ τοῦ μεθύσκεσθαι, οἷόν ἐστι, τὰ-
ληθῆ λέγων ἤττον ἂν εἶην ἀηδής. ἐμοὶ γὰρ δὴ τοῦτο γε οἶμαι 25

1 περὶ τῆς σοφίας del. G. A. Hirschigius | 4 ταῦτ' C: ταῦτα BV |
6 ἄ[ισ]αντας cum ras. B | καὶ τὰλλα B καὶ τὰλλα V καὶ τὰλλα C: κατὰ Astius,
Iahnus cl. Athen. V p. 179 D (testim. VIII p. 5 sq.) | 8 ὦνδρες Saup-
rius: ἄνδρες libri | ῥᾶστα] ἠδιστα ε | ποιόμεθα pr V πίνόμεθα C | 11
παρῆστε γὰρ χθῆς lex. Vindob. | παρῆτε in marg. b παρῆσαν C^b | 13 πα-
ρασκευάσασθαι C | 14 ῥαστώ[ν]ην cum ras. B | καὶ γὰρ καὶ αὐτὸς C^b |
15 αὐτὸν (erasa supra o littera, fort. ω B) ἔφη τὸν ἔρωξ. BV | ἀκου-
μέων BVC^b | 17 ἐρωῶσθαι expunxit Cobetus apud Mehlerum ad Xen.
conu. p. 55 nou. lect. p. 108 (mnem. IV p. 304) | 18 ἐρωμαιὸν B | 19
εἶ] καὶ C | ἡμεῖς C^b | 20 αἰεὶ BV: αἰεὶ C | 21 ἐξαίρω BV^b C^b | καὶ om C |
25 εἶη C: corr c | ἀηλής B ἀηλής V: corr. bv

6 PLVT. quaest. conu. I 1, 5 p. 615 πρῶτον μὲν ἦδον ὠδὴν
τοῦ θεοῦ κοινῶς ἄπαντες μαθ' ἑαυτῶν παιανίζοντες. | 8 Schol. ῥᾶστα·
τὸ ἠδιστα ἐν ταῦθα σημαίνει. | 11 LEXICON VINDOB. p. 98 Nauck. ἦτε
ἀντὶ τοῦ ἐλήθηκατε. οἱ δὲ Ἀτικοὶ μετὰ τοῦ ὀ γράφουσι. Πλάτων
'παρῆστε γὰρ χθῆς'.

κατάδηλον γεγονέναι ἐκ τῆς ἰατρικῆς, ὅτι χαλεπὸν τοῖς ἀνθρώ-^D
ποις ἢ μέθη ἐστίν· καὶ οὐτ' αὐτὸς ἐκὼν εἶναι πόρρω ἐθελή-
σαιμ' ἂν πιεῖν οὐτ' ἄλλω συμβουλεύσαιμι, ἄλλως τε καὶ κραι-
παλῶντα ἔτι ἐκ τῆς προτεραιάς. Ἄλλὰ μὲν, ἔφη φάναι ὑπο-
5 λαβόντα Φαῖδρον τὸν Μυρρινοῦσιον, ἔγωγέ σοι εἴωθα πείθε-
σθαι ἄλλως τε καὶ ἄτι' ἂν περὶ ἰατρικῆς λέγῃς· νῦν δ', ἂν εὖ
βουλεύονται, καὶ οἱ λοιποὶ. ταῦτα δὲ ἀκούσαντας συγχωρεῖν^E
πάντας μὴ διὰ μέθης ποιήσασθαι τὴν ἐν τῷ παρόντι συνου-
σίαν, ἀλλ' οὕτω πίνοντας πρὸς ἡδονήν.

5 Ἐπειδὴ τοίνυν, φάναι τὸν Ἐρξίμαχον, τοῦτο μὲν δέδοκται,
πίνειν ὅσον ἂν ἕκαστος βούληται, ἐπάναγκες δὲ μηδὲν εἶναι, τὸ
μετὰ τοῦτο εἰσηγοῦμαι τὴν μὲν ἄρτι εἰσελθοῦσαν ἀλχητρίδα
χαίρειν ἔαν, ἀλοῦσαν ἑαυτῇ ἢ ἂν βούληται ταῖς γυναιξὶ ταῖς
ἔνδον, ἡμᾶς δὲ διὰ λόγων ἀλλήλοις συνεῖναι τὸ τήμερον· καὶ
15 δι' οἶων λόγων, εἰ βούλεσθε, ἐθέλω ὑμῖν εἰσηγήσασθαι. φάναι¹⁷⁷
δὴ πάντας, καὶ βούλεσθαι καὶ κελεύειν αὐτὸν εἰσηγεῖσθαι. εἰ-
πεῖν οὖν τὸν Ἐρξίμαχον ὅτι Ἡ μὲν μοι ἀρχὴ τοῦ λόγου ἐστὶ
κατὰ τὴν Εὐριπίδου Μελανίππην· οὐ γὰρ ἐμὸς ὁ μῦθος, ἀλλὰ
Φαῖδρου τοῦδε, ὃν μέλλω λέγειν. Φαῖδρος γὰρ ἐκάστοτε πρὸς
20 με ἀγανακτῶν λέγει Οὐ δεινόν, φησὶν, ὦ Ἐρξίμαχε, ἄλλοις μὲν
τισὶ θεῶν ἕμους καὶ παιῶνας εἶναι ὑπὸ τῶν ποιητῶν πεποιη-
μένους, τῷ δ' Ἐρωτι, τηλικούτῳ ὄντι καὶ τοσοῦτῳ θεῷ, μῆδ'

2 ἔστιν B: ἐστὶ VC | 2 et 3 οὐτ' C: οὔτε BV | ἐθελήσαιμ' C: ἐθε-
λήσαιμι BV | 3 κραιπαλῶντα b: κραιπαλοῦντα BV κραιπαλῶν' C | 5 φα-
ιδρον B, V | μυρινοῦσιον C | σοι ex corr. C | 6 ἂν C, Bastius krit.
vers. p. 13: αὐ BV | βουλεύονται c, Bastius: βούλονται BVC βούλονται
ς | νῦν δ' αὐ βούλουτ' ἂν Thierschius spec. p. 5 | 7 λοιπὸν V | δὴ καὶ ἀκούσ.
C | ἀκούσαντας V | 12 ἀλχητρίδα B | 13 ἢ ἂν B: ἔαν C ἔαν δὲ c | 15 βού-
λεσθ[ε] cum ras. V | 16 καὶ ante βούλ. del. Hermannus Iahnus καὶ βού-
λεσθαι del. Voegelinus | καὶ ante κελ. om V | 20 οὐδυνόν in litura V |
21 πίνοντας BVC^b παιῶνας b | πεποιημένα C | 22 δ' C: δὲ BV | μῆδ'
ἔνα V μῆδένα C: μῆδὲ ἔνα B?

3 TIMAEVS κραιπαλῶντα· ἔτι ἀπὸ τῆς μέθης βαρυνόμε-
νον. | 5 SCHOL. Μυρρινοῦσσα (Μυρρινοῦς libri*: cf. Boekhius
ad CIGr. I n. 297 t. I p. 403) δῆμος Αἰγίδος, ἀρ' ἧς ὁ Φαῖδρος. |
12 HERMOG. π. ιδ. II 12, 1 p. 392, 24 W. (testim. XIII), cf. test.
VII p. 3. XII. XIV. | 18 EURIPIDES Melanipp. fr. 488 Nauck. οὐκ ἐμὸς
ὁ μῦθος, ἀλλ' ἐμῆς μητρὸς πάρα. ARISTID. or. 45 t. II p. 33 καὶ μὴν
'οὐκ ἐμὸς ὁ μῦθος' ἔφη ὁ Πλάτων, τὸ τοῦ Εὐριπίδου προσπαίζων. |
21 SCHOL. παιῶνας: ἢ τοῖς λεγομένοις παιῶνας, ἕμους εἰς Ἀπόλ-
λωνα ἐπὶ καταπαύσει λοιμοῦ· ἢ Παιῶνα τὸν τῶν θεῶν ἰατρὸν· ἢ
παιῶνας, ὡς νῦν, ὠδὰς ἐπὶ εὐτυχίᾳ καὶ νίκῃ διὰ τοῦ ὦ, ἔξ οὗ καὶ
παιωνίξειν.

Β Ἐνα πρόποτε τοσοῦτων γεγονότων ποιητῶν πεποικημένοι μηδὲν ἐγκώμιον· εἰ δὲ βούλει αὐτὸ σκέψασθαι τοὺς χρηστοὺς σοφιστάς, Ἡρακλέους μὲν καὶ ἄλλων ἐπαινοὺς καταλογάδην ξυγγράφειν, ὡσπερ ὁ βέλτιστος Πρόδικος· καὶ τοῦτο μὲν ἤτιον καὶ θαυμαστόν, ἀλλ' ἔγωγε ἤδη τινὶ ἐνέτυχον βιβλίῳ, ἐν ᾧ ἐνῆσαν ἄλες⁵
 C ἔπαινον θαυμάσιον ἔχοντες πρὸς ὠφέλειαν, καὶ ἄλλα τοιαῦτα συχρὰ ἴδοις ἂν ἐγκεκωμιασμένα· τὸ οὖν τοιούτων μὲν πέρι πολλὴν σπουδὴν ποιήσασθαι, Ἔρωτα δὲ μηδένα πω ἀνθρώπων τετολημμέναι εἰς ταυτηγὴ τὴν ἡμέραν ἀξίως ὑμῆσαι, ἀλλ' οὕτως ἡμέληται τοσοῦτος θεός· ταῦτα δὴ μοι δοκεῖ εὖ λέγειν¹⁰ Φαῖδρος. ἐγὼ οὖν ἐπιθυμῶ ἅμα μὲν τούτῳ ἔρανον εἰσενεγκεῖν καὶ χαρίσασθαι, ἅμα δ' ἐν τῷ παρόντι πρόπον μοι δοκεῖ εἶναι ἡμῖν τοῖς παροῦσι κοσμηῆσαι τὸν θεόν. εἰ οὖν ξυνδοκεῖ καὶ
 D ὑμῖν, γένοιτ' ἂν ἡμῖν ἐν λόγοις ἰκανὴ διατριβή· δοκεῖ γάρ μοι χρῆναι ἕκαστον ἡμῶν λόγον εἰπεῖν ἔπαινον Ἐρωτος ἐπιδέξια¹⁵ ὡς ἂν δύνηται κάλλιστον, ἄρχειν δὲ Φαῖδρον πρῶτον, ἐπειδὴ καὶ πρῶτος κατάκειται καὶ ἔστιν ἅμα πατὴρ τοῦ λόγου. Οὐδεῖς σοι, ἂ Ἐρξίμαχε, φάναι τὸν Σωκράτη, ἐναντία ψηφιεῖται· οὔτε γὰρ ἂν που ἐγὼ ἀποφίσαιμι, ὅς οὐδέν φημι ἄλλο ἐπί-
 E στασθαι ἢ τὰ ἐρωτικά, οὔτε που Ἀγάθων καὶ Πανσανίας, οὔδ' ἐμὴν Ἀριστοφάνης, ᾧ περὶ Δίονυσον καὶ Ἀφροδίτην πᾶσα ἡ διατριβή, οὐδ' ἄλλος οὐδεὶς τουτωνῶν ὧν ἐγὼ ὀρῶ. καίτοι οὐκ

1 μηδὲν] μηδὲ Valekenarius diatr. in Eurip. p. 157 | 3 ξυγγράφειν C: συγγράφειν BV | 4 Πρόδικος, τοῦτο μὲν καὶ ἤτιον θαυμαστόν Thierschius p. 6 | 5 ἐγὼ pr C^b | βιβλίῳ ἀνδρὸς σοφοῦ ἐν C | 7 πέρι πολλοὺς πολλὴν Hirschigius misc. phil. III p. 76 | 9 ἀξίως C^b: ἀξίῳ BV | ἀλλ' ὅτι οὕτως Wytttenbachius bibl. crit. III 12 p. 10 | 10 ἡμελησθαι τοσοῦτον θεόν Stephanus, debebat ἡμελησθαι [τοσοῦτος θεός] | post θεός aut interrogationis aut exclamationis signum ponunt | λέγειν] ψέγειν ci. Badhamus | 11 τουτωνῶν Badhamus | 12 εἶναι ἡμῖν in litura V | 15 ἔπαινον περὶ Ἐρωτος Hirschigius misc. phil. III p. 83 | ἐπιδέξια B ἐπιδέξια V ἐπὶ δέξια C | 16 ἄρχειν] λέγειν Hirschigius | δὲ πρῶτον Φαῖδρον ε | 17 καὶ ἔστιν B | 19 οὐδ' (sic) φημι . . . ἐρωτικά Themistius or. 13 p. 161 D | 20 οὔτε πω C | 21 ἡ om C | 22 οὐδ' C: οὐδὲ BV | τουτωνῶν pr B

5 MOERIS βιβλία διὰ τοῦ ἰ, ὡς Πλάτων, Ἀτακοί· βυβλία, ὡς Δημοσθένης, κοινόν. | 17 PLUTARCHVS quaest. Platon. 2, 1 p. 1000 F ἢ τῇ μεταφορᾷ χρώμενος, ὡσπερ εἶωθε, τὸν αἵπον πατέρα τοῦ κόσμου κέκληκεν; ὡς τῶν ἐρωτικῶν λόγων πατέρα Φαῖδρον ἐν συμποσίῳ προσεῖπεν, εἰσηγητὴν αὐτῶν γενόμενον. | 19 THEMIST. OR. 13 p. 161 D (test. L p. 21). MAXIMVS TYR. diss. XXIV 4 καὶ τὰ μὲν ἄλλα ἅπαντα ἀποποιεῖται εἰδέσθαι, καὶ τοὺς περὶ ἀρετῆς λόγους καὶ τὰς περὶ θεῶν δόξας καὶ τὰ ἄλλα ἅπαντα, ἐφ' οἷς οἱ σοφισταὶ ἐκόμιον· τὴν δὲ ἐρωτικὴν τέχνην ἰποδύς, ταύτης καὶ ἐπιστήμων εἶναι καὶ πραγματεύεσθαι περὶ αὐτὴν ἔλεγε.

ἐξ ἴσου γίγνεται ἡμῖν τοῖς ὑστάτοις κατακειμένοις· ἀλλ' ἐὰν οἱ πρόσθεν ἰκανῶς καὶ καλῶς εἴπωσιν, ἐξαρχέσει ὑμῖν. ἀλλὰ τὴν ἀγαθῆν καταρχέτω Φαῖδρος καὶ ἐγκωμιάζέτω τὸν Ἔρωτα.

Ταῦτα δὴ καὶ οἱ ἄλλοι πάντες ἄρα ξυνέφασάν τε καὶ ἐκέλευον ἄπερ ὁ Σωκράτης. πάντων μὲν οὖν ἅ ἕκαστος εἶπεν, 178 οὔτε πᾶν ὁ Ἀριστόδημος ἐμέμνητο οὔτ' αὖ ἐγὼ ἅ ἐκεῖνος ἔλεγε πάντα· ἅ δὲ μάλιστα καὶ ὧν ἔδοξέ μοι ἀξιωμασιμότερον, τούτων ὑμῖν ἐρῶ ἕκαστου τὸν λόγον.

6 Πρῶτον μὲν γάρ, ὥσπερ λέγω, ἔφη Φαῖδρον ἀρχάμενον 10 ἐνθένδε ποθὲν λέγειν, ὅτι μέγας θεὸς εἶη ὁ Ἔρως καὶ θαυμαστός ἐν ἀνθρώποις τε καὶ θεοῖς, πολλαχῆ μὲν καὶ ἄλλῃ, οὐχ ἥμισυ δὲ κατὰ τὴν γένεσιν. τὸ γὰρ ἐν τοῖς πρεσβύτατον εἶναι 15 τῶν θεῶν τίμιον, ἧ δ' ὅς. τεκμήριον δὲ τούτου· γονῆς γὰρ Ἔρωτος οὔτ' εἰσὶν οὔτε λέγονται ὑπ' οὐδενὸς οὔτε ἰδιώτου οὔτε ποιητοῦ, ἀλλ' Ἡσίοδος πρῶτον μὲν χάος φησὶ γενέσθαι, αὐτὰρ ἔπειτα

Γαῖ' εὐρύτερονος, πάντων ἔδος ἀσφαλὲς αἰεὶ,
ἧδ' Ἔρος·

2 ὑμῖν* | ἡμῖν libri | 4 ταῦτα Vsenér | ἄρα] ἄμα Wyttēnbachius bibl. crit. I, 1 p. 49 | 7 ἀξιωμασιμότερον b recent. m. ἀξιωμασιμότερον εἶναι C ἀξιωμασιμότερα εἶναι s | 8 ἕκαστου ἐμὸν που τὸν λόγον C ἕκαστα (recisis τὸν λ.) Badhamus | 9 ἔφη ... p. 50, 6 ἔστιν Ioannes Stob. eel. I 9, 12 | 10 ἐνθένδε ποθεν C | εἶη οὗτος ὁ ἔρως C | 11 ἄλλοι Stobaeus | 12 πρεσβυτάτοις C | 13 τὸν θεὸν s | ἧ δ' ὅς del. Creuzerus zur gesch. der griech. u. röm. litt. p. 127 quasi natum ex adscripto ἡσίοδος, τίμιον ὄνειδος ci. idem ad Plotin. de pulchr. p. 521 cf. Reisigius ad Soph. Oed. Col. p. CIX | γοναὶ γὰρ s Stobaeus | 14 Ἔρωτος ... p. 50, 1 χάος] χάους οὔτ' εἰσὶν ... ἀλλ' Ἡσίοδος πρῶτον μὲν χάος γενέσθαι φησί, μετὰ δὲ τὸ χάος ci. Badhamus | 14 λέγεται C | 15 γίνεσθαι Stobaeus | 16 αὐτὰρ .. 18 Ἔρος om Stobaeus | 17 Γαῖ' .. Ἔρος del. Hermannus | 18 ἧδ' ἄερος C

15 ARISTOTELES metaph. A 4 p. 984 2^b 3 ὑποπιπέσειε δ' ἂν τις Ἡσίοδον πρῶτον ζητῆσαι τὸ τοιοῦτον, κὰν εἴ τις ἄλλος ἔρωτα ἢ ἐπιθυμίαν ἐν τοῖς οὐσιν ἔθηκεν ὡς ἀρχήν, οἷον καὶ Παρμενίδης· καὶ γὰρ οὗτος κατασκευάζων τὴν τοῦ παντὸς γένεσιν 'πρῶτιστον μὲν' φησὶν Ἔρωτα θεῶν μητίσατο πάντων' (131 K. 139 St.), Ἡσίοδος δὲ 'πάντων μὲν ἀθανάτοισιν' (theog. 116. 117. 120), ὡς δέον ἐν τοῖς οὐσιν ὑπάρχειν τιν' αἰτίαν ἧς κινήσει καὶ συνάξει τὰ πράγματα. PLUTARCHVS erot. 13 p. 756 F διὸ Παρμενίδης μὲν ἀποφαίνει τὸν Ἔρωτα τῶν Ἀφροδίτης [ἔρων] πρεσβύτατον, ἐν τῇ κοσμογονίᾳ γράφων 'πρῶτιστον μὲν Ἔρωτα θεῶν μητίσατο πάντων'. Ἡσίοδος δὲ φυσικώτερον ἐμοὶ δοκεῖ ποιεῖν Ἔρωτα πάντων προγενέστατον, ἵνα πάντα δι' ἐκεῖνον μετὰσχῃ γενέσεως. | 15 HESIODVS theog. 116

ἦτοι μὲν πρῶτιστα Χάος γένετ', αὐτὰρ ἔπειτα

117 Γαῖ' εὐρύτερονος, πάντων ἔδος ἀσφαλὲς αἰεὶ

120 ἧδ' Ἔρος, ὃς κάλλιστος ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι,

[φησὶ μετὰ τὸ χάος δύο τούτω γενέσθαι, Γῆν τε καὶ Ἔρωτα. Παρμενίδης δὲ τὴν γένεσιν λέγει

πρώτιστον μὲν Ἔρωτα θεῶν μητίσαστο πάντων.]

Ἡσιόδῳ δὲ καὶ Ἀκουσίλειος ὁμολογεῖ. οὕτω πολλαχόθεν ὁμολογεῖται ὁ Ἔρως ἐν τοῖς πρεσβύτατος εἶναι. πρεσβύτατος δὲ ὢν μεγίστων ἀγαθῶν ἡμῖν αἴτιός ἐστιν. οὐ γὰρ ἔγωγ' ἔχω εἰπεῖν ὅ τι μεῖζόν ἐστιν ἀγαθὸν εὐθὺς νέω ὄντι ἢ ἔραστῆς χρηστός καὶ ἔραστῆ παιδικά. ὁ γὰρ χορὴ ἀνθρώποις ἡγεῖσθαι παντὸς τοῦ βίου τοῖς μέλλουσι καλῶς βιώσεσθαι, τοῦτο οὔτε συγγένεια οἷα τε ἐμποιεῖν οὔτω καλῶς οὔτε τιμαὶ οὔτε πλοῦ-¹⁰τος οὔτ' ἄλλο οὐδέν, ὡς ἔρως. λέγω δὲ δὴ τί τοῦτο; τὴν ἐπὶ μὲν τοῖς αἰσχροῖς αἰσχύνην, ἐπὶ δὲ τοῖς καλοῖς φιλοτιμίαν· οὐ

1 φησὶ... 3 πάντων damnarunt editores Turicenses, φησὶ... Ἔρωτα cum Hommelio secluserat Iahnus. Schanzius spec. crit. p. 44 sic succurrit ut transpositis post p. 49, 18 Ἔρος uerbis l. 4 Ἡσιόδῳ... ὁμολογεῖ adiungeret ὅς φησι μετὰ πᾶσι | φησὶ om Stobaeus | 2 Παρμενίδης... 3 πάντων om Stobaeus, del. Heynius abh. d. akad. d. inschr. I p. 377 Wunderus philol. VI p. 692 | παρμενίδης BV: corr. b rec. | τὴν Γένεσιν λέγει incluserat Iahnus, τὴν γένεσιν del. Rettigius | 4 Ἀκουσίλειος σύμφησιν ἐν τοῖς πρεσβυτάτοις εἶναι, πρεσβυτάτος τε ὢν Stobaeus | οὕτως πανταχόθεν C | 5 πρεσβυτάτοις C | εἶναι, πρὸς δὲ τούτω τῶν μεγίστων Bastius krit. vers. p. 17 | 6 μεγίστων] μέγιστος C μέγιστός τε καὶ μεγίστων Badhamus | αἴτιος ἡμῖν Stobaeus | 8 ἔραστῆ ἢ παιδικά cum Hommelio et Hirschigio ztschr. f. d. aw. 1851 p. 326 ediderat Iahnus | 9 μέλουσι pr V | 10 συγγένεια V εὐγένεια Wytttenbachius ep. crit. p. 9 Rettigius | οἷα τε C | οὔτω καλῶς] οὔτω καλῶς οὔτε κάλλος = οὔτως οὔτε κάλλος Reyndersius Iacobsius

λυσιμελής, πάντων τε θεῶν πάντων τ' ἀνθρώπων

δάμναται ἐν στήθεσσι νόον καὶ ἐπίφορα βουλήν. |

4 DAMASCIVS de princ. 124 p. 383 Ἀκουσίλαος δὲ (fr. hist. gr. I p. 100) χάος μὲν ὑποτίθεσθαι μοι δοκεῖ τὴν πρώτην ἀρχήν, ὡς πάντη ἄγνωστον, τὰς δὲ δύο μετὰ τὴν μίαν, Ἔρεβος μὲν τὴν ἄρονα, τὴν δὲ Θῆλειαν Νύκτα, ταύτην μὲν ἀντὶ ἀπειρίας, ἐκείνην δὲ ἀντὶ πέρατος. ἐκ δὲ τούτων φησὶ μυχθέντων Αἰθέρα γενέσθαι καὶ Ἔρωτα καὶ Μῆτιν, τὰς τρεῖς ταύτας νοητὰς ὑποστάσεις, τὴν μὲν ἄκραν Αἰθέρα ποιῶν, τὴν δὲ μέσην Ἔρωτα κατὰ τὴν φουσικὴν μεσότητά τοῦ ἔρωτος, τὴν δὲ τρίτην Μῆτιν κατ' αὐτὸν ἤδη τὸν πολυτίμητον νοῦν. παράγει δὲ ἐπὶ τούτοις ἐκ τῶν αὐτῶν καὶ ἄλλων θεῶν πολὺν ἀριθμὸν κατὰ τὴν Εὐδδήμου ἱστορίαν. PHILODEMVS π. εὐσεβ. p. 61 Gomp. ἐμ μὲν (ποι)ν ἐκ Νυκτὸς καὶ (Ταρ)άρου λέγεται (τὰ πάντα, ἐν δὲ τι(σὶν ἐ)ξ Αἰδου καὶ Αἰ(θέ)ρος· ὁ δὲ τὴν Τι(τανο)μαχίαν γρά(φας ἐξ) Αἰθέρος φη(σὶν), Ἀκουσί(λ)αος (δ' ἐκ) Χάους πρώτου (τὰ)λα. SCHOL. THEOCR. 13, 1 Ἀκουσίλαος Νυκτὸς καὶ Αἰθέρος (sc. υἱὸν Ἔρωτα λέγει). | 5 πρεσβύτατος: PHILOD. l. s. p. 44 Σάτυρος Ἐ(ρωτά) φησι βασιλεῖ(σαι) πρώτων.

γὰρ ἔστιν ἄνευ τούτων οὔτε πόλιν οὔτε ἰδιώτην μεγάλα καὶ
καλὰ ἔργα ἐξεργάζεσθαι. φημὶ τοίνυν ἐγὼ ἄνδρα ὅστις ἐρᾷ, εἴ
τι αἰσχροὺς ποιῶν κατάδηλος γίγνεται ἢ πάσχων ὑπὸ τοῦ δι'
ἀνανδρίαν μὴ ἀμυνόμενος, οὔτ' ἂν ὑπὸ πατρὸς ὀφθέντα οὕτως
5 ἀλγῆσαι οὔθ' ὑπὸ ἐταίρων οὔθ' ὑπ' ἄλλου οὐδενός, ὡς ὑπὸ παι-
δικῶν. ταῦτόν δὲ τοῦτο καὶ τὸν ἐρώμενον ὀρωμεν, ὅτι διαφε-^E
ρόντως τοὺς ἐραστὰς αἰσχύνεται, ὅταν ὀφθῆ ἔν τῳ αἰσχροῦ τινὶ
ᾧ. εἰ οὖν μηχανή τις γένοιτο ὥστε πόλιν γενέσθαι [ἢ στρα-
τόπεδον] ἐραστῶν τε καὶ παιδικῶν, οὐκ ἔστιν ὅπως ἂν ἀμεινον
10 οἰκήσειαν τὴν ἑαυτῶν, καὶ ἀπεχόμενοι πάντων τῶν αἰσχροῶν καὶ
φιλοτιμούμενοι πρὸς ἀλλήλους· καὶ μαχόμενοί γ' αὖ μετ' ἄλ-¹⁷⁹
λῶν οἱ τοιοῦτοι νικῶεν ἂν ὀλίγοι ὄντες, ὡς ἔπος εἰπεῖν,
πάντας ἀνθρώπους. ἐρῶν γὰρ ἀνὴρ ὑπὸ παιδικῶν ὀφθῆναι ἢ
λιπῶν τάξιν ἢ ὄπλα ἀποβαλὼν ἤττον ἂν δὲ πού δέξαιτο ἢ
15 ὑπὸ πάντων τῶν ἄλλων, καὶ πρὸ τούτου τεθνήσκει ἂν πολλάκις
ἔλοιτο· καὶ μὴν ἐγκαταλιπεῖν γε τὰ παιδικὰ ἢ μὴ βοηθῆσαι
κινδυνεύοντι * * οὐδεὶς οὔτω κακός, ὅντιν' οὐκ ἂν αὐτὸς ὁ Ἔρως
ἐνθεον ποιήσειε πρὸς ἀρετήν, ὡςθ' ὁμοιον εἶναι τῷ ἀρίστῳ
φύσει· καὶ ἀτεχνῶς δ' ἔφη Ὅμηρος, μένος ἐμπνεῦσαι ἐνίοις^B
20 τῶν ἡρώων τὸν θεόν, τοῦτο ὁ Ἔρως τοῖς ἐρῶσι παρέχει γιγνό-
7 μενον παρ' αὐτοῦ. καὶ μὴν ὑπεραποθνήσκειν γε μόνοι ἐθέ-

1 γὰρ ἔστιν BC | 3 ὑπὸ τοῦ pr B | 5 οὔθ' ... οὔθ' C: οὔτε ...
οὔτε BV | οὐδ' ἐνός B | 7 τὸν ἐραστὴν Hirschigius *ztschr. f. d. aw.* 1851
p. 326 | τινὶ BC: τινὶ V? | 8 ἢ στρατόπεδον secluit Iahnus | 9 ἐξ ἐρα-
στῶν Hirschigius | 10 ἑαυτῶν] ἑαυτῶν πόλιν Hirschigius | καὶ (ante ἀπεχ) *
ἢ libri: cum Rueckerto del. Iahnus Badhamus | καὶ ἐπὶ τοῖς καλοῖς φι-
λοτιμούμενοι Astius | 11 αὖ Vermehren p. 47: ἂν libri | 15 καὶ del. et
πρὸ ... ἔλοιτο post 17 κινδυνεύοντι ponit Heusdius init. philos. Plat. I p.
109 | 16 καὶ μὴν μὴ ἐγκαταλιπεῖν ... ἢ βοηθῆσαι Badhamus | μὴ] μὴ
C^b | 17 hiatum ante οὐδεὶς notavi*, sic fere explendum τίς ἂν τολμή-
σειεν ἐραστής; οὐδὲ γὰρ | κακός pr V | ὅντιν' C: ὅντινα B ὄντινα V | 18
ποιήσειε C: ποιήσειεν BV | ὡςθ' C: ὡςτε BV | 20 ἡρώων B | ἐρῶ[σι πα-
ρέ]χει cum rasura (fuerat fort. ἐρωτῶσι) V, ἐρῶσι πᾶσι παρ. Orellius ad
Isocr. or. de permut. p. 325 | 21 αὐτοῦ B αὐτοῦ V | ὑπεραποθνήσκειν B

11 ΧΕΝΟΡΗΘΟ conu. 8, 32 καίτοι Πανσανίας γ' ὁ Ἀγάθωνος
τοῦ ποιητοῦ ἐραστής ἀπολογούμενος ὑπὲρ τῶν ἀκρασία ἐγκαλινδομένων
εἴρηκεν, ὡς καὶ σιράτευμα ἀλκιμώτατον ἂν γένοιτο ἐκ παιδικῶν τε
καὶ ἐραστῶν. τούτους γὰρ ἂν ἔφη οἶεσθαι μάλιστα αἰδεῖσθαι ἀλλήλους
ἀπολείπειν, θανασιὰ λέγων, εἴ γ' οἱ ψόγου τ' ἀφρονιστεῖν καὶ
ἀναισχροῦν πρὸς ἀλλήλους ἐθιζόμενοι οὗτοι μάλιστ' αἰσχροῦνται αἰ-
σχροὺς π ποιεῖν. cf. testim. XXIV p. 14. XXVII sequ. cum PLVT.
quaest. conu. I 2, 6 p. 618. | 18 PLVT. uit. Pelop. 18 (testim. XXVIII
extr.) | 19 HOMER. K 482 ὡς φάτο. τῷ δ' ἐμπνευσε μένος γλαυκῶ-
πις Ἀθήνη. O 262 ὡς εἰπὼν ἐμπνευσε μένος μέγα ποιμένη λαῶν.

λουσιν οἱ ἔρωτες, οὐχ ὅτι ἄνδρες, ἀλλὰ καὶ αἱ γυναῖκες. τούτου δὲ καὶ ἡ Πελοπιδίου θυγάτηρ Ἀλκίσις ἰκανὴν μαρτυρίαν παρέχειται [ὑπὲρ τοῦδε τοῦ λόγου] εἰς τοὺς Ἑλληνας, ἐθειλήσασα μόνῃ ὑπὲρ τοῦ αὐτῆς ἀνδρὸς ἀποθανεῖν, ὄντων αὐτῷ πατρός
 C τε καὶ μητρός· οὗς ἐκείνη τοσοῦτον ἵπερεβάλετο τῇ φιλίᾳ διὰ 5
 τὸν ἔρωτα, ὥστ' ἀποδείξαι αὐτοὺς ἀλλοτρίους ὄντας τῷ νείῃ καὶ ὀνόματι μόνον προσήκοντας. καὶ τοῦτ' ἐργασαμένη τὸ ἔργον οὕτω καλὸν ἔδοξεν ἐργάσασθαι οὐ μόνον ἀνθρώποις ἀλλὰ καὶ θεοῖς, ὥστε πολλῶν πολλὰ καὶ καλὰ ἐργασαμένων εὐαριθμήτοις δὴ τισιν ἔδοσαν τοῦτο γέρας οἱ θεοί, ἐξ Ἐιδου ἀνεῖ- 10
 ναι πάλιν τὴν ψυχὴν, ἀλλὰ τὴν ἐκείνης ἀνεῖσαν ἀγαθόντες τῷ ἔργῳ· οὕτω καὶ θεοὶ τὴν περὶ τὸν ἔρωτα σπουδὴν τε καὶ ἀρετὴν μάλιστα τιμῶσιν. Ὀρφέα δὲ τὸν Οἰάγρου ἀτελῆ ἀπέπεμψαν ἐξ Ἐιδου, φάσμα δεῖξαντες τῆς γυναικὸς ἐφ' ἣν ἦκεν, αὐτὴν δὲ οὐ δόντες, ὅτι μαλθακίζεσθαι ἐδόκει, ἅτε ὢν κίθαρω- 15
 δός, καὶ οὐ τολμᾶν ἔνεκα τοῦ ἔρωτος ἀποθνήσκειν ὥσπερ Ἀλκίσις, ἀλλὰ διαμηχανᾶσθαι ζῶν εἰσεῖναι εἰς Ἐιδου. τοιγάρτοι

1 οὐχ ὅτι Fischerus: οὐ μόνον ὅτι BVC οὐ μόνον οἱ Stephanus | αἱ om. C^b | τούτου] δοκεῖ Vermehren p. 48 | 2 παρέχεσθαι Vermehren | 3 ὑπὲρ ... Ἑλληνας damnat Badhamus | ὑπὲρ τοῦδε τοῦ λόγου del. Wolfius, post εἰς τοὺς Ἑλληνας ponit Bastius krit. vers. p. 106, ὑπὲρ τοῦδε del. et τοῦ λόγου post 1.2 δὲ posuit Stephanus, ὑπὲρ τοῦδε del. Wyttensbachius sel. princ. hist. p. 360 Winckelmannus praef. Plat. dial. spur. p. XI | 4 αὐτῆς BV post ἀνδρὸς collocatum C | 6 ὥστ' C: ὥστε BV | 7 μόνῳ C^b | 9 πολλῶν καὶ πολλὰ καλὰ V | κατεργασαμένων Methodius p. 109 | 10 ἔδοξαν V | ἔδοσαν δὴ τοῦτο C | τοῦτο τὸ γέρας ἤ ἔδου C ut solet | 11 τῷ ἔργῳ del. Baiterus, τῷ ... 12 θεοὶ itemque 13 μάλιστα τιμῶσιν secludit Badhamus | 14 φάντασμα C | 15 κίθαρωδός BVC | 16 ἀποθνήσκειν B | 17 διαμηχανᾶσθαι ἢ | ζῶν εἶναι C^b

2 SCHOL. ἡ περὶ τῆς Ἀλκίσιδος ἐπόθεσις τοιαύτη τις ἔστιν (Δίκαιάρχου inscribunt Euripidis codd.)· Ἀπόλλων ἠήσατο παρὰ τῶν Μοιρῶν, ὅπως ὁ Ἀδμήτος τελευτῶν μέλλων παράσχη τὸν ὑπὲρ ἑαυτοῦ ἐκόντα τεθνηξόμενον, ἵνα ἴσων τῷ προτέρῳ χρόνον ζήσῃ. καὶ δὴ Ἀλκίσις ἡ γυνὴ τοῦ Ἀδμήτου ἐπέδωκεν ἑαυτήν, οὐδετέρου τῶν γονέων θελήσαντος ὑπὲρ τοῦ παιδὸς ἀποθανεῖν. μετ' οὐ πολλὰ δὲ ταύτης τῆς συμφορᾶς γενομένης Ἡρακλῆς παραγενόμενος καὶ μαθὼν παρὰ τινος θεράποντος τὴν περὶ τὴν Ἀλκίσιον ἐπορεύθη ἐπὶ τὸν τάφον, καὶ τὸν Θάνατον ἀποσιῆσαι ποιήσας ἐσθῆτα καλύπτει τὴν γυναῖκα, τὸν δὲ Ἀδμήτον ἤξιον λαβόντα αὐτὴν τηρεῖν· εἰληφέναι γὰρ αὐτὴν πάλης ἀθλον ἔλεγε. μὴ βουλομένου δὲ ἐκείνου ἔδειξεν ἣν ἐπένθει. Ἄλλως (Ἀριστοφάνους γραμματικῶν ἐπιθέσεις Euripidis editores)· Ἀλκίσις ἡ Πελοπιδίου θυγάτηρ, ἵπομείνασα ὑπὲρ τοῦ ἰδίου ἀνδρὸς τελευτήσασα, Ἡρακλέους ἐπιδημήσαντος ἐν τῇ Θεσσαλίᾳ διασώζεται, βιασαμένου τοὺς χθονίους θεοὺς καὶ ἀφελομένου τὴν γυναῖκα. παρ' οὐδετέρῳ κέῖται ἡ μυθοποιία.

διὰ ταῦτα δίκην αὐτῷ ἐπέθεσαν καὶ ἐποίησαν τὸν θάνατον αὐ-
 τοῦ ὑπὸ γυναικῶν γενέσθαι, οὐχ ὡσπερ Ἀχιλλέα τὸν τῆς Θέ- E
 τιδος υἱὸν ἐτίμησαν καὶ εἰς μακάρων νήσους ἀπέπεμψαν, ὅτι
 πεπυσμένος παρὰ τῆς μητρὸς ὡς ἀποθανοῖτ' ἀποκτείνας Ἐκτορα,
 5 μὴ ἀποκτείνας δὲ τοῦτον οἴκαδ' ἔλθὼν γηραιὸς τελευτήσοι, ἐτόλ-
 μησεν ἐλέσθαι βοηθήσας τῷ ἔραστῇ Πατρόκλῳ καὶ τιμωρήσας
 οὐ μόνον ὑπεραποθανεῖν ἀλλὰ καὶ ἐπαποθανεῖν τετελευτηκότι· 180
 ὄθεν δὴ καὶ ὑπεραγασθέντες οἱ θεοὶ διαφερόντως αὐτὸν ἐτί-
 μησαν, ὅτι τὸν ἔραστὴν οὕτω περὶ πολλοῦ ἐποιεῖτο. Αἰσχύλος
 10 δὲ φλυαρεῖ φάσκων Ἀχιλλέα Πατρόκλου ἔρᾶν, ὃς ἦν καλλίων
 οὐ μόνον Πατρόκλου ἀλλὰ καὶ τῶν ἡρώων ἀπάντων, καὶ ἔτι
 ἀγένηιος, ἔπειτα νεώτερος πολὺ, ὡς φησὶν Ὅμηρος. ἀλλὰ γὰρ
 τῷ ὄντι μάλιστα μὲν ταύτην τὴν ἀρετὴν οἱ θεοὶ τιμῶσιν τὴν
 περὶ τὸν ἔρωτα, μᾶλλον μέντοι θαυμάζουσιν καὶ ἄγανται καὶ B
 15 εὖ ποιοῦσιν, ὅταν ὁ ἐρώμενος τὸν ἔραστὴν ἀγαπᾷ, ἢ ὅταν ὁ
 ἔραστὴς τὰ παιδικά. θειότερον γὰρ ἔραστὴς παιδικῶν· ἐνθεος
 γὰρ ἐστὶ. διὰ ταῦτα καὶ τὸν Ἀχιλλέα τῆς Ἀλκίησιδος μᾶλλον
 ἐτίμησαν, εἰς μακάρων νήσους ἀποπέμψαντες. οὕτω δὴ ἔγωγέ
 20 τατον εἶναι εἰς ἀρετῆς καὶ εὐδαιμονίας κτῆσιν ἀνθρώποις καὶ
 ζῶσι καὶ τελευτήσασιν.

4 ἀποθάνοιτο ε: ἀποθάνοι BVe, Iahnus | 5 μὴ ποιήσας δὲ τοῦτο
 C | οἴκαδε δ' ἔλθων BV | 7 καὶ ἀποθανεῖν C | 8 καὶ om C | 9 ἐποιεῖτο
 ex λοιπῷ corr. V | αἰσχύλος B αἰσχύλος V | Αἰσχύλος . . . 12 Ὅμηρος
 del. Valekenarius diatr. Eurip. p. 13 ad Callimachi eleg. p. 218 | 11 καὶ
 ἔτι ἀγένηιος post 12 πολὺ transponenda esse ci. E. Petersenus | ἀλλ' ἄρα
 καὶ C | ἡρώων B | 12 ὡς γ[η]σὶν cum ras. B | 13 τιμῶσιν et 14 θαυμά-
 ζουσιν B: sine r VC | 15 ἐρώτῶμενος V | 16 θειότερον γὰρ· uerbis ἔρα-
 στὴς . . . 17 ἐστὶ seclusis Badhamus | 17 τῆς Ἀλκίησιδος del. aut τὸν τῆς
 Θετίδος scr. Schuetzius opp. p. 119, damnabat Badhamus ad Plat. Eu-
 thyd. p. 94 | 18 ἔγωγε φημι BV | 19 καὶ post θεῶν om C | κυριώτερον
 C | 20 εἶναι om C | ἀρετῆ[σ] ex ἀρετὴν V | 21 τελευτήσασιν V τελευτή-
 σασι BC τετελευτήσασιν V^b

9 ATHEN. XIII p. 601^a καὶ Αἰσχύλος μέγας ὢν ποιητὴς καὶ
 Σοφοκλῆς ἤγον εἰς τὰ θεάτρα διὰ τῶν τραγωδιῶν τοὺς ἔρωτας, ὁ
 μὲν τὸν Ἀχιλλεὺς πρὸς Πάτροκλον, ὁ δ' ἐν τῇ Νιόβῃ τὸν τῶν
 παίδων. XENOPHO conu. 8, 31 καὶ Ἀχιλλεὺς Ὅμηρος πεποιήται οὐχ
 ὡς παιδικοῖς Πατρόκλῳ, ἀλλ' ὡς εἰαίρω ἀποθανόντι ἐκπροπέσταια
 τιμωρήσας. | AESCHYLVS in Myrmidonibus, cf. fr. 131. 132 N. | 10
 HOMER. Il. B 673 Νιρῶς ὃς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθεν τῶν
 ἄλλων Δαναῶν μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα. | 12 HOMERVS Il. A 786
 τέκνον ἐμόν, γενεῇ μὲν ὑπέρτερός εἰσιν Ἀχιλλεὺς, πρεσβύτερος δὲ σύ
 ἔσοι. | 16 cf. ad p. 51, 18.

C Φαῖδρον μὲν τοιοῦτόν τινα λόγον ἔφη εἰπεῖν, μετὰ δὲ 8
 Φαῖδρον ἄλλους τινὰς εἶναι, ὧν οὐ πᾶν διεμνημόνευεν· οὐδὲ
 παρὲς τὸν Πανσανίου λόγον διηγείτο. εἰπεῖν δ' αὐτὸν ὅτι Οὐ
 καλῶς μοι δοκεῖ, ὦ Φαῖδρε, προβεβλήσθαι ἡμῖν ὁ λόγος, τὸ
 ἀπλῶς οὕτως παρηγγέλθαι ἐγκωμιάζειν Ἐρωτα. εἰ μὲν γὰρ εἶς 5
 ἦν ὁ Ἔρωσ, καλῶς ἂν εἶχε· νῦν δὲ οὐ γὰρ ἔστιν εἶς· μὴ
 ὄντος δὲ ἐνὸς ὀρθότερόν ἐστι πρότερον προρρηθῆναι ὅποιον
 D δεῖ ἐπαινεῖν. ἐγὼ οὖν πειράσομαι τοῦτο ἐπανορθώσασθαι,
 πρῶτον μὲν Ἐρωτα φράσαι ὃν δεῖ ἐπαινεῖν, ἔπειτα ἐπαινεῖσαι
 ἀξίως τοῦ Θεοῦ. πάντες γὰρ ἴσμεν ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνευ Ἐρω- 10
 τος Ἀφροδίτη. μιᾶς μὲν οὖν οὐσης εἶς ἂν ἦν Ἐρωσ· ἐπεὶ δὲ
 δὴ δύο ἐστὸν, δύο ἀνάγκη καὶ Ἐρωτε εἶναι. πῶς δ' οὐ δύο
 τῷ Θεῷ; ἢ μὲν γέ που πρεσβυτέρα καὶ ἀμήτωρ Οὐρανοῦ θυ-
 γάτηρ, ἣν δὴ καὶ οὐρανίαν ἐπονομάζομεν· ἢ δὲ νεωτέρα Διὸς
 E καὶ Διώνης, ἣν δὴ πάνδημον καλοῦμεν. ἀναγκαῖόν δὴ καὶ 15
 Ἐρωτα τὸν μὲν τῇ ἑτέρᾳ συνεργὸν πάνδημον ὀρθῶς καλεῖσθαι,
 τὸν δ' οὐράνιον. [ἐπαινεῖν μὲν οἷν δεῖ πάντας Θεοῦς] ἂ δ' οἷν

2 εἶναι del. Hirschigius | διεμνημόνευε BV | 4 δοκεῖ πανσαντίας
 ὦ φαῖδρε C | προβεβ[λ]ῆσθαι cum ras. V | 7 ὀπότερον Hermannus | 10 πάν-
 τες ... 17 οὐράνιον Ioannes Stobaeus ecl. I 9, 13 | 10 ἄνευ Ἐρωσ Ἀφρο-
 δίτης. Ἀφροδίτης δὲ μιᾶς Graserus spec. aduers. p. 27 | 11 ἣς μιᾶς Ruec-
 kertus | οὖν om C | 12 δὴ om C^b | ἔστιον B | ἔρωτας Stobaeus | 13 τὰ
 Stobaeus | θεῶ Cobetus nou. lect. p. 27 (mnemos. IV p. 123): θεῶ b VC
 Stobaeus θεῶ ut uidetur B | μὲν γὰρ που C | 15 διόνης BV | post πάν-
 δημον tres litteras erasas C | 17 τὸν δ' C: τὸν δὲ BV | ἐπαινεῖν ...
 Θεοῦς del. Orellius ad Isocr. de permut. p. 326 | οὖν οὐ δεῖ πάντα· ἂ
 Bastius krit. vers. p. 24 οὖν οὐ δεῖ πάντα γ' ὁμοίως· ἂ Vermehren p. 49 |
 δ' del. Orellius l. s. | alterum οὖν del. Astius

11 ΧΕΝΟΡΗΟ conuiu. 8, 9 εἰ μὲν οὖν μία ἐστὶν Ἀφροδίτη ἢ διτταί,
 οὐκ οἶδα — καὶ γὰρ Ζεὺς ὁ αὐτὸς δοκῶν εἶναι πολλὰς ἐπωνυμίας ἔχει —
 ὅτι γε μέντοι χωρὶς ἑκατέρω βιωμοί τε καὶ νοοί εἰσι καὶ θυοῖα, τῇ
 μὲν πανδήμω ἡραδιουργότεραι, τῇ δ' οὐρανία ἀγρότεραι, οἶδα. εἰκά-
 σιας δ' ἂν καὶ τοῖς ἐρωτας τὴν μὲν πάνδημον τῶν σομιάτων ἐπι-
 πέμπειν, τὴν δ' οὐρανίαν τῆς ψυχῆς τε καὶ τῆς γιλίας καὶ τῶν κα-
 λῶν ἔργων. | 13 APVLEIUS apol. 12 mitto enim dicere alta illa et
 diuina Platonis et (platonice libri*) rarissimo cuique piorum (phi-
 losophorum Iahnus) ignara, ceterum omnibus profanis incognita:
 geminam esse Venerem deam, proprio quamque amore et diuersis
 amatoribus pollentes. earum alteram uulgarium, quae sit percita
 populari amore, non modo humanis animis, uerum etiam pecuinis
 et ferinis ad libidinem imperitare, ui (ut libri*) immodica trucique
 percussorum animalium serua corpora complexu uincientem: alteram
 uero caelitem Venerem, praedita quae sit optimatium amore, solis
 hominibus et eorum paucis curare, nullis ad turpitudinem stimulis

ἐκάτερος εἴληχε πειρατέον εἰπεῖν. πᾶσα γὰρ προᾶξις ᾧδ' ἔχει·
 αὐτὴ ἐφ' ἑαυτῆς πραττομένη οὔτε καλὴ οὔτ' αἰσχρά· οἷον δ' νῦν 181
 ἡμεῖς ποιοῦμεν, ἢ πίνειν ἢ ἄδειν ἢ διαλέγεσθαι, οὐκ ἔστι τούτων
 αὐτὸ καλὸν οὐδὲν, ἀλλ' ἐν τῇ πράξει ὡς ἂν παραθῆ, τοιοῦτον
 5 ἀπέβη· καλῶς μὲν γὰρ πραττόμενον καὶ ὁρθῶς καλὸν γίγνεται,
 μὴ ὁρθῶς δὲ αἰσχρόν. οὕτω δὲ καὶ τὸ ἐρᾶν· καὶ ὁ Ἔρωσ οὐ
 πᾶς ἔστι καλὸς οὐδ' ἄξιος ἐγκωμιάζεσθαι, ἀλλ' ὁ καλῶς προ-

1 πᾶσα . . . p. 56, 1 ἐρᾶν Gellius XVII 20, 3 Ioannes Stobaeus
 flor. V 130 πᾶσα . . . 2 αἰσχρά Proclus in Alcib. I p. 215 [ᾧδ' B ωδ'
 VC: ᾧδὲ Stobaeus ωδε Gellius, Proclus | 2 αὐτῆς Gellius | πραττομένη
 cum libris Gellius Stobaeus, om Proclus: ταττομένη ci. I. Bernaysius, del.
 cum Stephano Iahnus | καλὴ ἔστιν οὔτ' Proclus | οὔτ' C, Procli cod.
 Aug.: οὔτε BV | δ om Gellii libri | 4 αὐτὸ καθ' αὐτὸ καλὸν C, Sto-
 baeus | ἐν πράξει Stobaeus | τοιοῦτον Gellius Stobaeus: τοιοῦτο BVC | 6
 οὔτω δὲ Gellius | οὐ in litura C | 7 ἔστιν Gellius | οὐδ' Stobaeus: οὐδὲ
 BVC | ἀλλὰ BV | καλῶς] καλὸς BV

uel illecebris sectatores suos percellentem. quippe amorem eius
 non amoenum et lascium, sed contra incomptum et serium pul-
 chritudine honestatis uirtutes amatoribus suis conciliare, et si
 quando decora corpora commendet, a contumacia eorum procul
 abstertere. neque enim quicquam aliud in corporum forma dili-
 gendum, quam quod commoneat diuinos animos eius pulchritudinis,
 quam prius ueram et sinceram inter deos uidere. PLOTINVS enn.
 III 5, 2 p. 293_B (testim. p. 23).

1 GELLIVS XVII 20 symposium Platonis apud philo-
 sophum Taurum legebatur. uerba illa Pausaniae inter conuiuas
 Amorem uice sua laudantis, ea uerba ita rursum amauius, ut
 meminisse etiam studuerimus. sunt adeo quae meminimus uerba
 haec: πᾶσα γὰρ ἐρᾶν. haec uerba ubi lecta sunt, atque
 ibi Taurus mihi 'heus', inquit 'tu, rhetorice' — sic enim me
 [in principio] recens in diatribam acceptum appellitabat, existi-
 mans eloquentiae unius extundendae gratia Athenas uenisse — 'ui-
 desne' inquit 'enthymema crebrum et coruscum et conuexum bre-
 uibusque et rotundis numeris cum quadam aequabili circumactione
 deuinctum? habesne nobis dicere in libris rhetorum uestrorum
 tam apte tamque modulate compositam orationem? sed hos' inquit
 'tamen numeros censeo uideas ὁδοῦ πάροργον. ad ipsa enim Pla-
 tonis penetralia ipsarumque rerum pondera et dignitates pergen-
 dum est, non ad uocularum eius amoenitatem nec ad uerborum
 uenustates deuersitandum'. haec admonitio Tauri de orationis
 Platonicae modulis non modo non repressit, sed instinxit etiam
 nos ad elegantiam graecae orationis uerbis latinis adfectandam.
 atque uti quaedam animalium parua et uilia ad imitandum sunt
 quas res cumque audierint uiderintue petulantia, proinde nos ea
 quae in Platonis oratione demiramur, non aemulari quidem sed
 lineas umbrasque facere ausi sumus. uelut ipsum hoc est quod

τρέπων ἐρῶν. ὁ μὲν οὖν τῆς πανδήμου Ἀφροδίτης ὡς ἀληθῶς 9
 B πάνδημός ἐστι καὶ ἐξεργάζεται ὁ τι ἂν τύχη· καὶ οὗτός ἐστιν
 ὃν οἱ φαῦλοι τῶν ἀνθρώπων ἐρῶσιν. ἐρῶσιν δὲ οἱ τοιοῦτοι
 πρῶτον μὲν οὐχ ἦττον γυναικῶν ἢ παιδῶν, ἔπειτα, ὧν καὶ
 ἐρῶσι, τῶν σωμάτων μᾶλλον ἢ τῶν ψυχῶν, ἔπειτα ὡς ἂν δὲ- 5
 νονται ἀνοητοτάτων, πρὸς τὸ διαπράξασθαι μόνον βλέποντες,
 ἀμελοῦντες δὲ τοῦ καλῶς ἢ μῆ. ὁθεν δὴ ξυμβαίνει αὐτοῖς,
 ὁ τι ἂν τύχῃσι, τοῦτο πράττειν, ὁμοίως μὲν ἀγαθόν, ὁμοίως
 C δὲ τούναντίον. ἔστι γὰρ καὶ τοιαύτης θεοῦ, νεωτέρας τε οὔσης
 πολὺ ἢ τῆς ἑτέρας καὶ μετεχούσης ἐν τῇ γενέσει καὶ θήλεος 10
 καὶ ἄρρενος. ὁ δὲ τῆς οὐρανίας, πρῶτον μὲν οὐ μετεχούσης
 θήλεος ἀλλ' ἄρρενος μόνον [καὶ ἔστιν οὗτος ὁ τῶν παιδῶν
 ἕρως], ἔπειτα πρεσβυτέρας, ὑβρεως ἀμοίρον· ὁθεν δὴ ἐπὶ τὸ
 ἄρρεν τρέπονται οἱ ἐκ τούτου τοῦ ἔρωτος ἐπιπνοι, τὸ φύσει
 ἐρρωμενέστερον καὶ νοῦν μᾶλλον ἔχον ἀγαπῶντες. καὶ τις ἂν 15
 γνοίη καὶ ἐν αὐτῇ τῇ παιδευραστία τοὺς εἰλικρινῶς ὑπὸ τούτου
 D τοῦ ἔρωτος ὠρημένους. οὐ γὰρ ἐρῶσι παίδων, ἀλλ' ἐπειδὴν
 ἤδη ἀρχονται νοῦν ἴσχειν· τοῦτο δὲ πλησιάζει τῷ γενειάσκειν.
 παρεσκευασμένοι γάρ, οἷμαι, εἰσὶν οἱ ἐντεῦθεν ἀρχόμενοι ἐρῶν
 ὡς τὸν βίον ἅπαντα ξυνεσόμενοι καὶ κοινῇ συμβιωσόμενοι, ἀλλ' 20
 οὐκ ἐξαπατήσαντες, ἐν ἀφροσύνῃ λαβόντες ὡς νέον, καταγελά-
 σαντες οἰχίσεσθαι ἐπ' ἄλλον ἀποτρέχοντες. χρῆν δὲ καὶ νόμον

3 ἐρῶσι δὲ VC | 6 ἀνοητάως ε Schuetzius opp. p. 120 | 9 τοι-
 αύτης*] ἀπὸ τῆς libri | 10 ἢ b ἢ B | 11 ὁ δὲ] οὐδὲ C | 12 καὶ ἔστιν
 ... ἕρως del. Schuetzius l. s., u. παιδῶν in παιδευραστῶν mutato post
 15 ἀγαπῶντες transponit Vermehren p. 53 | 13 ἀμοίρος cum Ficino Ba-
 stius Badhamus | 16 εἰλικρινῶς BV | 17 ἀλλ' ἢ ἐπειδὴν Stephanus | 18
 ἀρχονται V | τοῦτο ... γενειάσκειν del. Schuetzius opp. p. 120 | 19 παρα-
 σκευασμένοι C | 22 χρῆν ... p. 57, 3 σώματος Ioannes Stob. flor. LII 17 |
 χρῆν B χρῆν V

ex isdem illis uerbis eius effinximus. 'Omne' inquit 'omnino factum
 sic sese habet: neque turpe est, quantum in eo est, neque honestum,
 uelut est, quas nunc facimus ipsi res, bibere cantare
 disserere. nihil namque horum ipsum ex sese honestum est; quali
 cum fieret modo factum est, tale extitit: si recte honesteque
 factum est, tum honestum fit; sin parum recte, turpe fit: sic
 amare. sic amor non honestus omnis neque omnis laude dignus,
 sed qui facit nos ut honeste amemus'. | 3 HERMIAS in Plat. Phaedr.
 p. 76 οἱ δὲ ἀπὸ τῆς σοῦς πρότερον μὲν ἔλεγον τὸ ἀπλοῦν ἠγείσθαι
 τὸ πρᾶγμα, νῦν δ' ἠκούσα ἐκείνων, ὅτι διπλοῦν φασιν εἶναι καὶ
 αὐτοὶ τὸν ἔρωτα, τὸν μὲν ἀστεῖον, τὸν δὲ φαῦλον, ἐπιθυμίαν τε (δὲ
 libri: corr. Iahnus) καὶ ὄρεξιν συνοσίας, κατὰ τὸν Πανσανίαν καὶ
 τὸν τραγωδῶν τὸν εἰπόντα 'δισὸὰ πνεύματα πνεῖς, Ἐρως' (fr. adesp. 151).

εἶναι μὴ ἐραῖν παίδων, ἵνα μὴ εἰς ἄδηλον πολλὴ σπουδὴ ἀνη-
 λίσκετο· τὸ γὰρ τῶν παίδων [τέλος] ἄδηλον οἷ τελευτᾷ κακίας
 καὶ ἀρετῆς ψυχῆς τε πέρι καὶ σώματος. οἱ μὲν οὖν ἀγαθοὶ τὸν
 νόμον τοῦτον αὐτοὶ αὐτοῖς ἐκόντες τίθενται, χρῆν δὲ καὶ τού-
 5 τους τοὺς πανδήμους ἐραστὰς προσαναγκάζειν τὸ τοιοῦτον,
 ὥσπερ καὶ τῶν ἑλευθέρων γυναικῶν προσαναγκάζομεν αὐτοὺς
 καθ' ὅσον δυνάμεθα μὴ ἐραῖν· οὗτοι γὰρ εἰσιν οἱ καὶ τὸ ὄνει- 182
 δος πεποηγότες, ὥστε τινὰς τολμῶν λέγειν ὡς αἰσχρὸν χαρί-
 ζεσθαι ἐρασταῖς· λέγουσι δὲ εἰς τούτους ἀποβλέποντες, ὁρῶν-
 10 τες αὐτῶν τὴν ἀκαίριαν καὶ ἀδικίαν, ἐπεὶ οὐ δὴ πού κοσμίως
 γε καὶ νομίμως ὅτιον πρᾶττόμενον ψόγον ἂν δικαίως φέροι.
 καὶ δὴ καὶ ὁ περὶ τὸν ἔρωτα νόμος ἐν μὲν ταῖς ἄλλαις πόλεσι
 νοῆσαι ῥᾴδιος, ἀπλῶς γὰρ ὤριστα· ὁ δ' ἐνθάδε [καὶ ἐν Λα-
 κεδαίμονι] ποικίλος. ἐν Ἥλιδι μὲν γὰρ καὶ ἐν Βοιωτοῖς, καὶ Β

1 παῖδας Marklandus ad Lys. p. 535 (435) | 2 τέλος del. Badhamus | κακίας ἢ ἀρετῆς editores Stobaei | 4 χρῆν BV χρῆ C | 7 δυνάμεθα an δυνάμεθα V incertum | 8 ὥστε τινὰς BC ὥστε τινὰς V? | 10 καὶ τὴν ἀδικίαν C | 11 γε] τε ε | οὐ οὖν πρᾶττόμενον V ὅτιον πρᾶγμα πρᾶττόμενον C | 12 νόμος ὁ ἐν Hirschigius ztschr. f. d. aw. 1851 p. 326 | 13 καὶ ἐν Λακεδαίμονι del. Winckelmannus Baiterus | καὶ ὁ ἐν C | 14 ἠλιδι pr B ἠλίδι V^b

8 LYSIAS in Plat. Phaedr. p. 232 E καὶ μὲν δὴ τῶν μὲν
 ἐρώωντων πολλοὶ πρότερον τοῦ σώματος ἐπεθύμησαν ἢ τὸν τρόπον
 ἔγνωσαν καὶ τῶν ἄλλων οἰκείων ἔμπειροι ἐγένοντο, ὥστε ἄδηλον, εἰ
 ἔτι τότε βουλήσονται φίλοι εἶναι, ἐπειδὴν τῆς ἐπιθυμίας παύσονται.
 233 E ἀλλ' ἴσως προσήκει οὐ τοῖς σφόδρα δεομένοις χαρίζεσθαι, ἀλλὰ
 τοῖς μάλιστα ἀποδοῦναι χάριν δυναμένοις κτλ. | 14 XENOPHO conu.
 8, 34 καὶ μαρτύρια δὲ ἐπήγετο (Pausanias), ὡς ταῦτ' ἐγνωκότες
 εἶεν καὶ Θηβαῖοι (cf. supra ad p. 51, 11) καὶ Ἡλείοι. συγκα-
 θεύδοντας γοῦν αὐτοῖς ὁμῶς παρατάτεσθαι ἔφη τὰ παιδικὰ εἰς
 τὸν ἀγῶνα· οἷδὲν τοῦτο σημεῖον λέγων ὁμοιον. ἐκείνοις μὲν γὰρ
 ταῦτα νόμιμα, ἡμῖν δ' ἐπονείδιστα. δοκοῦσι δ' ἔμοιγ' οἱ μὲν παρα-
 ταττόμενοι ἀπιστοῦσιν εἰκέναι, μὴ χωρὶς γερόμενοι οἱ ἐρώμενοι οὐκ
 ἀποτελῶσι τὰ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἔργα. Λακεδαιμόνιοι δ' οἱ νομίζον-
 τες, ἐὰν καὶ ὀρεχθῆ τις σώματος, μηδενὸς ἂν ἐπὶ καλοῦ κάγαθοῦ τοῦ-
 τον τυχῆιν, οὕτω τελείως τοὺς ἐρωμένους ἀγαθοὺς ἀπεργάζονται, ὥστε
 καὶ μετὰ ξένων, κἂν μὴ ἐν τῇ αὐτῇ πόλει ταχθῶσι τῷ ἐραστῇ, ὁμοίως
 αἰδοῦνται τοὺς παρόντας ἀπολείπειν· θεῶν γὰρ οὐ τὴν Ἀναίδειαν ἀλλὰ
 τὴν Αἰδῶ νομίζουσι. MAXIMVS TYRIVS diss. XXVI 8 p. 27 R. διὰ
 τοῦτο ἐγὼ ἐπαινῶ τὸν Κορητῶν νόμον . . . , τὸν δὲ Ἡλείων μίμφομαι
 τῆς ἔξουσίας. . . . τὰ δὲ Ἡλείων οὐ λέγω. LIBANIUS or. 63 t. III
 p. 380, 15 Βοιωτοῖς δὲ ποῖος ὀρχηστῆς ἔθρηκε κάλλιστον νόμον εἶναι
 τὸν κάκιστον, ἐραστῇ χαρίσασθαι; τὴν δ' Ἥλιν τίς ἐπεισε τούτοις αὐ-
 τοῖς χρῆσασθαι καὶ τὸν ἐπὶ τοὺς νέους δρόμον ἀνοῖξει τοῖς περὶ τὰ
 κάλλη κεννημένοις;

οὐ μὴ σοφοὶ λέγειν, ἀπλῶς νενομοθέτηται καλὸν τὸ χαρίζεσθαι
 ἔρασταῖς, καὶ οὐκ ἂν τις εἴποι οὔτε νέος οὔτε παλαιὸς ὡς αἰ-
 σχροὺν, ἢ, οἶμαι, μὴ πράγματ' ἔχωσιν λόγῳ πειρώμενοι πεί-
 θειν τοὺς νέους, ἅτε ἀδύνατοι λέγειν· τῆς δὲ Ἰωνίας καὶ ἄλ-
 λοθι πολλαχοῦ αἰσχροὺν νενομίσται, ὅσοι ὑπὸ βαρβάρους οἰκοῦσιν.⁵
 τοῖς γὰρ βαρβάρους διὰ τὰς τυραννίδας αἰσχροὺν τοῦτο τε καὶ ἢ
 C γε φιλοσοφία καὶ ἢ φιλογυμναστία· οὐ γὰρ, οἶμαι, συμφέρει τοῖς
 ἄρχουσι φρονήματα μεγάλα ἐγγίγνεσθαι τῶν ἀρχομένων, οὐδὲ
 φιλίας ἰσχυρὰς καὶ κοινωνίας, ὃ δὴ μάλιστα φιλεῖ τὰ τε καλὰ
 πάντα [καὶ] ὃ ἔρος ἐμποιεῖν. ἔργῳ δὲ τοῦτο ἔμαθον καὶ οἱ ἐν-¹⁰
 θάδε τύραννοι· ὃ γὰρ Ἀριστογείτονος ἔρος καὶ ἢ Ἀρμόδιου
 φιλία βέβαιος γενομένη κατέλυσεν αὐτῶν τὴν ἀρχήν. οὕτως οὐ
 μὲν αἰσχροὺν ἐτέθη χαρίζεσθαι ἔρασταῖς, κακία τῶν θεμένων
 D κεῖται, τῶν μὲν ἀρχόντων πλεονεξία, τῶν δ' ἀρχομένων ἀναν-
 δρία· οὐ δὲ καλὸν ἀπλῶς ἐνομίσθη, διὰ τὴν τῶν θεμένων τῆς¹⁵
 ψυχῆς ἀργίαν. ἐνθάδε δὲ πολὺ τούτων κάλλιον νενομοθέτηται
 καί, ὅπερ εἶπον, οὐ ῥᾶδιον κατανοῆσαι. ἐνθυμηθέντι γὰρ ὅτι¹⁰
 λέγεται κάλλιον τὸ φανερώς ἐρᾶν τοῦ λάθρα, καὶ μάλιστα τῶν
 γενναιοτάτων καὶ ἀρίστων, κἂν αἰσχίους ἄλλων ὦσι, καὶ ὅτι αὐ-
 ἢ παρακέλευσις τῷ ἐρῶντι παρὰ πάντων θανασστή, οὐχ ὡς τι²⁰
 E αἰσχροὺν ποιοῦντι, καὶ ἐλόντι καλὸν δοκεῖ εἶναι καὶ μὴ ἐλόντι
 αἰσχροὺν, καὶ πρὸς τὸ ἐπιχειρεῖν ἐλεῖν ἐξουσίαν ὁ νόμος δέδωκε
 τῷ ἔραστῇ θαναστὰ ἔργα ἐργαζομένων ἐπαινεῖσθαι, ἃ εἴ τις τολ-
 μώη ποιεῖν ἄλλ' ὅτιοῦν διώκων καὶ βουλόμενος διαπράξασθαι
 183 πλὴν τοῦτο † φιλοσοφίας, τὰ μέγιστα καρποῖτ' ἂν ὀνειδῆ. εἰ γὰρ²⁵

1 οὐ bC: οὐ BV | 3 ἢ' C: ἴνα BV | ἔχωσιν B: ἔχωσι VC |
 4 τοῖς δὲ Ἰωνίας Astius τῆ δὲ Ἰωνία Thierschius spec. p. 45 | Ἰωνίας
 πολλαχοῦ καὶ ἄλλοθι αἰσχροὺν Stephanus | 5 νενομίσται καὶ (uel μάλιστα
 δὲ) ὅσοι Rueckertus | οἰκοῦσιν B: οἰκοῦσι VC | 6 τοῦτο τε Hermannus:
 τοῦτο γε BV(C?) | 7 [φιλο]γυμναστία cum rasura B | 8 γίγνεσθαι scrip-
 perat Iahnus | τῶν ἀρχομένων ταῖς ψυχαῖς ci. Badhamus. genetivi fort.
 traiecit ex l. 9 | 9 μάλιστα ante ὃ ἔρος collocabat Astius | καλὰ*] ἄλλα
 libri | 10 πάντα] ταῦτα Schleiermacherus | καὶ del. Badhamus, καλὰ
 idem ci. praef. p. V | 11 ἀριστογείτονος B | 12 οὐ bC: ου B οὐ V | 14 δ'
 C: δὲ BV | 15 οὐ δὲ C: οὐδὲ BV | 16 ἐνθάδε δε B: ἐνθάδε VC | πολὺ
 ex πολλὴν corr. C | 17 κατανοῆσαι, ἐνθυμηθέντι γε ὅτι Badhamus ad Eu-
 thyd. p. 94 | 19 καὶ] καὶ ἂν C | ὦσιν ὅτι καὶ αὐ C | 21 ἐλόντι τε καλὸν
 C | 23 ἃ εἴ bC: αἰεὶ B αἰεὶ V | 23 τολμώη B | ἄλλοτιον B ἄλλοτιον V |
 25 φιλοσοφίας nondum sanatum: τῆς ἀπορίας Rueckertus φιλίας Creuzerus
 zur gesch. d. griech. u. roem. litt. p. 129 φληναγίας Schenkelius ztschr. f. d.
 oestr. gymn. 1861 t. XII p. 603 φιλοπορίας M. Hertzius ind. lectt. Vratislau.

11 MAXIMVS TYR. diss. XXIV 2 p. 454 R. uestigia Platonis,
 secutus rem enarrat.

ἢ χρήματα βουλόμενος παρά τὸν λαβεῖν ἢ ἀρχὴν ἄρξαι ἢ τιν' ἄλλην δύναμιν ἐθέλοι ποιεῖν οἷά περ οἱ ἐρασταὶ πρὸς τὰ παιδικά, ἱκετείας τε καὶ ἀντιβολήσεις ἐν ταῖς δεήσεσι ποιούμενοι [καὶ ὄρκους ὀμνύντες] καὶ κοιμήσεις ἐπὶ θύραις καὶ ἐθέλοντες δουλείας δουλεύειν οἷας οὐδ' ἂν δοῦλος οὐδεὶς, ἐμποδίζοιτ' ἂν μὴ πράττειν οὕτω τὴν πράξιν καὶ ὑπὸ φίλων καὶ ὑπ' ἐχθρῶν, τῶν μὲν ὀνειδιζόντων κολακείας καὶ ἀνελευθερίας, τῶν δὲ νοουθετούντων καὶ αἰσχυνομένων ὑπὲρ αὐτοῦ· τῷ δ' ἐρῶντι πάντα ταῦτα ποιοῦντι χάρις ἐπιτετα, καὶ δέδοται ὑπὸ τοῦ νόμου ἄνευ ὀνειδους πράττειν, ὡς πάγκαλόν τι πράγμα διαπραττομένον. ὁ δὲ δεινότατον, ὡς γε λέγουσιν οἱ πολλοί, ὅτι καὶ ὀμνύντι μόνῳ ξυγγνώμῃ παρὰ θεῶν ἐκβάντι τὸν ὄρκον· ἀφροδίσιον γὰρ ὄρκον οὗ φασιν εἶναι. οὕτω καὶ

1870 p. 6 φίλοις ὀφθεῖς Badhamus praef. p. V, cum Bekkero et Teuffelio mus. rhen. XVI p. 312 deleuerat Iahnus. resecto τοῦτο pronomine φιλίας Hermannus φιλεραστίας Vermehren p. 59. Fort. πλὴν τούτου, φιλίας

1 παρὰ του B παρὰ τοῦ V | ἄρξαι del. Vermehren | ἄρξαι δὴ τιν' ἐθέλοι Badhamus reiectis ἄλλην δύναμιν | τιν' C: τινὰ BV | 2 ἐθέλει C | 3 ἱκετείας V | δεήσεσιν B | 4 καὶ ὄρκους ὀμνύντες suspectavit Voegelinus, ὀμνύντες del. Hertzius l. s. p. 9 | καὶ κοιμήσεις ἐπὶ θύραις secluserat Iahnus | ἐθελοταὶ δουλείας δουλεύοντες Astius | 5 δουλείας om. V | ἐμποδίζοιτ' C: ἐμποδίζοιτο BV | 6 ὑπ' C: ὑπὸ BV | 7 ἀνελευθερίας V | 8 αὐτοῦ Orellius ad Isocr. de permut. p. 327: αὐτῶν B αὐτῶν VC | 9 ταῦτα πάντα C | ἐπιτετα B ἐπέσιαι V^b ἐπέσι C^b | 10 πάγκαλόν γε πράγμα C | 11 διαπραττομένῳ | 12 δὲ . . . p. 60, 2 ἐρῶντι Cyrillus ad. Iulian. VI p. 187 C | 12 ὀμνύντι pr B | μόνον Stobaeus | ξυγγνώμῃ Stobaeus: συγγνώμῃ BVC | τῶν ὄρκον B τῶν ὄρκων C | 13 γὰρ ὄρκον ὄρκον οὗ Hertzius l. s. p. 10 | οὗ φασιν B | εἶναι libri Stobaeus Cyrillus: εἶναι ξυμποίημον cum Osanno ad Cornut. p. 321 ediderat Iahnus | οὕτω καὶ θεοὶ καὶ ἄνθρωποι |, Cyrillus

3 BEKKERI ANECD. p. 407, 28 ἀντιβόλησις· δέησις καὶ ἱκεσία, ἀντὶ τοῦ παρακλήσις. Πλάτων ἐν συμποσίῳ καὶ ἐν τῇ ἀπολογία (p. 37 A). ὠνόμασται δὲ ἀπὸ τοῦ τὰς χεῖρας προβάλλειν τοῖς ἐναντίοις τοὺς ἱκετεύοντας. | 13 SCHOL. ἀφροδίσιος (γὰρ add. Grotius ad. Ioa. Stob. flor. XXVIII 2) ὄρκος οὐκ ἐμποίνιμος· ἐπὶ τῶν δι' ἔρωτα ὀμνύνοντων πολλάκις καὶ ἐπιπροκούντων. μέμνηται δὲ ταύτης καὶ Ἡσίοδος (fr. 5 G. 175 M.) λέγων

Ἐκ τοῦδ' ὄρκον ἔθρην ἀμείνονα (ἀπήμονα G. Hermannus opp. VI p. 257) ἀνθρώποισι

ροσσιδίων ἔργων πέρι (περὶ uolg.) Κύπριδος', καὶ Πλάτων ἐν συμποσίῳ. HESYCHIVS ἀφροδίσιος ὄρκος παροικία, ἣν καὶ ἀναγράφουσιν ἀφροδίσιος ὄρκος οὐ δάκνει'. πρῶτος δὲ Ἡσίοδος ἐπλασε τὰ περὶ τὸν Δία καὶ τὴν Ἰώ. ὤμοσεν, ἀλλὰ * *. APOLLODOR. II 1, 3 Ἡσίοδος καὶ Ἀκουσίλαος Πειρηῆνος αὐτῆν (Io se.) φασιν εἶναι· ταύτην ἱερουσίην τῆς Ἥρας ἔχουσαν Ζεὺς ἐφθεῖρε, φωραθεὶς <δὲ> ἐφ' Ἥρας τῆς μὲν κόρης ἀψάμενος εἰς βοῦν μετεμόρφωσε λευκῆν, αὐτῇ δὲ ἀπωμόσατο μὴ συνελθεῖν. διό φασιν

οἱ θεοὶ καὶ οἱ ἄνθρωποι πᾶσαν ἐξουσίαν πεποιήκασιν τῷ
 ἐρωῶντι, ὡς ὁ νόμος φησὶν ὁ ἐνθάδε. ταύτη μὲν οὖν οἴηθείη
 ἂν τις πάγκαλον νομίζεσθαι ἐν τῆδε τῇ πόλει καὶ τὸ ἐρᾶν καὶ
 τὸ φίλους γίνεσθαι τοῖς ἐρασταῖς. ἐπειδὴν δὲ παιδαγωγούς
 ἐπιστήσαντες οἱ πατέρες τοῖς ἐρωμένοις μὴ ἐῷσι διαλέγεσθαι⁵
 τοὺς ἐραστὰς καὶ τῷ παιδαγωγῷ ταῦτα προστεταγμένα ἢ,
 ἡλικιωῶται δὲ καὶ ἑταῖροι ὀνειδίζουσιν, ἐάν τι ὁρῶσι τοιοῦτο
 D γιγνόμενον, καὶ τοὺς ὀνειδίζοντας αὖ οἱ πρεσβύτεροι μὴ διακω-
 λῶσι μηδὲ λοιδορῶσιν ὡς οὐκ ὀρθῶς λέγοντας, εἰς δὲ ταῦτά
 τις αὖ βλέψας ἠγήσαι' ἂν πάλιν αἰσχιστον τὸ τοιοῦτον ἐν-
 10 θάδε νομίζεσθαι. τὸ δ', οἶμαι, ᾧδ' ἔχει. οὐχ ἀπλοῦν ἐστίν,
 ὅπερ ἐξ ἀρχῆς ἐλέχθη, οὔτε καλὸν εἶναι αὐτὸ καθ' αὐτὸ οὔτ'
 αἰσχρόν, ἀλλὰ καλῶς μὲν πραττόμενον καλόν, αἰσχρῶς δ' αἰ-
 σχρόν. αἰσχρόν μὲν οὖν ἐστὶ πονηρῷ τε καὶ πονηρῶς χαρίζε-
 σθαι, καλόν δὲ χρηστῷ τε καὶ χρηστῶς. πονηρὸς δ' ἐστὶν ἐκεῖ-
 15 E νος ὁ ἐραστῆς ὁ πάνδημος, ὁ τοῦ σώματος μᾶλλον ἢ τῆς
 ψυχῆς ἐρῶν. καὶ γὰρ οὐδὲ μόνιμός ἐστιν, ἅτε οὐ μόνιμον ἐρῶν
 πράγματος· ἅμα γὰρ τῷ τοῦ σώματος ἄνθει λήγοντι, οὔπερ
 ἦρα, 'ὄγεται ἀποπτάμενος', πολλοὺς λόγους καὶ ὑποσχέσεις
 καταισχύνας. ὁ δὲ τοῦ ἦθους χρηστοῦ ὄντος ἐραστῆς διὰ βίον²⁰
 μένει, ἅτε μόνιμῳ συντακείς. τούτους δὲ βούλεται ὁ ἡμέτερος
 184 νόμος εὖ καὶ καλῶς βασανίζειν [καὶ τοῖς μὲν χάρισασθαι, τοὺς

1 πεποιήκασιν ante πᾶσαν collocat Cyrillus | πεποιήκασιν B | 3 τῆδε B | 4 ἐλειδιάν δε BV | 6 τοὺς ἐραστὰς Orellius ad Isocr. de permut. p. 327: τοῖς ἐρασταῖς BVC | καὶ ... ἢ damnauerat Iahnus | ἢ C: οἱ BV | 7 ἕτεροι BVC^b: em. Heindorfius ad Phaedrum p. 210 | ὁρῶσιν τοιοῦτον B utroque v eraso | 9 λέγοντας ante ὡς ponit C | δέ] δὴ ε | ταῦτα τίς B | 11 δ' C: δὲ BV | ᾧδ' B | οὐχ del. Bastius krit. vers. p. 31 | ἀπλῶς Astius | ἐστίν B: ἐστίν VC | 12 ἐξαρχῆς B | post ἐλέχθη distinctionem tollit Voegelinus | οὔτ' αὐτὸ καλὸν εἶναι καὶ καθ' C | εἶναι del. Stephanus Astius | καθ' αὐτὸ οὐδὲν οὔτε Badhamus praef. p.V | οὔτ' C: οὔτε BV | 13 δ' C: δὲ BV | 14 αἰσχρόν μὲν Stephanus: αἰσχρῶς μὲν BVC, Iahnus | 15 καλόν BVC: καλῶς ε, Iahnus | χρηστῶς Sauppis: καλῶς BVC | 16 μᾶλλον ἐρῶν ἢ τῆς ψυχῆς C | 17 οὐ BVC: οὐδὲ ε om C | πράγματος ἐρῶν C | 18 λήγοντιος Sydenhamus | 20 τοῦ χρηστοῦ ἦθους ὄντος C | 22 καὶ τοῖς ... p. 61, 1 διαφεύγειν del. Badhamus ad Euthyd. p. 94 Voegelinus

Ἡσίοδος οὐκ ἐπισπᾶσθαι τὴν ἀπὸ τῶν θεῶν ὀργὴν τοῖς γινομένοις ὄρκους ὑπὲρ ἐρωτος. DIOGENIAN. III 37 ἀφροδισίσις ὄρκος ἰούκ ἐμποίνιμος· ἐπὶ τῶν ἐρωτικῶν. CORNVTVS n. d. 24 ἀκύρους δὲ καὶ οὐκ ἐμποινίμους ἔμισαν τοὺς ἀφροδισίσις ὄρκους εἶναι, παρ' ὅσον κἂν ἢ ῥαδία (Venus) παρασχεθῆναι, μεθ' ὄρκων ἐπάγεσθαι συμβέβηκε τοὺς πειρῶντας οἷς ἂν πειρῶσι.

19 HOMER. II. B 70 ὡς ὁ μὲν εἰπὼν ᾧχετ' ἀποπτάμενος, ἐμὲ δὲ γλυκὺς ὑπρος ἀνῆκεν. | 22 SCHOL. βασανίζειν' δοκιμάζειν, διακρίνειν.

δὲ διαφεύγειν]. διὰ ταῦτα οὖν τοῖς μὲν διώκειν παρακελεύεται, τοῖς δὲ φεύγειν, ἀγνοουμένων καὶ βασανίζων, ποτέρων ποτ' ἐστὶν ὁ ἐρῶν [καὶ ποτέρων ὁ ἐρώμενος]. οὕτω δὲ [ὑπὸ ταύτης τῆς αἰτίας] πρῶτον μὲν τὸ ἀλίσκεσθαι ταχὺ αἰσχρὸν νερόμισται, ⁵ ἵνα χρόνος ἐγγένηται, ὃς δὴ δοκεῖ τὰ πολλὰ καλῶς βασανίζειν ἔπειτα τὸ ὑπὸ χρημάτων καὶ ὑπὸ πολιτικῶν δυνάμεων ἀλῶναι ^B αἰσχρὸν, ἕαν τε κακῶς πάσχων πτήξῃ καὶ μὴ καρτερήσῃ, ἂν τ' εὐεργετούμενος [εἰς χρήματα ἢ εἰς διαπράξεις πολιτικὰς] μὴ καταφρονήσῃ· οὐδὲν γὰρ δοκεῖ τούτων οὔτε βέβαιον οὔτε μό- ¹⁰ νιμον εἶναι, χωρὶς τοῦ μηδὲ πεφυκέναι ἀπ' αὐτῶν γενναίαν φιλίαν. μία δὲ λείπεται τῷ ἡμετέρῳ νόμῳ ὁδός, εἰ μέλλει καλῶς χαριεῖσθαι ἐραστῇ παιδικά. ὥς γὰρ ἡμῖν νόμος, ὥσπερ ἐπὶ τοῖς ἐρασταῖς ἦν δουλεύειν ἐθελοντὰς ἡντινοῦν δουλείαν παιδικοῖς μὴ κολακείαν εἶναι μηδὲ ἐπονείδιστον, οὕτω δὲ καὶ ¹⁵ ἄλλη μία ἐρωμένῳ δουλεία ἐκούσιος λείπεται οὐκ ἐπονείδιστος· ¹¹ αὕτη δ' ἐστὶν ἡ περὶ τὴν ἀρετὴν. νερόμισται γὰρ δὴ ἡμῖν, ἕαν τις ἐθέλῃ τινὰ θεραπεύειν ἡγούμενος δι' ἐκείνον ἀμείνων ἔσεσθαι ἢ κατὰ σοφίαν τινὰ ἢ κατ' ἄλλο ὅτιοῦν μέρος ἀρετῆς, αὕτη αὖ ἡ ἐθελοδοουλεία οὐκ αἰσχροῦ εἶναι οὐδὲ κολακεία. δεῖ ²⁰ δὲ τῷ νόμῳ τούτῳ ξυμβαλεῖν εἰς ταῦτό, τὸν τε περὶ τὴν παι-

1 διαφυγεῖν Hirschigius | διὰ ταῦτα ... 3 ἐρώμενος del. Schuetzius opp. p. 121 Astius | τοὺς μὲν corr. C^b | 2 τοὺς δὲ C^b | ποιερῶ (ν add. b) ποτε B ποτέρῳ ποτ' V | ποτέ ἐστιν C | 3 καὶ .. ἐρώμενος expunxi*, καὶ ποτ. del. Bastius krit. vers. p. 34 | δὴ καὶ ὑπὸ C | ὑπὸ ... αἰτίας del. Baiterus | 6 τὸ ἢ ὑπὸ χρημάτων ἢ ὑπὸ Hirschigius ztschr. f. d. aw. 1851 p. 327 | 7 αἰσχρὸν del. Hirschigius | 8 εἰς ... πολιτικὰς del. Hirschigius | 9 οὔτε νόμιμον Wolfius | 12 ὥς γὰρ*] ἐστι γὰρ libri | 13 ἐθελοντὰς Stobaeus | 10 κολακεία Ioannes Stob. flor. V 131 | ὥσπερ γὰρ ἡμῖν νόμος ἐπὶ Badhamus ad Euthyd. p. 91 ὥσπερ γὰρ ἐπὶ (deletis. ἐστι ... νόμος) Vermehren p. 62 | ὥσπερ VC Stobaeus: ὅσπερ B, Iahnus ediderat | 13 ἐθελοντὰς Stobaeus: ἐθέλοντα BVC ἐθελοντὴν Bastius krit. vers. p. 35 ἐθέλοντι Badhamus | ἡντιν' οὖν B ἡντινοῦν C | 14 εἶναι post ἐπονείδ. exhibet Stobaeus | 15 ἄλλῃ V τοῖσις ἄλλῃ Badhamus τοῖσις (del. ἄλλῃ) uel ἄλλος ᾧ τοῖσις Schuetzius opp. p. 121 | ἐρωμένῳ*] μῶν BV μόνον C: μόνῃ s. manu recentissima supra scripsit b, Stobaeus et sic Iahnus quoque ediderat. νομίμῃ Bastius krit. vers. p. 36 νόμῳ cum Ficino Winckelmannus παιδικῶν Vermehren p. 63. deleuit Rueckertus damnatoque simul u. δουλεία Badhamus | 16 δ' ἐστὶν BV Stobaeus: δέ ἐστιν C, Iahnus | 17 τίς τινὰ θέλῃ Stobaeus | ἐκεῖνο BV | 18 τινὰ del. Hirschigius ztschr. f. d. aw. 1851 p. 328 | κατ' C: κατὰ BV | 19 ἐθελ[οδοουλεία οὐκ] cum rasura V | εἶναι] ἐστὶν Stobaeus | 20 τῷ νόμῳ τοῦτω B | ξυμβαλεῖν C Stobaeus: συμβαλεῖν BV | παιδαρασίαν V

μετενήνεκται δὲ ἀπὸ τῆς Ἀνδῆς λίθου δι' ἧς ὁ χρυσὸς βασανίζεται, τουτέστι δοκιμάζεται. | 5 SIMONIDES fr. 175 Οὐκ ἔστιν μείζων βάσανος χρόνου οὐδενὸς ἔργου, ὃς καὶ ὑπὸ σιέρονις ἀνδρὸς ἔδειξε νόον.

Δ δερασίαν καὶ τὸν περὶ τὴν φιλοσοφίαν τε καὶ τὴν ἄλλην ἀρε-
 τὴν, εἰ μέλλει ξυμβαίνειν καλὸν γενέσθαι τὸ ἔραστῆ παιδικὰ
 χαρίσασθαι. ὅταν γὰρ εἰς τὸ αὐτὸ ἔλθωσιν ἔραστῆς τε καὶ παι-
 δικὰ, νόμον ἔχων ἑκάτερος, ὁ μὲν [χαρισσάμενος] παιδικοῖς ὑπη-
 ρετῶν ὅτιοῦν δικαίως ἂν ὑπηρετεῖν, ὁ δὲ τῷ ποιοῦντι αὐτὸν⁵
 σοφὸν τε καὶ ἀγαθὸν δικαίως αὖ ὅτιοῦν ἂν ὑπουργεῖν, καὶ ὁ μὲν
 δυνάμενος εἰς φρόνησιν καὶ τὴν ἄλλην ἀρετὴν ξυμβάλεσθαι,
 Ε ὁ δὲ δεόμενος παιδεύσιν καὶ τὴν ἄλλην σοφίαν κτᾶσθαι,
 τότε δὴ τούτων ξυνιόντων εἰς ταῦτον τῶν νόμων μοναχοῦ ἐν-
 ταῦθα ξυμπίπτει τὸ καλὸν εἶναι παιδικὰ ἔραστῆ χαρίσασθαι,¹⁰
 ἄλλοθι δὲ οὐδαμοῦ. ἐπὶ τούτῳ καὶ ἐξαπατηθῆναι οὐδὲν αἰ-
 σχρόν· ἐπὶ δὲ τοῖς ἄλλοις πᾶσι καὶ ἐξαπατωμένῳ αἰσχρόν η
 185 φέρεται καὶ μή. εἰ γὰρ τις ἔραστῆ ὡς πλουσίῳ πλούτου ἕνεκα
 χαρισάμενος ἐξαπατηθεῖ καὶ μὴ λάβοι χρήματα, ἀναφανέντος
 τοῦ ἔραστοῦ πένητος, οὐδὲν ἥτιον αἰσχρόν· δοκεῖ γὰρ ὁ τοιοῦ-¹⁵
 τος τό γε αὐτοῦ ἐπιδειξά, ὅτι ἕνεκα χρημάτων ὅτιοῦν ἂν ὄτω-
 οῦν ὑπηρετοῖ, τοῦτο δ' οὐ καλόν. κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ λόγον
 καὶ εἴ τις ὡς ἀγαθῷ χαρισάμενος καὶ αὐτὸς ὡς ἀμείνων ἐσό-
 μενος διὰ τὴν φιλίαν τοῦ ἔραστοῦ ἐξαπατηθεῖ, ἀναφανέντος
 Β ἐκείνου κακοῦ καὶ οὐ κεκτημένου ἀρετῆν, ὅμως καλὴ ἢ ἀπάτη·²⁰
 δοκεῖ γὰρ αὐ καὶ οὗτος τὸ καθ' αὐτὸν δεδηλωκέναί, ὅτι ἀρετῆς
 γ' ἕνεκα καὶ τοῦ βελτίων γενέσθαι πᾶν ἂν παντὶ προθυμηθεῖ,
 τοῦτο δ' αὐ πάντων κάλλιστον. οὕτω πάντως γε καλὸν ἀρε-
 τῆς ἕνεκα χαρίζεσθαι. οὗτός ἐστιν ὁ τῆς οὐρανίας Θεοῦ ἔρωσ

1 τὴν σοφίαν Hirschigius | 2 ξυμβαίνειν Hirschigius: ξυμβαίνει V
 ξυμβήναι BC | τὸ C: τῶν B τῷ V | 4 χαρισσάμενος expuncti*: τοῖς χαρι-
 σαμένοις Hirschigius χαρισ. τοῖς Baiterus | 5 ἂν] ἂν οὖν B οὖν V | ὑπη-
 ρετῶν Bastius *krit. vers.* p. 117 | αὐτὸν Sauppis | 6 ἀγαθὸν C: καὶ
 ἀγαθὸν BV | ὑπουργῶν ante δικαίως inseruit Rettigius, ante ὑπουργεῖν
 olim Baiterus | ἂν] αὐ V^b αὐ punctis adpositis del. B | ὑπουργεῖν ε: ὑπου-
 ργῶν BVC^b. Iahnus | 7 ξυμβάλεσθαι BV: ξυμβάλλεσθαι C, Iahnus | 8 δεό-
 μενος Schuetzius opp. p. 121: δεόμενος εἰς BVC | 9 τότε δὲ Wolfius |
 τῶν νόμων del. Bastius *krit. vers.* p. 117 | 15 οὐδὲν τι ἥτιον Hirschigius |
 16 αὐτοῦ BVC | ὅτιοῦν ἂν V | ὄτωσιν B | 17 δ' C: δὲ BV | 18 καὶ] καὶ
 Hirschigius *misc. phil.* III p. 82 | χαρισάμενος ci. Stephanus | 19 τοῦ C:
 om BV | 20 κα[χ]οῦ cum litura C | 21 αὐ om C | 23 δ' αὐ C: δὲ αὐ
 BV | οὕτω ... p. 63, 4 πανδήμου Ioannes Stob. *ecl.* I 9, 14 | οὕτω πᾶν
 πάντως Stobaeus | ἀρετῆς γ' ἕνεκα C^b ἕνεκα ἀρετῆς Stobaeus

24 — p. 63, 4 PHILOSTR. *imag.* I 6 Μηλα Ἐρωτες ἰδοὺ τρυγῶσιν·
 εἰ δὲ πληθὸς αὐτῶν, μὴ θαυμάσῃς· Νυμφῶν γὰρ δὴ παῖδες οὗτοι
 γίνονται, τὸ θνητὸν ἅπαν διακυβερωμένων, πολλοὶ διὰ πολλὰ, ὧν
 ἔρωσιν ἄνθρωποι, τὸν δὲ οὐρανίον φασὶν ἐν τῷ οὐρανῷ πράττειν
 τὰ θεῖα.

καὶ οὐράνιος καὶ πολλοῦ ἄξιός καὶ πόλει καὶ ἰδιώταις, πολλὴν ἐπιμέλειαν ἀναγκάζων ποιεῖσθαι πρὸς ἀρετὴν τὸν τ' ἐρωῶντα αὐτὸν αὐτοῦ καὶ τὸν ἐρώμενον· οἱ δ' ἕτεροι πάντες τῆς ἐτέρας, C τῆς πανδήμου. ταῦτά σοι, ἔφη, ὡς ἐκ τοῦ παραχρῆμα, ὃ Φαῖ-
5 δρε, περὶ Ἑρωτος συμβάλλομαι.

Πανσανίου δὲ παυσάμενον — διδάσκουσι γάρ με ἴσα λέ-
γειν οὕτως οἱ σοφοί — ἔφη ὁ Ἀριστοδόδημος δεῖν μὲν Ἀριστο-
φάνη λέγειν, τυχεῖν δ' αὐτῷ τινα ἢ ὑπὸ πλησμονῆς ἢ ὑπὸ
τινος ἄλλου λύγγα ἐπιπεπτωκυῖαν καὶ οὐχ οἷόν τε εἶναι λέγειν,
10 ἀλλ' εἰπεῖν αὐτόν — ἐν τῇ κάτω γὰρ αὐτοῦ τὸν ἰατρὸν Ἑρξί- D

2 ἀρετῆν· τὸν B | τ' C : τε BV | ἔρωτα Stobaeus | 3 αὐτοῦ BV αὐ-
τοῦ τε Astius | τοῦ ἐρωμένου Bastius krit. vers. p. 37 Astius | 5 συμβά-
λλομαι C, Methodius conu. uirg. p. 132 cf. 50: συμβάλλομεν BV | 6 Παν-
σανίου . . . 7 σοφοί Hermogenes π. ἰδ. I 12 t. III p. 284 W. id. π. μεθ.
δειν. 13 p. 418, Πανσανίου δὲ παυσ. anon. de figuris t. VIII p. 639. 710
W. schol. Hermog. t. VII p. 1040 W. Stephanus in Cramerī aneed. Par.
I p. 312 | 7 οὕτως ex οὕτωσ corr. V, om Hermog. p. 284 | 8 δ' C: δὲ
BV | 10 τῶν ἰατρῶν BV

4 SCHOL. ἐκ τοῦ παραχρῆμα· ἐκ τοῦ αὐτομάτου, ἐκ τοῦ
προχείρου. | 8 ATHEN. V p. 187 c (testim. VIII p. 6). ARISTID. OR. 47 II
p. 330 οὐκ Ἀριστοφάνει μὲν λύγγα προσάπτει οὐδὲν πρὸς λόγον,
μᾶλλον δὲ καὶ παντελῶς πρᾶγμα ἄχαρι καὶ ἀπᾶδον τῶν περὶ Ἑρωτος
λόγων; OLYMPIOD. uit. Plat. 3 ἐκωμώδησε δ' αὐτόν (Aristophanem
Plato) ἐν τῷ συμποσίῳ τῷ διαλόγῳ ὡς κωμῳδίαν ὠφεληθεῖς· καὶ
γὰρ ποιήσας αὐτὸν ὑμνοῦντα τὸν Ἑρωτα εἰσαγεῖ αὐτὸν μεταξὺ λυγγῆ
περιπεσόντα καὶ μὴ δυνάμενον πληρῶσαι τὸν ὕμνον. cf. testim. XXV. |
9 SCHOL. τὸ τοῦ λυγμοῦ σύμπτωμα ἐπιγίνεται τῷ στομάχῳ διὰ πλή-
ρωσιν ἢ κένωσιν ἢ ψύξιν, ἐνίοτε δὲ καὶ διὰ δῆξιν δομιέων ἐγρῶν
καὶ φαρμακῶδων ταῖς ποιότησιν· οὓς ἔαν ἐμῶσιν, αὐτίκα παύονται
λύζοντες. πολλοὶ καὶ τὸ διὰ τριῶν πεπερῶν πίνοντες ἢ αὐτὸ τὸ πέ-
περι, ἔαν εὐθέως ἐπιπίωσιν οἶνον, αὐτίκα λύζουσι. καὶ τροφῆς δὲ
διαφθορείσης εἰς δακνώδη ποιότητα λύζουσιν ἔνιοι. καὶ θιγῶσαντες
δὲ τὸ στόμα τῆς κοιλίας ἔνιοι λύζουσι, καὶ μάλιστα γὰρ τοῖς παισὶ
συμβαίνει λύζειν συνεχῶς ἐπὶ τῇ τοῦ στομάχου ψύξει καὶ τῇ τῆς
τροφῆς διαφθορᾷ. γίνεται δὲ λυγμὸς καὶ ἐν πυρετοῖς καὶ μάλιστα
φλεγμαινόντος στομάχου ἢ ἐτέρου σπλάγγνου. ψύξεως μὲν οὖν
προσηρησαμένης τοῦ λυγμοῦ ἐπιπίθει τῷ στομάχῳ ἐν ζοίῳ ἔλαιον, ἐν
ᾧ ἐψώμεν κύμινον, πήγανον, ἀπίνθιον· δίδου δὲ ποτὸν πήγανον
μετ' οἴνου ἢ σεύτλου ἠψημένου μελικράτου. καλὸν δὲ καὶ τὸ σκιλλη-
τικὸν ἕξος καταρροφούμενον. τὸ δὲ καστόρειον καὶ τοῖς διὰ ψύξιν
λύζουσι τελείοις δίδου, καὶ τοῖς ἐπὶ πλήθει χυμῶν τοῦτο πάσχουσι, δι'
ἄσκρατον κεράτι τ' ἦ. ὅταν δὲ ὑπὸ πληρώσεως λυγμὸς γένηται, ἔμε-
τος τούτοις ἴαμα καὶ τῶν ἄκρων τριψίς καὶ πνεύματος κατοχὴ (cf.
Galen. de comp. medic. sec. loc. VIII t. XIII p. 154 sq. Kuehn. de
rem. parab. III t. XIV p. 565 K.).

μαχον κατακείσθαι — Ὁ Ἐρμύμαχε, δίκαιος εἶ ἢ παῦσαι με τῆς λυγγῶς ἢ λέγειν ὑπὲρ ἐμοῦ, ἕως ἂν ἐγὼ παύσωμαι. καὶ τὸν Ἐρμύμαχον εἰπεῖν Ἀλλὰ ποιήσω ἀμφοτέρω ταῦτα· ἐγὼ μὲν γὰρ ἐρῶ ἐν τῷ σῶ μέρει, σὺ δ' ἐπειδὰν παύσῃ, ἐν τῷ ἐμῷ· ἐν ᾧ δ' ἂν ἐγὼ λέγω, ἐὰν μὲν σοι ἐθέλῃ ἀπνευστί ἔχοντι⁵ πολὺν χρόνον παύεσθαι ἢ λῆξ· εἰ δὲ μή, ὕδατι ἀνακογχυλί-
 Εσον. εἰ δ' ἄρα πάντ' ἰσχυρά ἐστιν, ἀναλαβὼν τι τοιοῦτον οἶφ' κνήσας ἂν τὴν θῖνα, πῖαρε· καὶ ἐὰν τοῦτο ποιήσῃς ἀπαξ ἢ δὶς, καὶ εἰ πάντ' ἰσχυρά ἐστι, παύσεται. Οὐκ ἂν φθάνοις λέγων, φάσαι τὸν Ἀριστοφάνη· ἐγὼ δὲ ταῦτα ποιήσω. 10

Εἰπεῖν δὴ τὸν Ἐρμύμαχον· Δοκεῖ τοίνυν μοι ἀναγκαῖον¹²
 186 εἶναι, ἐπειδὴ Πανσανίας ὀρμήσας ἐπὶ τὸν λόγον καλῶς οὐκ ἰκα-
 νῶς ἀπετέλεσε, [δεῖν] ἐμὲ πειρᾶσθαι τέλος ἐπιθεῖναι τῷ λόγῳ. τὸ μὲν γὰρ διπλοῦν εἶναι τὸν Ἐρωτα δοκεῖ μοι καλῶς διελέ-
 σθαι· ὅτι δὲ οὐ μόνον ἐστὶν ἐπὶ ταῖς ψυχαῖς τῶν ἀνθρώπων¹⁵
 πρὸς τοὺς καλοὺς ἀλλὰ καὶ πρὸς ἄλλα πολλὰ καὶ ἐν τοῖς ἄλ-

1 παῦσαι B παύσαι V | 5 ἐὰν μὲν ... 9 παύσεται Ioannes Stob. flor. C 28 | 6 πολὺν libri, Stobaeus: οὐ πολὺν cum Sauppio ediderat Iahnus | παύσασθαι Stobaeus | 7 ἀναλαβὼν τί B λαβὼν τι Stobaeus | 7 τοιοῦτον ζ, Stobaeus: τοιοῦτο BVC | οἶφ' Cobetus nou. lect. p. 623 (mnemos. VII p. 163) | 8 κνήσας Wyttenbachius bibl. crit. I 2 p. 50: κινήσας BVC Stobaeus cf. Athenaeus p. 187 c (test. p. 6) κνήσας editores Stobaei, Luzacius lectt. Att. p. 125 | πῖαρε V παρῶν libri Stobaei | 10 φάσαι] εἰπεῖν C | 11 δὴ] δέ C | ἀναγκαῖον εἶναι del. Schanzius NCP. p. 83 | 12 καλῶς οὐκ καλῶς Schanzius ztschr. f. östr. gymn. 1869 t. XX p. 86 NCP. p. 49 | 13 δεῖν non legebatur Methodius p. 28* | δεῖν ἐμὲ del. Hirschgius misc. philol. et paedag. III p. 74 Iahnus Schanzius | 14 τὸ μὲν ... p. 65, 10 νοσῶδει Ioannes Stob. ecl. I 9, 15 | 15 ὅτι ... ἐστὶν] οὐκ ὅτι δὲ Badhamus ad Euthyd. p. 92 οὐ τι μόνον δ' edidit, οὐ τι δὲ μόνον proposuit idem praef. p. VI

6 SCHOL. ἀνακογχυλίασαι· τὸ κλύσαι τὴν φάρυγγα, ὃ λέγομεν ἀναγογαρίσαι. Τιμ. ἀνακογχυλίασαι· ἀναγογαρίσαι. | 9 SCHOL. οὐκ ἂν φθάνοις· ἐπὶ τῶν εἰς πέρας ἀγόντων ἀξίωσιν, πρὸς μὴπω πέρας ἐπιθέτος αὐτῆ. | 11 — p. 65, 6 imitatur Methodius conu. uirg. 2, 1 p. 28 Εἰπεῖν οὖν ἐφη τὴν Θεοσίλαν· Οἰκοῖν δοκεῖ μοι ἀναγκαῖον εἶναι, ἐπειδὴ καλῶς ἢ Μαρκέλλα ὀρμήσασα ἐπὶ τὸν λόγον οὐκ ἰκανῶς ἐπλήρωσεν, ἐμὲ πειρᾶσθαι (δεῖ addit ed. L. Allatii, om. libri) τέλος ἐπιθεῖναι τῷ λόγῳ. τὸ μὲν γὰρ εἰς παρθερίαν ἐκ προβάσεως προκόψαι τὸν ἀνθρώπον... δοκεῖ μοι καλῶς διελέσθαι, τὸ δὲ μηκέτι χρῆναι λέγειν τοῦτεῦθεν τεκνογονεῖν οὐ καλῶς. ἐγὼ γὰρ καθωρακέναι μοι δοκῶ σαφῶς ἀπὸ τῶν γραφῶν, ὅτι παρθερίας ἐλθοῦσης ὁ λόγος οὐκ ἀνεῖλε πάντῃ τὴν τεκνογονίαν... ἀρξώμεθα δὲ ἀπὸ τῆς Γενέσεως, ἵνα δὴ καὶ προσβέωμεν μᾶλλον τὴν γραφήν. ἢ γὰρ ἀπόφασις τοῦ Θεοῦ κτλ.

λοις, τοῖς τε σώμασι τῶν πάντων ζώων καὶ τοῖς ἐν τῇ γῆ φρο-
 μένοις καὶ ὡς ἔπος εἰπεῖν ἐν πᾶσι τοῖς οὐσί, καθαιρεσθαι
 μοι δοκῶ ἐκ [τῆς ἰατρικῆς] τῆς ἡμετέρας τέχνης, ὡς μέγας καὶ
 θαυμαστός καὶ ἐπὶ πᾶν ὁ θεὸς τείνει καὶ κατ' ἀνθρώπινα καὶ B
 5 κατὰ θεῖα πράγματα. ἄρξομαι δὲ ἀπὸ τῆς ἰατρικῆς λέγων, ἵνα
 καὶ πρεσβεύωμεν τὴν τέχνην. καὶ γὰρ φύσις τῶν σωμάτων τὸν
 διπλοῦν ἔρωτα τοῦτον ἔχει. τὸ γὰρ ὑγιὲς τοῦ σώματος καὶ
 τὸ νοσοῦν ὁμολογουμένως ἕτερόν τε καὶ ἀνόμοιον ἔστι, τὸ δ'
 ἀνόμοιον ἀνομοίων ἐπιθυμεῖ καὶ ἔρα. ἄλλος μὲν οὖν ὁ ἐπὶ τῷ
 10 ὑγιεινῷ ἔρωσ, ἄλλος δὲ ὁ ἐπὶ τῷ νοσώδει. ἔστι δὴ, ὡσπερ
 ἄρτι Πανσανίας ἔλεγεν, τοῖς μὲν ἀγαθοῖς καλὸν χαρίζεσθαι τῶν C
 ἀνθρώπων, τοῖς δ' ἀκολάστοις αἰσχρόν, οὕτω καὶ ἐν αὐτοῖς
 τοῖς σώμασιν τοῖς μὲν ἀγαθοῖς ἐκάστου τοῦ σώματος καὶ ὑγιει-
 νοῖς καλὸν χαρίζεσθαι καὶ δεῖ, καὶ τοῦτό ἐστιν ᾧ ὄνομα τὸ
 15 ἰατρικόν, τοῖς δὲ κακοῖς καὶ νοσώδεσιν αἰσχρόν τε καὶ δεῖ ἀχα-
 ριστεῖν, εἰ μέλλει τις τεχνικός εἶναι. ἔστι γὰρ ἰατρική, ὡς ἐν
 κεφαλαίῳ εἰπεῖν, ἐπιστήμη τῶν τοῦ σώματος ἑρωτικῶν πρὸς
 πλησμονὴν καὶ κένωσιν, καὶ ὁ διαγιγνώσκων ἐν τούτοις τὸν κα-
 λὸν τε καὶ αἰσχρόν ἔρωτα, οὗτός ἐστιν ὁ ἰατρικώτατος, καὶ ὁ D
 20 μεταβάλλειν ποιῶν, ὥστε ἀντὶ τοῦ ἑτέρου ἔρωτος τὸν ἕτερον
 κτᾶσθαι, καὶ οἷς μὴ ἔνεστιν [ἔρωσ], δεῖ δ' ἐγγενέσθαι, ἐπιστά-
 μενος ἐμποιεῖσαι καὶ ἐνόητα ἐξελεῖν, ἀγαθὸς ἂν εἴη δημιουργός.

1 πάντων τῶν Hirschigius | ζώων B | 3 τῆς ἰατρικῆς del. Na-
 berus observat. critic. in Plat. p. 4 | ὡς] ὡς καὶ cum Ficino Step-
 hanus | 4 καὶ κατὰ τὰνθρώπινα Stobaeus καὶ τὰνθρώπινα C^b | 5 κατὰ om
 C κατὰ τὰ Stobaeus | 6 καὶ ante πρεσβ. om Stobaeus | πρεσβεύω
 μου τὴν Badhamus | καὶ γὰρ *] ἢ γὰρ libri Stobaeus ἢ τε γὰρ Saupprius |
 7 ἔχη B ἔχη V^b | 8 ὁμολογοῦμεν ὡς C^b ὁμολογουμένως ὡς Stobaeus
 Gaisfordi | τε] τι Stobaeus, Thierschius spec. crit. p. 14 | δ' C: δὲ BV |
 10 ὑγιεινῷ ἔρωσ hC: ὑγιεινοροσ B ὑγιει νοροσ V | ἔστι δὴ C ἔτι δὲ
 Badhamus | 11 ἔλεγεν B: ἔλεγε VC | τῶν ἀνθρώπων del. Thierschius
 l. s. | 12 δ' B: δὲ VC | 13 σώμασιν B: σώμασι VC | 14 δεῖ] δὴ V | 16
 μέλλει τις B | 18 τὸν fort. delendum * | 20 τὸν] καὶ τὸν C^b | 21 κτῆ-
 σασθαι C | ἔρωσ seclusi *, debbat saltem ἄτερος scribi

2 SCHOL. ὡς ἔπος εἰπεῖν· ὡς φαίνεται, ὡς ἐν λόγῳ εἰπεῖν. τοῦτο
 σχηματίζεται παρὰ τοῖς παλαιοῖς καὶ ὡς εἰπεῖν ἔπος, καὶ ὡς ἔπος
 εἰπεῖν, καὶ ὡς ἔπος φάναι, καὶ ὡς φάναι ἔπος. ἔν δὲ καὶ διὰ
 μιᾶς λέξεως ἐκφωνεῖται, οἷον ὡς φάναι καὶ ὡς εἰπεῖν· σημαίνει δὲ
 τὸ αἰτό. οἱ δὲ φασιν ἀντὶ τοῦ ὡς φαίνεται κεισθαι, ἢ ἀντὶ τοῦ ὡς
 ἐν λόγῳ εἰπεῖν. | 6 SCHOL. πρεσβεύωμεν· προσημῶμεν, μεγαλύ-
 νωμεν. | 19 HIPPOCRATES de morbo sacro p. 344 L. ὅστις δὲ ἐπίσταται
 ἐν ἀνθρώποισι τὴν τοιαύτην μεταβολὴν καὶ δύναται ὑγρὸν καὶ ξηρὸν

δεῖ γὰρ δὴ τὰ ἐχθιστα ὄντα ἐν τῷ σώματι φίλα οἶόν τ' εἶναι
 ποιεῖν καὶ ἐρᾶν ἀλλήλων· ἔστι δὲ ἐχθιστα τὰ ἐναντιώτατα,
 ψυχρὸν θερμῷ, πικρὸν γλυκεῖ, ξηρὸν ὑγρῷ, πάντα τὰ τοιαῦτα·
 ΕΤΟΥΤΟΙΣ ἐπιστηθεῖς ἔρωτα ἐμποιῆσαι καὶ ὁμόνοιαν ὁ ἡμέτερος
 πρόγονος Ἀσκληπιός, ὡς φασιν οἶδε οἱ ποιηταὶ καὶ ἐγὼ πεί-
 5 θομαι, συνέστησεν τὴν ἡμετέραν τέχνην. ἢ τε οὖν ἰατρικὴ,
 ὥσπερ λέγω, πᾶσα διὰ τοῦ θεοῦ τούτου κυβερνᾶται, ὡσαύτως
 187 δὲ καὶ γυμναστικὴ καὶ γεωργία. μουσικὴ δὲ καὶ παντὶ κατά-
 δηλος τῷ καὶ σμιζρὸν προσέχοντι τὸν νοῦν, ὅτι κατὰ ταῦτα ἔχει
 τούτοις· ὥσπερ ἴσως καὶ Ἡράκλειτος βούλεται λέγειν, ἐπεὶ
 τοῖς γε δῆμασιν οὐ καλῶς λέγει. τὸ ἐν γὰρ φησι διαφερόμενον
 αὐτὸ αὐτῷ ξυμφέρεσθαι, ὥσπερ ἁρμονίαν τόξον τε καὶ λύρας.
 ἔστι δὲ πολλὴ ἀλογία ἁρμονίαν φάναι διαφερόεσθαι ἢ ἐκ δια-

1 φίλα Hirschigius | 3 πικρὸν γλυκεῖ del. Thierschius spec. crit.
 p. 15 Voegelinus | πάντα] καὶ πάντα Wolfius, postea del. idem | 5 ὡς
 φασίν B | 6 συνέστησεν B | ἢ γε οὖν edidit Astius a. 1809, in ersione
 reiect | 7 τοῦ θεοῦ circumscripsit Badhamus | 8 καὶ γεωργία cum Saup-
 rio del. Iahnus et Voegelinus | 9 σμιζρῷ pr V | σμιζρὸν ἔχοντι νοῦν
 Hirschigius misc. phil. et paed. III p. 68 | κατὰ ταῦτα B V | 11 τὸ ὄν uel
 τὸ πᾶν Astius | 12 ὥσπερ] καὶ ὥσπερ V | ἁρμονίαν τοῦ ὀξέος τε καὶ βε-
 ρέος Bastius krit. vers. p. 41 Gladischius ztschr. f. d. aw. 1846 p. 961,
 1848 p. 217 | λύρας] νεύρας Bergkiius ztschr. f. d. aw. 1847 p. 35

ποιεῖν καὶ θερμοῦν καὶ ψυχρὸν ὑπὸ διαίτης τὸν ἄνθρωπον, οὗτος καὶ
 ταύτην τὴν νοῦσον ἴπτο ἄν. || 1 THEO SMYRN. mathem. p. 15 Bull.
 καὶ τοῦτο τὸ μέγιστον ἔργον θεοῦ κατὰ μουσικὴν τε καὶ ἰατρικὴν, τὰ
 ἐχθρὰ φίλα ποιεῖν. | 6—8 PLATO legg. X p. 889 D αἱ δὲ π καὶ
 σπουδαῖον ἄρα γεννώσι τῶν τεχνῶν, εἶναι ταύτας, ὁπόσαι τῇ φύσει
 ἐκοίνωσαν τὴν αὐτῶν δύναμιν, οἷον αὐτὴ ἰατρικὴ καὶ γεωργικὴ καὶ
 γυμναστικὴ. | 11 PLATO soph. p. 242 D Ἰάδες δὲ καὶ Σικελαὶ πνεε
 ὕστερον Μοῦσαι ξυνηνεόηκασιν, ὅτι συμπλέκειν ἀσφαλέστατον ἀμφοτέρω
 καὶ λέγειν, ὡς τὸ ὄν πολλὰ τε καὶ ἐν ἔσπν, ἐχθρὰ δὲ καὶ φίλα
 συνέχεται. διαφερόμενον γὰρ αἰεὶ ξυμφέρεται, φασὶν αἱ συντονιώτεροι
 τῶν Μουσῶν. ARISTOT. eth. Nicom. Θ 2 p. 1155^b4 Ἡράκλειτος
 τὸ ἀντίξον συμφέρον καὶ ἐκ τῶν διαφερόντων καλλίστην ἁρμονίαν
 καὶ πάντα κατ' ἔριν γίνεσθαι. de mundo 5 p. 396^b20 τὸ παρὰ τῷ
 σκοτεινῷ λεγόμενον Ἡρακλείτῳ συνάνειας οὐλα καὶ οὐχὶ οὐλα,
 συμφερόμενον καὶ διαφερόμενον, συνᾶδον καὶ διαδον, καὶ ἐκ πάντων
 ἐν, καὶ ἐξ ἐνὸς πάντα. | 12 HIPPOLYT. ref. haer. IX 9 Ἡράκλειτος...
 ἐπιμέμφεται ἰσθὲ πῶς οὐ ξυνίασιν ὅπως διαφερόμενον ἐνωτῷ ὁμολο-
 γέει· παλίντροπος ἁρμονίη ὅπως τὸξον καὶ λύρας. PLVT. de Is.
 et Osir. 45 p. 369 B παλίντροπος γὰρ ἁρμονίη κόσμου ὥσπερ λύρας
 καὶ τὸξον κατ' Ἡράκλειτον. de tranq. an. 15 p. 473 F πα-
 λίντροπος γὰρ ἁρμονίη κόσμου ὥσπερ λύρας καὶ τὸξον. de animae
 procr. e Tim. 27 p. 1026 B Ἡράκλειτος δὲ παλίντροπον ἁρμο-

φερομένων ἔτι εἶναι. ἀλλ' ἴσως τότε ἐβούλετο λέγειν, ὅτι ἐκ
 διαφερομένων πρότερον τοῦ ὀξέος καὶ βαρέος, ἔπειτα ὕστερον B
 ὁμολογησάντων γέγονεν ὑπὸ τῆς μουσικῆς τέχνης. οὐ γὰρ δὴ
 πον ἐκ διαφερομένων γε ἔτι τοῦ ὀξέος καὶ βαρέος ἀρμονία ἂν
 5 εἶη. ἢ γὰρ ἀρμονία συμφωνία ἐστίν, συμφωνία δὲ ὁμολογία τις·
 ὁμολογίαν δὲ ἐκ διαφερομένων, ἕως ἂν διαφέρωνται, ἀδύνατον
 εἶναι· διαφερόμενον δὲ αὖ καὶ μὴ ὁμολογοῦν ἀδύνατον ἀρμό-
 σαι, ὥσπερ γε καὶ ὁ ἑυθμὸς ἐκ τοῦ ταχέος καὶ βραδέος, ἐκ
 διενηρημένων πρότερον, ὕστερον δὲ ὁμολογησάντων γέγονε. C
 10 τὴν δὲ ὁμολογίαν πᾶσι τούτοις, ὥσπερ ἐκεῖ ἡ ἱατρικὴ, ἐνταῦθα
 ἢ μουσικὴ ἐντίθησιν, ἔρωτα καὶ ὁμόνοιαν ἀλλήλων ἐμποιήσασα·
 καὶ ἐστὶν αὖ μουσικὴ περὶ ἀρμονίαν καὶ ἑυθμὸν ἔρωτικῶν
 ἐπιστήμη. καὶ ἐν μὲν γε αὐτῇ τῇ συστάσει ἀρμονίας τε καὶ
 ἑυθμοῦ οὐδὲν χαλεπὸν τὰ ἔρωτικά διαγιγνώσκειν, οὐδὲ ὁ δι-
 15 πλοῦς ἔρος ἐνταῦθά πω ἐστίν· ἀλλ' ἐπειδὴν δέη πρὸς τοὺς
 ἀνθρώπους καταχρῆσθαι ἑυθμῶ τε καὶ ἀρμονίᾳ ἢ ποιούντα, D
 ὃ δὴ μελοποιίαν καλοῦσιν, ἢ χρώμενον ὀρθῶς τοῖς πεποιημέ-
 νοις μέλεσι τε καὶ μέτροις, ὃ δὴ παιδεία ἐκλήθη, ἐνταῦθα δὴ
 καὶ χαλεπὸν καὶ ἀγαθοῦ δημιουργοῦ δεῖ. πάλιν γὰρ ἤκει ὁ
 20 αὐτὸς λόγος, ὅτι τοῖς μὲν κοσμίοις τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὡς ἂν
 κοσμιώτεροι γίγνοιτο οἱ μήπω ὄντες, δεῖ χαρίζεσθαι καὶ φυ-
 λάττειν τὸν τούτων ἔρωτα, καὶ οἷτός ἐστιν ὁ καλός, ὁ οὐρά-
 νιος, ὁ τῆς Οὐρανίας Μούσης Ἔρωτος· ὁ δὲ Πολυμνίας ὁ πάνθη- E

1 ἀλλ' C: ἀλλὰ BV | 3 τέχνης ἢ ἀρμονία. οὐ ε | 4 γε om V |
 ἀρμονίᾳ ἂν V | 5 ἐστὶν B ἐστὶ VC | συμφωνία] ἀρμονία C^b | 8 ἐκ post
 βραδέος om. ε | 11 ὁμόνοιαν] ἀρμονίαν Wolfius | ἀλλήλοισ C | 12 περὶ]
 τῶν περὶ Astius | 13 αὐτῇ V | 14 οὐδὲ ... 15 ἔστιν cum Schuetzjo opp.
 p. 121 del. Iahnus | 15 πω Badhamus, Maduigijs adu. I p. 396: πῶς
 BC^b πῶς V | 18 παιδεία ex παιδεία b | 21 καὶ φάττειν C^b | 23 Μούσης
 cum Sauppjo del. Iahnus

νὴν κόσμον ὀκωσπερ λύσης καὶ τῶξου. SIMPLICIUS in Arist.
 phys. I f. 11^r ὡς Ἡράκλειτος τὸ ἀγαθὸν καὶ τὸ κακὸν εἰς ταῦτον
 λέγων συνέναι δίχην τῶξου καὶ λύρας. ὃς καὶ ἐδόκει θέσιν λέγειν
 διὰ τὸ οὕτως ἀδιορίστως γάναι. ἐνεδεικνυτο δὲ τὴν ἐν τῇ γενέσει
 ἐναρμόμιον μίξιν τῶν ἐναντίων. PORPHYR. de antro nymph. 29 διὰ
 τοῦτο παλίντοτος ἢ ἀρμονία καὶ τῶξεία διὰ τῶν ἐναντίων. || 3 THEO
 SMYRN. math. p. 15 καὶ οἱ Πυθαγορικοὶ δέ, οἷς πολλαχῇ ἔπεται Πλά-
 των, τὴν μουσικὴν φασιν ἐναντίων συναρμογὴν καὶ τῶν πολλῶν
 ἐνωσιν καὶ τῶν δίχα φροονούντων συμφρῶνησιν, οὐ γὰρ ἑυθμῶν μόνον
 καὶ μέλους συντακτικὴν, ἀλλ' ἀπλῶς παντὸς συστήματος· τέλος γὰρ
 αὐτῆς τὸ ἐνοῦν τε καὶ συναρμύζειν.

μος, ὃν δεῖ εὐλαβοῦμενον προσφέρειν οἷς ἂν προσφέρῃ, ὅπως
 ἂν τὴν μὲν ἡδονὴν αὐτοῦ καρπώσῃται, ἀκολασίαν δὲ μηδεμίαν
 ἐμποιήσῃ, ὥσπερ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ τέχνῃ μέγα ἔργον ταῖς περὶ
 τὴν ὀψοποιικὴν τέχνῃν ἐπιθυμίαις καλῶς χρῆσθαι, ὥστ' ἄνευ
 νόσου τὴν ἡδονὴν καρπώσασθαι. καὶ ἐν μουσικῇ δὴ καὶ ἐν⁵
 ἰατρικῇ καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις πᾶσι καὶ τοῖς ἀνθρωπείοις καὶ τοῖς
 θείοις, καθ' ὅσον παρέρκει, φυλακτέον ἐκάτερον τὸν Ἔρωτα.
 188 ἔνεστον γάρ. ἐπεὶ καὶ ἡ τῶν ὥρων τοῦ ἐνιαυτοῦ ξύστασις 13
 μεστή ἐστὶν ἀμφοτέρων τούτων, καὶ ἐπειδὴν μὲν πρὸς ἄλληλα
 τοῦ κοσμοῦ τύχῃ ἔρωτος ἂ νῦν δὴ ἐγὼ ἔλεγον, τὰ τε θερμὰ¹⁰
 καὶ τὰ ψυχρὰ καὶ ξηρὰ καὶ ὑγρὰ, καὶ ἀρμονίαν καὶ κρᾶσιν
 λάβῃ σάφρονα, ἤκει φέροντα εὐετηρίαν τε καὶ ὑγίειαν ἀνθρώ-
 ποις καὶ τοῖς ἄλλοις ζῴοις τε καὶ φυτοῖς, καὶ οὐδὲν ἠδίκησεν
 ὅταν δὲ ὁ μετὰ τῆς ὑβρεως Ἔρωτος ἐγκρατέστερος περὶ τὰς τοῦ
 Β ἐνιαυτοῦ ὥρας γένηται, διέφθειρέ τε πολλὰ καὶ ἠδίκησεν. οἷ¹⁵
 τε γὰρ λοιμοὶ φιλοῦσι γίνεσθαι ἐκ τῶν τοιούτων καὶ ἄλλα
 ἀνόμοια πολλὰ νοσήματα καὶ τοῖς θηρίοις καὶ τοῖς φυτοῖς· καὶ
 γὰρ πάχνη καὶ γάλαζα καὶ ἐρυσίβη ἐκ πλεονεξίας καὶ ἀκο-
 σμίας περὶ ἄλληλα τῶν τοιούτων γίνεται ἐρωτικῶν, ὧν ἐπι-
 στήμη περὶ ἄστρον τε φορᾶς καὶ ἐνιαυτῶν ὥρας ἀστρονομία²⁰
 καλεῖται. ἔτι τοίνυν καὶ θυσία πᾶσαι καὶ οἷς μαντικῇ ἐπι-
 C σταται — ταῦτα δ' ἐστὶν ἡ περὶ θεοῦ τε καὶ ἀνθρώπου πρὸς
 ἀλλήλους κοινωνία — οὐ περὶ ἄλλο τί ἐστὶν ἢ περὶ Ἔρωτος

2 μηδὲ μίαν B | 3 ἔργον ταῖς b C: ἐργῶντες BV | 7 καθόσον BC |
 παρέρκει ε: παρηκει BVC^b | 8 ἐπεὶ . . . p. 69, 13 θεοῖς Ioa. Stobaeus
 ecl. I 9, 16 | ξύστασις Stobaeus: σύστασις libri | 10 δὴ λέγω Stobaeus δὴ
 ἔλεγον Wolfius | 11 καὶ τὰ ξηρὰ Stobaeus | 13 ζῴοις B | 14 περὶ] καὶ
 περὶ Stobaeus | 15 διέφθειρέ C^b Stobaeus: διαφθείρει BV | 16 ἄλλα (ἀλλ'
 C?) ἀνόμοια BVC ἄλλα ἀνόμοια καὶ Stobaeus: ἀλλ' ἂν ὅμοια Orellius ad
 Isocr. de permut. p. 330 ἀλλ' αὐ ὅμοια Hermannus Voegelinus ἄλλα δὴ ὅμοια
 Saupprius ἀλλ' ὅμοια Schuetzius opp. p. 122 ἀλλ' ἅπαντα ὅμοια Astius Iahnus,
 ἀλλ' ἀνθρώποις καὶ ὅμοια Pflugkius sched. crit. p. 14 ἄλλα ἄνοια Som-
 mer n. Jahrb. f. phil. XIV p. 70 ἄλλα παντοῖά τε cum Ficino Reynder-
 sius ἄλλα παντοῖα Winckelmannus ἀλλ' ἀνήγναι Stallbaumius. cf. Vahle-
 nus ad Aristot. poet. p. 208 | 18 ἐρυσίβη BC ἐρυσίβη Stobaeus | 19 γί-
 γνεται del. Saupprius γίνονται edidit Canterus in Stobaeo | ὧν . . . 21
 καλεῖται del. Schuetzius opp. p. 122 | 20 φορᾶς C^b | καὶ ἐνιαυτῶν
 ὥρας del. Bastius krit. vers. p. 45 | ἐνιαυτῶν ὅσους Creuzerus fr. hist.
 gr. p. 124 | 21 καὶ αἱ θυσίαι ἅπασαι (πᾶσαι Stob.) C Stob. | οἷς ἡ μαν-
 τικῇ cum Fischero Astius | 22 ἐπιστατεῖ τέχνῃ, ταῦτα Stobaeus | ταῦτα
 . . . κοινωνία del. Schuetzius opp. p. 123 | 23 ἄλλο τι B

18 TIM. ἐρυσίβη μιλιώδης δρόσος· πάχνη δὲ δρόσος
 χιονώδης.

φυλακὴν τε καὶ ἰασιν. πᾶσα γὰρ ἡ ἀσέβεια φιλεῖ γίνεσθαι, ἔάν μή τις τῷ κοσμίῳ Ἐρωτι χαρίζηται μηδὲ τιμᾶ τε αὐτὸν καὶ προσβέυῃ ἐν παντὶ ἔργῳ, ἀλλὰ τὸν ἕτερον, καὶ περὶ γονέας καὶ ζῶντας καὶ τετελετηκότας καὶ περὶ Θεοῦ· ἃ δὴ προστέ-
 5 τακται τῇ μαντικῇ ἐπισκοπεῖν [τοὺς Ἐρωτας] καὶ ἰατροεύειν, καὶ ἔστιν αὖ ἡ μαντικὴ φιλίας Θεῶν καὶ ἀνθρώπων δημιουργοῦ-
 γός τῷ ἐπίστασθαι τὰ κατ' ἀνθρώπους ἐρωτικά, ὅσα τείνει πρὸς θέμιν καὶ εὐσέβειαν. οὕτω πολλὴν καὶ μεγάλην, μᾶλλον δὲ πᾶσαν δύναμιν ἔχει ξυλλήβδην μὲν ὁ πᾶς Ἐρως, ὁ δὲ περὶ
 10 τὰγαθὰ μετὰ σωφροσύνης καὶ δικαιοσύνης ἀποτελούμενος, καὶ παρ' ἡμῖν καὶ παρὰ Θεοῖς, οὗτος τὴν μεγίστην δύναμιν ἔχει καὶ πᾶσαν ἡμῖν εὐδαιμονίαν παρασκευάζει καὶ ἀλλήλοις δυνα-
 μένους ὀμιλεῖν καὶ φίλους εἶναι καὶ τοῖς κρείττοσιν [ἡμῶν Θεοῖς]. Ἴσως μὲν οὖν καὶ ἐγὼ τὸν Ἐρωτα ἐπαινῶν πολλὰ παραλείπω, E
 15 οὐ μέντοι ἐκὼν γε. ἀλλ' εἴ τι ἐξέλιπον, σὸν ἔργον, ὃ Ἀριστόφανες, ἀναπληρῶσαι· ἢ εἴ πως ἄλλως ἐν νῷ ἔχεις ἐγκωμιά-
 ζειν τὸν Θεόν, ἐγκωμιάζε, ἐπειδὴ καὶ τῆς λυγρῆς πέπανσαι.

Ἐκδεξάμενον οὖν ἔφη εἰπεῖν τὸν Ἀριστοφάνη ὅτι Καὶ 189
 μάλ' ἐπαύσατο, οὐ μέντοι πρὶν γε τὸν παρμόν προσενεχθῆναι
 20 αὐτῇ, ὥστε με θανατῶσαι, εἰ τὸ κόσμιον τοῦ σώματος ἐπιθυμεῖ
 τοιοῦτων ψόφων καὶ γαργαλισμῶν, οἷον καὶ ὁ παρμός ἐστιν·
 πάνν γὰρ εὐθύς ἐπαύσατο, ἐπειδὴ αὐτῷ τὸν παρμόν προσ-
 ἤνεγκα. καὶ τὸν Ἐρξίμαχον, Ὡ γὰθέ, φάνα, Ἀριστόφανες,
 ὄρα τί ποιεῖς. γελωτοποιεῖς μέλλον λέγειν καὶ φύλακά με
 25 τοῦ λόγου ἀναγκάζεις γίνεσθαι τοῦ σεαυτοῦ, ἔάν τι γελοῖον B
 εἴπης, ἐξόν σοι ἐν εἰρήνῃ λέγειν· καὶ τὸν Ἀριστοφάνη γελά-
 σαντα εἰπεῖν Εὐ λέγεις, ὦ Ἐρξίμαχε, καὶ μοι ἔστω ἄρρητα

1 ἢ om. Stobaeus | 2 ἔάν μήτε ἐν τῷ Stobaeus | μὴ δὲ B | 3 προ-
 σβέυῃ μὲν ἐν Pflugkius sched. crit. p. 10 | τὸν ἕτερον Stobaeus: περὶ
 τὸν (τον B) ἕτερον BVC περιπτῶς τὸν ἕτερον Kochius ad Antonin. Lib.
 p. 132 περιττότερον Pflugkius Θεραπεύῃ τὸν ἕτερον Winckelmannus ad
 Philebum p. XII περὶ τὸν ἕτερον ἢ Rettigius | 4 ἃ] περὶ ἃ Vermehren |
 προτέτακται C, Stobaeus | 5 τοὺς Ἐρωτας del. Hermannus: τοὺς ἐρωτῶντας
 coni. Vermehren p. 67 sq. | 7 καὶ BC: καὶ V? | 8 εὐσέβειαν Stobaeus:
 ἀσέβειαν BVC | 10 τὰ ἀγαθὰ C | 12 δυναμένοις s, Stobaeus δυναμέν[οις] cum
 ras. C | 13 φίλοις s, Stobaeus | εἶνα τοῖς Ruckertus | ἡμῶν θεοῖς glos-
 sema seclusi* | 16 ἐν νῷ in litura C, νῷ item V | 19 ἐπαύσατο V | 20
 αὐτ[ῆ] cum ras. b | ὥστε με BC | 21 ἔστιν B: ἔστι VC | 22 αὐτῷ] αὐ-
 τὸν pr. C^b | 23 ἐρξίμαχον V | ὦγαθέ φάνα (ex φάνα b) ὦγαθέ
 (ὦγαθέ V) ἀριστόφανες BV, cf. Schanzius festgr. p. 107: Ἀριστόφανες
 del. Saupprius | 24 γελωπο ποιεῖς B

τὰ εἰρημένα. ἀλλὰ μὴ με φύλαττε, ὡς ἐγὼ φοβοῦμαι περὶ τῶν μελλόντων ῥηθῆσθαι, οὐ τι μὴ γελοῖα εἴπω, τοῦτο μὲν γὰρ ἂν κέρδος εἴη καὶ τῆς ἡμετέρας Μούσης ἐπιχώριον, ἀλλὰ μὴ καταγέλαστα. Βαλὼν γε, φάσαι, ὧ Ἀριστόφανες, οἷε ἐκφρεύξασθαι; ἀλλὰ πρόσσεχε τὸν νοῦν καὶ οὕτως λέγε ὡς δώσων⁵ κλόγον· ἴσως μέντοι, ἂν δόξη μοι, ἀφήσω σε.

Καὶ μὲν, ὧ Ἐρυξίμαχε, εἰπεῖν τὸν Ἀριστοφάνη, ἄλλη γέ¹⁴ πη ἐν νῶ ἔχω λέγειν, ἢ ἢ σὺ τε καὶ Πανσανίας εἰπέτην. ἐμοὶ γὰρ δοκοῦσιν ἄνθρωποι παντάπασι τὴν τοῦ Ἐρωτος δύναμιν οὐκ ἠσθῆσθαι, ἐπεὶ αἰσθανόμενοί γε μέγιστ' ἂν αὐτοῦ ἱερά¹⁰ κατασκευάσαι καὶ βωμούς, καὶ θυσίας ἂν ποιεῖν μεγίστας, οὐχ ὡσπερ νῦν τούτων οὐδὲν γίγνεται περὶ αὐτόν, δέον πάντων μάλιστα γίγνεσθαι. ἔστι γὰρ θεῶν φιλανθρωπότατος, ἐπίκουρος^D τε ὢν τῶν ἀνθρώπων καὶ ἰατρὸς τούτων, ὢν ἰαθέντων μεγίστη εὐδαιμονία ἂν τῷ ἀνθρωπείῳ γένοι εἴη. ἐγὼ οὖν περι-¹⁵ράσομαι ὑμῖν εἰσηγήσασθαι τὴν δύναμιν αὐτοῦ, ὑμεῖς δὲ τῶν ἄλλων διδάσκαλοι ἔσεσθε. δεῖ δὲ πρῶτον ὑμᾶς μαθεῖν τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν καὶ τὰ παθήματα αὐτῆς. ἢ γὰρ πάλοι ἡμῶν φύσις οὐχ αὐτὴ ἦν, ἢπερ νῦν, ἀλλ' ἄλλοια. πρῶτον μὲν γὰρ τρία ἦν τὰ γένη τὰ τῶν ἀνθρώπων, οὐχ ὡσπερ νῦν δύο, ἄρρεν²⁰ καὶ θῆλυ, ἀλλὰ καὶ τρίτον προσῆν κοινὸν ὃν ἀμφοτέρων τοῦτων, οὗ νῦν ὄνομα λοιπόν, αὐτὸ δὲ ἠφάνισται· ἀνδρόγοννον γὰρ τότε μὲν ἦν καὶ εἶδος καὶ ὄνομα ἐξ ἀμφοτέρων κοινὸν τοῦ τε ἄρρενος καὶ θήλεος, νῦν δ' οὐκ ἔστιν ἀλλ' ἢ ἐν ὀνειδίει ὄνομα κείμενον. ἔπειτα ὅλον ἦν ἐκάστου τοῦ ἀνθρώπου τὸ εἶδος²⁵ στρογγύλον, νῶτον καὶ πλευράς κύκλω ἔχον, χεῖρας δὲ τέτα-

1 μὴ γε Badhamus | 2 ἠτηθῆσθαι B (in quo tamen ἦτ litterae in extremo uersu solitum spatium excedunt), V ἠθ ῥηθῆσθαι Rettigius | 5 οὕτως BC: οὕτω uolg. | 8 ἢ ἢ//// B ἢ ἢ b | 9 ἀνθρωποι Bekkerus: ἀνθρωποι BVC of ἄνθρωποι ε | παντάπασιν post ἐρωτος C | 11 ποι-εῖσθαι Hirschigius | 15 εὐδαιμονί' ἂν C | 17 δεῖ . . . 24 θήλεος Eusebius praep. eu. XII 12 p. 585c | 18 ἢ γὰρ . . . p. 76, 3 ἀντίπετα Ioa. Stobaeus flor. LXIII 35 | 19 αὐτὴ B αὐτὴ V ἢ αὐτὴ Eusebius: αὐτὴ C, Stobaeus | η] ἔστι Stobaei A | ἀλλὰ ἄλλη Eusebius | 20 ἦν γένη Stobaeus | δύο om. Stobaeus | 21 ἀλλὰ τοῖτον Stobaeus, Eusebii codices aliquot | ὃν om. Stobaeus Eusebius | 22 οὗ BC: οὐ BV | οὐ νῦν . . . 25 κείμενον del. Hirschigius ztschr. f. d. aw. 1851 p. 329 | μὲν γὰρ τότε Stobaeus | 23 τότε Eusebius Stobaeus: ἐν τότε BVC | 24 καὶ τοῦ θήλεος V^b Eusebius | νῦν δὲ BV Stobaeus | ἀλλῇ ἐν (ἐν b) ὃν εἶδει B ἀλλ' ἢ ἐν ὃν εἶδει V | 26 νῶτόν τε καὶ Stobaeus

4 ZENOB. II 71 βαλὼν φεύξασθαι οἷε: πρὸς τοὺς κακὸν τι δράσαντας καὶ οἰομένους φυγεῖν. | 18 sqq. IOANNES Sic. t. VI p. 222 W. (testim. XXII), cf. test. XIX—XXI. | 25 PHILO t. II p. 481 (test. VII p. 4).

ρας εἶχε, καὶ σκέλη τὰ ἴσα ταῖς χερσίν, καὶ πρόσωπα δὴ ἐπ'
 αὐχένι κυκλοτερεῖ, ὅμοια πάντη· κεφαλὴν δ' ἐπ' ἀμφοτέροις 190
 τοῖς προσώποις ἐναντίοις κειμένοις μίαν καὶ ὄτα τέτταρα καὶ
 αἰδοῖα δύο καὶ τάλλα πάντα ὡς ἀπὸ τούτων ἂν τις εἰκάσειεν.
 5 ἔπορευέτο δὲ καὶ ὄρθον ὥσπερ νῦν ὀποτέρωσε βουληθεῖν, καὶ
 ὁπότε ταχὺ ὀρμήσειεν θεῖν, ὥσπερ οἱ κυβιστῶντες εἰς ὄρθον
 τὰ σκέλη περιφερόμενοι [κυβιστῶσι κύκλω], ὁκτῶ τότε οὔσι τοῖς
 μέλεσιν ἀπρειδόμενοι ταχὺ ἐφέροντο κύκλω. ἦν δὲ διὰ ταῦτα
 τρία τὰ γένη καὶ τοιαῦτα, ὅτι τὸ μὲν ἄρρεν ἦν τοῦ ἡλίου τὴν B
 10 ἄρχην ἔκγονον, τὸ δὲ θεῖον τῆς γῆς, τὸ δ' ἀμφοτέρων μετέχον
 τῆς σελήνης [ὅτι καὶ ἡ σελήνη ἀμφοτέρων μετέχει]· περιφερῆ
 δὲ δὴ ἦν καὶ αὐτὰ καὶ ἡ πορεία αὐτῶν διὰ τὸ τοῖς γονεῦσιν
 ὅμοια εἶναι. ἦν οὖν τὴν ἰσχὺν δεινὰ καὶ τὴν ῥώμην καὶ τὰ
 φρονήματα μεγάλα εἶχον. ἐπεχείρησαν δὲ τοῖς θεοῖς, καὶ ὁ
 15 λέγει Ὀμηρος περὶ Ἐφιάλτου τε καὶ Ὠτου, περὶ ἐκείνων λέγε-

1 τὰ σκέλη ἴσα Hirschigius | ἴσα C | χερσίν B: χερσὶ VC | δὴ B
 δὴ V: δύο C, Stobaeus | 3 κειμένοις om. Stobaeus | 4 ὡς] ὅσα Stobaeus | 5
 ὀποτέρως idem | 6 ὀρμήσειε||| (ν er.) θεῖν B ὀρμήσειεν ἐλθεῖν C | εἰς
 5: καὶ εἰς BV^bC Stobaeus | ὄρθα ὄντα σκέλη Stobaeus | 7 κυβιστῶσι κύ-
 κλω del. Saupprius Badhamus | τότε ὁκτῶ C, Stobaeus | 8 ἔπεο εἰδόμενα
 BV corr. b ἐπρειδόμενοι ci. Stephanus | 10 τὸ δ' C: τὸ δὲ BV Sto-
 baeus | 11 ὅτι ... μετέχει del. Iahnus | μετεῖχεν Stobaeus | 12 δὴ om.
 Stobaeus | 13 οὖν om pr C^b | 15 ἐφιάλτου V

6 SCHOL. κυβιστητῆρ ὁ ὀρχηστής, καὶ κυβιστῶν τὸ ὀρχεῖσθαι. |
 9 PROCLUS in Plat. Tim. p. 326 οὕτω δὴ καὶ σεληνιακὴν ψυχὴν
 εἰς ἀνδρὸς κατέναι γίνουσι, καθὰ τὴν Μουσαίου φασί, καὶ ἀπολλωνια-
 κὴν (ἡλιακὴν Iahnus) εἰς γυναικός, καθάπερ ἱστοροῦσι τὴν Σίβυλλαν.
 καὶ δηλοῖ τὸ μὲν διηρηθῆσθαι καὶ ἐκείνας κατὰ τὸ ἄρρεν καὶ θεῖον καὶ τὸ
 κοινὸν ἐκ τούτων ὁ τοῦ Ἀριστοφάνους ἐν συμποσίῳ μῦθος (cf.
 ib. p. 329). HERMIAS in Plat. Phaedr. p. 80 ἐπεὶ οὖν οἱ θεολόγοι εἰς
 ἄρρεν καὶ θεῖον διαίρουσι τοὺς θεοὺς καὶ τῶν ψυχῶν αἱ μὲν τοῖσδε,
 αἱ δὲ τοῖσδε προσήκουσι τῶν θεῶν, ὡς ἐν συμποσίῳ εἶρηκεν ἐν τῷ
 Ἀριστοφάνους. | 15 HOM. Od. λ 308 Ὠτόν τ' ἀντίθεον πλέκλει-
 τόν τ' Ἐφιάλτην, ... 313 οἱ ἴα καὶ ἀθανάτοισιν ἀπειλήτην ἐν Ὀλύμπῳ
 φελοπίδα στήσειν πολυάκως πολέμοιο. | MYSONIVS Ioannis Stob. flor.
 LXVII 20 ἐπεὶ τοῦ χάριν ὁ τοῦ ἀνθρώπου δημονοργὸς πρῶτον μὲν
 ἔτεμε δίχα τὸ γένος ἡμῶν, εἴτ' ἐποίησεν αὐτῷ διττὰ αἰδοῖα, τὸ μὲν
 εἶναι θεῖος τὸ δὲ ἄρρενος, εἴτα δὲ ἐνεποίησεν ἐπιθυμίαν ἰσχυρὰν
 ἑκατέρῳ θατέρῳ τῆς θ' ὀμιλίας καὶ τῆς κοινοῖας καὶ πόθον ἰσχυρὸν
 ἀμφοῖν ἀλλήλων ἐνεκέρασεν, τῷ μὲν ἄρρενι τοῦ θεῖου, τῷ δὲ θεῖνι
 τοῦ ἄρρενος; ἄρ' οὖν οὐ γνώριμον, ὅτι ἐβούλετο συνεῖναι τε αὐτῷ
 καὶ συζῆν καὶ τὰ πρὸς τὸν βίον ἀλλήλων συμμιγχανᾶσθαι καὶ γένεσιν
 παίδων καὶ τροφὴν ἅμα ποιῆσθαι, ὡς ἂν τὸ γένος ἡμῶν αἰδίων ἦ;

οται, τὸ εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνάβασιν ἐπιχειρεῖν ποιεῖν, ὡς ἐπιθη-
 σομένων τοῖς θεοῖς. ὁ οὖν Ζεὺς καὶ οἱ ἄλλοι θεοὶ ἐβουλεύ- 15
 οντο, ὃ τι χρὴ αὐτοὺς ποιῆσαι, καὶ ἠπόρουν· οὔτε γὰρ ὅπως
 ἀποκτείναιεν εἶχον καὶ ὡσπερ τοὺς Γίγαντας κεραννώσαντες τὸ
 γένος ἀφανίσαιεν — αἱ τιμαὶ γὰρ αὐτοῖς καὶ τὰ ἱερά τὰ παρὰ τῶν 5
 ἀνθρώπων ἠφραίνετο — οὐθ' ὅπως ἐφεν ἀσελγαίνειν. μόγις
 δὴ ὁ Ζεὺς ἐννοήσας λέγει ὅτι Δοκῶ μοι, ἔφη, ἔχειν μηχανήν,
 ὡς ἂν εἰέν τε ἀνθρώποι καὶ παύσαιτο τῆς ἀκολασίας ἀσθενέ-
 D στεροι γενόμενοι. νῦν μὲν γὰρ αὐτούς, ἔφη, διατεμῶ δίχα ἔκα-
 στον· καὶ ἅμα μὲν ἀσθενέστεροι ἔσονται, ἅμα δὲ χρησιμώτεροι 10
 ἡμῖν διὰ τὸ πλείους τὸν ἀριθμὸν γεγονέναι, καὶ βαδιοῦνται
 ὄρθοι ἐπὶ δυοῖν σκελοῖν. ἐὰν δ' ἔτι δοκῶσιν ἀσελγαίνειν καὶ
 μὴ ἴθελωσιν ἡσυχίαν ἄγειν, πάλιν αὖ, ἔφη, τεμῶ δίχα, ὥστ' ἐφ'
 ἐνὸς πορεύονται σκέλους ἀσκολίζοντες. ταῦτ' εἰπὼν ἔτεμνε
 τοὺς ἀνθρώπους δίχα, ὡσπερ οἱ τὰ ὄα τέμνοντες καὶ μέλλον- 15
 E τες ταριχεύειν, ἢ ὡσπερ τὰ ὄα ταῖς θριξίν· ὄντινα δὲ τέμιοι,

2 ὁ γοῦν Stobaei A | 4 ἀποκτείναιεν et 5 ἀφανίσαιεν Hirschigius | 5
 καὶ τὰ Stobaeus: καὶ BVC | 6 οὔτε BV Stob. | ἐώμεν pr C^b | ἀσ[ε]λγαίνειν
 cum corr. C | μόγις δὲ Stobaeus | 8 εἰεν τε pr B εἰ εἰέν τε C ἰῶντα Stobaeus |
 ἀνθρώποι Voegelinus p. 296 | 11 καὶ om C | 12 δ' ἔτι ζ: δέτι B δέ τι
 V^bC^b | 13 θέλωσιν BV Stobaeus ἐθέλωσιν C | αὖ om Stobaeus | 14 ἐνὸς
 V | πορεύσ[ο]νται cum corr. C | ἀσκολίζοντες Stobaeus ἀσκολιζόντες ζ |
 ταῦτ' εἰπὼν ὁ παρ' αὐτῷ Ζεὺς ἔτεμνε ... 16 θριξίν Eusebius praep. eu.
 XII p. 585 D | ταῦτ' C Eus.: ταῦτα BV | ἔτεμνε Stobaeus | 15 ὡσπερ ...
 ταριχεύειν Photius Suidas | ὄα Ruhnkenius ad Tim. p. 189 Toupius
 emend. in Suid. et Hesych. II p. 231: ὡὰ B ὡὰ V^bC Stobaeus Photius
 ὄα Eusebius | καὶ del. Badhamus | 16 ταριχεύειν Photius Suidas | η ...
 θριξίν cum Sydenhamio del. Iahnus | τὰ BV: οἱ τὰ C, Stobaeus | ὡὰ
 B | θριξὶ διαροῦντες Toupius

14 SCHOL. ἀσκολιάζειν κροῖως μὲν τὸ ἐπὶ τοὺς ἀσκοὺς ἄλλεσθαι
 ἀλγλιμμένους, ἐφ' οὓς ἐπήδων γελοῖον ἔνεκα (eadem Hesych. u. ἀσκολ-
 ιάζεις). τινὲς δὲ καὶ ἐπὶ τῶν συμπεφυκόσι τοῖς σκέλεσιν ἀλλομένων.
 ἦδη δὲ πθέσει καὶ ἐπὶ τοῦ ἄλλεσθαι τὸ νεῖρον (τὸν ἕτερον Bekkerus)
 τῶν ποδῶν ἀνέχοντα, ἢ ὡς νῦν, ἐπὶ σκέλους ἐνὸς βαίνοντα. ἔστι δὲ
 καὶ τὸ χωλαίνειν. TIM. SUID. ἀσκολιζόντες· ἐφ' ἐνὸς ποδὸς ἐγαλ-
 λόμενοι, ἢ στεροῦμενοι (ὑστεροῦμενοι Suid.) τῶν κατὰ γίαιν. HESYCH.
 ἀσκολιζόντες· ἐφ' ἐνὸς ποδὸς ἀλλόμενοι. | 15 POLLYX VI 79 ἦν δὲ
 τρωγάλια κάρα μικροῖδες μέσπιλα, ἃ καὶ ὄα καλεῖται· καὶ τοῦνομα
 ἔστι παρὰ Πλάτωνι τοῦτο, ὡς παρ' Ἀρχιλόχῳ ἐκεῖνο. TIM. PHOT.
 SUID. ὕα· ἀκροδρόων εἶδος μήλοισ μικροῖς ἐμψοές. | 16 PHOT. SUID.
 ταριχεύειν [ταριχεύσειν]· ὡσπερ ... ταριχεύειν. σημαίνει δὲ καὶ τὸ
 ξηραίνειν. | PLUTARCH. amator. 24 p. 770 B οἷσθα τοῖς παιδικοῦς
 ἔρωτας ὡς (εἰς add. Wyttenbachius) ἀβεβαιότητα πολλὰ λέγουσι καὶ
 σκόπιοι λέγοντες, ὡσπερ ὄν αὐτῶν τοιχὶ διαροῖσθαι τὴν φιλίαν.

τὸν Ἀπόλλω ἐκέλευεν τὸ τε πρόσωπον μεταστρέφειν καὶ τὸ τοῦ ἀχένου ἤμισυ πρὸς τὴν τομὴν, ἵνα θεώμενος τὴν αὐτοῦ τμησιν κοσμιώτερος εἴη ὁ ἄνθρωπος, καὶ τὰλλα ἰᾶσθαι ἐκέλευεν. ὁ δὲ τὸ τε πρόσωπον μετέστρεφε καὶ ξυνέλκων πανταχόθεν τὸ δέσμα ἐπὶ τὴν γαστέρα νῦν καλουμένην, ὥσπερ τὰ σύσπαστα βαλλάντια, ἐν στόμα ποιῶν ἀπέδει κατὰ μέσην τὴν γαστέρα, ὃ δὲ τὸν ὀμφαλὸν καλοῦσι. καὶ τὰς μὲν ἄλλας ἑντίδας τὰς πολλὰς ἐξελέαινε καὶ τὰ στήθη διήρθρου, ἔχων τι τοι-¹⁹¹ οὔτον ὄργανον οἷον οἱ σκυτοτόμοι περὶ τὸν καλάποδα λεαίνοντες τὰς τῶν σκυτῶν ἑντίδας· ὀλίγας δὲ κατέλιπε, τὰς περὶ αὐτὴν τὴν γαστέρα καὶ τὸν ὀμφαλόν, μνημεῖον εἶναι τοῦ παλαιοῦ πάθους. ἐπειδὴ οὖν ἡ φύσις δίχα ἐτμήθη, ἐπόθουν ἕκαστον τὸ ἤμισυ τῷ αὐτοῦ ξυνεῖναι, καὶ περιβάλλοντες τὰς χεῖρας καὶ συμπλεκόμενοι ἀλλήλοις, ἐπιθνημοῦντες ξυμφῦναι,¹⁵ ἀπέθνησκον ὑπὸ λιμοῦ καὶ τῆς ἄλλης ἀργίας διὰ τὸ μηδὲν B ἐθέλειν χωρὶς ἀλλήλων ποιεῖν. καὶ ὁπότε τι ἀποθάνοι τῶν ἡμίσεων, τὸ δὲ λειφθεῖν, τὸ λειφθὲν ἄλλο ἐξίτηι καὶ ξυνεπλέκετο, εἴτε γυναικὸς τῆς ὄλης ἐντύχοι ἡμίσει, ὃ δὲ νῦν γυναῖκα καλοῦμεν, εἴτ' ἀνδρός· καὶ οὕτως ἀπώλλυντο. ἐλέησας δὲ ὁ²⁰ Ζεὺς ἄλλην μηχανὴν πορίζεται καὶ μετατίθησιν αὐτῶν τὰ αἰ-

1 ἀπόλλωνα Eusebius, Stobaei A | ἐκέλευεν τὸ B ἐκελεύετο uolebat b ἐκέλευσε τό V, Stobaei A | καὶ ... 2 ἤμισυ cum Sauppio del. Iahnus | καὶ τὸ ἀπὸ C κατὰ τὸ Vermehren p. 69 | 2 τμησιν C^b | αὐτοῦ BC Stobaeus | 3 τὰ ἄλλα Eusebius | ἐκέλευεν V | 4 ξυνέλκων Stobaeus: συνέλκων BVC | 6 συσπαστὰ B | βαλλάντια b rec.: βάλλοντα BV βαλλάντια C | ἐν στόμα B ἐνστόμα V | ἀπέδεισε Stobaeus | 7 τὸν del. Hommelius | ὄ[μφ]αλὸν cum corr. C | 8 τὰς om Stobaeus | τί B | 9 ὄργανον del. Creuzerus ad Plotin. de pulchr. p. 525 | καλάποδα Pollux Stobaeus: καλόποδα BV καλόποδα C | 12 ἐπειδὴ ... 14 ξυμφῦναι Priscianus XVII 159 p. 1100 | ἐπεὶ οὖν Stobaeus | ἐπόθουν Vermehren p. 70: ποθοῦν libri | ἕκαστοι τῷ ἡμίσει τῷ αὐτοῦ ξυνεῖναι Vermehren | 13 τῷ * | τὸ libri, Stob. τς Priscianus | αὐτοῦ B αὐτοῦ C om. Priscianus | ξυνεῖναι BV: ξυνηῖ C, Stobaeus Priscianus, del. Rettigius | 14 ἀμπλεκόμενοι Stobaeus | ξυμφῦναι Stobaeus Priscianus: συμφῦναι BVC | 15 ἀπέθνησκον B | ὑπὸ τοῦ λιμοῦ C, Stobaeus ὑπὸ τῆς λιμοῦ s | 16 ὁπότε τι B | 17 τὸ δὲ b τότε B | λειφθεῖν V^b | ξυνεπλέκετο Stobaeus συνεπλέκετο BVC | 18 ἡμίσειας Stobaeus | 19 εἴτ' C: εἴτε BV Stobaeus | ἀπώλλυντο bC: ἀπολλυντο B, V ἀπώλλυτο Stobaeus

9 POLLUX X 141 σκυτοτόμου δὲ σκευὴ ... καὶ καλάπους ἐν τῷ συμποσίῳ. | 12 PHILO de opif. mundi 53 p. 36 Mang. ἕως δ' ἐπιγενόμενος καθάπερ ἐνός ζῶον διττὰ τμήματα διεστηκότα συναγαγὼν εἰς ταῦτόν ἀρμόττεται, πόθον ἐνδουσιόμενος ἑκατέρῳ τῆς πρὸς θάτερον κοινωνίας εἰς τὴν τοῦ ὁμοίου γένειν.

δοῖα εἰς τὸ πρόσθεν· τέως γὰρ καὶ ταῦτα ἐκτὸς εἶχον καὶ ἐγέν-
 Cνων καὶ ἔτικτον οὐκ εἰς ἀλλήλους ἀλλ' εἰς γῆν ὥσπερ οἱ τέτ-
 τιγες. μετέθηκέ τε οὖν ἢ οὕτω αὐτῶν εἰς τὸ πρόσθεν καὶ διὰ
 τούτων τὴν γέννησιν ἐν ἀλλήλοις ἐποίησεν, διὰ τοῦ ἄρρενος ἐν
 τῷ θήλει, τῶνδε ἕνεκα, ἵνα ἐν τῇ συμπλοκῇ ἅμα μὲν εἰ ἀνῆρ⁵
 γυναικὶ ἐντύχοι, γεννῶεν καὶ γίγνοιτο γένος, ἅμα δ' εἰ καὶ
 ἄρρην ἄρρειν, πλησμονὴ γοῦν γίγνοιτο τῆς σπουδίας καὶ δια-
 παύονται καὶ ἐπὶ τὰ ἔργα τρέποντο καὶ τοῦ ἄλλου βίου ἐπι-
 μελοῖντο. ἔστι δὲ οὖν ἐκ τούτου ὁ ἔρως ἔμφυτος ἀλλήλων τοῖς
 D ἀνθρώποις καὶ τῆς ἀρχαίας φύσεως συναγωγεὺς καὶ ἐπιχειρῶν¹⁰
 ποιῆσαι ἐν ἑκ δυοῖν καὶ ἰάσασθαι τὴν φύσιν τὴν ἀνθρωπίνην.
 ἕκαστος οὖν ἡμῶν ἐστὶν ἀνθρώπου ξύμβολον, ἅτε τετμημένος¹⁶
 ὥσπερ αἱ ψῆτται, ἐξ ἑνὸς δύο. ζητεῖ δὲ αἰεὶ τὸ αὐτοῦ ἕκαστος
 ξύμβολον. ὅσοι μὲν οὖν τῶν ἀνδρῶν τοῦ κοινοῦ τμημά εἰσιν,
 ὃ δὲ τότε ἀνδρόγυνον ἐκαλεῖτο, φιλογύναικές τ' εἰσὶ καὶ οἱ¹⁵
 πολλοὶ τῶν μοιχῶν ἐκ τούτου τοῦ γένους γεγόνασιν, καὶ ὅσαι
 E αὐ γυναικες φίλανδροι τε καὶ μοιχεύτριαι [ἐκ τούτου τοῦ γένους
 γίνονται]. ὅσαι δὲ τῶν γυναικῶν γυναικὸς τμημά εἰσιν, οὐ
 πάντ' αὐταὶ τοῖς ἀνδράσι τὸν νοῦν προσέχουσι, ἀλλὰ μᾶλλον

1 et 3 πρόσθε C^b | 3 τε] δὲ Astius | οὕτω (sic BVC) αὐτῶν non-
 dum emendata. fort. ὁμοῦ πάντων* | αὐτῶν del. Rueckertus αὐτὰ εἰ | αὐ-
 τῶν εἰς τὸ πρόσθεν del. Iahnus | ἔμπροσθεν Stobaeus | 4 τοῦτο Sto-
 baeus | γέννησιν Vermehren p. 71: γέρεσιν BVC, Stobaeus | ἐν] νέαν
 Stobaeus | ἐποίησεν B: ἐποίησε VC | διὰ . . . θήλει del. Iahnus | 6 καὶ
 σῶν (uel ἔτι) γίγνοιτο Rueckertus | γένοιτο Stobaeus | γένος*] τὸ γένος
 libri, Stob. τόκος Vermehren ὁ γόνος Hommelius | 7 ἄρρειν C^b Sto-
 baeus | διαπαύονται C | 10 συναγωγὸς Stobaeus | 11 ἐνά Stobaei A |
 12 οὖν] immo γοῦν* | ἡμῶν om V | σύμβολον Stobaeus | 13 αἰεὶ BV αἰεὶ
 C | αὐτοῦ VC | ἕκαστον BV | 14 σύμβολον C, Stob. | τμηματὸς Stobaeus |
 15 φιλογυναικές B | τέ εἰσι BVC Stob. | 16 γεγόνασιν B γεγόνασι VC |
 17 φιλομοιχεύτριαι Stobaeus | ἐκ . . . γίνονται del. Badhamus | 18 γίνον-
 ται sic BV | [τμη]ῆμα cum corr. C | 19 προσέχουσι C

10 MENANDER de or. demonstr. 8 t. IX p. 150 W. (test. XXI).

13 SCHOL. ἰχθυίδιον τι τῶν πλατέων ἢ ψῆτται, ἐκ δύο δεσμιῶν
 συγκείσθαι τὴν ἰδέαν δοκοῦν, ὅτι πρες σανθάλιον καλοῦσιν, οἱ δὲ
 βούγλωσσον (eadem fere Suidas u. ψῆτται)· κακῶς δέ· ἄλλα γὰρ
 ἐστὶ ταῦτα. TIM. PHOT. SVID. ψῆτται· ἰχθυίων εἶδος (γένος Suid.). |
 17 HERMOG. π. ἰδ. II 5 t. III p. 324 W. καὶ ὁ Σοφοκλῆς δὲ φίλαν-
 δρόν που τὴν Ἀταλάντην εἶπε (fr. 1003) διὰ τὸ ἀσπάξασθαι σὺν
 ἀνδράσιν εἶναι, ἡμῶν πάλιν ἐπ' ἄλλου πράγματος ταυτίοντων τὸ νόμα
 τοῦτο . . . καὶ τὸ παρὰ Ἐνδριπίδῃ δὲ (Androm. 229) τοιοῦτόν ἐστι· μὴ
 τὴν τεκοῦσαν τῇ φιλαυδρίᾳ, γύναι, ἵπεροβάλλης, φησί. σχεδὸν γὰρ
 τούναντίον νῦν ἢ λέξις αὕτη σημαίνει ἢ τῆς φιλαυδρίας ἢ ἥπερ

πρὸς τὰς γυναῖκας τετραμμέναι εἰσὶ, καὶ αἱ ἑταιρίστριαι ἐκ τοῦ-
του τοῦ γένους γίνονται. ὅσοι δ' ἄρρενος τμημά εἰσιν, τὰ ἄρ-
ρενα διώκουσι, καὶ τέως μὲν ἂν παῖδες ὦσιν, ἅτε τεμάχια ὄντα
τοῦ ἄρρενος, φιλοῦσι τοὺς ἄνδρας καὶ χαίρουσι ξυγκατακείμενοι
5 καὶ ξυμπεπλεγμένοι τοῖς ἀνδράσι, καὶ εἰσὶν οὗτοι οἱ βέλτιστοι 192
τῶν παίδων καὶ μειρακίων, ἅτε ἀνδρείοτατοι ὄντες φύσει. φασὶ
δὲ δὴ τινες αὐτοὺς ἀνασχύντους εἶναι, ψευδόμενοι· οὐ γὰρ ὑπ'
ἀνασχυντίας τοῦτο δρῶσιν, ἀλλ' ὑπὸ θάρρους καὶ ἀνδρείας καὶ
ἀρρενωπίας, τὸ ὅμοιον αὐτοῖς ἀσπαζόμενοι. μέγα δὲ τεκμή-
10 ριον· καὶ γὰρ τελεωθέντες μόνον ἀποβαίνουσιν εἰς τὰ πολιτικά
ἄνδρες οἱ τοιοῦτοι. ἐπειδὴν δὲ ἀνδρωθῶσι, παιδεραστοῦσι καὶ
πρὸς γάμους καὶ παιδοποιίας οὐ προσέχουσι τὸν νοῦν φύσει B
[ἀλλ' ὑπὸ τοῦ νόμου ἀναγκάζονται], ἀλλ' ἕξαρχεῖ αὐτοῖς μετ'
ἀλλήλων καταζῆν ἀγάμοις. πάντως μὲν οὖν ὁ τοιοῦτος παιδε-
15 ραστής τε καὶ φιλεραστής γίγνεται, αἰεὶ τὸ ξυγγενὲς ἀσπαζόμε-
νος. ὅταν μὲν οὖν καὶ αὐτῷ ἐκείνῳ ἐντύχη τῷ αὐτοῦ ἡμίσει
καὶ ὁ παιδεραστής καὶ ἄλλος πᾶς, τότε καὶ θαυμαστά ἐκπλήτ-
τονται φιλία τε καὶ οἰκειότητι καὶ ἔρωτι, οὐκ ἐθέλοντες, ὡς C
ἔπος εἰπεῖν, χωρίζεσθαι ἀλλήλων οὐδὲ σμικρὸν χρόνον. καὶ
20 οἱ διατελοῦντες μετ' ἀλλήλων διὰ βίου οὗτοί εἰσιν, οἳ οὐδ' ἂν
ἔχοιεν εἰπεῖν ὅ τι βούλονται σφίσι παρ' ἀλλήλων γίνεσθαι.
οὐδὲ γὰρ ἂν δόξειεν τοῦτ' εἶναι ἢ τῶν ἀφροδισίων ξυνουσία, ὡς
ἄρα τούτου ἕνεκα ἕτερος ἕτέρῳ χαίρει ξυνῶν οὕτως ἐπὶ μεγά-

1 τετραμμέναι εἰσι B | καὶ αἱ . . . γίνονται suspectat Voegelinus |
αἱ om Stobaeus | 2 δ' Stobaeus: δὲ BVC | ἄρρενες ἄρρενος Bastius krit.
vers. p. 126 | 3 καὶ ἕως cum Astio Iahnus | τεμάχια om Stobaeus τεμ-
μάχια c | 4 ξυγ — et 5 ξυμ — Stobaeus: συγ — et συμ — BVC | 5 συμ-
πλεκόμενοι V | οὗτοι οἱ Hirschigius: οἱτοι BVC Stob. | 6 μειρακίων V
τῶν μειρακίων Stobaeus | 7 δὲ om Stobaeus | οὔτε γὰρ Stob. | 8 ἀνδρείας
BV | 9 ἀρρενωπίας V | αὐτοῖς ε | 10 ἀποβαίνουσιν V | 11 ἐπειδὴν δε B |
δὲ om Stobaei A | 13 ἀλλ' ἀναγκάζονται ὑπὸ τοῦ νόμου C, del. Iahnus |
14 ἀγάμοις οὐσί· Stobaeus | 15 αἰεὶ BV(?) ἀλλ' b | 16 ὄτ' ἂν BVC |
μὲν οὖν] μέντοι Sauppis | καὶ om. Stobaeus | αὐτοῦ VC | 17 θαυμασιό-
ται' Badhamus | ἐκπλήττοντα BV | 19 οὐδὲ ἐπὶ σμικρὸν Stobaeus | 22
οὐδὲ editio Francof. 1552: οὐδεν B οὐδὲν VC οὐδεὶν Stobaeus | δόξειεν
BV δόξειε C | ξυνουσία Stobaeus: συνουσία BVC. | 23 ἕτέρῳ B ἐκατέρῳ
Stob. | χαίρειν BV | ξυνῶν V συνῶν Stobaeus

ἡμεῖς εἰώθαμεν χρῆσθαι· τὴν γὰρ ἀκολασίαν βούλεται νῦν δήπου
σημαίνειν καὶ τὸ μοιχεύεσθαι.

1 TIM. PHOT. SYD. ἑταιρίστριαι· αἱ καλούμεναι τριβάδες.
HESYCH. ἑταιρίστριαι· τριβάδες. idem διεταρίστριαι (αἱ ἑται-
ρίστριαι Ruhnkenius ad Tim. p. 124)· γυναῖκες αἱ τετραμμέναι πρὸς
τὰς ἑταίρας ἐπὶ συνουσία, ὡς οἱ ἄνδρες. οἷον τριβάδες.

λης σπουδῆς· ἀλλ' ἄλλο τι βουλομένη ἑκατέρου ἢ ψυχὴ δῆλη
 D ἔστιν, ὃ οὐ δύναται εἰπεῖν, ἀλλὰ μαρτυρεῖται ὃ βούλεται καὶ
 αἰνίττεται. καὶ εἰ αὐτοῖς ἐν τῷ αὐτῷ κατακειμένοις ἐπιστάς ὁ
 Ἡφαιστος, ἔχων τὰ ὄργανα, ἔροιτο 'τί ἔσθ' ὃ βούλεσθε, ὧ
 ἄνθρωποι, ὑμῖν παρ' ἀλλήλων γενέσθαι;' καὶ εἰ ἀποροῦντας
 αὐτοὺς πάλιν ἔροιτο 'ἄρα γε τοῦδε ἐπιθυμεῖτε, ἐν τῷ αὐτῷ
 γενέσθαι ὃ τι μάλιστα ἀλλήλοις, ὥστε καὶ νύκτα καὶ ἡμέραν
 E μὴ ἀπολείπεσθαι ἀλλήλων; εἰ γὰρ τούτου ἐπιθυμεῖτ', ἐθέλω
 ἐμᾶς συντήξαι καὶ συμφρυσῆσαι εἰς τὸ αὐτό, ὥστε δὴ ὄντας ἕνα
 γεγονέναι καὶ ἕως τ' ἂν ζῆτε, ὡς ἕνα ὄντα κοινῇ ἀμφοτέρους
 ζῆν, καὶ ἐπειδὴν ἀποθάνητε, ἐκεῖ αὖ ἐν Ἄιδου ἀντὶ δυοῖν ἕνα
 εἶναι κοινῇ τεθνεῶντε· ἀλλ' ὄρατε εἰ τούτου ἐρᾶτε καὶ ἔξαρκεῖ
 ὑμῖν ἂν τούτου τύχητε· ταῦτ' ἀκούσας ἴσμεν ὅτι οὐδ' ἂν εἰς
 ἐξαρηθείη οὐδ' ἄλλο τι ἂν φανείη βουλόμενος, ἀλλ' ἀτεχνῶς
 οἴοιτ' ἂν ἀκηροῦναι τοῦτο ὃ πάλαι ἄρ' ἐπεθύμει, συνελθῶν
 193 καὶ συντακεῖς τῷ ἐρωμένῳ ἐκ δυεῖν εἰς γενέσθαι. τοῦτο γὰρ
 ἔστι τὸ αἴτιον, ὅτι ἡ ἀρχαία φύσις ἡμῶν ἦν αὕτη καὶ ἡμεν
 ὅλοι· τοῦ ὅλου οὖν τῇ ἐπιθυμίᾳ καὶ διώξει ἔρως ὄνομα. καὶ
 πρὸ τοῦ, ὥσπερ λέγω, ἐν ἡμεν· νυνὶ δὲ διὰ τὴν ἀδικίαν διω-
 κίσθημεν ὑπὸ τοῦ θεοῦ, καθάπερ Ἀρχάδες ὑπὸ Λακεδαιμο-
 20 νίων. φόβος οὖν ἔστιν, ἐὰν μὴ κόσμιοι ὦμεν πρὸς τοὺς θεούς,
 ὅπως μὴ καὶ αὐθις διασχισθῶμεθα καὶ περιόμεν ἔχοντες
 ὥσπερ οἱ ἐν ταῖς στήλαις κατὰ γραφὴν ἐκτετυπωμένοι, διαπε-

1 ἄλλοτι B | ἡ ψυχὴ ἑκατέρου Stobaeus | 3 ἐνίττεται V | 6 ἄρα γε
 B ἄρα γε V | 8 ἐπιθυμεῖτε θέλω BV ἐπιθυμεῖτε ἐθέλω C | 9 συμφρ-
 σῆσαι[] cum ras. B συμφρῶσαι bC | 10 ἕως τὰν ζητήσεωσ (ζητήσεώσ b) ἕνα
 BV | 11 δυοῖν sic BVC | 12 [ό]ρατε c. ras. V | ἐρᾶτ[ε] c. corr. C | 14 ἄλλο
 τι ἂν B ἄλλο ὅτι[οῦν] cum lit. C | 15 τοῦτο δ' τοῦ οὐ Badhamus | ἄρ' C:
 ἄρα BV | 16 ἐρωτιμένῳ V | δυεῖν sic BVC | τούτου γὰρ Bastius krit. vers.
 p. 50 τούτου ἄρ' Wolfius | 17 ἡμῖν ἦν V | 19 διασχίσθημεν Cornarius | 21
 ἔστιν B | 22 διασχισθῶμεθα BV | περιόμεν b rec. | 23 κατὰ γραφὴν
 B κατὰ γραφὴν VC κατὰ γραφὴν cum G. Hermanno opusc. V p. 214
 Iahnus κατὰ γραφὴν Schneiderus lexico Letronnius lettres d'un antiq. p.

9 ARISTOT. pol. II 4 p. 126^b11 καθάπερ ἐν τοῖς ἐρωτικοῖς λό-
 γοις ἴσμεν λέγοντα τὸν Ἀριστογάνηνη, ὡς τῶν ἐρωτικῶν διὰ τὸ
 σφόδρα φιλεῖν ἐπιθυμούντων συμγῆναι καὶ γενέσθαι ἐκ δύο ὄντων
 ἀμφοτέρους ἕνα. SYNES. epist. 151 p. 289 D Πλάτων . . . 'βούλοισ'
 ἂν οὖν' φησὶν 'Ἡφαιστος τέχνη συντακῆναί τε καὶ συμφρῆναι καὶ
 ἐν ἅμῳ γενέσθαι'. ep. 139 p. 276 B οἷς δὲ ὁ ἐφεστὼς βραβεύει·
 θεὸς κατὰ τὴν θεσπεσίαν Πλάτωνος φωνὴν συντήξας τῇ τέχνῃ καὶ
 ἕνα ἅμῳ ποιήσας τοὺς ἀπερῶντας, οἵτοι καὶ χρόνον καὶ τόπον
 φύσιν ἐλέγχουσιν. | 20 ARISTIDES or. 46 t. II p. 287 (testim. XXV),
 cf. id. or. 47 t. II p. 330.

πρισμένοι κατὰ τὰς ῥίνας, γεγονότες ὡσπερ λίσπαι. ἀλλὰ
 τούτων ἕνεκα πάντ' ἀνδρα χρῆ ἅπαντι παρακελεύεσθαι εὐσε-
 βεῖν περὶ θεούς, ἵνα τὰ μὲν ἐκφύγωμεν, τῶν δὲ τύχωμεν· ὧν^B
 ὁ Ἔρωσ ἡμῖν ἡγεμὼν καὶ στρατηγός. ᾧ μηδεὶς ἐναντία πρα-
⁵τέτω· [πράττει δ' ἐναντία, ὅστις θεοῖς ἀπεχθάνεται·] φίλοι
 γὰρ γενόμενοι καὶ διαλλαγέντες τῷ θεῷ ἐξευρήσομέν τε καὶ
 ἐντευξόμεθα τοῖς παιδικοῖς τοῖς ἡμετέροις αὐτῶν, ὃ τῶν νῦν
 ὀλίγοι ποιοῦσι. καὶ μή μοι ὑπολάβῃ Ἑρμῆμαχος κωμωδῶν τὸν
¹⁰λόγον, ὡς Πανσανίαν καὶ Ἀγάθωνα λέγω· ἴσως μὲν γὰρ καὶ
 οὔτοι τούτων τυγχάνουσιν ὄντες καὶ εἰσὶν ἀμφοτέρω τὴν φύσιν^C
 ἄρρενες· λέγω δ' οὖν ἔγωγε καθ' ἅπαντων καὶ ἀνδρῶν καὶ γυ-
 ναικῶν, ὅτι οὕτως ἂν ἡμῶν τὸ γένος εὐδαίμων γένοιτο, εἰ ἐκτε-
 λέσαιμεν τὸν ἔρωτα καὶ τῶν παιδικῶν τῶν αὐτοῦ ἕκαστος
¹⁵τύχοι εἰς τὴν ἀρχαίαν ἀπελθὼν φύσιν. εἰ δὲ τοῦτο ἄριστον,
 ἀναγκαῖον καὶ τῶν νῦν παρόντων τὸ τοῦτου ἐγγυτάτω ἄριστον
 εἶναι· τοῦτο δ' ἐστὶ παιδικῶν τυχεῖν κατὰ νοῦν αὐτῷ πεφυκό-

490 | σιήλαις ἐκτετυπωμένοι, καταγραφὴν, διαπεπρισμένοι Budaeus comm.
 ling. gr. p. 311 ed. Bas. | διαπεπρισμένοι BVC δίχα πεπρισμένοι Ruhn-
 kenius ad Tim. p. 126 ed. I

1 κατὰ . . . γεγονότες secluserat Iahnus | 2 ἅπαντι Hirschigius:
 ἅπαντα BVC | 3 ὧν ς: ὡς BVC^b | 5 πράττει . . . ἀπεχθάνεται del. Iahnus |
 7 ἡμιτόμοις αὐτῶν Bastius *kr. vers.* p. 53 | ὁ . . . 8 ποιοῦσι del. G. A. Hir-
 schigius | 8 ποιοῦ[σι] cum ras. C | ὑπολάβοι V^b ἀπολάβῃ C | 9 καὶ post
 γὰρ del. Wolfius | 11 ἄρρενος Bastius *kr. vers.* p. 54 ἄρρενος ἐνός Oreli-
 us ad Isocr. de perm. p. 330 | δ' C: δὲ BV | 12 εὐδαίμων bC: εὐδαί-
 μων Bv εὐδαίμων V | 13 αὐτοῦ VC | 14 ἐπανελθὼν Mehlerus ad Xen.
 conu. p. 89 | 15 ἐγγυτάτω cod. Vindobonensis: ἐγγυτάτω BVC | 16 τοῦτο
 τοῦτον B τοῦτον V | αὐτῷ B αὐτῶ b αὐτῷ VC

1 SCHOL. λίσπαι· αἱ λείαι καὶ ἐκτετοιμμέναί καὶ ἄπυγοι λίαν. καὶ
 οἱ διαπεπρισμένοι ἀστρογάλοι. οἳ τε Ἀθηναῖοι λίσποι καλοῦνται τῷ
 ἐκ τῆς ἐν τῷ κωπηλατεῖν συνεχοῦς ἐφεδρας αὐτοὺς ἀπογλοῦτους εἶναι.
 PHOT. SVID. λίσπαι· οἱ μέσοι διαπεπρισμένοι ἀστρογάλοι καὶ ἐκτε-
 τοιμμένοι. καὶ λίσπη γλώσσα (Arist. ran. 826) ἣ ἐπιτετοιμμένη.
 λέγονται δὲ καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐπιθεικῶς λίσπαι διὰ τὸ ναυτικούς
 ὄντας ἕνεκα τῆς ἐν τῷ κωπηλατεῖν συνεχοῦς ἐφεδρας ἀπογλοῦτους
 εἶναι· ἐπὶ διὰ τὸ Θησέα μετὰ Πειρίθου καταβάντα εἰς Ἄιδον καὶ
 πρὸς πνα πέτραν ὑπὸ Περοσερόνης ἐπικαθεσθέντα σὺν τῷ Πειρίθῳ,
 Ἡρακλέους ἐπὶ τὸν Κέρβερον κατελθόντος, παρὰ τῆς θεοῦ τε αὐτῶν
 ἐξαιτησάμενον καὶ τῆς πέτρας ἀποσπῶντος ἐγκαταλειφθῆναι τὸ προσ-
 ηνωμένον αὐτῇ τῶν γλουτῶν μέρος (cf. Guil. Hoffmannus in Fleck-
 eiseni ann. 1862 p. 599 sq.)· διόπερ εἰς τιμὴν ἐκείνου καὶ τοὺς
 λοιποὺς Ἀθηναίους οὕτως ὀνομάζεσθαι. HESYCH. λίσποι· οἱ ἐκτε-
 τοιμμένοι τῶν ἀστρογάλων. καὶ Ἀθηναῖοι ἀπὸ Θησέως, ἀπὸ τοῦ ἐν
 Ἄιδον προσχεθῆναι τῇ πέτρῃ ἀπὸ τῶν γλουτῶν. TIM. λίσπαι· οἱ
 δίχα πεπρισμένοι (ἀστρογάλοι add. Ruhnkenius).

δτων· οὐ δὴ τὸν αἴτιον θεὸν ὑμνοῦντες δικαίως ἂν ὑμνοῖμεν Ἐρωτα, ὃς ἐν τῷ παρόντι ἡμῶς πλεῖστα ὀνήνησιν εἰς τὸ οἰκεῖον ἄγων, καὶ εἰς τὸ ἔπειτα ἐλπίδας μεγίστας παρέχεται, [ἡμῶν παρεχομένων πρὸς θεοὺς εὐσέβειαν] καταστήσας ἡμᾶς εἰς τὴν ἀρχαίαν φύσιν καὶ ἰασάμενος μακαρίους καὶ εὐδαίμονας ποιῆσαι. 5

Οὗτος, ἔφη, ὦ Ἐρξίμαχε, ὁ ἐμὸς λόγος ἐστὶ περὶ Ἐρωτος, ἄλλοιός ἢ ὁ σός. ὥσπερ οὖν ἐδείξθην σου, μὴ κωμωδήσης αὐτόν, ἵνα καὶ τῶν λοιπῶν ἀκούσωμεν τί ἕκαστος ἐρεῖ, μᾶλλον δὲ τί ἑκάτερος· Ἀγάθων γὰρ καὶ Σωκράτης λοιποί. Ἀλλὰ πείσομαί σοι, ἔφη, φάναι τὸν Ἐρξίμαχον· καὶ γὰρ μοι 17 ὁ λόγος ἠδέως ἐρρήθη, καὶ εἰ μὴ ξυνήδη Σωκράτει τε καὶ Ἀγάθωνι δεινοῖς οὔσι περὶ τὰ ἐρωτικά, πάνν ἂν ἐφοβούμην, μὴ ἀπορήσωσι λόγων διὰ τὸ πολλὰ καὶ παντοδαλὰ εἰρηθῆναι· νῦν 194 δ' ὁμως θαρρῶ. τὸν οὖν Σωκράτη εἰπεῖν Καλῶς γὰρ αὐτὸς ἠγώνισαι, ὦ Ἐρξίμαχε· εἰ δὲ γένοιο οὐ νῦν ἐγὼ εἰμι, μᾶλλον 15 δὲ ἴσως οὐ ἔσομαι, ἐπειδὴν καὶ Ἀγάθων εἴλη, [εὔ] καὶ μάλ' ἂν φοβοῖο καὶ ἐν παντὶ εἴης, ὥσπερ ἐγὼ νῦν. Φαρμάττειν βούλει με, ὦ Σώκρατες, εἰπεῖν τὸν Ἀγάθωνα, ἵνα θορυβηθῶ διὰ τὸ οἴεσθαι τὸ θέατρον προσδοκίαν μεγάλην ἔχειν ὡς εὖ ἐροῦντος ἐμοῦ. Ἐπιλήσμων μετὰν εἴην, ὦ Ἀγάθων, εἰπεῖν τὸν Σω- 20 κράτη, εἰ ἰδὼν τὴν σὴν ἀνδρείαν καὶ μεγαλοφροσύνην ἀναβαίνοντος ἐπὶ τὸν ὀκρίβαντα μετὰ τῶν ὑποκριτῶν καὶ βλέψαντος

2 Ἐρωτα suspectat Voegelinus | ἐν τε τῷ C 3 τὸ μετέπειτα C | ἡμῶν ... εὐσέβειαν del. Voegelinus | 5 ποιήσιν Hirschigius | 7 ἀλλ' οἶος η (ἢ b) B ἀλλ' οἶος ἢ V | [σου μὴ κωμω]δήσησ cum ras. V | 9 τί post δὲ in mg. addit V | ἐ[ζάτ]ερος cum ras. V | 11 ξυνήδη Cobetus nou. lect. p. 213 (mnemos. V p. 261): ξυνήδην BVC | 13 ἀπορήσωσι bC: ἀπορήσω BV | 14 δ' C: δὲ BV | 16 ἴσως del. Iahnus | οὐ bC: οὐ BV | εὖ del. Vermeiren p. 74, καὶ cum Hirschigio eiecerat Iahnus. εὖ ἴσθ' ὅτι καὶ (del. ἴσως) M. Schmidtus mus. Rhen. XXVII p. 481 | 17 φράττειν V φαρμάττειν νῦν C | 18 φοβηθῶ V | 21 ἀνδρείαν BV | 22 ὀκρίβαντα BV, corr. b rec.

11 EUSTATHIUS ad Odys. ψ 220 p. 1946, 22 παραδίδοσι γὰρ Ἡρακλείδης, ὅτι Ἀγαθοὶ τοὺς τοιοῦτους ὑπερσυντελικοὺς ἐν τῷ ἡ μόνῳ περαιοῦσιν, ἤδη λέγοντες καὶ ἐνενοήκη καὶ ἐπεποιήκη. καὶ οὕτω φησὶ Παναίπιος ἔχειν τὰς γραφὰς παρὰ Πλάτῳ. ΡΗΟΤΙΝΣ ἐρωτάκη τὸ πρῶτον πρόσωπον, ὡς ἐπεπόνθη καὶ ἐπεποιήκη καὶ ἤδη ἦδειν. Πλάτων τοῖς τοιοῦτοις χρῆται σχηματισμοῖς. idem ἤδη ἀντὶ τοῦ ἦδειν κτλ. CHOEBOV. dict. p. 563, 5 Gaisf. τὸ οὖν ἤδη ἐγὼ τῆς παλαιᾶς Ἀιθίδος ἐστὶ, τὸ δὲ ἤδη ἐκεῖνος τῆς νέας Ἀιθίδος ἐστίν. cf. ad p. 85, 21. | 22 SCHOL. ὀκρίβαντα· τὸ λογιεῖον, ἐφ' οὗ οἱ τραγωδοὶ ἠγωνίζοντο. τινὲς δὲ κιλίβαντα τρισκελῆ φασιν, ἐφ' οὗ ἴστανται οἱ

ἐναντία τοσοῦτω θεάτρῳ, μέλλοντος ἐπιδείξεσθαι σ' υτοῦ λό-
 γους, καὶ οὐδ' ὀπωστιοῦν ἐκπλαγέντος, νῦν οἰηθεῖν σε θορυ-
 βηθήσεσθαι ἔνεκα ἡμῶν ὀλίγων ἀνθρώπων. Τί δέ, ὦ Σωκρά-
 5 τες; τὸν Ἀγάθωνα φάναι, οὐ δὴ πού με οὕτω θεάτρον με-
 στὸν ἡγεῖ, ὥστε καὶ ἀγνοεῖν, ὅτι νῦν ἔχοντι ὀλίγοι ἔμφρονες
 πολλῶν ἀφρόνων φοβερῶτεροι; Οὐ μετ' ἂν καλῶς ποιήην,^c
 φάναι, ὦ Ἀγάθων, περὶ σοῦ τι ἐγὼ ἀγροικον δοξάζων· ἀλλ'
 εὖ οἶδ' ὅτι εἴ τις ἐντύχοις οὗς ἡγοῖο σοφούς, μᾶλλον ἂν
 αὐτῶν φροντίζοις ἢ τῶν πολλῶν· ἀλλὰ μὴ οὐχ οὗτοι ἡμεῖς
 10 ὤμεν· ἡμεῖς μὲν γὰρ καὶ ἐκεῖ παρῆμεν καὶ ἡμεν τῶν πολλῶν·
 εἰ δ' ἄλλοις ἐντύχοις σοφοῖς, τάχ' ἂν αἰσχύνοιο αὐτούς, εἴ τι
 ἴσως οἴοιο αἰσχρὸν ποιεῖν ἢ πῶς λέγεις; Ἀληθῆ λέγεις, φά-
 ναι. Τοὺς δὲ πολλοὺς οὐχ ἂν αἰσχύνοιο, εἴ τι οἴοιο αἰσχρὸν^d
 ποιεῖν; καὶ τὸν Φαῖδρον ἔφη ὑπολαβόντα εἰπεῖν Ὡ φίλε Ἀγά-
 15 θων, εἰ ἂν ἀποκρίνη Σωκράτει, οὐδὲν ἔτι διοίσει αὐτῷ ὀπηροῦν
 τῶν ἐνθάδε ὀτιοῦν γίγνεται, εἰ ἂν μόνον ἔχη ὅτῳ διαλέγηται,
 ἄλλως τε καὶ καλῶ. ἐγὼ δὲ ἡδέως μὲν ἀκούω Σωκράτους δια-
 λεγομένου, ἀναγκαῖον δέ μοι ἐπιμεληθῆναι τοῦ ἐγκωμίου τῷ
 Ἔρωτι καὶ ἀποδέξασθαι παρ' ἐνός ἐκάστου ὑμῶν τὸν λόγον·

1 ἐπιδείξεσθαι C | 2 θορυβήσεσθαι C_b | 3 τί δαί εἰ τί δ' C | 4 σὺ
 δὴ που ci. Stephanus | 7 (item p. 80, 2) φάναι BV φάναι τὸν σωκράτη εἰ | τί
 B | αγροικον B ἀγροῖζον C | 8 οἶδ' C: οἶδα BV | 9 οὗτοι in ras. C | 11
 εἰ δ' C: εἰ δὲ BV | ἄλλοις | ἀλλ' Badhamus | 12 ἴσως* | αἰσχρὸν
 Astius: αἰσχρὸν ὄν libri | ἢ B: ἢ VC | 13 οἴοιο BV, corr. b | 15 σω-
 κρας[εἰ] cum ras. C | ὀπηροῦν B | 16 γίγνεται Maduigijs adu. I p. 396:
 γίγνεσθαι BVC | 17 ἀκούσω C | 19 τῶν λόγων pr V

ὑποκριταὶ καὶ τὰ ἐκ μετεώρου λέγουσιν. ΗΕΣΥΧ. ὀκρίβας· οἱ μὲν
 ὄνον φασίν, οἱ δὲ ἄγριον κοῖόν, ἄλλοι κλίμακα. κορίως δὲ τὸ λογεῖον,
 ἐφ' οὗ οἱ τραγωδοὶ ἠγωνίζοντο. τινὲς δὲ· κιλίβας τρισκελῆς, ἐφ' οὗ
 ἴσταντο οἱ ὑποκριταὶ καὶ τὰ ἐκ μετεώρου λέγουσιν. ΤΙΜ. ὀκρίβας·
 πῆγμα τὸ ἐν τῷ θεάτρῳ πιθέμενον, ἐφ' οὗ ἴστανται οἱ τὰ δημόσια
 λέγοντες· θυμῆλ γὰρ οὐδέπω ἦν. λέγει γοῦν τις· λογεῖόν ἐστι πῆξις
 ἐστορεσμένη ξύλων, εἶτα ἐξῆς· ὀκρίβας δὲ ὀνομάζεται. ΡΗΟΤ. ΣΥΝ.
 ὀκρίβας· σκηνή. ἰδίως * * πάντων τῶν λεγόντων τὰ (δημόσια add.
 Iahnus). πλαστικά (fort. πλαστικῶν*) πῆγματα, ἐφ' οἷς διατυποῦσι
 τὰς εἰκόνας· καὶ τὰ ὑπερέοιματα τῶν ξυλίνων θεάτρων. βέλπιον φαί-
 νεται (φάναι Suid.) τὸ λογεῖον, ἐφ' οὗ ἴσταντο (ἴστανται Photius)
 οἱ τραγωδοὶ (ἢ οἱ ὑποκριταὶ ἐκ μετεώρου καὶ ἔλεγον. οἱ δὲ ὄνον
 φασίν εἶναι, οἱ δὲ ἄγριον κοῖόν, ἄλλοι κλίμακα add. Suid.) ΡΗΟΤ.
 ὀκρίβας· τὸ λογεῖον, ἐφ' ᾧ οἱ τραγωδοὶ ἠγωνίζοντο. καὶ Πλάτων
 ὁ φιλόσοφος ἐν συμποσίῳ κέχρηται τῷ ὀνόματι. || 4 THEMIST. 26
 p. 311_B Οὐ δὴ πού με τὰ θεάτρα οὕτως ἀγαπᾶν ἠγεῖσθε ὥστε
 ἀγνοεῖν ὅτι ὀλίγοι ἔμφρονες πολλῶν ἀφρόνων τῷ λέγοντι φοβερῶτεροι.

ἀποδοὺς οὖν ἑκάτερος τῷ Θεῷ οὕτως ἤδη διαλεγέσθω. Ἄλλὰ
 Εκαλῶς λέγεις, ὦ Φαῖδρε, φάναι τὸν Ἀγάθωνα, καὶ οὐδέν με
 κωλύει λέγειν· Σωκράτει γὰρ καὶ αὐθις ἔσται πολλάκις δια-
 λεγέσθαι.

Ἐγὼ δὲ δὴ βούλομαι πρῶτον μὲν εἰπεῖν ὡς χρή με εἰπεῖν, 18
 ἔπειτα εἰπεῖν. δοκοῦσι γάρ μοι πάντες οἱ πρόσθεν εἰρηκότες
 οὐ τὸν Θεὸν ἐγκωμιάζειν, ἀλλὰ τοὺς ἀνθρώπους εὐδαιμονίζειν
 τῶν ἀγαθῶν ὧν ὁ Θεὸς αὐτοῖς αἴτιος· ὁποῖος δέ τις αὐτὸς
 19⁵ ὧν ταῦτ' ἔδωρήσατο, οὐδεὶς εἴρηκεν. εἷς δὲ τρόπος ὁρθὸς
 παντὸς ἐπαίνου περὶ παντός, λόγῳ διελεθῆν, οἷος ὧν αἴτιος 10
 ὧν τυγχάνει περὶ οὗ ἂν ὁ λόγος ἦ. οὕτω δὴ τὸν Ἔρωτα καὶ
 ἡμᾶς δίκαιον ἐπαινέσαι πρῶτον αὐτὸν οἷός ἐστιν, ἔπειτα τὰς
 δόσεις. φημὶ οὖν ἐγὼ πάντων Θεῶν εὐδαιμόνων ὄντων Ἔρωτα,
 εἰ θέμις καὶ ἀνεμέσγητον εἰπεῖν, εὐδαιμονέστατον εἶναι αὐτῶν,
 κάλλιστον ὄντα καὶ ἄριστον. ἔστι δὲ κάλλιστος ὧν τοιόσδε. 15
 πρῶτον μὲν νεώτατος Θεῶν, ὦ Φαῖδρε. μέγα δὲ τεκμήριον τῷ
 Β λόγῳ αὐτὸς παρέχεται, φεύγων φυγῇ τὸ γῆρας, ταχὺ ὄν δῆλον
 ὅτι· θάπτον γοῦν τοῦ δέοντος ἡμῖν προσέρχεται. ὃ δὴ πέφυ-
 κεν Ἔρωτος μισεῖν καὶ οὐδ' ἐντὸς πολλοῦ πλησιάζει. μετὰ δὲ
 νέων αἰεὶ ξένεστί τε καὶ ἔστι νέος· ὁ γὰρ παλαιὸς λόγος εὐ²⁰
 ἔχει, ὡς ὁμοῖον ὁμοίῳ αἰεὶ πελάζει. ἐγὼ δὲ Φαῖδρε πολλά

5 ὡς] ἦ ε | με ἐπαινεῖν, ἔπειτ' ἐπαινεῖν Hirschigius *ztschr. f. d.*
aw. 1851 p. 331 | 7 οὐδὲ τὸν C | 8 ὧν] τῶν pr C | 9 ταῦτ' C: ταῦτα
 BV | ὁρθῶς pr V | 10 παντὸς ante ἐπαίνου non scripsit Badhamus | ὧν
 ε: ὡν BV ὅων C, Iahnus ὅων Baizerus ὧν ὅων Voegelinus, del. Bad-
 hamus | αἴτιος] αὐτὸς Badhamus | 12 οἷός ἐστιν olim del. Hirschigius |
 13 δόσεις αὐτοῦ olim Hirschigius | φημὶ . . . p. 85, 2 νόημα Ioannes
 Stobaeus floril. LXIII 36 | 16 τῶν λόγων Stobaeus | 17 φεύγων ἐν φυγῇ Sto-
 baeus φυγῇ φεύγων C | ταχὺ . . . 18 προσέρχεται del. Heusdius spec.
 crit. p. 62 | ὄν] οὖν C | 19 ἔρωτος BV, corr. b | οὐδ' ἐντὸς Stobaeus:
 οὐ δόσιος BV οὐδ' ὄσιος C | πλησιάζει B πλησιάζειν VC Stobaeus | 20
 αἰεὶ BV Stobaeus: αἰεὶ C. ante ἔστιν ponebat Bastius *krit. vers.* p. 56,
 improbavit idem *lettre crit.* p. 125 (epist. cr. p. 165) | ἔστι νέος Saup-
 rius: ἔστιν B ἔστιν V ἔστιν C ἔπειτα Winckelmannus | 21 et p. 81, 3
 αἰεὶ BV αἰεὶ C | δεῖ πελάζειν Stobaeus | ἄλλα πολλά Hirschigius

21 SCHOL. 'ὡς αἰεὶ τὸν ὁμοῖον ἄγει Θεὸς ὡς τὸν ὁμοῖον' (Hom.
 Od. ρ 218) ἐπὶ τῶν τοῖς τρόποις παραπλησίων καὶ ἀλλήλοις αἰεὶ
 συνδιαγόντων, ἕξ Ὀμηρον λαβοῦσα τὴν ἀοχὴν. μέμνηται δὲ αὐτῆς
 Πλάτων καὶ ἐν *Λύσιδι* (p. 214A) καὶ ἐν *συμποσίῳ*, καὶ *Μέ-
 νανδρος Σικωνία* (*Σικωνίῳ* Meinekius fr. 8). ARISTAENETVS ep.
 I 10 ὁ γὰρ παλαιὸς λόγος εὐ³ ἔχει, ὡς ὁμοῖον ὁμοίῳ κατὰ θεῖον
 αἰεὶ προσπελάζει.

ἀλλὰ ὁμολογῶν τοῦτο οὐχ ὁμολογῶ, ὡς Ἔρωσ Κρόνον καὶ Ἰα-
 πετοῦ ἀρχαιότερός ἐστιν, ἀλλὰ φημι νεώτατον αὐτὸν εἶναι θεῶν C
 καὶ αἰεὶ νέον, τὰ δὲ παλαιὰ πράγματα περὶ θεοῦς, ἃ Ἡσίοδος
 καὶ Παρμενίδης λέγουσιν, Ἀνάγκη καὶ οὐκ Ἔρωσι γεγονέναι, εἰ
 5 ἐκεῖνοι ἀληθῆ ἔλεγον· οὐ γὰρ ἂν ἐκτομαὶ οὐδὲ δεσμοὶ ἀλλήλων
 ἐγίγγοντο καὶ ἄλλα πολλὰ καὶ βίαια, εἰ Ἔρωσ ἐν αὐτοῖς ἦν,
 ἀλλὰ φιλία καὶ εἰρήνη, ὥσπερ νῦν, ἐξ οὗ Ἔρωσ τῶν θεῶν βα-
 σιλεύει. νέος μὲν οὖν ἐστι, πρὸς δὲ τῷ νέῳ ἀπαλός· ποιητοῦ
 δ' ἐστὶν ἐνδεὴς οἶος ἦν Ὀμηρος πρὸς τὸ ἐπιδειξάι θεοῦ ἀπα- D
 10 λότητα. Ὀμηρος γὰρ Ἄτην θεόν τέ φησιν εἶναι καὶ ἀπαλήν
 [τοὺς γοῦν πόδας αὐτῆς ἀπαλοὺς εἶναι], λέγων

τῆς μὲνθ' ἀπαλοὶ πόδες· οὐ γὰρ ἐπ' οὔδεος
 πίλναται, ἀλλ' ἄρα ἦ γε κατ' ἀνδρῶν κρέατα βαίνει.

καλῶ οὖν δοκεῖ μοι τεκμηρίῳ τὴν ἀπαλότητα ἀποφαίνειν, ὅτι
 15 οὐκ ἐπὶ σκληροῦ βαίνει, ἀλλ' ἐπὶ μαλθακοῦ. τῷ αὐτῷ δὴ καὶ
 ἡμεῖς χρῆσώμεθα τεκμηρίῳ περὶ Ἔρωτα ὅτι ἀπαλός. οὐ γὰρ E
 ἐπὶ γῆς βαίνει οὐδ' ἐπὶ κρανίων, ἃ ἐστὶν οὐ πᾶν μαλακά, ἀλλ'
 ἐν τοῖς μαλακωτάτοις τῶν ὄντων καὶ βαίνει καὶ οἰκεῖ. ἐν γὰρ
 ἦθεσι καὶ ψυχαῖς θεῶν καὶ ἀνθρώπων τὴν οἴκησιν ἴδρυνται,
 20 καὶ οὐκ αὐτὸ ἐξῆς ἐν πάσαις ταῖς ψυχαῖς, ἀλλ' ἦτιν ἂν σκληρὸν
 ἦθος ἐχούσῃ ἐντύχῃ, ἀπέρχεται, ἣ δ' ἂν μαλακόν, οἰκίζεται.
 ἀπτόμενον οὖν αἰεὶ καὶ ποσὶν καὶ πάντῃ ἐν μαλακωτάτοις τῶν
 μαλακωτάτων, ἀπαλώτατον ἀνάγκη εἶναι. νεώτατος μὲν δὴ ἐστι 196
 καὶ ἀπαλώτατος, πρὸς δὲ τούτοις ἕγρὸς τὸ εἶδος. οὐ γὰρ ἂν
 25 οἶός τ' ἦν πάντῃ περιπτύσσεσθαι οὐδὲ διὰ πάσης ψυχῆς καὶ

1 ἱαπέτου BV | 2 νεώτατόν τε Stob. | 3 καὶ om C | γράμματα BV |
 4 παρμενίδης BV, corr. b rec. Ἐπιμενίδης Astius | εἰ ἐκεῖνοι om Sto-
 baeus | 5 λέγουσιν Stob. | 6 ἐγένοντο C, Stob. | 7 οὗ ὁ ἔρωσ C | 9 οἶός
 περ ἦν ὁ ὄμηρος Stobaeus | 10 ἄτην V | 11 τοὺς ... εἶναι del. Iahnus, ... 13
 βαίνει Orellius ad Isocr. de perm. p. 320 | ἀπαλοὺς φησιν εἶναι Stobaeus
 12 schol. Hom. T 92 τῆ μ ἐν: οὕτως Ἀριστάρχος, ἄλλοι δὲ τῆς μ ἐν |
 ἐπ' οὔδει s, codd. Homeri | 13 πῆδναι BV πιτῆται Stob. | 14 μοι
 δοκεῖ Stob. | 15 τὸ αὐτὸ δὴ BV | 18 καὶ ante βαίνει om Stobaeus | 21
 ηδάν B ηδ' ἂν V | 22 αἰεὶ B: αἰεὶ bVC Stob. | ποσὶν B: ποσὶ VC Stob. |
 23 ἀπαλώτατον om Stobaeus | 25 οἶός τε Stob.

1 PHRYNICHVS Bekkeri an. gr. p. 43, 29 Ἰαπετὸς ἀντὶ τοῦ
 γέρον, καὶ Τιθωνὸς καὶ Κρόνος ἐπὶ τῶν γερόντων. LVCIAN. dial. deor.
 2, 1 σὺ παιδίον ὁ Ἔρωσ, ὃς ἀρχαιότερος εἶ πολὺ τοῦ Ἰαπετοῦ; | 3
 HESIOD. theog. 176 sqq. 746 sqq. | 4 PARMENIDES 84 K. 91 St.
 apud Simplic. ad Arist. phys. f. 9^r κρατεροῇ γὰρ Ἀνάγκη πειρά-
 τος ἐν δεσμοῖσιν ἔχει, τό μιν ἀμφὶς ἔεργει. | 10 HOMER. Il. T 92. |
 13 SCHOL. πίλναται· προσπελάζει (eadem Hesychius), προσεγγίζει.

εἰσιῶν τὸ πρῶτον λανθάνειν καὶ ἐξιῶν, εἰ σκληρὸς ἦν. συμ-
μέτρον δὲ [καὶ ὑγραῖς] ἰδέας μέγα τεκμήριον ἢ εὐσχημοσύνη, ὃ
δὴ διαφερόντως ἐκ πάντων ὁμολογουμένως Ἔρωσ ἔχει· ἀσχη-
μοσύνη γὰρ καὶ Ἔρωτι πρὸς ἀλλήλους αἰεὶ πόλεμος. χρόας δὲ
κάλλος ἢ κατ' ἀνθρ διαίτα τοῦ θεοῦ σημαίνει· ἀνανθεῖ γὰρ καὶ 5
B ἀπνηθηκότι καὶ σώματι καὶ ψυχῇ καὶ ἄλλω ὄτι ποῦν οὐκ ἐνίξει
Ἔρωσ, οὗ δ' ἂν εὐανθῆς τε καὶ εὐώδης τόπος ἦ, ἐνταῦθα δὲ
καὶ ἔξει καὶ μένει. περὶ μὲν οὖν κάλλους τοῦ θεοῦ καὶ ταῦθ' 19
ἱκανὰ καὶ ἔτι πολλὰ λείπεται, περὶ δὲ ἀρετῆς Ἔρωτος μετὰ
ταῦτα λεκτέον. τὸ μὲν μέγιστον, ὅτι Ἔρωσ οὐτ' ἀδικεῖ οὐτ' 10
ἀδικεῖται οὐθ' ὑπὸ θεοῦ οὔτε θεόν, οὐθ' ὑπ' ἀνθρώπου οὐτ'
ἀνθρώπων. οὔτε γὰρ αὐτὸς βία πάσχει εἴ τι πάσχει — βία
C γὰρ Ἔρωτος οὐχ ἄπτεται —, οὔτε ποιῶν ποιεῖ — πᾶς γὰρ
ἐκὼν Ἔρωτι πᾶν ὑπηρετεῖ· ἃ δ' ἂν ἐκὼν ἐκόντι ὁμολογήσῃ,
φασὶν οἱ πόλεως βασιλῆς νόμοι δίκαια εἶναι. πρὸς δὲ τῇ 15
δικαιοσύνῃ σωφροσύνης πλείστης μετέχει. εἶναι γὰρ ὁμολο-
γεῖται σωφροσύνη τὸ κρατεῖν ἡδονῶν καὶ ἐπιθυμιῶν, Ἔρωτος
δὲ μηδεμίαν ἡδονὴν κρείττω εἶναι· εἰ δὲ ἦττους, κρατοῖντ' ἂν
ὑπὸ Ἔρωτος, ὃ δὲ κρατοῖ, κρατῶν δὲ ἡδονῶν καὶ ἐπιθυμιῶν
ὃ Ἔρωσ διαφερόντως ἂν σωφρονοῖ. καὶ μὴν εἰς γε ἀνδρείαν 20
D Ἔρωτι οὐδὲ Ἄρης ἀνθίσταται· οὐ γὰρ ἔχει Ἔρωτα Ἄρης, ἀλλ'
Ἔρωσ Ἄρη, Ἀφροδίτης, ὡς λόγος· κρείττων δὲ ὁ ἔχων τοῦ

1 εἰ ἦν σκληρὸς C | 2 καὶ ὑγραῖς inclusit Iahnus: καὶ τουμφοῖς Ver-
mehren p. 75 καὶ ἄβραῖς Sehwaldius in Fleckeiseni ann. 1872 p. 464 |
ἰδέας] οὐσίας Stobaeus | 4 αἰεὶ B: αἰεὶ VC Stob. | 5 κάλλος ἢ καὶ τὰ ἀν-
θρ δὴ τὰ τοῦ Stobaeus | 6 ἄλλω B | 7 εὐώδης τε καὶ εὐανθῆς Stobaeus | δὲ
Stobaeus: om BVC | 8 ταῦθ' C: ταῦτα BV | 9 ἔτι] ὅτι Stobaeus | 10 οὐτ'
ἀδικεῖ om Stobaeus | 11 οὐθ' . . . οὐθ' C: οὔτε . . . οὔτε BV Stob. | οὔτε
θεῶν Stobaeus | οὐτ' C: οὔτε BV Stob. | 12 ἀνθρώπων. οὐδὲ Stobaeus |
14 πᾶνθ' Stobaeus | ἃ] ἐν Stobaeus | ἂν] ἂν τις ε | 15 οἱ (τῶν om cod.
A) πόλεων Stob. | βασιλεῖς Stob. βασιλικῆς C | 16 πλείστον Cobetus nou.
lect. p. 108 (mnemos. IV p. 305) | 17 Ἔρωτος . . . 19 ἐπιθυμιῶν om V |
19 κρατεῖ C Stob. κρατοῖη Badhamus | 20 σωφρονοῖη Stobaeus | ἀνδρείαν
BVC | 21 ἀλλὰ C | 22 ἄρη Stobaeus

5 ARISTAENET. epp. II 1 ἀνανθεῖ γὰρ καὶ ἀπνηθηκότι σώματι
οὐ πέφυκε προσιζάνειν ὁ Ἔρωσ· οὗ δὲ ἂν εὐανθῆς τε καὶ εὐώδης ἦ,
ἐνταῦθα καὶ ἐνιζάνει καὶ μένει. | 15 ARISTOTELES rhet. III 3 p.
1406^a18 διὸ τὰ Ἀλκιδάμαντος ψυχὰ καίφεται· οὐ γὰρ ἡδύσμιαι
χορῆται ἀλλ' ὡς ἐδέσμιαι τοῖς ἐπιθέτοις, οὕτω πικροῖς καὶ μείζοσι καὶ
ἐπιδήλοις, οἷον . . . οὐχὶ νόμους ἀλλὰ τοὺς τῶν πόλεων βασιλεῖς
νόμους. | 20 SOPHOCLES Thyest. fr. 236 πρὸς τὴν Ἀνάγκην οὐδ'
Ἄρης ἀνθίσταται.

ἐχομένου· τοῦ δ' ἀνδρειοτάτου τῶν ἄλλων κρατῶν πάντων ἂν
 ἀνδρειότατος εἴη. περὶ μὲν οὖν δικαιοσύνης καὶ σωφροσύνης
 καὶ ἀνδρείας τοῦ Θεοῦ εἴρηται, περὶ δὲ σοφίας λείπεται· ὅσον
 οὖν δυνατόν, πειρατέον μὴ ἑλλείπειν. καὶ πρῶτον μὲν, ἴν' αὐ
 5 καὶ ἐγὼ τὴν ἡμετέραν τέχνην τιμήσω ὥσπερ Ἐρμύμαχος τὴν
 αὐτοῦ, ποιητῆς ὁ Θεὸς σοφὸς οὕτως ὥστε καὶ ἄλλον ποιῆσαι· E
 πᾶς γοῦν ποιητῆς γίγνεται, ἢ κἄν ἄμουσος ἢ τὸ πρῖν, οὗ ἂν
 Ἐρως ἀψήται. ᾧ δὴ πρόπει ἡμᾶς μαρτυρίῳ χρῆσθαι, ὅτι ποιη
 τῆς ὁ Ἐρως ἀγαθὸς ἐν κεφαλαίῳ πᾶσαν ποίησιν τὴν κατὰ
 10 μουσικὴν· ἃ γὰρ τις ἢ μὴ ἔχει ἢ μὴ οἶδεν, οὗτ' ἂν ἑτέρῳ δοίη
 οὗτ' ἂν ἄλλον διδάξειεν. καὶ μὲν δὴ τὴν γε τῶν ζῴων ποίησιν 197
 πάντων τίς ἐναντιώσεται μὴ οὐχὶ Ἐρωτος εἶναι σοφίαν, ἢ γί
 γνεται τε καὶ φέεται πάντα τὰ ζῶα; ἀλλὰ τὴν τῶν τεχνῶν δη
 μιουργίαν οὐκ ἴσμεν, ὅτι οὗ μὲν ἂν ὁ Θεὸς οὗτος διδάσκαλος
 15 γένηται, ἐλλόγιμος καὶ φανὸς ἀπέβη, οὗ δ' ἂν Ἐρως μὴ ἐφά
 ψηται, σκοτεινός; τοξικὴν γε μὴν καὶ ἰατρικὴν καὶ μαντικὴν
 Ἀπόλλων ἀνεῦρεν ἐπιθυμίας καὶ ἔρωτος ἡγεμονεύσαντος, ὥστε
 καὶ οὗτος Ἐρωτος ἂν εἴη μαθητῆς, καὶ Μοῦσαι μουσικῆς καὶ B
 Ἡφαιστος χαλκείας καὶ Ἀθηνᾶ ἰστοργίας καὶ Ζεὺς κυβερνᾶν
 20 Θεῶν τε καὶ ἀνθρώπων. ὄθεν δὴ καὶ κατεσκευάσθη τῶν Θεῶν
 τὰ πρόγματα Ἐρωτος ἐγγενομένου, δῆλον ὅτι κάλλους· αἴσχει γὰρ
 οὐκ ἐν Ἐρως· πρὸ τοῦ δέ, ὥσπερ ἐν ἀρχῇ εἶπον, πολλὰ καὶ δεινὰ
 Θεοῖς ἐγένετο, ὡς λέγεται, διὰ τὴν τῆς Ἀνάγκης βασιλείαν·
 ἐπειδὴ δ' ὁ Θεὸς οὗτος ἔφν, ἐκ τοῦ ἐρῶν τῶν καλῶν πάντ'
 25 ἀγαθὰ γέγονεν καὶ Θεοῖς καὶ ἀνθρώποις. οὕτως ἐμοὶ δοκεῖ, ὦ C
 Φαῖδρε, Ἐρως πρῶτος αὐτὸς ὢν κάλλιστος καὶ ἀριστος μετὰ
 τοῦτο τοῖς ἄλλοις ἄλλων τοιούτων αἴτιος εἶναι. ἐπέρχεται δὲ
 μοί τι καὶ ἑμμετρον εἰπεῖν, ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ ποιῶν

1 ἀνδρειοτάτου V | ἂν om BV^b | 3 ἀνδρείας Stobaei A | 4 post δυνατόν
 III litt. ras. C | ἴν' om BV | αὐ] οὖν Stob. | 6 αὐτοῦ V ἐαυτοῦ C | 7 κἄν bC: καὶ
 BV | ἢ] εἴη Stobaei B pr A | 9 τὴν κατὰ μουσ. del. Saupprius Jahnius | 11 διδά
 ξειεν BV: διδάξειε C Stob. | καὶ μὴν τὴν Stobaeus | ζῴων B | 12 πάντως Sto
 baeus | 13 τε om Stob. | ζῶια B | 15 οὐδ' ἂν V | 19 καὶ ... ἀνθρώπων om Sto
 baei ed. princ.: ut ex tragoedia sumpta ferri possunt | κυβερνήσεως s κυβ
 ρερνᾶν τὰ dubitanter Voegelinus | 21 ἐγγιγνόμενου Stob. | αἴσχους γὰρ οὐκ
 ἔστιν Astius | 22 οὐκ ἐν Porsonus adu. p. 67 (58): οὐκ ἐν b οὐκ ἐν V
 οὐκ ἐν B? οὐκ ἔστιν s οὐκ ἔρεστιν in marg. b rec., οὐκ ἔπεστιν C Sto
 baeus | 22 πρῶτον δὲ Stob. | 23 ἐγγίγνεται V | 24 ἐφν V | 25 γέγονεν B:
 γέγονε VC Stob. | 26 πρῶτον Stob. | 27 αἴτι[ος] cum ras. C | 28 μοι τί
 B | ἑμμέτρως Hermogenes, Methodius ap. Epiphanium p. 544 c.

7 EURIPIDES Stheneb. fr. 666 ποιητὴν δ' ἄρα Ἐρως διδά
 σκει, κἄν ἄμουσος ἢ τὸ πρῖν. | 27 HERMOGENES π. ἰδεῶν II 4 t. III

εἰρήνην μὲν ἐν ἀνθρώποις, πελάγει δὲ γαλήνην
νηνεμίαν ἀνέμων, κοίτην ὕπνον τ' ἐνὶ κήδει.

D οὗτος δ' ἡμᾶς ἀλλοτριότητος μὲν κενοῖ, οἰκειότητος δὲ πληροῖ,
τὰς τοιάσδε ξυνόδους μετ' ἀλλήλων πάσας τιθεῖς ξυνιέναι, ἐν
ἑορταῖς, ἐν χοροῖς, ἐν θυσίαις γιγνόμενος ἡγεμῶν· πραότητα
μὲν πορίζων, ἀγριότητα δ' ἐξορίζων· φιλόδωρος εὐμενείας, ἀδω-
ρος δυσμενείας· ἴλεως ἀγανός· θεατὸς σοφοῖς, ἀγαστὸς θεοῖς·
ζηλωτὸς ἀμοίροις, κτητὸς εὐμοίροις· [τρουφῆς] ἀβρότητος χλι-
δῆς, χαρίτων ἡμέρου [πόθου] πατήρ· ἐπιμελὴς ἀγαθῶν, ἀμελὴς
E κακῶν· ἐν πόνῳ, ἐν φόβῳ, ἐν πόθῳ, ἐν σάλῳ κβερονήτης, ἐπι-
10 δώτης, παρασιάτης τε καὶ σωτήρ ἄριστος, ξυμπάντων τε θεῶν
καὶ ἀνθρώπων κόσμος· ἡγεμῶν κάλλιστος καὶ ἄριστος, ᾧ χρῆ

2 τ' ἀνέμων ε Stobaeus δ' ἀνέμοις Hermogenes | κοίτην τ' Stobaeus
κοίτη C Hermogenis cod. Monacensis e corr. κοίτη θ' cum G. Dindorfio
Iahnus | ὕπνον τ' ἐνὶ κήδει Hermogenes Stobaeus ὕπνον τε νικηθεῖ (τ' ἐ
νικηθεῖ b) B ὕπνον νικηθεῖ V ὕπνον τε νικηθεῖ ε, γρ. Hermogenis cod.
Paris. ὕπνον δ' ἐνὶ κήδει] γράφεται καὶ ὕπνον νικηθεῖ] schol. Plat.
ὕπνον τε πυθμῆ C ὕπνον τ' ἐνὶ γήθει Bastius *krit. vers.* p. 58 ὕπνον
νικηθεῖ cum G. Dindorfio Iahnus | κοίτην, ὕπνον λαθικηθεῖ Winckelman-
nus act. soc. gr. II p. 20 ὕπνον τ' ἐνὶ κοίτη ἀκηθεῖ Badhamus ad Euthyd.
p. XLII sq. | 3 δ' C: δὲ BV γὰρ Stobaeus | ἀλλοτριότητος Stob. | ἀλλοτριό-
τητος . . . πληροῖ licentius adhibet Proclus in Alcib. I p. 58 | 4 τοιάσδε
V | συνόδους C^b | συνιέναι C | 5 θυσίαις] εὐθυμίας ex Stobaeo Iahnus |
7 ἀγανός*] ἀγαθός BV^b C ἀγαθοῖς Stobaeus, Iahnus | ἴλεως ἀγαθοῖς ex-
puxit Rettigius | 8 τρουφῆς glossema* | ἀβρότητος B | χλιδῆσ B χλήδῆσ
V^b χλῖδῆσ b rec. | 9 ἡμέρου BV | πόθου om Stobaeus del. Voegelinus |
ἀνελής BV^b, corr. b rec. | 10 κακακῶν V | ἐν φόβῳ ἐν πόθῳ ἐν πόνῳ
ἐν μόγῳ Schuetzius opp. p. 125 ἐν πλῶ ἐν πόνῳ ἐν φόβῳ Badhamus ad
Euthyd. p. XXI | πό[ρω] cum ras. V | πόθῳ] μόθῳ Iahnus | σάλῳ*]
λόγῳ BVC Stob. μόγῳ cum Schuetzio Iahnus νόσῳ Winckelmannus
praef. dial. spur. p. XI λόγῳ Rettigius | ἐπιδότης*] ἐπιβάτης BVC Stob.,
del. Badhamus | 11 τε καὶ del. Badhamus

p. 320 W. ὁ δὲ Πλάτων καὶ ἀφειδέστερον ἐν τῷ συμποσίῳ κα-
ταχρησάμενος τῷ τοῦ Ἀγάθωνος προσώπῳ ὡς ποιητοῦ τῆ παραπλοκῆ
ταύτῃ ἐχρήσατο. οὐ γὰρ ἀπ' ἀλλοτριῶν ποιημάτων τινά, ἀλλ' αὐτὸς
ποιήσας παρεπέξε, προσδιορθωσάμενος μέντοι, ἵνα μὴ πάντῃ ἀν-
τεξούσιον εἶναι δοκῆ τὸ λεγόμενον, οἷον ἐπέροχεται . . . ὁ ποιῶν, εἶτα
τὸ μέτρον ἐπήγαγεν εἰρήνην . . . ἐνὶ κήδει'.

1 HOM. Od. ε 391 = μ 168 ἄνεμος μὲν ἐπαύσατο ἡδὲ γαλήνη
ἔπλειο νηνεμίη. | 6 SYNAG. in Bekkeri anecd. p. 346 Bachm. anecd. I
p. 33, 18 Πλάτων μέντοι γε ἐν συμποσίῳ . . . φησὶν ἄδωρος δυσ-
μενείας ἀνὰ τοῦ μὴ διδοῦς δυσμένειαν. | 8 MOERIS χλιδῆ Ἀτικοί,
τρουφῆ Ἑλληνας. CALLISTR. descr. stat. XI παῖς ἦν ἰσχυρὸς πρὸς καὶ
νέος . . . , χλιδῆς δὲ ἦν καὶ ἡμέρου μεστὸς καὶ τὸ τῆς ἥβης ἐφαίνεν
ἀνθος. | 12 DEMOSTHENES or. c. Mid. 60 p. 533 ἦν δὲ ποθ' ἡγεμῶν
τῆς φυλῆς κορυφαῖος. ὅτε δήπου τοῦθ' ὅτι τὸν ἡγεμόνα ἀν ἀφῆλ
πρ, οἴχεται ὁ λοιπὸς χορὸς.

ἔπεσθαι πάντ' ἄνδρα ἐφρμυνοῦντα καλῶς ᾠδῆς μετέχοντα, ἣν ἄδει θέλγων πάντων θεῶν τε καὶ ἀνθρώπων νόημα.

Οὗτος, ἔφη, ὁ παρ' ἐμοῦ λόγος, ὃ Φαῖδρε, τῷ θεῷ ἀνακείσθω, τὰ μὲν παιδιᾶς, τὰ δὲ σπουδῆς μετρίας, καθ' ὅσον
 20 ἐγὼ δύναμαι, μετέχων. εἰπόντος δὲ τοῦ Ἀγάθωνος πάντας 198
 ἔφη ὁ Ἀριστόδημος ἀναθορυβῆσαι τοὺς παρόντας, ὡς προεπόν-
 τως τοῦ νεανίσκου εἰρηκότος καὶ αὐτῷ καὶ τῷ θεῷ. τὸν οὖν
 Σωκράτη εἰπεῖν βλέψαντα εἰς τὸν Ἐρξίμαχον Ἄρά σοι δοκῶ,
 φάναι, ὃ παῖ Ἀκουμενοῦ, ἀδεῆς πάλαι δέος δεδιέναι, ἀλλ' οὐ
 10 μαρτικῶς ἂ νῦν δὴ ἔλεγον εἰπεῖν, ὅτι Ἀγάθων θαυμαστῶς
 ἔροϊ, ἐγὼ δ' ἀπορήσοιμι; Τὸ μὲν ἕτερον, φάναι τὸν Ἐρξίμα-
 χον, μαρτικῶς μοι δοκεῖς εἰρηκέναι, ὅτι Ἀγάθων εὖ ἔρεϊ· τὸ
 δὲ σὲ ἀπορήσειν οὐκ οἶμαι. Καὶ πῶς, ὃ μακάριε, εἰπεῖν τὸν Β
 Σωκράτη, οὐ μέλλω ἀπορεῖν καὶ ἐγὼ καὶ ἄλλος ὅστισοῦν, μέ-
 15 λων λέξειν μετὰ καλὸν οὕτω καὶ παντοδαπὸν λόγον ᾄθῆντα;
 καὶ τὰ μὲν ἄλλα οὐχ ὁμοίως μὲν θαυμαστά· τὸ δ' ἐπὶ τελευ-
 τῆς τοῦ κάλλους τῶν ὀνομάτων καὶ δημάτων τίς οὐκ ἂν ἐξε-
 πλάγη ἀκούων; ἔπει ἔγωγε ἐνθυμούμενος, ὅτι αὐτὸς οὐχ οἶός
 τ' ἔσομαι οὐδ' ἐγγὺς τούτων οὐδὲν καλὸν εἰπεῖν, ἐπ' αἰσχύνης C
 20 ὀλίγον ἀποδράς ᾠχόμην, εἴ πη εἶχον. καὶ γάρ με Γοργίου ὁ
 λόγος ἀνεμίμησκεν, ὥστ' ἀτεχνῶς τὸ τοῦ Ὀμήρου ἐπεπόνθη·

ε 1 πάντ' C Stobaeus: πάντα BV | καλῶς BV: καλῆς Stobaeus κα-
 λῶδ' (i. e. καλῆς ὡδ') C καλῶς καλῆς ε καλῶς τῆς Astius καλῶς καὶ τῆς
 Orellius ad Isochr. de perm. p. 331 Teuffelius mus. Rhen. XXIX p. 143
 καὶ Maduigijs adu. I p. 396 | ἦ ἄδη Stobaeus | 4 τὰ δὲ καὶ σπουδῆς
 Methodius p. 107 | 6 προεπόντος pr B πρόποντα C | 7 αὐτῷ C | 8 ἄρα
 BV | 9 ἀκουμένου BVC^b | 11 ἔροϊ cum Cobeto nou. lect. p. 582 (mne-
 mos. VII p. 94) Iahnus | φάναι BV | 12 δοκεῖς μοι C | 15 λέξιν V λέξιν
 v | οὕτω ante λόγον ponit C | 16 μὲν, θαυμαστὴ δέ· Badhamus, μὲν
 on ε | 20 ἀποδράς V | 21 ἀνεμίμησεν libri | ὥστ' C: ὥστε BV | ἐπε-
 πόνθη Bekkerus: ἐλεπόνθει B, θ littera supra v scripta θη syllabam rite
 indicat V ἐπεπόνθειν C

9 SCHOL. ἀδεῆς δέος· ἐπὶ τῶν τὰ μὴ ἄξια φόβου δεδιότων.
 ὅμοιον τούτῳ καὶ τὸ φοφοδεῆς ἀνθρώπος (Phaedr. p. 257 D).
 ΡΗΟΤ. ἀδεῆς δέος· τάσσειται ἐπὶ τῶν τὰ μὴ φοβερὰ φοβουμένων.
 ἢ ἀσφαλές, οὐ φοβερόν. SVID. ἀδεῆς· ἀσφαλές, οὐ φοβερόν, ὡς ἡ
 παροιμία ἀδεῆς δέδιας δέος'. λεγόμενόν τι ἔστιν ἐπὶ τῶν τὰ μὴ φο-
 βερὰ φοβουμένων. | 16 ATHENAEVS p. 187 c (supra p. 6). | 21 HOMER.
 Od. λ 633 ἐμὲ δὲ χλωρὸν δέος ἦρει,

μή μοι Γοργεῖην κεφαλὴν δεινοῖο πελώρου

ἔξ Αἰδέω ἐμψυεῖν ἀγαυῆ Περοσεφόνεια. |

SVIDAS ἐπεπόνθη ἀπὸ τοῦ ἐπεπόνθειν, καὶ ἑωράκη ἀπὸ τοῦ
 ἑωράκειν, καὶ ἦδη ἀπὸ τοῦ ἦθειν. cf. ad p. 78, 11.

ἐφοβούμην μή μοι τελευτῶν ὁ Ἀγάθων Γοργίου κεφαλὴν δει-
 νοῦ λέγειν [ἐν τῷ λόγῳ] ἐπὶ τὸν ἐμὸν λόγον πέμψας αὐτόν με
 λίθον τῇ ἀφωνίᾳ ποιήσειεν. καὶ ἐνενόησα τότε ἄρα καταγέλα-
 στος ὢν, ἥνικα ὑμῖν ὠμολόγηον ἐν τῷ μέρει μεθ' ὑμῶν ἐγκω-
 μιιάσασθαι τὸν Ἐρωτα καὶ ἔφην εἶναι δεινὸς τὰ ἐρωτικά, οὐ-
 δὲν εἰδὼς ἄρα τοῦ πράγματος, ὡς ἔδει ἐγκωμιάζειν ὀτιοῦν.
 ἐγὼ μὲν γὰρ ὑπ' ἀβελτερίας ᾤμην δεῖν τάληθῆν λέγειν περὶ
 ἐκάστου τοῦ ἐγκωμιάζομένου, καὶ τοῦτο μὲν ὑπάρχειν, ἐξ αὐ-
 τῶν δὲ τούτων τὰ κάλλιστα ἐκλεγομένους ὡς εὐπρεπέστατα
 τιθῆναι· καὶ πάνν δὴ μέγα ἐφρόνου ὡς εὖ ἐρῶν, ὡς εἰδὼς
 τὴν ἀλήθειαν [τοῦ ἐπαινεῖν ὀτιοῦν]. τὸ δ' ἄρ', ὡς ἔοικεν, οὐ-
 ετοῦτ' ἦν τὸ καλῶς ἐπαινεῖν ὀτιοῦν, ἀλλὰ τὸ ὡς μέγιστ' ἀνα-
 τιθῆναι τῷ πράγματι καὶ ὡς κάλλιστα, ἐάν τε ἦ οὕτως ἔχοντα
 ἐάν τε μή· εἰ δὲ ψευδῆ, οὐδὲν ἄρ' ἦν πρᾶγμα. προῦρρηθῆ
 γάρ, ὡς ἔοικεν, ὅπως ἕκαστος ἡμῶν τὸν Ἐρωτα ἐγκωμιάζειν
 δόξει, οὐχ ὅπως ἐγκωμιάζεται. διὰ ταῦτα δὴ, οἶμαι, πάντα
 λόγον κινοῦντες ἀνατίθετε τῷ Ἐρωτι, καὶ φρατε αὐτὸν τοιοῦτόν
 199 τε εἶναι καὶ τοσοῦτων αἴτιον, ὅπως ἂν φαίνεται ὡς κάλλιστος
 καὶ ἄριστος, δῆλον ὅτι τοῖς μὴ γινώσκουσιν — οὐ γὰρ που τοῖς
 γ' εἰδόσιν —, καὶ καλῶς γ' ἔχει καὶ σεμνῶς ὁ ἔπαινος. ἀλλὰ γὰρ
 ἐγὼ οὐκ ἤδη τὸν τρόπον τοῦ ἐπαίνου, οὐ δ' εἰδὼς ὑμῖν ὠμο-
 λόγησα καὶ αὐτὸς ἐν τῷ μέρει ἐπαινέσεσθαι. ἢ γλῶττα οὖν
 ὑπέσχετο, ἢ δὲ φρὴν οὐ· χαιρέτω δὴ. οὐ γὰρ ἔτι ἐγκωμιάζω
 τοῦτον τὸν τρόπον· οὐ γὰρ ἂν δυναίμην· οὐ μέντοι ἀλλὰ τὰ γ'

2 ἐν τῷ λόγῳ suspecta Stephano: πελώρου Badhamus ad Euthyd.
 p. 83 symp. p. VII | στρέψας olim Badhamus | 3 ποιήσειεν BV: ποιήσειε
 C | 4 ἐγκωμιάζ[ε]σθαι cum ras. C | 7 γὰρ om C | ἀβελτηρίασ b rec. | 8 τοῦ
 del. Hommelius | τοῦτο πρῶτον (uel μέγιστον) μὲν Bastius krit. vers. p.
 61 | 11 τοῦ ἐπαινεῖν ὀτιοῦν del. Badhamus ad Euthyd. p. 94 Voegelinus
 p. 308 | τὸ . . . 12 ὀτιοῦν om V | τὸ δ' ἄρ' C: τὸ δὲ ἄρα B | 12 τοῖτοις
 ἦν Bastius krit. vers. p. 61 | 14 ἦν τὸ πρᾶγμα C | 16 δόξει Stephanus:
 δόξη B δόξη VC^b | 19 γινώσκουσιν B | οὐ γὰρ ἂν που C ε οὐ γὰρ δὴ-
 που Cobetus nou. lect. p. 501 (mnemos. VII p. 14) | 20 γ' εἰδόσι C γε
 εἰδόσιν BV | 21 ἦδη B ἦδη V ἦδη ἄρα C^b ἦδειν ἄρα c | οὐ δ' Saupprius:
 οὐδ B οὐδ' VC | ὀμολόγησα V | 23 ἐγκωμιάζω ci. Wolfius Iahnus | 24
 τὰ γ' C: τὰ γε BV

7 PROCLUS in Tim. p. 27 τῶν ὕμνων οἱ μὲν τὴν οὐσίαν, οἱ
 δὲ τὴν πρόνοιαν τῶν θεῶν ὕμνοισιν, οἱ δὲ τὰ ἔργα τὰ ἀπ' αὐτῶν
 ἐγκωμιάζουσι, καὶ ἔστιν ὁ τοιοῦτος ὕμνος ἔσχατον εἶδος ὕμνησεως·
 αἱ γὰρ ἀπὸ τῆς οὐσίας εὐφημίαι πασῶν προσέχουσιν, ὡς καὶ ὁ ἐν
 τῷ συμποσίῳ Σωκράτης παραδίδωσιν. | 22 ENKIPIDES Hippol. 612 ἢ
 γλῶσσ' ὑμῳμόχ', ἢ δὲ φρὴν ἀνώμοτος.

ἀληθῆ, εἰ βούλεσθε, ἐθέλω εἰπεῖν κατ' ἑμαυτόν, οὐ πρὸς τοὺς Β
 ἡμετέρους λόγους, ἵνα μὴ γέλωτα ὄφλω. ὄρα οὖν, ὦ Φαῖδρε,
 εἴ τι καὶ τοιούτου λόγου δεῖ, περὶ Ἐρωτος τᾶληθῆ λεγόμενα
 ἀκούειν, ὀνόμασιν δὲ καὶ θέσει ῥημάτων τοιαύτη, ὅποια δὲν τις
 5 τύχῃ ἐπελθοῦσα. Τὸν οὖν Φαῖδρον ἔφη καὶ τοὺς ἄλλους κε-
 λεύειν λέγειν, ὅπῃ αὐτὸς οἴοιτο δεῖν εἰπεῖν, ταύτη. Ἔτι τοίνυν,
 φάναι, ὦ Φαῖδρε, πάρες μοι Ἀγάθωνα σμίχρ' ἅττα ἐρέσθαι,
 ἵνα ἀνομολογησάμενος παρ' αὐτοῦ οὕτως ἤδη λέγω. Ἀλλὰ C
 παρήμι, φάναι τὸν Φαῖδρον, ἀλλ' ἐρώτα. Μετὰ ταῦτα δὴ τὸν
 10 Σωκράτη ἔφη ἐνθένδε ποθὲν ἄρξασθαι.

21 Καὶ μὲν, ὦ φίλε Ἀγάθων, καλῶς μοι ἔδοξας καθηγή-
 σασθαι τοῦ λόγου, λέγων ὅτι πρῶτον μὲν δεῖ αὐτὸν ἐπιδείξαι
 ὁποῖός τις ἐστὶν ὁ Ἔρωσ, ὑστερον δὲ τὰ ἔργα αὐτοῦ. ταύτην
 τὴν ἀρχὴν πάνυ ἄγαμαι. Ἴθι οὖν μοι περὶ Ἐρωτος, ἐπειδὴ
 15 καὶ τᾶλλα καλῶς καὶ μεγαλοπρεπῶς διῆλθες οἶός ἐστι, καὶ
 τόδ' εἰπέ· πότερόν ἐστι τοιοῦτος οἶος εἶναι τινός ὁ Ἔρωσ D
 ἔρωσ ἢ οὐδενός; ἐρωτῶ δ' οὐκ εἰ μητρὸς τινος ἢ πατρὸς
 ἐστὶν — γελοῖον γὰρ ἂν εἴη τὸ ἐρώτημα, εἰ Ἔρωσ ἐστὶν ἔρωσ
 μητρὸς ἢ πατρὸς —, ἀλλ' ὥσπερ ἂν εἰ αὐτὸ τοῦτο πατέρα
 20 ἠρώτων, ἄρα ὁ πατήρ ἐστι πατήρ τινός ἢ οὐ, εἶπες ἂν δὴ
 πού μοι, εἰ ἐβούλον καλῶς ἀποκρίνασθαι, ὅτι ἐστὶν υἱός γε
 ἢ θυγατρὸς ὁ πατήρ πατήρ· ἢ οὐ; Πάνυ γε, φάναι τὸν Ἀγά-
 θωνα. Οὐκοῦν καὶ ἡ μήτηρ ὡσαύτως; Ὁμολογεῖσθαι καὶ τοῦτο. E
 Ἔτι τοίνυν, εἰπεῖν τὸν Σωκράτη, ἀπόκριναί ὀλίγω πλείω, ἵνα
 25 μᾶλλον καταμάθῃς ὃ βούλομαι. εἰ γὰρ ἐροίμην, τί δέ; ἀδελ-
 φός, αὐτὸ τοῦθ' ὅπερ ἐστὶν, ἐστὶ τινός ἀδελφός ἢ οὐ; Φάναι
 εἶναι. Οὐκοῦν ἀδελφοῦ ἢ ἀδελφῆς; Ὁμολογεῖν. Πειρῶ δὴ,
 φάναι, καὶ τὸν ἐρώτα εἰπεῖν. ὁ Ἔρωσ ἔρωσ ἐστὶν οὐδενός ἢ
 τινός; Πάνυ μὲν οὖν ἐστὶ. Τοῦτο μὲν τοίνυν, εἰπεῖν τὸν Σω- 200
 30 κράτη, φίλαξον παρὰ πάντῳ μεμνημένος ὅτου· τοσόδε δὲ εἰπέ,

2 ὄφλω BV | 3 δεῖ Bekkerus: δέμη B δέη VC | περὶ . . λεγόμενα
 del. Hirschigius ztschr. f. d. av. 1851 p. 332 | 4 ὀνόμασιν B: ὀνομάσει
 VC ὀνομάσει ε, Bastius krit. vers. p. 137 Schaeferus ad Dion. Hal. de
 verb. comp. p. 28 | ὅποια δ' ἂν B ὅποια δὲν V ὅποια δ' ἂν C ὅποια δὴ
 ἂν Stallbaumius: ὅποια ἂν ε | 6 τοιαύτη C, corr. c | 7 φάναι BV | σμι-
 χράτια B | ἐρέσθαι C | 10 ἐνθένδε ποθὲν C | 13 ὁποῖός τις ἐστὶν B | 15
 μεγαλοπρεπῶς B | οἶός τ' ἐστὶ C | 16 τόδ' C: τόδε BV | εἶναι τινος BC |
 17 ἔρωσ om C^b | 17. 20. 22. 26 ἢ*] ἢ libri | 18 ἐστὶν B: ἐστὶ VC |
 εἴ] εἰ ὁ Hirschigius | ἔρωσ del. Sommer | 19 ἂν αὐτὸ εἰ pr C | 20 ἄρ' C? |
 23 ὀμολογήσει Aldus ὀμολογεῖν Stallbaumius | 25 τί δαί C | ἀδελφός Co-
 betus nou. lect. p. 326 (mnemos. VI p. 166): ἀδελφός BVC | 26 τοῦθ'
 C: τοῦτο BV | ὅπερ ἐστὶν BC | ἀδελφός del. Badhamus | 28 η sic B | 30
 μεμνημένος del. Badhamus | ἵπον Maduigiugius aduers. I p. 19

ποτερον ὁ Ἔρως ἐκείνου, οὗ ἔστιν ἔρως, ἐπιθυμεῖ αὐτοῦ ἢ οὐ; Πάνυ γε, φάσαι. Πότερον ἔχων αὐτὸ οὗ ἐπιθυμεῖ τε καὶ ἐρᾷ, εἴτα ἐπιθυμεῖ τε καὶ ἐρᾷ, ἢ οὐκ ἔχων; Οὐκ ἔχων, ὡς τὸ εἰκός γε, φάσαι. Σκόπει δὴ, εἰπεῖν τὸν Σωκράτη, ἀντὶ τοῦ εἰκότος εἰ ἀνάγκη οὕτως, τὸ ἐπιθυμοῦν ἐπιθυμεῖν οὗ ἐνδεές⁵
 B ἔστιν, ἢ μὴ ἐπιθυμεῖν, ἐὰν μὴ ἐνδεές ᾖ; ἔμοι μὲν γὰρ θαυμαστώσ δοκεῖ, ὡς Ἀγάθων, ὡς ἀνάγκη εἶναι· σοὶ δὲ πῶς; Κάμοι, φάσαι, δοκεῖ. Καλῶς λέγεις. ἄρ' οὖν βούλοιτ' ἂν τις μέγας ὦν μέγας εἶναι, ἢ ἰσχυρὸς ὦν ἰσχυρὸς; Ἀδύνατον ἐκ τῶν ὁμολογημένων. Οὐ γὰρ που ἐνδεής ἂν εἴη τούτων ὁ γε ὦν.¹⁰
 Ἄληθῆ λέγεις. Εἰ γὰρ καὶ ἰσχυρὸς ὦν βούλοιτο ἰσχυρὸς εἶναι, φάσαι τὸν Σωκράτη, καὶ ταχὺς ὦν ταχύς, καὶ ὑγιής ὦν ὑγιής — ἴσως γὰρ ἂν τις ταῦτα οἴηθῆι καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα
 C τοὺς ὄντας τε τοιοῦτους καὶ ἔχοντας ταῦτα τούτων ἅπερ ἔχουσι καὶ ἐπιθυμεῖν —, ἢν' οὖν μὴ ἐξαπατηθῶμεν, τούτου ἕνεκα λέγω.¹⁵
 τούτοις γὰρ, ὡς Ἀγάθων, εἰ ἐννοεῖς, ἔχειν μὲν ἕκαστα τούτων ἐν τῷ παρόντι ἀνάγκη ἂ ἔχουσι, ἐὰν τε βούλωνται ἐὰν τε μὴ, καὶ τούτου γε δὴ που τίς ἂν ἐπιθυμήσειεν; ἀλλ' ὅταν τις λέγῃ ὅτι ἐγὼ ὑγιαίνων βούλομαι καὶ ὑγιαίνειν, καὶ πλουτῶν βούλομαι καὶ πλουτεῖν καὶ ἐπιθυμῶ αὐτῶν τούτων ἂ ἔχω, εἴπομεν²⁰
 D καὶ αὐτῷ ὅτι Σὺ, ὡς ἄνθρωπε, πλοῦτον κεκτημένος καὶ ὑγιαῖναι καὶ ἰσχὺν βούλει καὶ εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον ταῦτα κεκτηθῆναι, ἐπεὶ ἐν τῷ γε νῦν παρόντι, εἴτε βούλει εἴτε μὴ, ἔχεις· σκόπει οὖν, ὅταν τοῦτο λέγῃς, ὅτι ἐπιθυμῶ τῶν παρόντων, εἰ ἄλλο τι λέγεις ἢ τόδε, ὅτι βούλομαι τὰ νῦν παρόντα καὶ εἰς τὸν²⁵
 E ἔπειτα χρόνον παρεῖναι· ἄλλο τι ὁμολογοῖ ἂν; Συμφάσαι ἔφη τὸν Ἀγάθωνα. εἰπεῖν δὴ τὸν Σωκράτη Οὐκοῦν τοῦτό γ' ἔστιν ἐκείνου ἐρᾶν, ὃ οὐπω ἔτοιμον αὐτῷ ἔστιν οὐδὲ ἔχει, τὸ εἰς
 E τὸν ἔπειτα χρόνον ταῦτ' εἶναι αὐτῷ σωζόμενα [μοι παρόντα]; Πάνυ γε, φάσαι. Καὶ οὗτος ἄρα καὶ ἄλλος πᾶς ὁ ἐπιθυμῶν³⁰
 τοῦ μὴ ἔτοιμου ἐπιθυμεῖ καὶ τοῦ μὴ παρόντος; καὶ ὃ μὴ ἔχει

1 ἢ B | 2 οὐ ἐπιθυμεῖ τε καὶ ἐρᾷ suspectat Voegelinus | 3 ἢ B | 4. 8 φάσαι BV | 8 ἄρ' B | 9 ὁμολογημένων V | 11 εἰ δ' ἄρα et 13 ἴσως ἄρ' Stallbaumius exemplo suo adscripsit | 13 ταῦτι C | 16 τούτους C^b | 19 καὶ ante ὑγιαίνειν erasum C | 20 καὶ ante πλουτεῖν om C^b | 21 πλοῦτον μὲν κεκτ. C^b | 23 ἔχῃς B ἔχῃς V | 24 οἱ ἂν BC | ἄλλο B | 26 ἄλλο B ἄλλο bC | ὁμολογοῖ B ὁμολογοῖς b ἢ ὁμολογοῖ pr C^b ὁμολογοῖ Stephanius | 27 οὐκοῦν δὴ τοῦτό γε C | 28 τὸ C: τὰ BV. exspectes τὸ τοῦ* | τὸ ... 29 παρόντα eiecit Badhamus | 29 ταῦτ' C: ταῦτα BV | σωζόμενα libri | μοι παρόντα BV καὶ παρόντα C τὰ νῦν παρόντα εἰ τὰ μὴ παρόντα Sauprius μὴ παρόντα Rettigius: del. Hermannus, latet ἦτοι παρόντα | 30 ἄρα ὁ ἄλλος C | 31 ἔχῃ B ἔχῃ V

καὶ ὃ μὴ ἔστιν αὐτὸς καὶ οὗ ἔνδεής ἐστι, τοιαῦτ' ἄτ' ἔστιν
 ὦν ἵ ἐπιθυμία τε καὶ ὁ ἔρωσ ἐστίν; Πάνυ γ', εἶπειν. Ἴθι δὴ,
 φάναί τὸν Σωκράτη, ἀνομολογησώμεθα τὰ εἰρημένα. ἄλλο τι
 ἔστιν ὃ Ἐρωσ πρῶτον μὲν τινῶν, ἔπειτα τούτων ὦν ἂν ἔνδεια
 5 παρῆ αὐτῷ; Ναί, φάναί. Ἐπὶ δὴ τούτοις ἀναμνήσθητι, τίνων 201
 ἔφησθα ἐν τῷ λόγῳ εἶναι τὸν Ἐρωτα· εἰ δὲ βούλει, ἐγὼ σε
 ἀναμνήσω. οἶμαι γὰρ σε οὕτωςί πως εἶπειν, ὅτι τοῖς θεοῖς
 κατεσκευάσθη τὰ πράγματα δι' ἔρωτα καλῶν· αἰσχροῶν γὰρ οὐκ
 εἶη ἔρωσ. οὐκ οὕτωςί πως ἔλεγες; Εἶπον γὰρ, φάναί τὸν
 10 Ἀγάθωνα. Καὶ ἐπιεικῶς γε λέγεις, ὦ ἑταῖρε, φάναί τὸν Σω-
 κράτη· καὶ εἰ τοῦτο οὕτως ἔχει, ἄλλο τι ὃ Ἐρωσ κάλλους ἂν
 εἶη ἔρωσ, αἰσχροῦ δ' οὐ; Ὁμολόγει. Οὐκοῦν ὁμολόγηται, οὗ
 ἔνδεής ἐστι καὶ μὴ ἔχει, τούτου ἔραν; Ναί, εἶπειν. Ἐνδεής B
 ἄρ' ἔστι καὶ οὐκ ἔχει ὃ Ἐρωσ κάλλος; Ἀνάγκη, φάναί. Τί δέ;
 15 τὸ ἔνδεές κάλλους καὶ μηδαμῆ κεκτημένον κάλλος ἄρα λέγεις
 σὺ καλὸν εἶναι; Οὐ δῆτα. Ἐτι οὖν ὁμολογεῖς Ἐρωτα καλὸν
 εἶναι, εἰ ταῦθ' οὕτως ἔχει; καὶ τὸν Ἀγάθωνα εἶπειν Κινδυ-
 νεύω, ὦ Σώκρατες, οὐδὲν εἰδέναι ὦν τότε εἶπον. Καὶ μὴν
 καλῶς γε εἶπες, φάναί, ὦ Ἀγάθων. ἀλλὰ σμικρὸν ἔτι εἶπέ· C
 20 τὰγαθὰ οὐ καὶ καλὰ δοκεῖ σοι εἶναι; Ἐμοιγε. Εἰ ἄρα ὃ Ἐρωσ
 τῶν καλῶν ἔνδεής ἐστι, τὰ δὲ ἀγαθὰ καλὰ, καὶ τῶν ἀγαθῶν
 ἔνδεής εἶη. Ἐγὼ, φάναί, ὦ Σώκρατες, σοὶ οὐκ ἂν δυναίμην
 ἀντιλέγειν, ἀλλ' οὕτως ἔχέτω ὡς σὺ λέγεις. Οὐ μὲν οὖν τῆ
 ἀληθεία, φάναί, ὦ φιλούμενε Ἀγάθων, δύνασαι ἀντιλέγειν,
 25 ἐπεὶ Σωκράτει γε οὐδὲν χαλεπὸν.
 22 Καὶ σὲ μὲν γε ἤδη εἴσω· τὸν δὲ λόγον τὸν περὶ τοῦ D
 Ἐρωτος, ὃν ποτ' ἤκουσα γυναικὸς Μαντινικῆς Διοτίμας, ἣ

1 μὴ ἔστιν BV | ἄτ' C: ἄτα B ἄτα V | 2 ὦν] ὁ V | ἔστι C |
 3 ἀνομολογησώμεθα V | ἄλλο τί C | 4 ἔστιν in litura BC | 4 ἔρωσ [ἦ] πρῶτον
 cum ras. C | 5 ἐπειδὴ τούτοις V | ἀναμνήσθητι B | 6 ἐφήσθα B | 8 αἰ-
 σχροῶν V | 9 εἶη ὃ ἔρωσ V^b | 11 ἄλλο τι BC ἄλλο τι ἦ c | 12 δ' C: δὲ
 BV | 13 ἔχη B ἔχη V ἔχ[ει] cum ras. C | 14 τί δαί C | 15 ἄρα B | 16
 ἔτι] οὔτι C | 17 ταῦθ' C: ταῦτα BV | 19 εἶπε pr V | 20 τὰγαθὰ B
 τὰγαθὰ pr V | 23 οὐ μὲν οὖν BV^b οὐ μὲν οὖν C | 24 φιλούμενε V | οὐ δύ-
 νασαι Sauppium | 27 μαντικῆς s

15 PROCLUS in Tim. p. 128 ἔνδεές κάλλους ἐν συμποσίῳ προσ-
 εἶπε τὸ μὴ πρόπως καλὸν ἀλλὰ μετέγον κάλλους. ibid. p. 110 ταῦτην οὖν
 τὴν μέθεξιν καὶ (ἐνδειαν add. Schneider) εἶωθεν ὁ Πλάτων καλεῖν,
 ὡσπερ δὴ καὶ ἐν τῷ συμποσίῳ τὸν Ἐρωτα τῶν καλῶν καὶ τῶν ἀγαθῶν
 (infra l. 21) ἐνδεᾶ προσείρηκε. | 27 CLEMENS ALEX. str. VI p. 268, 9 ἣ
 τε Μαντινικῆ Διοτίμα θυσάμενοις Ἀθημαίσις πρὸ τοῦ λομποῦ τ' ἔτι
 ἀναβολὴν ἐποιήσατο τῆς νόσου. add. testim. XXIX—XXXVI.

ταῦτά τε σοφῆ ἦν καὶ ἄλλα πολλά, καὶ Ἀθηναίοις ποτὲ θυσια-
 μένοις πρὸ τοῦ λοιμοῦ δέκα ἔτη ἀναβολὴν ἐποίησε τῆς νόσου,
 ἣ δὴ καὶ ἐμὲ τὰ ἐρωτικά ἐδίδαξεν — ὃν οὖν ἐκείνη ἔλεγε λό-
 γον, πειράσομαι ὑμῖν διελθεῖν ἐκ τῶν ὁμολογημένων ἐμοὶ καὶ
 Ἀγάθωνι, αὐτὸς ἐπ' ἐμαυτοῦ, ὅπως ἂν δύνωμαι. δεῖ δὴ, ὡ⁵
 Ἀγάθων, ὥσπερ σὺ διήρησαι, διελθεῖν αὐτὸν πρῶτον, τίς ἐστιν
 Ε ὁ Ἔρωσ καὶ ποῖός τις, ἔπειτα τὰ ἔργα αὐτοῦ. δοκεῖ οὖν μοι
 ῥᾶστον εἶναι οὕτω διελθεῖν, ὡς ποτέ με ἡ ξένη ἀνακρίνουσα
 διήγει. σχεδὸν γάρ τι καὶ ἐγὼ πρὸς αὐτὴν ἕτερα τοιαῦτα ἔλε-
 γον, οἷά περ νῦν πρὸς ἐμὲ Ἀγάθων, ὡς εἶη ὁ Ἔρωσ μέγας¹⁰
 θεός, εἶη δὲ τῶν καλῶν· ἠλεγχε δὴ με ταῦτοις τοῖς λόγοις
 οἷσπερ ἐγὼ τοῦτον, ὡς οὔτε καλὸς εἶη κατὰ τὸν ἐμὸν λόγον
 οὔτ' ἀγαθός. καὶ ἐγὼ Πῶς λέγεις, ἔφη, ὦ Λοιτίμα; αἰσχρὸς
 ἄρα ὁ Ἔρωσ ἐστὶ καὶ κακός; καὶ ἡ Οὐκ εὐφημήσεις; ἔφη· ἡ
 202 οἶει, ὃ τι ἂν μὴ καλὸν ἦ, ἀναγκαῖον αὐτὸ εἶναι αἰσχρὸν; Μά-¹⁵
 λιστα γε. Ἡ καὶ ὃ ἂν μὴ σοφόν, ἀμαθές; ἡ οὐκ ἤσθησαι ὅτι
 ἐστὶν τι μεταξὺ σοφίας καὶ ἀμαθίας; Τί τοῦτο; Τὸ ὀρθὰ δοξάζ-
 ζειν καὶ ἄνευ τοῦ ἔχειν λόγον δοῦναι οὐκ οἶσθ', ἔφη, ὅτι οὔτε ἐπί-
 στασθαί ἐστιν — ἄλογον γὰρ προᾶγμα πῶς ἂν εἶη ἐπιστήμη; —
 οὔτ' ἀμαθία — τὸ γὰρ τοῦ ὄντος τυγχάνον πῶς ἂν εἶη ἀμαθία;²⁰
 ἐστὶ δὲ δὴ που τοιοῦτον ἡ ὀρθὴ δόξα μεταξὺ φρονησεως καὶ
 ἀμαθίας. Ἀληθῆ, ἦν δ' ἐγὼ, λέγεις. Μὴ τοίνυν ἀνάγκαζε, ὃ
 Β μὴ καλὸν ἐστὶν, αἰσχρὸν εἶναι, μηδὲ ὃ μὴ ἀγαθόν, κακόν. οὕτω
 δὲ καὶ τὸν Ἔρωτα ἐπειδὴ αὐτὸς ὁμολογεῖς μὴ εἶναι ἀγαθὸν
 μηδὲ καλόν, μηδὲν τι μᾶλλον οἷον δεῖν αὐτὸν αἰσχρὸν καὶ κα-²⁵

1 θυσιαμένη Stephanus | 2 δεκέτη Badhamus | 5 ἐπ' (in ἀπ' an ex
 ἀπ' mutauerit, non liquet) C, Bastius krit. vers. p. 63: ἀπ' B ἐπ' V |
 δεῖ δὴ] δεῖλη BV δεῖ λοιπὸν v | 6 διήρησαι*] διηγῆσαι BVC καθηγήσω
 Hirschigius simulque ἐγηγήσω proponens Sauppius | 7 post ἔρωσ IV lit-
 terarum litura in C | 8 ποι' ἐμὲ εἰ | 9 διήγει B | 13 οὔτ' C: οὔτε BV | 14
 ἄρ' C? | ἡ B ἡ VC | 15 μὴ om pr V | ἡ] εἶη V | 16 ἡ B: ἡ VC | ὃ ἂν
 Astius Maduigius aduers. I p. 396 ὃ τι ἂν Stephanus G. A. Hirschigius:
 ἂν libri ἂν οἷοιο Hommelius | ἡ C: ἡ B ἡ b ἡ V | 17 ἐστὶν τί B ἐστι τι
 VC | ὀρθο δοξάζειν B, V | 18 καὶ del. Badhamus | 19 ἄλογον... ἐπι-
 στήμη Proclus in Tim. p. 76 | 20 οὔτ' C: οὔτε BV | τυγχάνων C | 21 τοι-
 οὔτον τι Hirschigius | ἡ ὀρθὴ δόξα del. Badhamus

3 HERMIAS in Plat. Phaedr. p. 69 ὃ γὰρ Σωκράτης τρία ταῦτα
 ὁμολογεῖ εἶδέναι, τὴν ἐρωτικὴν τέχνην, ὡς ἐν συμποσίῳ λέγει περὶ
 τῆς Λοιτίμας ἥτις με ἐδίδαξε τὰ ἐρωτικά κτλ. THEMISTIVS OP. 13
 p. 161 D (supra p. 21), cf. testim. XXXIV. XXXV. | 17 SCHOL. B
 οὐ μεταξὺ ἐπιστήμης καὶ ἀμαθίας ἐστὶν ἡ ὀρθὴ δόξα, κἂν λόγον
 μὴ εἶη.

κὸν εἶναι, ἀλλὰ τι μεταξί, ἔφη, τούτων. Καὶ μὴν, ἦν δ' ἐγώ, ὁμολογεῖται γε παρὰ πάντων μέγας θεὸς εἶναι. Τῶν μὴ εἰδόντων, ἔφη, πάντων λέγεις, ἦ καὶ τῶν εἰδόντων; Ξυμπάντων μὲν οὖν. καὶ ἦ γελάσασα Καὶ πῶς ἂν, ἔφη, ὃ Σώκρατες, ὁμολο-
 5 γοῖτο μέγας θεὸς εἶναι παρὰ τούτων, οἳ φασιν αὐτὸν οὐδὲ θεὸν εἶναι; Τίνες οὗτοι; ἦν δ' ἐγώ. Εἷς μὲν, ἔφη, σύ, μία δ' ἐγώ. καὶ γὰρ εἶπον Πῶς τοῦτο, ἔφη, λέγεις; καὶ ἦ Ῥαδίως, ἔφη. λέγε γάρ μοι, οὐ πάντας θεοὺς φῆς εὐδαίμονας εἶναι καὶ κα-
 10 θεῶν εἶναι; Μὰ Δί' οὐκ ἔγωγ', ἔφη. Εὐδαίμονας δὲ δὴ λέγεις οὐ τοὺς τὰγαθὰ καὶ τὰ καλὰ κεκτημένους; Πάνν γε. Ἀλλὰ μὴν Ἐρωτά γε ὁμολόγηκας δι' ἔνδειαν τῶν ἀγαθῶν καὶ καλῶν
 ἐπιθυμεῖν αὐτῶν τούτων ὧν ἔνδεής ἐστιν. Ὁμολόγηκα γάρ. Πῶς ἂν οὖν θεὸς εἴη ὃ γε τῶν καλῶν καὶ ἀγαθῶν ἄμοιρος;
 15 Οὐδαμῶς, ὡς γ' εἰοικεν. Ὁρᾷς οὖν, ἔφη, ὅτι καὶ σὺ Ἐρωτα οὐ
 23 θεὸν νομίζεις; Τί οὖν ἂν, ἔφη, εἴη ὃ Ἐρως; Θνητός; Ἡμιστά γε. Ἀλλὰ τί μὴν; Ὡσπερ τὰ πρότερα ἔφη, μεταξὺ Θνητοῦ καὶ ἀθανάτου. Τί οὖν, ὃ Διοτίμα; Δαίμων μέγας, ὃ
 Σώκρατες· καὶ γὰρ πᾶν τὸ δαιμόνιον μεταξὺ ἐστὶ θεοῦ τε καὶ
 20 Θνητοῦ. Τίνα, ἦν δ' ἐγώ, δύναμιν ἔχον; Ἐρμηρεῦον καὶ δια-

2 [τῶν μὴ εἰδόντων cum ras. V | 3 ἦ*] ἦ libri | 7 καὶ ἐγὼ C | 8 φῆς B ut solet | καὶ καλοὺς et 9 καλὸν τε καὶ del. Badhamus | 9 ἦ B: ἦ VC | φάναι b φάναι B | 10 εὐδαίμονας . . . p. 92, 12 ὃ Ἐρως Ioannes Stob. ecl. I 9, 17 | 11 καὶ καλὰ C^b Stobaeus | 12 τῶν καλῶν καὶ τῶν ἀγαθῶν Stobaeus | 13 ἐνδεής C^b | 14 πῶς δ' ἂν C | 15 ὡς (b ex ó) γεγ' ὧν BV | 15 ὡς εἰοικεν Stobaeus | 16 οὖν; ἔφη· εἴη ἂν ὃ Ἐρως θνητός; ci. Stephanus | ὃ ἔρως εἴη Stobaeus | 17 ἔφη BV^b Stobaeus: ἔφη C Iahnus | θνητοῦ τε καὶ C | 19 θεοῦ καὶ Stobaeus | 20 τίνα δ' ἦν Stobaeus

18 OLYMPIOD. in Alcib. I p. 22 καὶ τὸν Ἐρωτα δὲ ἐν τῷ συμποσίῳ ποτὲ μὲν θεόν (cf. test. XXI), ποτὲ δὲ μέγαν καλεῖ δαίμονα. καὶ διὰ τί μὲν θεόν, σαφές· δαίμονα δὲ ὡς μέσον αὐτὸν προσαγορεύει· μέσος γὰρ ἐστὶν ὃ Ἐρως οὐσίας καὶ ἐνεργείας καὶ ἐρωμένου καὶ ἔραστοῦ· μέγαν δὲ, ἐπειδὴ ὑπὲρ αἰσθητῶν καὶ νοεῶς ἐνεργεῖ. HERMIAS in Plat. Phaedr. p. 65 διὸ ἐν τῷ συμποσίῳ, ἐπειδὴ προηγοῦμενος ἦν ἐκεῖ ὁ περὶ αὐτοῦ (τοῦ ἐρωτος) λόγος, τὴν μεσότητά αὐτοῦ καὶ τὴν τάξιν παραδιδούς, μέγαν δαίμονα αὐτὸν κέκληκεν, ὡς δέοντα τὰ δεύτερα τοῖς πρώτοις. ib. p. 79 ἔπειτα καὶ ὃ Ἐρως δαίμων μέγας ἐν συμποσίῳ ἐρρήθη. add. testim. XXXVII—XL. | 19 cf. testim. XLI sq. p. 19. | 20 HERMIAS in Plat. Phaedr. p. 93 πᾶν μὲν οὖν τὸ δαιμόνιον γένος ἐρωτα καὶ παρ' αὐτῷ ἐν συμποσίῳ μεταξὺ εἶναι θεῶν καὶ ἀνθρώπων, διαπορθμεῖον τὰ τε παρὰ θεῶν εἰς ἡμᾶς, τὰ τε ἡμῶν ἀναγγέλλον τοῖς θεοῖς. add. testim. XLIII—XLVI.

πορθημεῦον θεοῖς τὰ παρ' ἀνθρώπων καὶ ἀνθρώποις τὰ παρὰ θεῶν, τῶν μὲν τὰς δεήσεις καὶ θυσίας, τῶν δὲ τὰς ἐπιτάξεις τε καὶ ἀμοιβάς [τῶν θυσιῶν], ἐν μέσῳ δὲ ὄν ἀμφοτέρων συμπληροῖ, ὥστε τὸ πᾶν αὐτὸ αὐτῷ ξυνδεδέσθαι. διὰ τοῦτου καὶ ἡ μαντικὴ πᾶσα χωρεῖ καὶ ἡ τῶν ἱερέων τέχνη τῶν τε περὶ 5
 203 τὰς θυσίας καὶ τὰς τελετὰς καὶ τὰς ἐπιδὰς καὶ τὴν μαργανείαν πᾶσαν καὶ γοητείαν. θεὸς δὲ ἀνθρώπῳ οὐ μίγνεται, ἀλλὰ διὰ τοῦτου πᾶσά ἐστιν ἡ ὁμιλία καὶ ἡ διάλεκτος θεοῖς πρὸς ἀνθρώπους * * καὶ ἐργηγοροσί καὶ καθεύδουσι· καὶ ὁ μὲν περὶ τὰ τοιαῦτα σοφὸς δαιμόνιος ἀνὴρ, ὁ δ' ἄλλο τι σοφὸς ὢν, ἢ περὶ 10
 τέχνας ἢ χειρουργίας τινάς, βάναντος. οὗτοι δὲ οἱ δαίμονες πολλοὶ καὶ παντοδαποὶ εἰσιν, εἷς δὲ τοίτων ἐστὶ καὶ ὁ Ἔρωσ. Πατὴρ δέ, ἦν δ' ἐγὼ, τίνος ἐστὶ καὶ μητρὸς; Μακρότερον μὲν, Β' ἔφη, διηγήσασθαι· ὁμῶς δέ σοι ἐρῶ. ὅτε γὰρ ἐγένετο ἡ Ἀφρο-

1 θεοῖς τε τὰ Stobaeus | 2 θυσίαις V | 3 τῶν θυσιῶν Polluci non fuisse notum uidit Bergkiius philol. XXX p. 678 | τὸ ἐν μέσῳ δέον ἀμφοτέρων Vermehren p. 78 | ἐν μέσῳ Lobeckiius ad Soph. Ai. 836 | ὄν τὰ ἀμφοτέρων Bergkiius | συμπληροῖ cf. Proclus in Alcib. I p. 64 (test. XXXVII): τὰ ὅλα συμπληροῖ Reyndersiius ἀμφοτέρους συμπληροῖ Badhamus | συμπληροῖ τὸ πᾶν ὥστε αὐτὸ Orelliius ad Isocr. de permut. p. 331 | 4 αὐτὸ om Stobaeus | αὐτῶν B αὐτῶν b αὐτῷ Stob. | συνδεδέσθαι Stobaeus | 5 ἱερῶν Stobaeus | 6 καὶ τελετὰς C | μαργανείαν Geeliius apud Karpeynium van de Coppello obs. in Xenoph. Hieron. p. 33 sq.: μαντείαν BVC Stobaeus μαγείαν Badhamus ad Euthyd. p. 98 et sic fort. legebat Apuleius | 8 πᾶσα ἐστὶν C | 9 intercidisse καὶ πρὸς θεοὺς ἀνθρώποις post Wolfium statuit Vsener mus. Rhen. XXIII p. 368, καὶ ἀνθρώποις πρὸς θεοὺς Heusdius spec. crit. p. 65 | 10 σοφὸς Stobaeus | δ' Stobaeus Gaisfordi: δὲ BVC | ἄλλοι BV | 11 τέχνας ἢ om Stobaeus | 12 πολλοὶ τε καὶ Stobaeus | ἐστὶ om Stobaeus | 13 ἐγὼ καὶ μητρὸς τίνος ἐστὶ C | τίνος B τίνος V | 14 ὅτε . . . p. 94, 8 ἐστὶν Origenes c. Cels. IV 39 p. 289 sq. Sp. ὅτε . . . p. 93, 7 Ἔρωτα Eusebius praep. euang. XII 11 ὅτε . . . p. 93, 2 Πόρος Hermogenes π. ἰδ. II 4 t. III p. 313 W.

3 POLLUX VI 187 λέγοιτο δ' ἂν ἐπὶ τούτων (de donis) καὶ τὸ ἀμειβεσθαι. ἀμειβόλος δὲ ἢ ἀμοιβή· ἔσα μὲν γὰρ παρ' Ἀρχιλόγῳ (fr. 159) καὶ παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Ὀρέστη (u. 467 ἀπέδωκ' ἀμοιβάς οὐ καλὰς). τὸ δὲ παρ' Ὀμήρῳ σοὶ δ' ἄξιον ἔσται ἀμοιβῆς' (u 318) καὶ παρὰ Πλάτωνι ἐν συμποσίῳ οὐ σαφές. | 5 cf. testim. XLVII. | 7 cf. testim. XLV. | 8 CLEMENS ALEX. Strom. I p. 146, 29 ὁ Πλάτων δὲ καὶ τοῖς θεοῖς διάλεκτον ἀποπέμει πινά, μάλιστα μὲν ἀπὸ τῶν ὀνειράτων τεκμαιρούμενος καὶ τῶν χορημιῶν, ἄλλως δὲ καὶ ἀπὸ τῶν δαιμονώτων, οἱ τὴν αἰτῶν οὐ φθέρηγονται φωνῆν οὐδὲ διάλεκτον, ἀλλὰ τὴν τῶν ἐπεισιότων δαμβύων. | 12 PROCLUS in Alcib. I p. 72 πολλῶν τοίνυν καὶ παντοδαπῶν, ὥσπερ ἢ Διοτίμα φησί, τῶν δαιμόνων ὄντων. | 14—p. 94, 8 cf. testim. XLVIII—LX. XX. XXI.

δίτη, εἰσιῶντο οἱ θεοί, οἳ τε ἄλλοι καὶ ὁ τῆς Μήτιδος υἱὸς Πόρος. ἐπειδὴ δὲ ἐδειπνησαν, προσαιτήσουσα οἷον δὴ εὐχίας οὔσης ἀφίκετο ἡ Πενία καὶ ἦν περὶ τὰς Θύρας. ὁ οὖν Πόρος μεθύσθεις τοῦ νέκταρος — οἶνος γὰρ οὐπω ἦν — εἰς τὸν τοῦ
 5 Διὸς κῆπον εἰσελθὼν βεβαρημένος ἤϋδεν. ἡ οὖν Πενία ἐπιβουλεύουσα διὰ τὴν αὐτῆς ἀπορίαν παιδοποιήσασθαι ἐκ τοῦ Πόρου, κατακλίνεται τε παρ' αὐτῷ καὶ ἐκύησε τὸν Ἔρωτα. διὸ
 δὴ καὶ τῆς Ἀφροδίτης ἀκόλουθος καὶ θεράπων γέγονεν ὁ Ἔρωσ, γεννηθεὶς ἐν τοῖς ἐκείνης γενεθλίοις, καὶ ἅμα φύσει ἔραστῆς
 10 ὢν περὶ τὸ καλόν, καὶ τῆς Ἀφροδίτης καλῆς οὔσης. ἅτε οὖν Πόρον καὶ Πενίας υἱὸς ὢν ὁ Ἔρωσ ἐν τοιαύτῃ τύχῃ καθέστηκεν. πρῶτον μὲν πένης αἰεὶ ἔστι, καὶ πολλοῦ δεῖ ἀπαλός τε καὶ καλός, οἷον οἱ πολλοὶ οἴονται, ἀλλὰ σκληρὸς καὶ ἀρχυερὸς καὶ ἀνυπόδητος καὶ ἄοικος, χαμαιπετῆς αἰεὶ ὢν καὶ ἄστρωτος, ἐπὶ
 15 Θύραις καὶ ἐν ὁδοῖς ὑπαίθριος κοιμώμενος, τὴν τῆς μητρὸς φύσιν ἔχων, αἰεὶ ἐνδεία ξύνοικος. κατὰ δ' αὖ τὸν πατέρα ἐπιβουλός ἐστι τοῖς καλοῖς καὶ τοῖς ἀγαθοῖς, ἀνδρείος ὢν καὶ ἔτης

1 ἡσιῶντο B ἡσιῶντο V | εἰσιῶντο οἳ τε ἄλλοι θεοὶ καὶ Hermogenes | 2 Πόρος] πατὴρ V | προσαιτῆς οὔσα BV προσαιτῆς οὔσα Eusebii codices, Origenes Spenceri | οἷα Eusebii libri aliquot | 5 ἤϋδεν B ἔϋδεν C Origenes Eusebius | 6 αὐτῆς C | παιδίον ποιήσασθαι BVC Origenes Eusebius: em. Naberus obs. crit. in Plat. p. 19 | 8 ἀκόλουθος θεράπων Origenes | γέγονεν] εἶδετο Origenes Hoeschelii | 9 ἐκείνους V ἐκείνων Origenes Hoeschelii | ἔραστῆς et 10 καὶ τῆς . . . οὔσης del. Badhamus | 11 καθέστηκεν B καθέστηκεν VC | 12 πένης BV, corr. b rec. | 12. 14. 16. p. 94, 1. 7 αἰεὶ BV: αἰεὶ C Orig. | 13 οἷον] εἶναι, οἷον Badhamus | 14 καὶ οἶκος legebat Themistius p. 163 c (supra p. 22) | 15 ὑπαίθροις C | τὴν] ἔστι μὲν οὖν τὴν ci. Sommer | 16 δ' αὖ Origenes: δὲ αὖ BVC

3 ΡΟΡΗΥΡ. de antro nymph. 16 παρὰ δὲ τῷ Ὀρφεῖ ὁ Κρόνος μέλιτι ὑπὸ Διὸς ἐνεδρεύεται· πλησθεὶς γὰρ μέλιτος μεθύει καὶ σκοτιοῦται ὡς ὑπὸ οἶνον καὶ ὑπνοῖ, ὡς παρὰ Πλάτωνα ὁ Πόρος τοῦ νέκταρος πλησθεὶς, οὐπω γὰρ οἶνος ἦν. | 5 Διὸς κῆπον] PLOTINVS p. 298 F (supra p. 29), add. testim. LVIII. LIX. | 8 MAX. TYR. diss. XXIV 9 p. 479 τὸν Ἔρωτὰ φησιν ἡ Διοτίμα τῷ Σωκράτει οὐ παῖδα ἀλλὰ ἀκόλουθον τῆς Ἀφροδίτης καὶ θεράποντα εἶναι· λέγει πον καὶ Σαφροῖ ἡ Ἀφροδίτη ἐν ἄσματι (fr. 74) 'σύ τε καλὸς (κάμους Bergkiius) θεράπων Ἔρωσ'. | 12 MAXIMVS TYR. diss. XXIV 4 p. 461 αὐτὸς δὲ δὴ τὸν Ἔρωτα, ἀναπλάττων ἐπ' αὐτῷ μῦθον, οἷον καὶ εἶναι λέγει! αἰσχροὺν ἰδεῖν καὶ πένητα, ἐγγυαίω τῆς ἑαυτοῦ τύχης, ἀνυπόδητον, χαμαιεῦνην, ἐπιβουλον, θρησκευτικόν, φαρμακέα, σομιστήν, γόητα, ἀτεχνῶς οἷα εἰς αὐτὸν Σωκράτην ἔσκωπτον ἐν Λισωνίοις οἱ κωμωδοί. THEMISTIVS OP. 13 p. 162 d. 163 v. c (testim. L p. 22). | 17 SCHOL. ἔτης ἴστωρ, ἐπιστήμων, ὡς ἐνταῦθα. λαμβάνεται δὲ καὶ

καὶ σύντονος, θηρευτῆς δεινός, αἰεὶ τινὰς πλέκων μηχανάς, καὶ φρονήσεως ἐπιθυμητῆς καὶ πόριμος, φιλοσοφῶν διὰ παντός [τοῦ βίου], δεινὸς γόης καὶ φαρμακεὺς καὶ σοφιστῆς· καὶ οὔτε
 E ὡς ἀθάνατος πέφυκεν οὔτε ὡς θνητός, ἀλλὰ τοτὲ μὲν τῆς ἀ-
 τῆς ἡμέρας θάλλει καὶ ζῆ [ὅταν εὐπορήσῃ], τοτὲ δὲ ἀποθνή-⁵
 σκει, πάλιν δ' ἀναβιώσκειται διὰ τὴν τοῦ πατρὸς φύσιν, τὸ δὲ
 ποριζόμενον αἰεὶ ὑπεκρεῖ· ὥστε οὔτ' ἀπορεῖ Ἔρωσ ποτὲ οὔτε
 πλουτεῖ. σοφίας δὲ καὶ ἀμαθίας ἐν μέσῳ ἐστίν, ἔχει γὰρ ᾧδε·
 204 Θεῶν οὐδεὶς φιλοσοφεῖ οὐδ' ἐπιθυμεῖ σοφὸς γενέσθαι· ἐστι
 γὰρ· οὐδ' εἴ τις ἄλλος σοφός, οὐ φιλοσοφεῖ. οὐδ' αὖ οἱ ἀμα-¹⁰
 θεῖς φιλοσοφοῦσιν οὐδ' ἐπιθυμοῦσι σοφοὶ γενέσθαι· αὐτὸ γὰρ

1 αἰεὶ προσπλέκων Origenes | μηχανὰς πλέκων C | 2 πορισμός (πο-
 ρισμος B) φιλοσόφων BV | 3 τοῦ βίου seclussit Iahnus | 4 et 5 τότε B |
 5 θάλλει τε καὶ C Origenes | ὅταν εὐπορήσῃ del. Iahnus | ἀποθνήσκει
 B | 6 πάλιν δὲ BVC πάλιν, πάλιν δ' Origenes | ἀναβιώσεται V | 7 οὔτ' C
 Origenes: οὔτε BV | ποι' Ἔρωσς s, Hirschigius | 8 δὲ Saupprius: τε BV
 τὲ αὖ C δ' αὖ Origenes | ᾧδε B

ἐπὶ τοῦ Ἰταμοῦ καὶ Θρασύος. HESYCH. ἴτης· ἰταμός, θρασύς, ἰσχυ-
 ρός. ἢ ἴστωρ καὶ ἐπιστήμων.

2 HERMIAS in Plat. Phaedr. p. 97 εἶπε γὰρ αὐτὸς (αὐτὸν li-
 bri*) καὶ ἐν συμποσίῳ τὸν Ἔρωτα φιλόσοφον καὶ δεινὸν γόητα καὶ
 φαρμακέα καὶ σοφιστήν. φιλόσοφον μὲν ὡς τὸ λογικὸν ἡμῶν διε-
 γείροντα ἐπὶ τὰ καλὰ· γόητα δὲ ὡς τὸν θυμὸν καταστέλλοντα· φαρ-
 μακέα (δὲ add. Iahnus) ὡς τὸ ἐπιθυμητικὸν κηλοῦντα· σοφιστήν δὲ
 ὡς τὴν φύσιν ἀπατῶντα καὶ δελεάζοντα. | 3 MAX. TYR. XXIV 9 p. 480
 τὸν Ἔρωτα Σωκράτης σοφιστήν λέγει, Σαπφῶ μινθοπλόκον (fr. 125).
 PROCL. in Cratyl. p. 94, 158 ὅτι οἶδεν ὁ Πλάτων τὸ ὄνομα τὸν
 σοφιστήν ἐπὶ σεμνῶν τάπειν πράγματι· τὸν γὰρ πρὸς ἑαυτὸν τὰ ἄλλα
 δυνάμενον ἐπιστρέφειν οὕτως καλεῖ, οἷον τὸν Δία (Min. p. 319 c),
 τὸν Αἰδὴν (Crat. p. 403 E), τὸν Ἔρωτα (cf. schol. Plat. soph. in.).
 ACHILLES TAT. I 10 αὐτοδίδακτος γὰρ ἔσιν ὁ θεός (Amor) σοφιστῆς·
 5 MAX. TYR. XXIV 9 p. 479 ἡ Διοτίμα λέγει ὅτι θάλλει μὲν
 Ἔρωσ εὐπορῶν, ἀποθνήσκει δὲ ἀπορῶν· τοῦτο ἐκείνη (Sappho) ξελ-
 λαβοῦσα εἶπε γλυκύνικρον' (fr. 40 Ἔρωσ δαυτέ με λυσαιμέλης δόνει
 γλυκύνικρον ἀμάχανον ὄρειον) καὶ ἀλγεσιδωρον' (fr. 125). | 9 HER-
 MIAS in Plat. Phaedr. p. 204 οὔτω καὶ ἐν τῷ συμποσίῳ (οὐ add.
 Iahnus) σοφὸν ἐκάλεσε τὸν Ἔρωτα ὁ Σωκράτης, φιλόσοφον δὲ [οὐ
 del. id.]· Θεῶν γὰρ φησὶν οὐδεὶς φιλόσοφος· τίνας οὖν οἱ φιλό-
 σοφοι; οἱ ὀρεγόμενοι τῆς σοφίας. | 10 PROCLUS in Alcib. I p. 188 οὔτε
 γὰρ οἱ ἐπιστήμοιες εἰ ζητοῦσι τὸ ἀληθές, ἤδη τῆς γνώσεως ὄρον
 κατὰ τὴν ἐπιστήμην εἰληγότες, οὔτε οἱ τὴν διπλὴν ἔχοντες ἀνοιαν.
 αὐτὸ γὰρ τοῦτό ἐστιν ἡ διπλὴ ἀμαθία τὸ μὴ ὄντα καλὸν μῆτε
 ἀγαθὸν μῆτε φρόνιμον οἶσθαι ἰκανὸν εἶναι, φησὶν ὁ τῆς Διοτίμας
 λόγος.

τοῦτό ἐστι χαλεπὸν ἀμαθία, τὸ μὴ ὄντα καλὸν κάγαθὸν μηδὲ
 φρόνιμον δοκεῖν αὐτῷ εἶναι ἱκανόν· οὐκ οὖν ἐπιθυμεῖ ὁ μὴ
 οἰόμενος ἐνδεὴς εἶναι οὐδ' ἂν μὴ οἶηται ἐπιδεισθαι. Τίνες οὖν,
 ἔφη ἐγώ, ὦ Διοτίμα, οἱ φιλοσοφοῦντες, εἰ μήτε οἱ σοφοὶ
 5 μήτε οἱ ἀμαθεῖς; Ἀήλον, ἔφη, τοῦτό γε ἦδη καὶ παιδί, ὅτι οἱ^Β
 μεταξὺ τούτων ἀμφοτέρων, ὧν δὴ καὶ ὁ Ἔρωσ. ἔστι γὰρ δὴ
 τῶν καλλίστων ἢ σοφία, Ἔρωσ δ' ἐστὶν ἔρωσ περὶ τὸ καλόν,
 ὥστε ἀναγκαῖον Ἔρωτα φιλόσοφον εἶναι, φιλόσοφον δὲ ὄντα
 10 ἢ γένεσις· πατρὸς μὲν γὰρ σοφοῦ ἐστὶ καὶ εὐπόρου, μητρὸς
 δὲ οὐ σοφῆς καὶ ἀπόρου. ἢ μὲν οὖν φύσις τοῦ δαίμονος, ὃ
 φίλε Σώκρατες, αὕτη· ὃν δὲ σὺ ὤηθης Ἔρωτα εἶναι, θαυμα-
 στὸν οὐδὲν ἔπαυες· ὤηθης δέ, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ τεκμαιρομένη ἔξ^Ϟ
 ὧν σὺ λέγεις, τὸ ἐρώμενον Ἔρωτα εἶναι, οὐ τὸ ἐρῶν. διὰ
 15 ταῦτά σοι, οἶμαι, πάγκαλος ἐφαίνετο ὁ Ἔρωσ. καὶ γὰρ ἔστι τὸ
 ἐραστὸν τὸ τῷ ὄντι καλὸν καὶ ἀβρὸν καὶ τέλειον καὶ μακαρι-
 στὸν· τὸ δὲ γε ἐρῶν ἄλλην ἰδέαν τοιαύτην ἔχον, οἶαν ἐγὼ διηλ-
 24 θον. καὶ ἐγὼ εἶπον Εἶεν δὴ, ὦ ξένη· καλῶς γὰρ λέγεις· τοι-
 οὔτος ὧν ὁ Ἔρωσ τίνα χρεῖαν ἔχει τοῖς ἀνθρώποις; Τοῦτο
 20 δὴ μετὰ ταῦτ', ἔφη, ὦ Σώκρατες, πειράσομαί σε διδάξαι. ἔστι^Δ
 μὲν γὰρ δὴ τοιοῦτος καὶ οὕτω γεγωνὸς ὁ Ἔρωσ, ἔστι δὲ τῶν
 καλῶν, ὡς σὺ φῆς. εἰ δέ τις ἡμᾶς ἔροιτο· τί τῶν καλῶν ἐστὶν
 ὁ Ἔρωσ, ὦ Σώκρατες τε καὶ Διοτίμα; ᾧδε δὲ σαφέστερον ἐρῶ·
 ὁ ἐρῶν τῶν καλῶν τί ἐρᾷ; καὶ ἐγὼ εἶπον ὅτι Γενέσθαι αὐτῷ.

1 χαλεπὸν ἀμαθία, τὸν μὴ . . . δοκεῖν αὐτὸ εἶναι ἱκανόν Astius
 olim ed. 1809 p. 265 | χαλεπὸν del. Hommelius Badhamus | ἀμαθίας ci.
 Astius uers. p. 336 | καὶ κάγαθόν C | 2 αὐτῷ b, C: αὐτὸ BV | οὐκοῦν B
 οὐκ οὖν V' οὐκοῦν b rec., C | 5 δῆλον Hermannus: δηλονότι BV δῆλον δὲ
 C δῆλον δὴ ε | δῆλον τοῦτό γ', ἢ δ' ἦ, καὶ Badhamus | 6 δὴ*] ἂν BVC
 αὐ ε Iahnus, del. Rueckertus | καὶ om pr C^b | 9 δὲ B | 10 ἔστι om V |
 12 θαυμάσιον pr B | 13 τεκμαιρομένη B, τ addit b | 15 οἶμαι C | γὰρ
 ἐστι B | 16 τὸ del. Badhamus | ἀβρὸν B | μακαρίστον B | 18 καλὸς V |
 19 ὧν] δὲ ὦν ci. Stephanus | ἔρωσ V | 20 εἴ τι μετὰ Badhamus | 21 οὐ-
 τως C | 22 σὺ φῆς B σὺ φῆς VC σύμφως cum Vsenero Iahnus | 23 τε
 om C | ᾧδε B | ἐρῶν b ἐρᾷ B ἐρᾷ V | 24 αὐτῷ B αὐτῷ C

8 PROCLUS in Tim. p. 52 δύο τούτους θεοὺς ὁ Πλάτων φι-
 λосоφους ἐκάλεσε, τὸν τε Ἔρωτα καὶ τὴν Ἀθηνᾶν (Tim. p. 24v),
 οὐ κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον ἀμφοτέρους, ἀλλὰ τὸν μὲν ὡς μεσότητι
 τῶν ὄλων καὶ ὡς πρὸς τὴν ἰοητὴν σοφίαν ἀνάγοντα, τὴν δὲ ὡς ἀκρό-
 τητα καὶ ὡς τῆς δημιουργικῆς σοφίας ἐνωσιν. ἦν γὰρ ὁ δημιουργὸς
 'καὶ Μῆτις πρῶτος γενέτωρ καὶ Ἔρωσ πολυτελής' (theogoniae Or-
 phicae fr. 8, 11 cf. Lob. Aglaoph. p. 528 sq.), καὶ ὡς μὲν Μῆτις
 τίθει τὴν Ἀθηνᾶν, ὡς δὲ Ἔρωσ ἀπογενεῖ τὴν ἔρωτικὴν σειρᾶν.

Ἄλλ' ἐπιποθεῖ, ἔφη, ἡ ἀπόκρισις ἐρώτησιν τοιάνδε· τί ἔσται ἐκείνω ᾧ ἂν γένηται τὰ καλά; οὐ πάνυ ἔφην ἔτι ἔχειν ἐγὼ πρὸς ταύτην τὴν ἐρώτησιν προχείρως ἀποκρίνασθαι. Ἄλλ', ἔφη, ὡσπερ ἂν εἴ τις μεταβαλὼν ἀντὶ τοῦ καλοῦ τῷ ἀγαθῷ χρώμενος [πυνθάνοιτο] Φέρε, ὦ Σώκρατες, ἔροιθ', ὁ ἐρῶν τῶν ἀγαθῶν τί ἐρᾷ; Γενέσθαι, ἦν δ' ἐγώ, αὐτῷ. Καὶ τί ἔσται ἐκείνω, ᾧ ἂν γένηται τὰγαθά; Τοῦτ' εὐπορώτερον, ἦν δ' ἐγώ, ἔχω ἀποκρίνασθαι, ὅτι εὐδαίμων ἔσται. Κτήσει γάρ, ἔφη, ἀγαθῶν οἱ εὐδαίμονες εὐδαίμονες, καὶ οὐκέτι προσδεῖ ἐρέσθαι, ἵνα τί δὲ βούλεται εὐδαίμων εἶναι ὁ βουλόμενος, ἀλλὰ τέλος δοκεῖ ἔχειν

3 ἀ[π]οκρίνασθαι cum ras. V | 5 πυνθάνοιτο seclusi * | ἔροιτο Hermannus ztschr. f. d. aw. 1835 p. 245 de protasi parat. p. 8: ερα B ἐρᾷ hVC^b ἐρῶ ε del. cum Bastio krit. vers. p. 66 Iahnus: ἐρᾷ ὁ ἐρῶν τῶν ἀγαθῶν· τί ἐρᾷ; Winckelmannus ad Euthyd. p. XII ἐρᾷ ὁ ἐρῶν τῶν ἀγαθῶν τί; olim Voegelinus | 6 αὐτῷ B αὐτῷ VC | 8 ἀγαθῶν BV, corr. b rec. | 9 alterum εὐδαίμονες cum ras. V | ἐρεσθαι B ἐρεσθαι C | ἵνα τί B

10 SCHOL. τὸ τέλος οἱ Ἄτικοι τάτινοι καὶ ἀντὶ τάξεως καὶ τάγματος καὶ διαίτης, ἔνθεν ὁ πολυτελής καὶ εὐτελής καὶ ὁ συντελής, καὶ τὸ εἰς γάμον ἀνάλωμα, ὅθεν τὰ προτέλεια. λέγεται καὶ ἀντὶ ἀρχῆς· Θουκυδίδης (fort. VII 73 ἐσηγεῖται ἐλθὼν τοῖς ἐν τέλει οἰσίν) ἑπροσελθὼν δὲ τοῖς τέλει, ὡς εἰ ἔφη τοῖς ἐν ἀρχῇ οἰσίν. σημαίνει καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν πραγμάτων. καὶ τὸ εἰσπρατιτόμενον ὑπὸ τῶν τελωνῶν χρέος τέλος καλεῖται. HESYCH. τέλος· τάγμα, πέρας, καὶ τὸ καταβαλλόμενον τοῖς τελώναις. RHOD. τέλος· ἀρχή, πρᾶξις. τέλος καὶ τὸ διδόμενον τοῖς βασιλεύσιν. τέλος καὶ τὸ διαπάνημα, ὅθεν καὶ πολυτελὲς τὸ πολυανάλωτον. τέλος καὶ τὸ πέρας, καὶ ὁ γάμος· ὅθεν καὶ τὰ προτέλεια. EVST. in Iliad. A 729 p. 881, 24 τέλη δὲ καὶ ἐνταῦθα τὰ στρατιωτικὰ λέγει τάγματι. δῆλον δὲ ὅτι πολυσημασιον τὸ τέλος ἐστί. τέλος γάρ, φασίν, ἀνάλωμα καὶ τάξις καὶ ἀρχή καὶ γάμος. καὶ ἐκ μὲν τοῦ δηλοῦντος τὸ ἀνάλωμα γίνεται ἀτελῆ κατὰ Πανσανίαν, τὰ ἀδάπανα, ὡς καὶ πολυτελῆ τὰ πολυδάπανα· ἐντεῦθεν δὲ καὶ εὐτελής ὁ φειδωλός, φασί, καὶ ὀλιγοδάπανος, ὡς πολυτελής ὁ πολυδάπανος. ἐκ δὲ τοῦ σημαίνοντος τάξιν ἤδη δὲ καὶ ἀρχὴν αἱ μυθικαὶ τελεταὶ καὶ τὸ τελεῖσθαι ἀντὶ τοῦ μνεῖσθαι καὶ ἡ κατὰ ἀρετὴν τελειότης καὶ οἱ κατὰ αὐτὴν τέλειοι καὶ οἱ ἐν τέλει, τουτέστι οἱ ἀρχικοὶ καὶ τάσσοιτες ἦτοι κοσμητορες, ὡς τὸ ἑτοῖς ἐν τέλει βεβῶσι πείσομαι (Soph. Antig. 67). ἐκ δὲ τοῦ λοιποῦ τέλους, ὃ σημαίνει τὸν γάμον, τὰ προτέλεια, ὧν χρῆσις μὲν μόνη παρὰ Αἰλίῳ Διονυσίῳ, ἐρμηγεία δὲ παρὰ Πανσανίαν, εἰπόντι ὅτι προτέλεια ἢ πρὸ τῶν γάμων θεία, ἴσως τὰ λεγόμενα θειώτητα. ἐκεῖθεν δὲ καὶ τέλειοι οἱ γεγαμηκότες, καὶ τελειωθῆναι τὸ γῆμαι. δῆλον δὲ ὅτι καὶ τὸ παντὸς πράγματος πέρας τέλος λέγεται, ἀγ' οὐ καὶ ἡ τελευτή, προσλαβοῦσα τὸ ἕν πρὸς διαφοράν τῆς τελειότης, καὶ τὸ τελευτῶν ῥήμα. TIM. SIND. τέλος· τάξις, βλάβη, ἀνάλωμα.

ἡ ἀπόκρισις. Ἀληθῆ λέγεις, εἶπον ἐγώ. Ταύτην δὲ τὴν βοί-
 λησιν καὶ τὸν ἔρωτα τοῦτον πότερα κοινὸν οἶε εἶναι πάντων
 ἀνθρώπων καὶ πάντας τὰγαθὰ βούλεσθαι αὐτοῖς εἶναι αἰεὶ, ἢ
 πῶς λέγεις; Οὕτως, ἦν δ' ἐγώ· κοινὸν εἶναι πάντων. Τί δὲ
 5 οὖν, ἔφη, ὦ Σώκρατες, οὐ πάντας ἔρᾶν φαιμεν, εἰπέρ γε πάν-
 τες τῶν αὐτῶν ἐρῶσι καὶ αἰεὶ, ἀλλὰ τινὰς φαιμεν ἔρᾶν, τοὺς δ' Β
 οὐ; Θαυμάζω, ἦν δ' ἐγώ, καὶ αὐτός. Ἀλλὰ μὴ θαύμαζ', ἔφη·
 ἀφελόντες γὰρ τοῦ ἔρωτός τι εἶδος ὀνομάζομεν, τὸ τοῦ ὅλου
 ἐπιτιθέντες ὄνομα, ἔρωτα, τὰ δ' ἄλλα ἄλλοις καταχρώμεθα
 10 ὀνόμασιν. Ὡσπερ τί; ἦν δ' ἐγώ. Ὡσπερ τόδε. οἷσθ' ὅτι
 ποιήσις ἐστὶ τι πολὺ· ἡ γὰρ τοι ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ ὄν
 ἰόντι ὄντοισιν αἰτία πᾶσα ἐστὶ ποιήσις, ὥστε καὶ αἱ ὑπὸ πά-
 σαις ταῖς τέχναις ἐργασίαι ποιήσεις εἰσὶ καὶ οἱ τούτων δημι- C
 ουργοὶ πάντες ποιηταί. Ἀληθῆ λέγεις. Ἀλλ' ὅμως, ἢ δ' ἦ,
 15 οἷσθ' ὅτι οὐ καλοῦνται ποιηταί ἀλλ' ἄλλα ἔχουσιν ὀνόματα,
 ἀπὸ δὲ πάσης τῆς ποιήσεως ἐν μῦθον ἀφορισθέν, τὸ περὶ τὴν
 μουσικὴν καὶ τὰ μέτρα, τῷ τοῦ ὅλου ὀνόματι προσαγορεύεται.
 ποιήσις γὰρ τοῦτο μόνον καλεῖται, καὶ οἱ ἔχοντες τοῦτο τὸ
 μῦθον τῆς ποιήσεως ποιηταί. Ἀληθῆ λέγεις, ἔφη. Οὕτω
 20 τοῖνυν καὶ περὶ τὸν ἔρωτα· τὸ μὲν κεφάλαιόν ἐστι πᾶσα ἡ D
 τῶν ἀγαθῶν ἐπιθυμία καὶ τοῦ εὐδαιμονεῖν [ὁ μέγιστός τε καὶ
 δολερός] ἔρως παντί· ἀλλ' οἱ μὲν ἄλλη τρεπόμενοι πολλαχῆ
 ἐπ' αὐτό, ἢ κατὰ χρηματισμὸν ἢ κατὰ φιλογυμναστίαν ἢ κατὰ
 φιλοσοφίαν, οὐτ' ἔρᾶν καλοῦνται οὐτ' ἐρασταί, οἱ δὲ καθ' ἐν
 25 τι εἶδος ἰόντες τε καὶ ἐσπουδακότες τὸ τοῦ ὅλου ὄνομα ἴσχυον-
 σιν, ἔρωτά τε καὶ ἔρᾶν καὶ ἐρασταί. Κινδυνεύεις ἀληθῆ, ἔφη

1 δὴ C | 2 οἷοι V | 3 αὐτοῖς VC | 3 et 6 αἰεὶ BV | ἦ B: ἢ VC | 8
 γὰρ ἄρα τοῦ C | τί εἶδος B τί τὸ εἶδος C ἐν τι εἶδος Hirschigius *zeitschr.*
f. d. aw. 1851 p. 332 | 9 τὰ δ' C: τὰ δὲ BV | ὀνόμασι καταχρώμεθα C |
 10 ὥσπερ τι ἦν BV | 11 ἐστι τί B | τοι εἰ: τι BVC | 12 ἐστιν|| (ν eras.?)
 V | 14 ἢ δ' ἢ Bekkerus: ἢδη BVC | 15 ἀλλ' C: ἀλλὰ BV | ἔχουσιν BV
 ἴσχυουσιν Sauppius | 16 ἔν μόνον] γρ. καὶ ἐν μῦθον] schol. Ruhnkenii
 p. 48 | 19 τῆς ποιήσεως del. Hirschigius | 20 κεφάλαιον] μέσον C^b | πᾶσα
 . . . 21 εὐδαιμονεῖν del. Badhamus | 21 ὁ . . . δολερός glossema
 Plotino, ut uidetur, recentius, antiquius Themistio p. 162 B (su-
 pra p. 21), remoui*: ὁ ὀρητικός τε καὶ τοληρός Creuzer *zur griech.*
u. roem. litt. gesch. p. 190 | 22 δολερός] δεινότητος Rueckertus κοινός
 Hommelius ὀλοκλήρος Pflugkius sched. crit. p. 34 Maduigijs adu. I p.
 396 ὄλος Badhamus ἀθρόος Vermehren p. 84 | πάντη Pflugkius | ἀλ-
 λοιμην BV ἄλλοι μὲν C^b | ἀλλη B ἄλλη b | τρεπ. παταχῆ τε καὶ πολλαχῆ
 C | 23 αὐτό Voegelinus Vermehren p. 85: αὐτὸν B αὐτὸν bVC ἀγαθὸν
 Orellius ad Isoer. de permut. p. 331 | 24 οὐτε ἐρασταί B | καθ' C: κατὰ
 BV | 25 ἰόντες τε VC | 26 ἔρως τε Hertleinius in *Fleckeiseni ann.* 1872
 p. 807 | ἔρᾶν ἐρασταί pr C

ἐγώ, λέγειν. Καὶ λέγεται μὲν γέ τις, ἔφη, λόγος, ὡς οὐ ἂν τὸ
 Ε ἤμισυ [ἐαυτῶν] ζητῶσιν, οὗτοι ἐρωῶσιν· ὁ δ' ἐμὸς λόγος οὐθ'
 ἡμίσεός φησιν εἶναι τὸν ἔρωτα οὐθ' ὄλον, ἐὰν μὴ τυγχάνῃ γέ
 που, ὃ ἑταῖρε, ἀγαθὸν ὄν· ἐπεὶ αὐτῶν γε καὶ πόδας καὶ χεῖ-
 ρας ἐθέλουσιν ἀποτέμεσθαι οἱ ἄνθρωποι, ἐὰν αὐτοῖς δοκῇ⁵
 τὰ ἐαυτῶν πονηρὰ εἶναι. οὐ γὰρ τὸ ἐαυτῶν, οἶμαι, ἕκαστοι
 ἀσπάζονται, εἰ μὴ εἴ τις τὸ μὲν ἀγαθὸν οἰκεῖον καλεῖ καὶ ἐα-
 206 τοῦ, τὸ δὲ κακὸν ἀλλότριον· ὡς οὐδὲν γε ἄλλο ἐστὶν οὗ ἐρω-
 σιν ἄνθρωποι ἢ τοῦ ἀγαθοῦ· ἢ σοὶ δοκοῦσιν; Μὰ Δί' οὐκ
 ἔμοιγε, ἦν δ' ἐγώ. Ἐρ' οὖν, ἢ δ' ἦ, οὕτως ἀπλοῦν ἐστὶ λέγειν,¹⁰
 ὅτι οἱ ἄνθρωποι τοῦ ἀγαθοῦ ἐρωῶσιν; Ναί, ἔφη. Τί δέ; οὐ
 προσθετέον, ἔφη, ὅτι καὶ εἶναι τὸ ἀγαθὸν αὐτοῖς ἐρωῶσιν;
 Προσθετέον. Ἐρ' οὖν, ἔφη, καὶ οὐ μόνον εἶναι, ἀλλὰ καὶ αἰεὶ
 εἶναι; Καὶ τοῦτο προσθετέον. Ἔστιν ἄρα ξυλλήβδην, ἔφη, ὁ
 ἔρωσ τοῦ τὸ ἀγαθὸν αὐτῶν εἶναι αἰεὶ. Ἀληθέστατα, ἔφη ἐγώ,¹⁵
 Β λέγεις. Ὅτε δὴ τούτου ὁ ἔρωσ ἐστίν, ἄγε, ἢ δ' ἦ, τῶν τίνα τρόπον²⁵
 διωκόντων αὐτὸ καὶ ἐν τίνι πράξει ἢ σπουδῇ καὶ ἢ σύντασις
 ἔρωσ ἂν καλοῖτο; τί τοῦτο τυγχάνει ὄν τὸ ἔργον; ἔχεις εἰπεῖν;
 Οὐ μεντῶν σέ, ἔφη ἐγώ, ὃ Διοτίμα, ἐθαύμαζον ἐπὶ σοφίᾳ
 καὶ ἐφοίτων παρὰ σέ αὐτὰ ταῦτα μαθησόμενος. Ἄλλ' ἐγώ σοι,²⁰
 ἔφη, ἐρῶ. ἔστι γὰρ τοῦτο τόκος ἐν καλῶ καὶ κατὰ τὸ σῶμα
 καὶ κατὰ τὴν ψυχὴν. Μαντείας, ἦν δ' ἐγώ, δεῖται ὁ τί ποτε
 C λέγεις, καὶ οὐ μανθάνω. Ἄλλ' ἐγώ, ἢ δ' ἦ, σαφέστερον ἐρῶ.
 κνοῦσι γάρ, ἔφη, ὃ Σώκρατες, πάντες ἄνθρωποι κατὰ τὸ σῶμα

1 οἱαν Β οἱ ἂν V, corr. b rec. | 2 ἐαυτῶν seclusi *: τὸ ἐαυτῶν cum
 Saupprio Iahnus | οὐθ' C: οὐτε BV, item l. 3 | 4 ἐπὶ BV, corr. b rec. |
 αὐτῶν VC | 7 καλεῖ (ex caloi an in caloi mutatum, non liquet) C: κα-
 λῆ B καλῆ V | 8 ἄλλο ἐστιν BVC | 9 ἄνθρωποι del. Baiterus, ἄνθρωποι
 cum Bekkero Iahnus | ἢ τὰγαθόν Hirschigius | ἢ (sic b, η B) σοι B ἢ
 σοι V ἢ σοι C | δοκοῦσι VC | 10 et 13 ἄρ' B | ἢ δ' ἦ Bekkerus: ἦδη BVC |
 11 ὅτι ἄνθρωποι cum Saupprio Iahnus | τὰγαθοῦ C | ἐρωῶσι VC | τί δα
 C | 13, item 15 αἰεὶ BV: αἰεὶ C | 15 τοῦτο B, corr. b rec. | αὐτῶ C αὐτὸ
 BV | 16 τούτου Bastius krit. vers. p. 146: τοῦτο BVC^b | ἄγε*] αἰεὶ B αἰεὶ C:
 om V, Bekkerus | ἢ δ' ἦ Bekkerus: ἦδη BVC | τὸν BV, corr b | 17 αὐτὸν
 C | ἢ σπουδῇ ε: ἢ σπουδῆ B ἢ σπουδῆ VC | σύντασις C | 18 τί . . .
 ἔργον suspecta Badhamo | 19 μεντ' ἂν σε BC | 20 ἄλλ' C: ἀλλὰ BV | 22
 ὁ, τι C ὅτι B | 23 καὶ οὐ μανθάνω del. Naberus de fide Andoc. or. de
 myst. p. 70 | ἢ δ' ἦ Bekkerus: ἦδη BVC | 24 κνοῦσιν B κνοῦσι VC | ἄν-
 θρωποι Saupprius, Iahnus | κατὰ] καὶ κατὰ C

8 PROCLUS in Alcib. I p. 129 τὸ γὰρ ἀγαθὸν ἐμετόν ἐστι καὶ
 ὁ ἔρωσ πρὸς τὸ ἀγαθὸν ἄγει τοὺς ἐρωῶντας, ὡς ὁ τῆς Διοτίμας
 λόγος. | 24 ACHILLES TAT. I 10 καὶ νεανίσκος ἐρωτος πρωτοκλήμων

καὶ κατὰ τὴν ψυχὴν, καὶ ἐπειδὴν ἐν τῇ ἡλικίᾳ γέρονται, τί-
 κτειν ἐπιθυμεῖ ἡμῶν ἢ φύσις· τίττειν δὲ ἐν μὲν αἰσχροῦ οὐ
 δύναται, ἐν δὲ τῷ καλῷ. [ἢ γὰρ ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς συνουσία
 τόκος ἐστίν.] ἔστι δὲ τοῦτο θεῖον τὸ πρᾶγμα, καὶ τοῦτο ἐν
 5 θνητῷ ὄντι τῷ ζῳίῳ ἀθάνατον ἔρεστιν, ἢ κήσις καὶ ἢ γέννη-
 σις. τὰ δ' ἐν τῷ ἀναρμόστῳ ἀδύνατον γενέσθαι. ἀναρμόστον
 δ' ἐστὶ τὸ αἰσχρὸν παντὶ τῷ θείῳ, τὸ δὲ καλὸν ἀρμόττον. D
 Μοῖρα οὖν καὶ Εἰλείθυια ἢ καλλονὴ ἔστι τῇ γενέσει. διὰ ταῦτα·
 ὅταν μὲν καλῷ προσπελάζῃ τὸ κροῦν, ἕλεόν τε γίγνεται καὶ
 10 εὐφραϊνόμενον διαχεῖται καὶ τίττει τε καὶ γεννᾷ· ὅταν δὲ αἰ-
 σχροῦ, σκυθρωπὸν τε καὶ λυποῖμενον συσπειροῦται [καὶ ἀποτρέ-
 πεται] καὶ ἀνίλλεται καὶ οὐ γεννᾷ, ἀλλ' ἕχον τὸ κήμα χαλε-
 πῶς φέρει. ὄθεν δὴ τῷ κροῦντι τε καὶ ἤδη σπαργῶντι πολλὴ
 ἢ πτοίησις γέγονε περὶ τὸ καλὸν διὰ τὸ μεγάλης ὠδίνος ἀπο- E
 15 λύνειν τὸν ἔχοντα. ἔστι γάρ, ὧ Σώκρατες, ἔφη, οὐ τοῦ καλοῦ
 ὁ ἔρωσ, ὡς σὺ οἶε. Ἀλλὰ τί μὴν; Τῆς γεννήσεως καὶ τοῦ

1 ἐν τῇ Badhamus: ἐν τῆσιν libri | 2 τίττειν δὲ . . . 4 ἐστίν del. Rettigius | 3 δύναται C | ἢ γὰρ . . . ἐστίν del. Astius | 5 ζῳίῳ B? [ἀθά-
 νατόν ἐστιν C | 6 τὰ δὲ BV ταῦτα δ' C | 7 θείῳ ζ: θεῶν B θεῶ VC | 8
 εἰλήθυια B ἡλήθυια V | Καλλονὴ Vsener mus. Rhen. XXIII p. 368 sqq. |
 9, item 10 ὄτ' ἂν B ὄτ' ἂν C | προσπελάζοι C | 11 τε] τε γίγνεται Vse-
 ner l. s. p. 368 | συσπείροται BV συσπείροται b rec. | καὶ ἀποτρέπεται
 glossema remoui* | 12 ἀνίλλεται B ἀνέλλεται bV ἀνέλεται C | ἀλλ' C:
 ἀλλὰ BV | 14 πτοίησις Abreschius diluc. Thucyd. auct. p. 420: ποίησις BVC^b
 πτόησις Bekkerus πόνησις* Sydenhamius | ὠδίνος B | ἀπολαύνει, BV | 15
 τὸν ἔχοντα Voegelinus | ἐστιν B | 16 ὁ om C | τί] τίνας Stephanus

οὐ δεῖται διδασκαλίας πρὸς τὸν τοκετόν· ἐὰν γὰρ ἢ ὠδὶς παραγένηται
 καὶ ἐνοστῇ τῆς ἀνάγκης ἢ προθεσμία, μηδὲν πλανηθεῖς, κἂν πρωτοκύ-
 μων ἦς, εὐρήσεις τεκεῖν ὑπ' αὐτοῦ μαιωθεῖς τοῦ θεοῦ.

10 HESYCH. SVID. διαχεῖται· διαχέεται (διαδέχεται Hes.), χαιρίζει |
 11 SCHOL. συσπειροῦται· συστρέφεται. | 12 SVIDAS u. ἀπλομένη Bekk.
 anecd. gr. p. 405, 13 κυρίως δὲ ἀνίλλεσθαι τὸ ἀπαξιοῦν. PLOTIN.
 enp. I 6, 2 p. 51 ἢ ψυχῇ. . . πρὸς τὸ αἰσχρὸν προσβαλοῦσα ἀνίλλεται
 καὶ ἀρεταίη καὶ ἀνανεύει ἐπ' αὐτοῦ οὐ συμφανοῦσα καὶ ἀλλοτιου-
 μένη. TIM. ἀνέλλεται· ἀνειλείται. PHRYNICHVS Bekkeri anecd. gr.
 p. 19, 14 ἀνίλλειν βιβλίον· οἱ μὲν ἄλλοι περιορίωσι τὴν λέξιν
 καὶ δι' ἑνὸς ᾧ γράφουσιν, οἱ δὲ Ἄτακοὶ παροξύνουσι καὶ διὰ δυοῖν
 ᾧ γράφουσιν. οὕτω καὶ τὸ ἐξίλλειν. | 13 SCHOL. σπαργῶντι·
 ὄρουῶντι, ὄργῶντι, ταρατιομένο, ἢ ἀνθοῦντι. λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ
 τῶν μαστῶν πεπληρωμένων γάλακτος. | 16 CLEM. ALEX. str. V p. 236,
 15 ἐν δὲ τῷ συμποσίῳ πᾶσι μὲν ἔρωτα φυσικὸν ἐγκραῖσθαι λέγει
 τῆς τοῦ ὁμοίου γεννήσεως (Iahnus: γενέσεως cod.) καὶ τοῖς μὲν ἀν-
 θρώποις ἀνθρώπων μόνον, τῷ δὲ σπουδαίῳ τοῦ παραπλησίον. ἀδύνα-
 τον δ' ἐστὶ τοῦτο ποιῆσαι τὸν σπουδαῖον, μὴ ἔχοντα τελείους τὰς
 ἀρετάς, καθ' ἃς παιδεύσει τοὺς προσιόντας νέους.

τόκου ἐν τῷ καλῷ. Εἶεν, ἦν δ' ἐγώ. Πάνν μὲν οὖν, ἔφη. τί δὴ οὖν τῆς γεννήσεως; ὅτι ἀειγενές ἐστι καὶ ἀθάνατον ὡς
 207 θνητῷ ἢ γέννησις. ἀθανασίας δὲ ἀναγκαῖον ἐπιθυμεῖν μετ' ἀγαθοῦ ἐκ τῶν ὁμολογημένων, εἴπερ τοῦ ἀγαθοῦ ἑαυτῷ εἶναι αἰεὶ ὁ ἔρωσ ἐστίν. ἀναγκαῖον δὴ ἐκ τούτου τοῦ λόγου, καὶ τῆς 5 ἀθανασίας τὸν ἔρωτα εἶναι.

Ταῦτά τε οὖν πάντα ἐδίδασκέ με, ὁπότε περὶ τῶν ἔρω- 26
 τικῶν λόγους ποιοῖτο, καὶ ποτε ἤρετο Τί οἶει, ὦ Σώκρατες, αἴτιον εἶναι τούτου τοῦ ἔρωτος καὶ τῆς ἐπιθυμίας; ἢ οὐκ αἰσθάνει, ὡς δεινῶς διατίθεται πάντα τὰ θηρία, ἐπειδὴν γεννᾶν 10
 Β ἐπιθυμήσῃ, καὶ τὰ πεζὰ καὶ τὰ πτηνὰ, νοσοῦντά τε πάντα καὶ ἔρωτικῶς διατιθέμενα, πρῶτον μὲν περὶ τὸ ξυμμιγῆναι ἀλλήλοις, ἔπειτα περὶ τὴν τροφήν τοῦ γενομένου, καὶ ἔτοιμά ἐστιν ὑπὲρ τούτων καὶ διαμάχεσθαι τὰ ἀσθενέστατα τοῖς ἰσχυροτάτοις καὶ ὑπεραποθνήσκειν, καὶ αὐτὰ τῷ λιμῷ παρατεινόμενα, 15
 ὡστ' ἐκεῖν' ἐκτρέφειν, καὶ ἄλλο πᾶν ποιοῦντα. τοὺς μὲν γὰρ ἀνθρώπους, ἔφη, οἴοιτ' ἂν τις ἐκ λογισμοῦ ταῦτα ποιεῖν· τὰ
 C δὲ θηρία τίς αἰτία οὕτως ἔρωτικῶς διατίθεσθαι; ἔχεις λέγειν; καὶ ἐγὼ αὖ ἔλεγον ὅτι οὐκ εἰδείην. ἦ δ' εἶπεν· Διανοεῖ οὖν δεινός ποτε γενήσεσθαι τὰ ἔρωτικά, εἰάν ταῦτα μὴ ἐννοῆς; 20
 Ἄλλὰ διὰ ταῦτά τοι, ὦ Διοτίμα, ὅπερ νῦν δὴ εἶπον, παρὰ σὲ ἤκω, γνοὺς ὅτι διδασκάλων δέομαι. ἀλλὰ μοι λέγε καὶ τούτων τὴν αἰτίαν καὶ τῶν ἄλλων τῶν περὶ τὰ ἔρωτικά. Εἰ τοίνυν, ἔφη, πιστεύεις ἐκείνου εἶναι φύσει τὸν ἔρωτα, οὐ πολλὰ-
 D κισ ὁμολογήκαμεν, μὴ θαύμαζε. ἐνταῦθα γὰρ τὸν αὐτὸν ἐκεῖνο 25 λόγον ἢ θνητῇ φύσει ζητεῖ κατὰ τὸ δυνατόν τὸ εἶναι αἰεὶ [ἀθάνατος]. δύναται δὲ ταύτη μόνον, τῇ γενέσει, ὅταν αἰεὶ καταλείπη ἕτερον νέον ἀντὶ τοῦ παλαιοῦ· ἐπεὶ καὶ ἐν ᾧ ἐν ἕκαστον τῶν ζώων ζῆν καλεῖται καὶ εἶναι τὸ αὐτί, οἷον ἐκ παιδαρίου

1 πάνν . . . ἔφη del. Badhamus | τί . . . γεννήσεως uulgo Socrati tribuunt, Diotimae Hermannus reddidit | 3 μετ' C: μετὰ BV | 4 τοῦ τὰγαθόν εἰ Bastius krit. vers. p. 147 | 5, item 27. p. 101, 3 αἰεὶ BV: αἰεὶ C | ὁ adiecit Bekkerus: om libri | 8 καὶ ποτε B καὶ πότε V | 9 ἢ BC ἢ V? | 13 ἐστίν del. Badhamus | 14 τὰ ἀσθενέστατα om C | 15 ὑπεραποθνήσκειν B | τῷ erasum C, del. Badhamus | 16 ἐκεῖν' C: ἐκεῖνα BV 19 αὖ εἰ, b rec.: ἂν B ἂν VC | εἶπεν BV: εἶπε C | διανοεῖ bC: διανοεῖ BV | 22 διδασκάλω V | 25 τὸν] κατὰ τὸν Hirschigius | 26 τὸ εἶναι αἰεὶ εἰ: αἰεὶ τὸ εἶναι B αἰεὶ τε εἶναι καὶ C, Iahnus τὸ αἰεὶ εἶναι Schanzius NCPI. p. 88 | τὸ εἶναι . . . 27 ὅταν om V | 27 ἀθάνατος damnauit Schanzius | τῇ γενέσει del. Vermehren p. 85, τῇ γεννήσει Wolfius Badhamus | ὅταν*] ὅτι libri | καταλείπη*] καταλείπει libri | 28 ἐν ᾧ post 29 ζώων traiciebat Astius uers. p. 341, postea ἐν . . . ζώων del. idem | 29 ζώων B | ζῆ, καλεῖται Astius olim ed. 1809 p. 269

ὁ αὐτὸς λέγεται ἕως ἂν πρεσβύτης γένηται· οὗτος μέντοι οὐδέποτε τὰ αὐτὰ ἔχων ἐν αὐτῷ ὁμοῦς ὁ αὐτὸς καλεῖται, ἀλλὰ νέος αἰεὶ γιγνόμενος, τὰ δὲ ἀπολλύς, καὶ κατὰ τὰς τριγὰς καὶ σάρκα καὶ ὀστά καὶ αἷμα καὶ ξύμπαν τὸ σῶμα. καὶ μὴ ὅτι κατὰ τὸ ^E 5 σῶμα, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν ψυχὴν οἱ τρόποι, τὰ ἦθη, δόξαι, ἐπιθυμίαι, ἡδοναί, λῦπαι, φόβοι, τούτων ἕκαστα οὐδέποτε τὰ αὐτὰ πάρεστιν ἑκάστω, ἀλλὰ τὰ μὲν γίννεται, τὰ δ' ἀπόλλυται. πολὺ δὲ τούτων ἀτοπώτερον ἔτι, ὅτι καὶ αἱ ἐπιστήμαι μὴ ὅτι αἱ μὲν γίνονται, αἱ δ' ἀπόλλυνται ἡμῖν, καὶ οὐδέποτε οἱ αὐτοὶ ²⁰⁸ 10 ἔσμεν οὐδὲ κατὰ τὰς ἐπιστήμας, ἀλλὰ καὶ μία ἑκάστη τῶν ἐπιστημῶν ταῦτόν πάσχει. ὃ γὰρ καλεῖται μελετᾶν, ὡς ἐξιούσης ἐστὶ τῆς ἐπιστήμης· λήθη γὰρ ἐπιστήμης ἕξοδος, μελέτη δὲ πάλιν καιρὴν ἐμποιοῦσα ἀντὶ τῆς ἀπιούσης [μνήμην] σώζει τὴν ἐπιστήμην, ὥστε τὴν αὐτὴν δοκεῖν εἶναι. τούτῳ γὰρ τῷ τρόπῳ ¹⁵ πᾶν τὸ θνητὸν σώζεται, οὐ τῷ παντάπασιν ταῦτόν αἰεὶ εἶναι ὡσπερ τὸ θεῖον, ἀλλὰ τῷ τὸ ἀπὶόν [καὶ παλαιούμενον] ἕτερον ^B νέον ἐγκαταλείπειν οἷον αὐτὸ ἦν. ταύτῃ τῇ μηχανῇ, ᾧ Σώκρατες, ἔφη, θνητὸν ἀθανασίας μετέχει, καὶ σῶμα καὶ τᾶλλα πάντα· ἀδύνατον δὲ ἄλλῃ. μὴ οὖν θαύμαζε, εἰ τὸ αὐτοῦ ἀπο- ²⁰ βλάστημα φύσει πᾶν τιμᾶ· ἀθανασίας γὰρ χάριν παντὶ αὐτῇ ἢ σπουδῇ καὶ ὁ ἔρως ἐπιεται.

²⁷ Καὶ ἐγὼ ἀκούσας τὸν λόγον ἐθαύμασά τε καὶ εἶπον Εἶεν, ἦν δ' ἐγώ, ᾧ σοφωτάτῃ Διοτίμα, ταῦτα ὡς ἀληθῶς οὕτως ἔχει;

2 τὰ αὐτὰ] ταῦτ' Badhamus | αὐτῶι B αὐτῶ C ἐαυτῶ V | ἀλλὰ νέος] ἄλλοιός Stephanus | 3 τὰ δέ] τὰ μὲν προσλαμβάνων τὰ δὲ Wolfius τὰ δὲ παλαιὰ Bastius *krit. vers.* p. 67 | 5 τόποι BV | ἔθη Fischerus | 6 λῦπαι BVC | 7, item 9 δ' C: δὲ BV | 8 ἀτοπώτερον ἐσιν ὅτι C | 11 πάσχει ταυτόν C | ὃ γὰρ . . . 12 ἕξοδος Ioannes Stob. flor. XXVI 6 | 12 ἕξοδος ἐστίν. Stobaei A | 13 μνήμην del. Voegelinus: μνήμη cum Sauppio Iahnus | 15 σώζει et 15 σώζεται B | 14 τούτῳ . . . 21 ἐπιεται Ioannes Stob. flor. LXXV 12 | 15 ὀνητὸν ὀνητὸν V, corr. b rec. | οὕτω BV οὕτῳ b | παντάπασιν B: παντάπασιν VC | ταῦτόν Badhamus: τὸ αὐτόν B τὸ αὐτὸ VC Stobaeus | αἰεὶ BV: αἰεὶ C Stob. | 16 fort. τὸ αἰεὶ ἀπὶόν* | καὶ παλαιούμενον ignorat Stobaeus | 17 ἐγκαταλείπειν] καταλείπειν Stobaeus αἰεὶ καταλείπειν cum Hirschigio *misc. phil.* III p. 76 Iahnus | ταύτῃ . . . 19 ἄλλῃ om Stobaeus | 18 μετέχει Stephanus: μετέχειν BVC | μετέχειν . . . πάντα δυνατὸν· ἀδύνατον ci. Voegelinus | καὶ παντὶ τᾶλλα V | 19 ἀδύνατον Creuzerus ad Plot. de pulchr. p. 528 *zur gesch. d. griech. u. roem. litt.* p. 152: ἀθάνατον BVC θάνατον Hommelius | αὐτοῦ B αὐτοῦ VC Stob. | 20 ἔπεν Stobaeus | χάριν παντὶ] ἔμα καὶ εὐδαιμονίας εἰς τὸν αἰεὶ χρόνον παντὶ Stobaeus | 23 ἦν B

12 PLATO Phileb. p. 33 E ἔστι γὰρ λήθη μνήμης ἕξοδος. | 17 THEODORVS PRODR. *notices et extr.* VIII 2 p. 124 ὡς διὰ γάμον τὸ θνητὸν πως ἀθανατίζειται, τῇ διαδοχῇ φηλαττούμενον.

ο καὶ ἦ, ὥσπερ οἱ τέλει σοφισταί, Εὐ ἴσθι, ἔφη, ὦ Σώκρατες· ἐπεὶ τῶν ἀνθρώπων εἰ ἐθέλεις εἰς τὴν φιλοτιμίαν βλέψαι, θαυμάζοις ἂν τῆς ἀλογίας, [περὶ] ἃ ἐγὼ εἶρηκα εἰ μὴ ἐννοεῖς, ἐνθυμηθεῖς ὡς δεινῶς διάκεινται ἔρωτι τοῦ ὀνομαστοῦ γενέσθαι 'καὶ κλέος ἐς τὸν αἰεὶ χρόνον ἀθάνατον καταθέσθαι', καὶ ὑπὲρ 5 τούτου κινδύνους τε κινδυνεύειν ἔτοιμοὶ εἰσι πάντας ἔτι μᾶλλον ἢ ὑπὲρ τῶν παιδῶν, καὶ χρήματα ἀναλίσκειν καὶ πόνους πονεῖν οὐστίνασούν καὶ ὑπεραποθνήσκειν. ἐπεὶ οἶει σύ, ἔφη, Ἕλλησθιν ὑπὲρ Ἀδμήτου ἀποθανεῖν ἂν ἢ Ἀχιλλέα Πατρόκλῳ ἔπαποθανεῖν ἢ προαποθανεῖν τὸν ὑμέτερον Κόδρον ὑπὲρ τῆς 10

1 ἦ | ἦ C εἰ c | 2 ἐπεὶ γε καὶ C | ἐθέλεις Stephanus, Badhamus olim ad Euthyd. p. XXI | 3 περὶ del. Astius: πέρι Bastius krit. vers. p. 69, Iahnus | ἐνόεις Badhamus olim l. s. | 5 ἐς BV: εἰς C | 6 πάντες C^b | ἔτι om C | 8 ὑπεραποθνήσκειν B | 10 ἡμέτερον C

10 Schol. Κόδρος ἦν ἀπὸ Λευκαλίωνος, ὡς φησὶν Ἑλλάνικος (fr. 10). γίνεται γὰρ Λευκαλίονος μὲν καὶ Πύρρος, ὡς δὲ τινές, Διὸς καὶ Πύρρος Ἑλλήν· Ἑλλήνος δὲ καὶ Ὀθρηίδος Ξοῦθος, Αἰόλος, Αἰῶρος, Ξενοπάτρα· Αἰόλου δὲ καὶ Ἰμίδος τῆς Πηραιοῦ Σαλμωνεύς· Σαλμωνεύς δὲ καὶ Ἀλκιδίης Τυρώ, ἧς καὶ Ποσειδῶνος Νηλεΐς· Νηλεὺς δὲ καὶ Χλωρίδος Πεοικλύμενος· Πεοικλυμένον δὲ καὶ Πεισιδίης Βῶρος· Βῶρου δὲ καὶ Αυσιδίης Πένθιλος· Πενθίλου δὲ καὶ Ἀγχιροφῆς Ἀνδροπόμπος· Ἀνδροπόμπου δὲ καὶ Ἡυόχης τῆς Ἀρμενίου τοῦ Ζευξίππου τοῦ Εὐμήλου τοῦ Ἀδμήτου Μελάνθος. οὗτος Ἡρακλειδῶν ἐπιόντων ἐκ Μεσσηνίας εἰς Ἀθήνας ὑπεχώρησε, καὶ αὐτῷ γίνεται παῖς Κόδρος. χρόνῳ δὲ ὕστερον γενομένης τοῖς Βοιωτοῖς ἀμφισβητήσεως πρὸς Ἀθηναίους, ὡς μὲν τινές, περὶ Οἰνός καὶ Πανάκτιον, ὡς δὲ τινές, περὶ Μελαινῶν, καὶ τῶν Βοιωτῶν ἀξιούντων τοῖς βασιλέας προκινδυνεύσαι περὶ τῆς χώρας εἰς μονομαχίαν καταστάνας, Ξάνθιος μὲν ὁ τῶν Βοιωτῶν βασιλεὺς ὑποδέχεται, Θυμοίτης δὲ ὁ τῶν Ἀθηναίων ἀρνεῖται, λέγων τῷ βουλομένῳ μονομαχεῖν τῆς ἀρχῆς παραχωρεῖν. Μελάνθος δὲ ὑποστάς τὸν κίνδυνον ἐπὶ τῷ βασιλεῦσαι τῶν Ἀθηναίων αὐτὸν καὶ τοὺς ἐξ αὐτοῦ, ὀπλισάμενος προῆει, καὶ πλησίον τοῦ Ξανθίου γενόμενος εἶπεν ἄδικεῖς, ὦ Ξάνθιε, σὺν ἑτέρῳ ἐπ' ἐμὲ ἦκων καὶ οὐ μόνος, ὡς ὠμολόγητο. Ξάνθιος δὲ ταῦτα ἀκούσας μετεστροφή, θεάσασθαι βουλούμενος, εἰ πς αὐτῷ ἐπόμενος εἶη· καὶ μεταστραφεῖντα βαλὼν αὐτὸν ἀπέκτεινε καὶ βασιλεὺς τῆς Ἀπικῆς ἐγένετο. ὕθεν τοῖς Ἀθηναίοις κρατήσασι τῆς χώρας ἐδοξεν ἑορτὴν ἄγειν, ἣν πάλαι μὲν Ἀπατηνόρια, ἕστερον δὲ Ἀπατούρια ἐκάλουν ὡς ἀπὸ τῆς γενομένης ἀπάτης. Μελάνθου δὲ Κόδρος γενόμενος ἐκδέχεται τὴν βασιλείαν· ὅς καὶ ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἀπέθανε τρόπῳ τοιῷδε· πολέμου τοῖς Λωριεῦσιν ὄντος πρὸς Ἀθηναίους, ἔχρησεν ὁ θεὸς τοῖς Λωριεῦσιν αἰρήσειν τὰς Ἀθήνας, εἰ Κόδρον τὸν βασιλέα μὴ φονεύσουσι (φονεύσασι libri*). γνοὺς δὲ τοῦτο ὁ Κόδρος, στείλας ἑαυτὸν εὐτελεῖ σκευῇ ὡς ξυλιστὴν καὶ δρέπανον λαβὼν ἐπὶ τὸν χάρακα τῶν πολεμίων προῆει. δύο δὲ αὐτῷ ἀπαντησάντων πολεμίων τὸν μὲν ἕνα

βασιλείας τῶν παιδῶν, μὴ οἰομένους ἀθάνατον μνήμην ἀρετῆς
 πέρι ἑαυτῶν ἔσσεσθαι, ἦν νῦν ἡμεῖς ἔχομεν; πολλοῦ γε δεῖ,
 ἔφη, ἀλλ' οἶμαι, ὑπὲρ ἀρετῆς ἀθανάτου καὶ τοιαύτης δόξης εὐ-
 κλοῦς πάντες πάντα ποιοῦσιν, ὅσω ἂν ἀμείνους ὦσι, τοσοῦτω ^E
 5 μᾶλλον· τοῦ γὰρ ἀθανάτου ἐρῶσιν. οἱ μὲν οὖν ἐγκύμονες, ἔφη,
 κατὰ τὰ σώματα ὄντες πρὸς τὰς γυναῖκας μᾶλλον τρέπονται
 καὶ ταύτῃ ἐρωτικοί εἰσιν, διὰ παιδογονίας ἀθανασίαν καὶ μνή-
 μην καὶ εὐδαιμονίαν, ὡς οἴονται, αὐτοῖς εἰς τὸν ἔπειτα χρόνον
 πάντα ποριζόμενοι· οἱ δὲ κατὰ τὴν ψυχὴν — εἰσὶ γὰρ οὖν, ²⁰⁹
 10 ἔφη, οἱ ἐν ταῖς ψυχαῖς κνοῦσιν ἔτι μᾶλλον ἢ ἐν τοῖς σώμασιν,
 ἃ ψυχῇ προσήκει καὶ κηῖσαι καὶ κνεῖν· τί οὖν προσήκει;
 φρονήσιν τε καὶ τὴν ἄλλην ἀρετὴν· ὧν δὴ εἰσι καὶ οἱ ποιηταὶ
 πάντες γεννῆτορες καὶ τῶν δημοουργῶν ὅσοι λέγονται εἰρητικοὶ
 εἶναι· πολὺ δὲ μεγίστη, ἔφη, καὶ καλλίστη τῆς φρονήσεως ἢ
 15 περὶ τὰς τῶν πόλεων τε καὶ οἰκήσεων διακοσμήσεις, ἧ δὲ
 ὄνομά ἐστι σωφροσύνη τε καὶ δικαιοσύνη· τούτων αὖ ὅταν
 τις ἐκ νέου ἐγκύμων ἢ τὴν ψυχὴν θεῖος ὢν καὶ ἡκούσης τῆς ^B
 ἡλικίας τίπτειν τε καὶ γεννᾶν ἤδη ἐπιθυμῇ, ζητεῖ δὴ, οἶμαι, καὶ
 οὗτος περιωὴν τὸ καλὸν ἐν ᾧ ἂν γεννήσειεν· ἐν τῷ γὰρ αἰσχροῦ
 20 οὐδέποτε γεννήσει. τὰ τε οὖν σώματα τὰ κατὰ μᾶλλον ἢ τὰ
 αἰσchrὰ ἀσπάξεται ὃ γε κνῶν, καὶ ἂν ἐντύχη ψυχῇ καλῇ καὶ
 γενναίᾳ καὶ εὐφρεῖ, πάνυ δὴ ἀσπάξεται τὸ ξυναμφότερον, καὶ
 πρὸς τοῦτον τὸν ἄνθρωπον εὐθύς εὐπορεῖ λόγων περὶ ἀρετῆς

2 περί edidit Astius: περί BV^bC | 5 ἐρῶσι C | 6 κατὰ τὰ ζ, Ruec-
 kertus: κατὰ BVC | 7 εἰσιν BV: εἰσι Cv | 10 κνοῦσιν BV κνούσι C | μᾶλ-
 λον ἔτι C | 11 προσήκει . . . οὖν om C | κηῖσαι] κνεῖσθαι Badhamus ad
 Euthyd. p. XXI | κνεῖν B κνεῖν V: τίπτειν Iahnus scripserat γεννᾶν ci.
 Teuffelius mus. Rhen. XXIX p. 147 | 15 περὶ τὰ . . . διακόσμησις Som-
 merus | διακοσμήσεις ζ, Bastius krit. vers. p. 151 Heindorfius ad Cra-
 tyl. p. 28 Boeckhius ad Min. p. 26: διακόσμησις BVC | 16 τούτων δ'
 αὖ C | ὄτ' ἂν BVC | 17 ψυχῇ] ψυχῆν, τὴν φύσιν Heusdius spec. crit. p.
 98 | θεῖος ὢν del. Iahnus | 18 ἐπιθυμῇ Stephanus: ἐπιθυμῆ BVC^b | 19
 περὶ ὧν τὸ BV | ἐν ᾧ δὴ γεννήσῃ Badhamus | 20 ἢ τὰ αἰσchrὰ suspectat
 Badhamus praef. p. VII | 21 ὃ γε Vsener: αἶτε BVC | κνῶν BV | ἂν BV
 ἐὰν C | 22 πάνυ δὲ Schleiermacherus in uersionis ed. prima

πατάξας κατέβαλεν, ὑπὸ δὲ τοῦ ἐτέρου ἀγνοηθεὶς ὄσπς ἦν, πληγίς
 ἀπέθανε, καταλιπὼν τὴν ἀρχὴν Μέδονα τῷ προεσβυτέρῳ τῶν παιδῶν.
 ὃ δὲ νεώτερος αὐτοῦ παῖς Νηλεὺς τῆς δωδεκαπόλεως Ἰωνίας κτιστῆς
 ἐγένετο. ἀπ' οὗ φασιν Ἀθηναίους τὴν τῶν Κοδριδῶν εὐγένειαν εἰς
 παροιμίαν περιστῆναι 'εὐγενέστερος Κόδρου', ἐπὶ τῶν πάνυ
 εὐγενῶν. [Boeotorum rex Ξάνθιος apud Siebenkeesium et Bekke-
 rum, apud Ruhnkenium Ξάνθος scribitur].

c καὶ οἷον χρῆ εἶναι τὸν ἄνδρα τὸν ἀγαθὸν καὶ ἃ ἐπιτηδεύειν,
 καὶ ἐπιχειρεῖ παιδεύειν. ἀπτόμενος γὰρ, οἶμαι, τοῦ καλοῦ καὶ
 ὁμιλῶν αὐτῷ, ἃ πάλα ἐκείε τίττει καὶ γεννᾷ, καὶ παρῶν καὶ
 ἀπῶν μεμνημένος, καὶ τὸ γεννηθὲν συνεκτρέφει κοινῇ μετ' ἐκεί-
 νου, ὥστε πολὺ μείζω κοινωνίαν [τῆς] τῶν παιδῶν πρὸς ἀλλή- 5
 λους οἱ τοιοῦτοι ἴσχυοσι καὶ φιλίαν βεβαιότεραν, ἅτε καλλίωνων
 καὶ ἀθανατωτέρων [παιδῶν] κεκοινωνηκότες. καὶ πᾶς ἂν δέξαιτο
 D ἑαυτῷ τοιοῦτους παῖδας μᾶλλον γεγονέναι ἢ τοὺς ἀνθρωπίνους,
 καὶ εἰς Ὅμηρον ἀποβλέψας καὶ Ἡσίοδον καὶ τοὺς ἄλλους ποιη-
 τὰς τοὺς ἀγαθοὺς ζηλῶν, οἷα ἔκγονα ἑαυτῶν καταλείπουσιν, ἃ 10
 ἐκείνοις ἀθάνατον κλέος καὶ μνήμην παρέχεται αὐτὰ τοιαῦτ'
 ὄντα· εἰ δὲ βούλει, ἔφη, οἷους Λυκοῦργος παῖδας κατελίπετο
 ἐν Λακεδαιμόνι σωτῆρας τῆς Λακεδαιμόνος καὶ ὡς ἔπος εἰπεῖν
 τῆς Ἑλλάδος. τίμιος δὲ παρ' ἡμῖν καὶ Σόλων διὰ τὴν τῶν νό-
 E μων γέννησιν, καὶ ἄλλοι ἄλλοθι πολλαχοῦ ἄνδρες, καὶ ἐν Ἑλ- 15
 λησι καὶ ἐν βαρβάροις, πολλὰ καὶ καλὰ ἀποφηράμενοι ἔργα,
 γεννήσαντες παντοίαν ἀρετὴν· ὧν καὶ ἱερὰ πολλὰ ἤδη γέγονε διὰ
 τοὺς τοιοῦτους παῖδας, διὰ δὲ τοὺς ἀνθρωπίνους οὐδενός πω.

1 καὶ οἷον Astius Hirschigius *ztschr. f. d. aw.* 1851 p. 332 misc.
 phil. III p. 69 Maduigiugis aduers. I p. 369: καὶ περὶ οἷον BVC καὶ περὶ τοῦ
 οἷον c καὶ περὶ οἷον Sommerus οἷον ci. Astius ed. p. 273 uers. p. 344 | 2 καὶ
 ante ἐπιχειρεῖ del. Hirschigius | 3 καὶ ἀπῶν καὶ παρῶν C | 4 καὶ om s
 Bastius *krit. vers.* p. 151 | 5 τῆς interpolatum * | παιδογόνων uel παιδο-
 σπόρον Bastius *krit. vers.* p. 72 | 6 καλλίων ὧν BV, corr. b rec. | 7 παί-
 δων cum codice Paris. K del. Creuzerus *zur gesch. d. griech. u. roem.*
litt. p. 154 sqq., Iahnus ne scripsit quidem | ἂν om V | 9 καὶ εἰς . . .
 11 τοιαῦτα ὄντα Proclus l. i. s. | καὶ τοὺς ἄλλους ἀγαθοὺς ποιητὰς ζητῶν
 ὅσα Proclus | 10 οἷα καταλελοίπασιν ἑαυτῶν ἔκγονα Methodius conu. uirg.
 p. 159 | ἑαυτὸν V om Proclus | καταλελοίπασιν Badhamus | 11 τοιαῦτ' C:
 τοιαῦτα BV | 12 κατελίπετο bV: κατέλιπε||| (v eras.) τὸ B κατελίπετο C
 κατέλιπε τοῖς s κατέλιπεν αὐτοῦ Rettigius | 14 ἡμῖν s: ἡμῖν BVC | 15
 ἄλλο[9] cum ras. C | 16 ἐν om Clemens | ἔργῳ V | 18 οὐδ' ἐν οὐδενός
 πω Hirschigius misc. phil. III p. 77

5—8 SYRIANVS in Hermog. t. VII p. 91 W. σφόδρα γὰρ
 ἀνοήτους ἠγοῦμαι τοὺς σπουδάζοντας περὶ τὰς σωματικὰς προάξεις καὶ
 νομίζοντας μὴ τοσοῦτον ἐκ τῶν λόγων ὅσον ἐκ τῆς διαδοχῆς τῶν παί-
 δων μνημονεῖσθαι . . . ὥστε προσημῶν ἀναγκαῖον κατὰ τὸν τοῦ Πλά-
 τῶνος λόγον τὰ τῆς ψυχῆς ἔκγονα μᾶλλον ἢ τὰ τοῦ σώματος. |
 9 PROCLUS ad Plat. de rep. p. 393 ἐν δὲ αὐτῷ τῷ συμποσίῳ . . .
 καὶ τὴν ὅλην αὐτοῦ (Homeri) πραγματείαν θαιμάζει καὶ ζηλωτὸν
 εἶναι φησὶν τοῖς ἑμφοροῖς 'καὶ εἰς Ὅμηρον . . . τοιαῦτα ὄντα'. |
 15 CLEMENS ALEX. str. I p. 130, 38 ἐν τε τῷ συμποσίῳ ἐπαινῶν
 Πλάτωνος τοὺς βαρβάρους ὡς διαμερόντως ἀσκήσαντας μόνους ἀληθῶς
 φησὶ 'καὶ ἄλλοθι πολλαχοῦ καὶ ἐν Ἑλλήσι καὶ βαρβάροις, ὧν καὶ
 ἱερὰ . . . τοιούτους παῖδας'.

28 Ταῦτα μὲν οὖν τὰ ἐρωτικὰ ἴσως, ὃ Σόικρατες, κἄν σὺ
 μυηθεῖς· τὰ δὲ τέλεα καὶ ἐποπτικά, ὧν ἕνεκα καὶ ταῦτα ἔστιν, 210
 εἴαν τις ὀρθῶς μετή, οὐκ οἶδ' εἰ οἶός τ' ἂν εἴη. ἐρῶ μὲν
 οὖν, ἔφη, ἐγὼ καὶ προθυμίας οὐδὲν ἀπολείψω· πειρῶ δὲ ἔπε-
 5 σθαι, ἂν οἶός τε ᾔη. δεῖ γάρ, ἔφη, τὸν ὀρθῶς ἰόντα ἐπὶ τοῦτο
 τὸ πρᾶγμα ἄρχεσθαι μὲν νέον ὄντα ἰέναι ἐπὶ τὰ καλὰ σώματα,
 καὶ πρῶτον μὲν, εἴαν ὀρθῶς ἠγῆται ὁ ἠγούμενος, ἐνὸς αὐτῶν
 [σώματος] ἐρᾶν καὶ ἐνταῦθα γεννᾶν λόγους καλοῖς, ἔπειτα
 αὐτὸν κατανοῆσαι, ὅτι τὸ κάλλος τὸ ἐπὶ ὄψεσιν σώματι τῷ
 10 ἐπὶ ἑτέρῳ σώματι ἀδελφόν ἐστι, καὶ εἰ δεῖ διώκειν τὸ ἐπ' εἴ- B
 δει καλόν, πολλὴ ἄνοια μὴ οὐχ ἔν τε καὶ ταῦτὸν ἠγεῖσθαι τὸ
 ἐπὶ πᾶσιν τοῖς σώμασι κάλλος· τοῦτο δ' ἐννοήσαντα καταστῆναι
 πάντων τῶν καλῶν σωμάτων ἐραστήν, ἐνὸς δὲ τὸ σφόδρα τοῦτο
 χαλάσαι καταφρονήσαντα καὶ σμικρὸν ἠγησάμενον· μετὰ δὲ
 15 ταῦτα τὸ ἐν ταῖς ψυχαῖς κάλλος τιμιώτερον ἠγήσασθαι τοῦ ἐν
 τῷ σώματι, ὥστε καὶ εἴαν ἐπιεικῆς ὢν τὴν ψυχὴν τις καὶ σμικ-
 ρὸν ἄνθρωπος ἔχη, ἐξαρκεῖν αὐτῷ καὶ ἐρᾶν καὶ κίθδεσθαι καὶ τί- C
 κτειν λόγους τοιούτους [καὶ] ζητεῖν, οἵτινες ποιήσουσι βελτίους
 τοὺς νέους, ἵνα ἀναγκασθῇ αὐτὸν θεάσασθαι τὸ ἐν τοῖς ἐπιτηδευ-
 20 μασι καὶ τοῖς νόμοις καλὸν καὶ τοῦτ' ἰδεῖν ὅτι πᾶν αὐτὸ αὐτῷ
 ξυγγενές ἐστιν, ἵνα τὸ περὶ τὸ σῶμα καλὸν σμικρὸν τι ἠγήσῃται
 εἶναι· μετὰ δὲ τὰ ἐπιτηδεύματα ἐπὶ τὰς ἐπιστήμας ἀγαγεῖν,
 ἵνα ἴδῃ αὐτὸν ἐπιστημῶν κάλλος, καὶ βλέπων πρὸς πολὺ ἤδη τὸ
 καλὸν μηκέτι τῷ παρ' ἐνί, ὥσπερ οἰκέτης, ἀγαπῶν παιδαρίου D

2 ταῦτά ἐστιν BVC | 3 οὐκ οἶδ' ἂν εἴη Naberus obseru. crit. in Plat. p. 19 | 7 αὐτῶν BV: αὐτὸν C αὐτὸν Vermehren p. 88 | 8 σώματος uix notum Themistio (testim. LXII p. 33), del. Voegelinus | ἔπειτα *] ἔπειτα καὶ Themistius ἔπειτα δὲ (δ' C) libri | 9 σώματι τὸ ἐπὶ BV σώματι τῷ (om ἐπὶ) C | 10 καὶ δεῖ . . . πολλὴ δ' ἄνοια olim Vsener | εἰ δὲ δὲι ci. Iahnus | 12 πᾶσιν B: πᾶσι VC | τοῖτ* C τοῦτο c | 16 καὶ ἀνεπιεικῆς C κἄν ἐπ. Badhamus | καὶ Stallbaumius: καὶ εἴαν BVC κἄν Hermannus | 17 ἀνθρῆς ex ed. Basil. 1556 Astius | 18 καὶ del. Badhamus, Maduigijs adu. I p. 396 | καὶ ζητεῖν eiecit Astius uers. p. 345 | 19 ἀναγκασθεῖς . . . 21 ἐστι, τὸ Astius | 20 τοῦτο C | αὐτῷ c: αὐτῷ B αὐτῷ VC | 23 ἴν' ἀδῆ B ἴν' ἀδῆ V ἴν' ἴδῃ C | αὐτὸν τῶν Hirschigijs | 24 τῷ B, Schleiermacherus: τὸ VC | παιδαρίου del. Astius

5 — p. 106, 10 ALCIPOVS isag. 5 ἀναλύσεως δὲ εἶδη ἐστὶ τρία· ἡ μὲν γὰρ ἐστὶν ἀπὸ τῶν αἰσθητῶν ἐπὶ τὰ πρῶτα νοητὰ ἄνοδος . . . ἡ μὲν δὲ πρώτη τοιαύδε τίς ἐστίν, οἷον ἂν ἀπὸ τοῦ περὶ τὰ σώματα καλοῦ μειώμεν ἐπὶ τὸ ἐν ταῖς ψυχαῖς καλόν, ἀπὸ δὲ τοιούτων ἐπὶ τὸ ἐν τοῖς ἐπιτηδευμασιν, εἶτα ἀπὸ τούτου ἐπὶ τὸ ἐν τοῖς νόμοις, εἶτ' ἐπὶ τὸ πολὺ πέλαιος τοῦ καλοῦ, εἶτα οὕτω μειόντες εὐρομεν λοιπὸν τὸ αὐτὸ τοῦτο καλόν. cf. testim. LXI—LXVIII.

κάλλος ἢ ἀνθρώπου τινὸς ἢ ἐπιτηδεύματος ἑνός, δουλεύων
 φαῦλος ἢ καὶ συμκρολόγος, ἀλλ' ἐπὶ τὸ πολὺ πέλαιος τετραμ-
 μένος τοῦ καλοῦ καὶ θεωρῶν πολλοὺς καὶ καλοὺς λόγους καὶ
 μεγαλοπρεπεῖς τίκτη καὶ διανοήματα ἐν φιλοσοφίᾳ ἀφθόρῳ,
 ἕως ἂν ἐνταῦθα ῥωσθεῖς καὶ ἀυξήθεις κατίδη τινὰ ἐπιστήμην 5
 μίαν τοιαύτην, ἣ ἐστὶ καλοῦ τοιοῦδε. πειρῶ δέ μοι, ἔφη, τὸν
 Ε νοῦν προσέχειν ὡς οἷόν τε μάλιστα. ὃς γὰρ ἂν μέχρι ἐνταῦθα 29
 πρὸς τὰ ἐρωτικά παιδαγωγῆθῃ, θεώμενος ἐφεξῆς τε καὶ ὀρ-
 θῶς τὰ καλά, πρὸς τέλος ἦδη ἰὰν τῶν ἐρωτικῶν ἐξαιρήνης κατ-
 ὀψεται τι θαυμαστὸν τὴν φύσιν καλόν· τοῦτ' ἐκεῖνο, ὃ Σώ-10
 κρατες, οὗ δὴ ἔνεκεν καὶ οἱ ἔμπροσθεν πάντες πόνοι ἦσαν,
 211 πρῶτον μὲν αἰεὶ ὄν καὶ οὔτε γιγνόμενον οὔτ' ἀπολλύμενον, οὔτ'
 ἀυξανόμενον οὔτε φθίνον, ἔπειτα οὐ τῇ μὲν καλόν, τῇ δ' αἰ-
 σχρόν, οὐδὲ τότε μὲν, τότε δ' οὔ, οὐδὲ πρὸς μὲν τὸ καλόν,
 πρὸς δὲ τὸ αἰσχρόν, οὐδ' ἔνθα μὲν καλόν, ἔνθα δὲ αἰσχρόν 15
 [ὡς τισὶ μὲν ὄν καλόν, τισὶ δ' αἰσχρόν]· οὐδ' αὖ φαντασθήσεται
 αὐτῷ τὸ καλὸν οἷον πρόσωπόν τι οὐδὲ χεῖρες οὐδὲ ἄλλο οὐ-
 δὲν ὧν σῶμα μετέχει, οὐδέ τις λόγος οὐδέ τις ἐπιστήμη, οὐδέ
 που ὄν ἐν ἑτέρῳ τινί, οἷον ἐν ζῳῳ ἢ ἐν γῆ ἢ ἐν οὐρανῷ ἢ ἐν
 Β τῷ ἄλλῳ, ἀλλ' αὐτὸ καθ' αὐτὸ μεθ' αὐτοῦ μονοειδὲς αἰεὶ ὄν, 20
 τὰ δ' ἄλλα πάντα κατὰ ἐκεῖνον μετέχοντα τρόπον τινὰ τοιοῦ-
 τον, οἷον γιγνομένων τε τῶν ἄλλων καὶ ἀπολλυμένων μηδὲν
 ἐκεῖνο μήτε τι πλεόν μήτε ἕλαττον γίνεσθαι μηδὲ πάσχειν
 μηδέν. ὅταν δὴ τις ἀπὸ τῶνδε διὰ τὸ ὀρθῶς παιδεραστεῖν
 ἐπανιών ἐκεῖνο τὸ καλὸν ἀρχεται καθορᾶν, σχεδὸν ἂν τι ἄπτοιτο 25
 τοῦ τέλους. τοῦτο γὰρ δὴ ἐστὶ τὸ ὀρθῶς ἐπὶ τὰ ἐρωτικά

1 καλος· C, del. Badhamus | δουλεύων del. Bastius *krit. vers.* p. 73 |
 4 μεγαλοπρεπεῖς B μεγαλοπρεπῆς V | τίκτη c: τίκτη BV | καὶ διανοήματα
 del. Badhamus | ἀφθόρα Astius | 7 μέχρι καὶ ἐντ. C | 10 τοῦτ' C: τοῦτο
 BV | 11 ἔμπροσθε VC | 12 et 20 αἰεὶ BV: αἰεὶ C | οὔτ' . . . οὔτ' C: οὔτε . .
 οὔτε BV | 13 φθίνον B φθίνον V | 14 τότε μὲν τότε B | 15 οὐδ' ἔνθα
 . . . 16 αἰσχρόν suspectat Badhamus praef. p. VIII | 16 ὡς . . . αἰσχρόν
 om V, del. Voegelinus | δ' C: δὲ B | 18 οὐδέ πο V | 19 ζῳῳ B | 20 τῷ
 B τῷ V | 21 δ' C: δὲ BV | μετέχοντά τινα τρόπον C | 23 ἐκεῖνο C^b |
 μήτε τι C | 24 οὔτ' ἂν δὲ δὴ C

20 PLOTIN. *enneed.* I 6, 7 p. 56 τί δῆτα οἰόμεθα, εἴ τις
 αὐτὸ τὸ καλὸν θεῶτο αὐτὸ ἐφ' ἑαυτοῦ καθαρὸν, μὴ σαρκῶν μὴ σώ-
 ματος ἀνάπλεων, μὴ ἐν γῆ, μὴ ἐν οὐρανῷ, ἐν ἣ καθαρὸν; | 4 Schol. B
 τὸ παιδεραστεῖν ἐπὶ τοῦ παιδείας ἐρᾶν αἰεὶ κείται παρὰ Πλάτων
 (in C ad l. 21 adscriptum C i. e. σημειῶσαι nullo scholio addito). |
 26 cf. *testim.* LXI. LXIII—LXVIII.

ἵεναι ἢ ὑπ' ἄλλου ἄγεσθαι, ἀρχόμενον ἀπὸ τῶνδε τῶν καλῶν ^C
 ἐκείνου ἔνεκα τοῦ καλοῦ αἰεὶ ἐπανίεναι, ὥσπερ ἐπαναβαθμοῖς
 χρώμενον, ἀπὸ ἐνὸς ἐπὶ δύο καὶ ἀπὸ δεῦν ἐπὶ πάντα τὰ καλὰ
 σώματα, καὶ ἀπὸ τῶν καλῶν σωμάτων ἐπὶ τὰ καλὰ ἐπιτηδεύ-
 5 ματα, καὶ ἀπὸ τῶν ἐπιτηδευμάτων ἐπὶ τὰ καλὰ μαθήματα,
 καὶ ἀπὸ τῶν μαθημάτων ἐπ' ἐκεῖνο τὸ μάθημα τελευτῆσαι,
 ὃ ἔστιν οὐκ ἄλλου ἢ αὐτοῦ ἐκείνου τοῦ καλοῦ μάθημα, ἵνα
 γνῶ αὐτὸ τελευτῶν ὃ ἔστι καλόν. ἐνταῦθα τοῦ βίου, ὃ φίλε ^D
 Σώκρατες, ἔφη ἢ Μαντινικῆ ξένη, εἰτέρῳ ποῦ ἄλλοθι, βιωτὸν
 10 ἀνθρώπων, θεωμένῳ αὐτὸ τὸ καλόν. ὃ εἴαν ποτε ἴδῃς, οὐ
 κατὰ χροσίον τε καὶ ἐσθῆτα καὶ τοὺς καλοὺς παῖδάς τε καὶ
 νεανίσκους δόξει σοι εἶναι, οὐδ' νῦν ὁρῶν ἐκπέπληξαι καὶ ἔτοι-
 μος εἶ καὶ σὺ καὶ ἄλλοι πολλοί, ὁρῶντες τὰ παιδικὰ καὶ ξεν-
 15 ὄντες αἰεὶ αὐτοῖς, εἴ πως οἶόν τ' ἦν, μήτ' ἐσθίειν μήτε
 πίνειν, ἀλλὰ θεᾶσθαι μόνον καὶ ξυνεῖναι. τί δῆτ', ἔφη, οἴο-
 μεθα, εἴ τῳ γένοιτο αὐτὸ τὸ καλόν ἰδεῖν εἰλικρινές, καθαρόν, ^E
 ἄμικτον, ἀλλὰ μὴ ἀνάπλεων σαρκῶν τε ἀνθρωπίνων καὶ χρω-
 μάτων καὶ ἄλλης πολλῆς φλυαρίας θνητῆς, ἀλλ' αὐτὸ τὸ θεῖον
 20 καλὸν δύναιτο μονοειδὲς κατιδεῖν; ἄρ' οἶει, ἔφη, φραῦλον βίον
 γίγνεσθαι ἐκεῖσε βλέποντος ἀνθρώπου κάκεινο ᾧ δεῖ θεω- ²¹²
 μένου καὶ ξενόντος αὐτῷ; ἢ οὐκ ἐνθυμεῖ, ἔφη, ὅτι ἐνταῦθα
 αὐτῷ μοναχοῦ γενήσεται, ὁρῶντι ᾧ ὁρατὸν τὸ καλόν, τίχτειν
 οὐκ εἰδῶλα ἀρετῆς, ἅτε οὐκ εἰδῶλου ἐφαπτομένῳ, ἀλλὰ ἀληθῆ,
 ἅτε τοῦ ἀληθοῦς ἐφαπτομένῳ· τεκόντι δ' ἀρετὴν ἀληθῆ καὶ
 25 θρησκαμένῳ ὑπάρχει θεοφιλεῖ γενέσθαι, καὶ εἰτέρῳ τῳ ἄλλῳ
 ἀνθρώπων ἀθανάτῳ κάκεινῳ;

2 αἰεὶ BV: αἰεὶ C | ἐπ' ἀναβαθμοῖς B ἐπαναβαθμοῖς C cf. Themist.
 (test. LXII) ἀναβαθμοί | 4 σωμάτων ἐπὶ τὰς καλὰς ψυχὰς, καὶ ἀπὸ τῶν
 καλῶν ψυχῶν ἐπὶ Sydenhamius | 5 τῶν BVC^b: τῶν καλῶν ζ | 6 καί] ἔστι'
 ἂν ζ ἕως ἂν Stallbaumius ἕως Hermannus ἵνα Saupprius | τῶν om V | τὸ
 μάθ. τελ. del. Badhamus | μαθήτευμα C | τελευτῆσαι*] τελευτήση libri |
 ἵνα*] καὶ libri ἂν Badhamus | 8 ὃ ἔστι B | 9 μαντικῆ ζ et sic legebat
 Themistius p. 162 A (supra p. 21) | 10 ποτ' εἶδῃς B ποτ' εἶδῃς V ποτε
 εἶδῃς C | 11 αἰσθῆτα V | 14 αἰεὶ BV: αἰεὶ C | 15 θεᾶσθαι C: θεά-
 σασθαι BV | δῆτ' C: δῆτα BV | 16 εἰλικρινές BV | 17 ἀλλὰ del. Astius
 uers. p. 347 | 18 θνητῆς Badhamus damnat praef. p. VIII | ἀλλ' . . . 19
 κατιδεῖν del. idem ad Euthyd. p. XXI | 19 ἄρ' B | 20 κάκεινο C^b: καὶ
 ἐκεῖνο BV | ᾧ δεῖ Astius: ᾧ δεῖ BV^b ᾧ δεῖ uolebat b ὃ δεῖ C δῆ Schleiermacher-
 us | 21 ἢ C: ἢ BV | ἐνθυμῆ C | 23 ἅτε] οὔτε C | εἰδῶλου V | ἀλλὰ . . . 24 ἐφα-
 πτομένῳ om C | 24 ἐφαπτομένῳ del. Voegelinus | δ' C: δὲ BV | 25 θεοφι-
 λεῖ ζ: θεοφιλεῖ BVC | τῶν B τῷ V | 26 κάκεινῳ C^b: καὶ ἐκεῖνῳ BV

17 Τιμ. ἀνάπλεως· ἀναπεπλησμένος. χρῆται δὲ ἐπὶ τοῦ με-
 μολυσμένου.

Β Ταῦτα δὴ, ἃ Φαῖδρός τε καὶ οἱ ἄλλοι, ἔφη μὲν Διοτίμα, πέπεισμαι δ' ἐγὼ· πεπεισμένος δὲ πειρῶμαι καὶ τοὺς ἄλλους πείθειν, ὅτι τούτου τοῦ κήματος τῆ ἀνθρωπεία φύσει συνεργὸν ἀμεινω Ἔρωτος οὐκ ἂν τις ῥαδίως λάβοι. διὸ δὴ ἐγωγέ φημι χρῆναι πάντα ἄνδρα τὸν Ἔρωτα τιμᾶν καὶ αὐτὸς τιμῶ, 5 καὶ τὰ ἐρωτικά διαφερόντως ἀσκῶ καὶ τοῖς ἄλλοις παρακελεύομαι, καὶ νῦν τε καὶ αἰεὶ ἐγκωμιάζω τὴν δύναμιν καὶ ἀνδρείαν τοῦ Ἔρωτος καθ' ὅσον οἷός τ' εἰμί. τοῦτον οὖν τὸν λόγον,

C ὃ Φαῖδρε, εἰ μὲν βούλει, ὡς ἐγκώμιον εἰς Ἔρωτα νόμισον εἰρησθαι, εἰ δέ, ὅ τι καὶ ὄπη χαιρείς ὀνομάζων, τοῦτ' ὀνόμαζε. 10

Εἰπόντος δὲ ταῦτα τοῦ Σωκράτους τοὺς μὲν ἐπαινεῖν, τὸν 30 δ' Ἀριστοφάνη λέγειν τι ἐπιχειρεῖν, ὅτι ἐμνήσθη αὐτοῖ λέγων ὁ Σωκράτης περὶ τοῦ λόγου· καὶ ἐξαίφνης τὴν αὐλειον Θύραν κρονομένην πολὺν ψόφον παρασχεῖν ὡς κωμαστῶν, καὶ αὐλη-

D τρίςδος φωνὴν ἀκούειν. τὸν οὖν Ἀγάθωνα Παῖδες, φάναι, οὐ 15 σκέψασθε; καὶ ἐὰν μὲν τις τῶν ἐπιτηδείων ἦ, καλεῖτε· εἰ δὲ μή, λέγετε ὅτι οὐ πίνομεν, ἀλλ' ἀναπανόμεθα ἤδη. καὶ οὐ πολὺ ὕστερον Ἀλκιβιάδου τὴν φωνὴν ἀκούειν ἐν τῇ αὐλῇ σφόδρα μεθύοντος καὶ μέγα βοῶντος, ἐρωτῶντος ὅπου Ἀγάθων καὶ κελεύοντος ἄγειν παρ' Ἀγάθωνα. ἄγειν οὖν αὐτὸν παρὰ 20 σφᾶς τὴν τε αὐλητρίδα ὑπολαβοῦσαν καὶ ἄλλους τινὸς τῶν ἀκολούθων καὶ ἐπιστῆναι ἐπὶ τὰς Θύρας ἐστεφανωμένον αὐτὸν

E κριτοῦ τέ τιμι στεφάνη δασεῖ καὶ ἴων, καὶ ταινίας ἔχοντα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς πάνυ πολλὰς, καὶ εἰπεῖν· ὦ ἄνδρες, χαιρέτε· με-

1 φ[αῖ]δρε cum ras. V | τε om C | 4 ἐγὼ χρῆναί φημι Methodius conu. uirg. p. 107 | 6 καὶ τὰ ἐρωτικά Vsener: τὰ ἐρωτικά καὶ BC τὰ ἐρωτικά καὶ V τὰ δ' ἐρωτικά καὶ Badhamus | 7 αἰεὶ BV: αἰεὶ C | δύναιμι τε καὶ χροίαν Badhamus | 10 τοῦτ' C: τοῦτο BV | 12 δ' C: δὲ BV | τί B | ἐμνήσθη B | 13 αὐλειον ε: αὐλιον BVC | 14 κροτομένην C^b | ὡς] καὶ ὡς Badhamus | 15 αὐλητρίςδος φωνὴν ἀκούειν cum ras. V | 16 καλεῖτ[ε] cum ras. V | 17 λέγεται V | 19 καὶ ἐρωτῶντος ε Hirschigius, del. Hommelius | 20 κελ. ε ἄγειν Hirschigius philol. IX p. 561 | 21 σφᾶς B | 22 αὐτὸν om C | 23. p. 109, 4. 11 ταινίας BV | 24 ὄνδρες Schanzius festgr. p. 104: ἄνδρες BVC

14 PHRYNICHVS p. 177 Lob. κροῦσαι τὴν Θύραν· ἴσως μὲν που παραβεβίασται ἢ χρῆσις, ἀμεινον δὲ τὸ κόπτειν τὴν Θύραν. BOETHVS Milleri mēl. p. 405 κροῦεῖ· τινῶν αἰπωμένων ὡς οἰκ' Ἀπικὸν ἀλλὰ παρεφθαμένον τοῦτο παρὰ τὸ κόπτειν, ἐν Πρωταγόρα 'τῆς γὰρ . . . τὴν Θύραν τῆ βακτηρία εἰς σφόδρα ἔκρουσε' (p. 310A) κιλ. ANTIATT. Bekkeri anecd. gr. p. 101, 24 κροῦεῖν . . . ἐπὶ δὲ τῆς συνηθείας κατὰ τοῦ κόπτειν τὴν Θύραν τάσσεται. MORRIS κόπτει τὴν Θύραν ἐξῶθεν . . . Ἀπικῶς, κροτεῖ δὲ Ἑλληνικῶς. | 18 GELLIVS I 9, 9 (testim. I). ATHENAEVS p. 180A (supra p. 6). PLYTARCHVS quaest. conu. p. 710D (s. p. 9).

θύοντα ἄνδρα πάνυ σφόδρα δέξεσθε συμπότην; ἢ ἀπίωμεν
 ἀναδήσαντες μόνον Ἀγάθωνα, ἐφ' ᾧπερ ἤλθομεν; ἐγὼ γάρ τοι,
 φάναι, χθές μὲν οὐχ οἷός τ' ἐγενόμην ἀφικέσθαι, νῦν δὲ ἤκω
 ἐπὶ τῇ κεφαλῇ ἔχων τὰς ταινίας, ἴν' ἀπὸ τῆς ἐμῆς κεφαλῆς
 5 τὴν τοῦ σοφωτάτου καὶ καλλίστου κεφαλῆν [ἐὰν εἴπω οὔτωςί]
 ἀναδήσω. ἄρα καταγελάσεσθέ μου ὡς μεθύοντος; ἐγὼ δέ, κἂν
 ὑμεῖς γελάτε, ὅμως εὖ οἶδ' ὅτι ἀληθῆ λέγω. ἀλλὰ μοι λέγετε 213
 αὐτόθεν, ἐπὶ ᾗτοις εἰσὶν ἢ μή; συμπιέσεσθε ἢ οὐ; πάντας οὖν
 ἀναθορυβῆσαι καὶ κελεύειν εἰσιέναι καὶ κατακλίνεσθαι, καὶ τὸν
 10 Ἀγάθωνα καλεῖν αὐτόν. καὶ τὸν ἰέναι ἀγόμενον ὑπὸ τῶν ἀν-
 θρώπων, καὶ περιαιρούμενον ἅμα τὰς ταινίας ὡς ἀναδήσοντα,
 ἐπίπροσθε τῶν ὀφθαλμῶν ἔχοντα οὐ κατιδεῖν τὸν Σωκράτη,
 ἀλλὰ καθίξεσθαι παρὰ τὸν Ἀγάθωνα ἐν μέσῳ Σωκράτους τε καὶ
 ἐκείνου· παραχωρῆσαι γάρ τὸν Σωκράτη [ὡς ἐκείνον καθίξειν]· B
 15 παρακαθεζόμενον δ' αὐτὸν ἀσπάξεσθαί τε τὸν Ἀγάθωνα καὶ
 ἀναδεῖν. εἰπεῖν οὖν τὸν Ἀγάθωνα Ὑπολύετε, παῖδες, Ἀλκι-
 βιάδην, ἴν' ἐκ τρίτων κατακέηται. Πάνυ γε, εἰπεῖν τὸν Ἀλκι-
 βιάδην· ἀλλὰ τίς ἡμῖν ᾧδε τρίτος συμπότης; καὶ ἅμα μετα-
 στρεφόμενον αὐτὸν ὄραν τὸν Σωκράτη, ἰδόντα δ' ἀναπηδῆσαι
 20 καὶ εἰπεῖν Ὡ Ἡράκλεις, τουτὶ τί ἦν; Σωκράτης οὗτος; ἔλλο-
 χῶν αὖ με ἐνταῦθα κατέκεισο, ὥσπερ εἰώθεις ἐξαίφνης ἀνα- C
 φραίνεσθαι ὅπου ἐγὼ ᾧμην ἡκιστά σε ἔσεσθαι. καὶ νῦν τί
 ἦκεις; καὶ τί αὖ ἐνταῦθα κατεκλίνης, καὶ οὐ παρ' Ἀριστοφάνει
 οὐδὲ εἴ τις ἄλλος γελοῖός ἐστί τε καὶ βούλεται, ἀλλὰ διεμυ-
 25 χανήσω ὅπως παρὰ τῷ καλλίστῳ τῶν ἔνδον κατακείσει; καὶ
 τὸν Σωκράτη Ἀγάθων, φάναι, ὄρα εἴ μοι ἐπαμνεῖς· ὡς ἐμοὶ

1 δέξεσθε C | ἢ*] ἢ BVC | 2 ἀναδυσαντες V | ᾧπερ V ὅπερ C |
 ἡχθομεν BV, corr. b | 3 οἷός τ' BV, corr. B m. pr. | 4 ἔχων V | ἴν' C: ἴνα
 BV | 5 κεφαλῆν del. Hirschigius *ztschr. f. d. aw.* 1851 p. 332 | ἐὰν (εὖ
 ἂν C) εἴπω οὔτωςί glossaeme enuntiatu sequentis del. Stallbaumius: Ste-
 phano praeunte ante 6 ἄρα inseruit Astius, deinde uers. p. 348 idem
 post ἄρα traiecit | ἐὰν εἴπω] ἴν' εἴπω Orellius ἐὰν ἀγείπω Winckelman-
 nus ἀνεῖπον idem act. soc. graec. II p. 19 Iahnus ὡν εἶδον Vsener ἐὰν
 εἰσὶν Bergkii philol. XXX p. 679 Maduigi adu. I p. 397 | 6 ἄρα B |
 ὡς om C^b | 8 ἢ B ἢ VC utrubique | 9 κελεύει BV, corr. b rec. | 11 πε-
 ρι[α]ρούμενον cum ras. V | 14 τὸν γὰρ pr C | ὡς ἐκείνον καθίξειν seclu-
 sit Badhamus | 15 δ' C: δὲ BV | 17 ἴν' C: ἴνα BV | κατακ[ε]ρηται cum ras.
 C | 18 ᾧδε τρίτος B: ᾧδε V τρίτος ὅδε C | συμπότης τρίτος V | 19 ὄρα
 B ὄρα V | δ' C: δὲ BV | 20 ἡρακλεις B ἡρακλεις V | τουτὶ τί ἦν] τοῦτ'
 εἰπεῖν BV, corr. b γο. καὶ τοῦτ' εἰπεῖν] schol. Ruhnk. p. 50 | οὔτως ἐλ-
 λοχῶν ci. Stephanus | ἐνλοχῶν BV, corr. b | 21 εἰώθεις = | 23 αὖ] ἂν
 C | καὶ οὐ Hermannus: ὡς οὐ BVC | παρ' C: παρὰ BV | ἀριστοφάνει C^b |
 24 οὔτε εἴ C | βούλεται εἶναι, ἀλλὰ Badhamus | 25 κατακείσει B κατα-
 κείση VC | 26 ᾧ Ἀγάθων s, Iahnus | ἐπαμνεῖς BV^b C: em. Stephanus

ὁ τούτου ἕως τοῦ ἀνθρώπου οὐ φαῖλον προῶγμα γέγονεν. ἀπ' ἐκείνου γὰρ τοῦ χρόνου, ἀφ' οὗ τούτου ἠράσθη, οὐκέτι
 D ἔξεστί μοι οὔτε προσβλέψαι οὔτε διαλεχθῆναι καλῶ οὐδ' ἐνί,
 ἢ οὔτοσὶ ζηλοτυπῶν με καὶ φθονῶν θαυμαστὰ ἐργάζεται καὶ
 λοιδορεῖται τε καὶ τῷ χεῖρε μόνις ἀπέχεται. ὅρα οὖν μὴ τι⁵
 καὶ νῦν ἐργάσῃται, ἀλλὰ διάλλαξον ἡμᾶς, ἢ ἐὰν ἐπιχειρῇ βιά-
 ζεσθαι, ἐπάμυνε, ὡς ἐγὼ τὴν τούτου μανίαν τε καὶ φιλερα-
 στίαν πάνν ὀρρωδῶ. Ἄλλ' οὐκ ἔστι, φάναι τὸν Ἀλκιβιάδην,
 ἐμοὶ καὶ σοὶ διαλλαγή. ἀλλὰ τούτων μὲν εἰς αὔθις σε τιμωρή-
 σομαι, νῦν δέ μοι, ὠγάθων, φάναι, μετάδος τῶν ταινιῶν, ἵν'¹⁰
 E ἀναδήσωμεν καὶ τὴν τούτου ταυτηρὶ τὴν θαυμαστὴν κεφαλὴν
 καὶ μὴ μοι μέμφηται, ὅτι σὲ μὲν ἀνέδησα, αὐτὸν δὲ νικῶντα
 ἐν λόγοις πάντας ἀνθρώπους, οὐ μόνον πρόην ὡσπερ σέ,
 ἀλλ' αἰεὶ, ἔπειτα οὐκ ἀνέδησα. καὶ ἄμ' αὐτὸν λαβόντα τῶν
 ταινιῶν ἀναδεῖν τὸν Σωκράτη καὶ κατακλίνεσθαι. ἐπειδὴ δὲ³¹
 κατεκλίνη, εἰπεῖν Εἶεν δῆ, ὦ ἄνδρες· δοκεῖτε γὰρ μοι νίφειν·
 οὐκ ἐπιτρεπτόν ἐμῖν, ἀλλὰ ποτέον· ὁμολόγηται γὰρ ταῦθ'
 ἡμῖν. ἄρχοντα οὖν αἰροῦμαι τῆς πόσεως, ἕως ἂν ὑμεῖς ἰκα-
 νῶς πίητε, ἐμαυτόν. ἀλλὰ φέρετ', ὦ Ἀγάθων, εἴ τι ἔστιν ἔκ-
 πωμα μέγα. μᾶλλον δὲ οὐδὲν δεῖ, ἀλλὰ φέρε, παῖ, φάναι, τὸν²⁰
 214 ψυκτῆρα ἐκείνον, ἰδόντα αὐτὸν πλεῖν ἢ ὀκτιῶ κοτύλας χω-

1 οὐ] οὐ pr B | 3 ἔξεστιν BV | οὐδενί C | 4 οὔτοσί πως C | θαυ-
 μάσια C | 5 μόνις C | 7 ἐπάμυνα BV | 9 εἰσαῦθις τιμωροῦσθαι C^b | 10
 ὦ Ἀγάθων cum Saupprio Iahnus: ἀγάθων BVC | τειῶν BV, corr. b | ἵν'
 C: ἵνα BV | 11 ἀναδήσωμεν καὶ Hermannus: ἀναδησώμεθα BV ἀναδήσω
 καὶ C | τὴν τούτου seclisit Iahnus | 12 αὐτὸν Aldus | 14 αἰεὶ BV: αἰεὶ
 C | ἄμα C | 15 τειῶν BV | 16 ὄνδρες Schanzius festgr. p. 104: ἄνδρες
 BVC | 17 ἐμῖν] οὖν ἐμῖν C, Winckelmannus ad Euthyd. p. 89 | 19 φέ-
 ρετ' ὦ Coëtetus uar. lect. p. 142 (mnemos. III p. 318): φερέτω BVC | φε-
 ρέτω [Ἀγάθων] Schanzius festgr. p. 90 | τί ἐστιν B | ἔκπομα BV | 20 ἀλλὰ
 ... p. 111, 2 ἐγγεῖν Athenaeus XI p. 502 D | 21 πλεῖν*] πλέον libri, Athen.

21 SCHOL. ψυκτῆρ· σκεῦος ἐνθα διανίζουσι τὰ ποτήρια (tan-
 tum Photius), ἢ ποτηρίον εἶδος, ὡς Εὐριπίδης Τηλέφω (fr. 726 N.).
 TIM. ψυκτῆρ· ποτήριον μέγα καὶ πλατύ, εἰς ψυχροποσίαν παρεσκευα-
 σμένον. MOER. ψυκτῆρα· Πλάτων συμποσίῳ· ἔσθι δὲ ὁ ψυκτῆρ
 σκεῦος, ἐν ᾧ διανίζουσι τὰ ποτήρια, μεστὸν ἴδαίος ψυχροῦ, ἢ ὁ λέ-
 γομεν ἡμεῖς πρόχυμα (SCHOL. ARIST. uesp. 617 δίνος ἐστὶν ἀγγεῖον
 τι κεράμειον οἴνου, οἶον πρόχυμα). SVID. ψυκτῆρα· κάδδον ἢ πο-
 τήριον μέγα, ἀπὸ τοῦ θάπτου ψύχεσθαι ἐν αὐτῷ τὴν κρασιν. POLL.
 VI 99 ὁ δὲ ψυκτῆρ πολυθρούλητος, ὃν καὶ δῖνον ἐκάλουσαν [ATHEN. XI
 p. 503 c Διονύσιος δὲ ὁ τοῦ Τριγώνος ἐν τῷ περὶ ὀνομάτων τὸν
 ψυγέα] φησὶν ἐκάλουσαν οἱ ἀρχαῖοι δῖνον], ἐν ᾧ ἦν ὁ ἀκρατος· οἱ
 πολλοὶ δὲ ἀκρατοφόρον αὐτὸν καλοῦσιν. οὐ μὴν ἔχει πυθμένα ἀλλ'

ροῦντα. τοῦτον ἐμπλησάμενον πρῶτον μὲν αὐτὸν ἐκπιεῖν, ἔπειτα τῷ Σωκράτει κελεύειν ἐγγεῖν καὶ ἅμα εἰπεῖν Πρὸς μὲν Σωκράτη, ὃ ἄνδρες, τὸ σόφισμά μοι οὐδέν· ὁπόσον γὰρ ἂν κελύη τις, τοσοῦτον ἐκπιῶν οὐδὲν μᾶλλον μὴ ποτε μεθύσθῃ.
 5 τὸν μὲν οὖν Σωκράτη ἐγγέαντος τοῦ παιδὸς πίνειν· τὸν δ' Ἐρυξίμαχον Πῶς οὖν, φάναι, ὃ Ἀλκιβιάδῃ, ποιῶμεν; οὕτως οὐτέ τι λέγομεν ἐπὶ τῇ κύλικι οὐτ' ἐπάδομεν, ἀλλ' ἀτεχνῶς ὡσερ^B οἱ διψῶντες πίομεθα; τὸν οὖν Ἀλκιβιάδην εἰπεῖν Ὡ Ἐρυξίμαχε, βέλτιστε βελτίστου πατρὸς καὶ σωφρονεσιάτου, χαῖρε.
 10 Καὶ γὰρ σὺ, φάναι τὸν Ἐρυξίμαχον· ἀλλὰ τί ποιῶμεν; Ὁ τι ἂν σὺ κελεύης. δεῖ γὰρ σοι πείθεσθαι· ἰατρὸς γὰρ ἀνὴρ πολλῶν ἀντάξιός ἄλλων· ἐπίταττε οὖν ὃ τι βούλει. Ἄκουσον δὴ, εἰπεῖν τὸν Ἐρυξίμαχον· ἡμῖν πρὶν σὲ εἰσελθεῖν ἔδοξε χρῆναι ἐπιδέξια ἕκαστον ἐν μέρει λόγον περὶ Ἐρωτος εἰπεῖν ὡς δύ-
 15 ναίτο κάλλιστον καὶ ἐγκωμιάσαι. οἱ μὲν οὖν ἄλλοι πάντες ἡμεῖς εἰρήκαμεν· σὺ δ' ἐπειδὴ οὐκ εἰρηκας καὶ ἐκπέπωκας, δίκαιος εἶ εἰπεῖν, εἰπὼν δ' ἐπιτάξαι Σωκράτει ὃ τι ἂν βούλη, καὶ τοῦτον τῷ ἐπιδέξια καὶ οὕτω τοὺς ἄλλους. Ἀλλά, φάναι, ὃ Ἐρυξίμαχε, τὸν Ἀλκιβιάδην, καλῶς μὲν λέγεις, μεθύοντα δὲ
 20 ἄνδρα παρὰ νηφόντων λόγους παραβάλλειν μὴ οὐκ ἐξ ἴσου ἦ. καὶ ἅμα, ὃ μακάριε, πείθει τί σε Σωκράτης ὢν ἄρτι εἶπεν; ἦ^D

1 τοῦτον οὖν ἐμπλ. Athenaeus ut ci. Hirschigius | 3 κελεύση C^b | 4 τίς B | 6 ποιῶμεν Hirschigius | 7 οὐτέ τι ἄδομεν C | 9 βέλ|||τιστε (o eras.) V | 11 ἂν] δ' ἂν C cf. p. 87, 4 | 12 ἰηρός C | 13 πρὶν σε BC | 14 ἐπιδέξια B ἐπιδέξια VC | ὡς] ὡς ἂν Sauppius | 16 ἐκπέπωκας V^b | 17 εἰμην εἶ C^b | δ' C: δὲ BV | 18 ἐπιδέξια BV ἐπιδέξια C | 19 λέγει[σ] eum ras. V | 20 νηφόντων] νηφόντας uel τοὺς νηφόντων ci. Stephanus | λόγους λόγον παραβάλλειν Bastius krit. vers. p. 76 | οὐκ om C | 21 ὢν B ὢν V | εἶπε BV | ἦ*] ἦ libri

ἀστραγαλίκοις. SCHOL. CLEM. Alex. p. 122 Kl. ψυκτῆρ· κυλινδρικοῦ σχήματος ἀποτομή, κάτωθεν κιονίδι ἐπὶ πρόσματι κυλινδρικοῦ ἔδραζομένη, ἀφ' οὗ καὶ ἐστάναι καὶ μεταχειρισθῆναι ἔστιν αὐτῇ πρόχειρον. HESYCH. κάλαθος· ποτήριον, ὃ καὶ ψυκτῆρ. Cf. ALEXIS (fr. Aesop. u. 11) ap. Athen. X p. 431 F τὸ μὲν γὰρ ἕτερον λουτρόν ἐστιν, οὗ πότος, ψυκτῆρι πίνειν καὶ κάδοις. MAX. TYR. XXXI 7 p. 114 Σωκράτης ἔχαυρον ἐν τῷ δεομοιτηρίῳ μένων καὶ πειθόμενος τῷ νόμῳ· παραβάλλομεν τὴν Σωκράτους κύλικα ἐκείνην τῇ Ἀλκιβιάδου· πότερος αὐτῶν ἔπινεν ἀλυπότερον, Ἀλκιβιάδης τὸν οἶνον, ἢ τὸ φάρμακον Σωκράτης; | SCHOL. τρίτον μέρος ἢ κοτύλη τῆς χοίνικος.

1 ATHENAEVS p. 180 A (testim. p. 6). | 11 HOMER. II. A 514. | 20 FAVORINVS IOANNIS STOB. flor. LXV 8 λέγε Ἀλκιβιάδῃ· κἂν μεθύης, ἀκουσόμεθα τοῦ μεθύοντος ἡδέως.

οἷσθ' ὅτι τοῦναντίον ἐστὶ πᾶν ἢ ὃ ἔλεγεν; οὗτος γάρ, ἐάν
 τιν' ἐγὼ ἐπαινέσω τούτου παρόντος ἢ θεὸν ἢ ἄνθρωπον ἄλλον
 ἢ τοῦτον, οὐκ ἀφέξεταί μου τὸ χεῖρε. Οὐκ εὐφημήσεις; φά-
 ναι τὸν Σωκράτη. Μὰ τὸν Ποσειδῶ, εἰπεῖν τὸν Ἀλκιβιάδην,
 μηδὲν λέγε πρὸς ταῦτα, ὡς ἐγὼ οὐδ' ἂν ἓνα ἄλλον ἐπαινέσαιμι 5
 σοῦ παρόντος. Ἄλλ' οὕτω ποίει, φάναι τὸν Ἐρυξίμαχον, εἰ
 βούλει· Σωκράτη ἐπαινέσον. Πῶς λέγεις; εἰπεῖν τὸν Ἀλκιβιά-
 δην· δοκεῖ χεῖρναί, ὦ Ἐρυξίμαχε; ἐπιθῶμαι τῷ ἀνδρὶ καὶ τιμω-
 ρήσωμαι ὑμῶν ἐναντίον; Οὗτος, φάναι τὸν Σωκράτη, τί ἐν νῶ
 ἔχεις; ἐπὶ τὰ γελοιότερά με ἐπαινέσεις; ἢ τί ποιήσεις; Τάληθῆ 10
 ἐρῶ· ἀλλ' ὄρα εἰ παρήσ. Ἄλλὰ μέντοι, φάναι, τὰ γε ἀληθῆ
 παρήμι καὶ κελεύω λέγειν. Οὐκ ἂν φθάνοιμι, εἰπεῖν τὸν Ἀλ-
 κιβιάδην. καὶ μέντοι οὕτως ποιήσον· ἐάν τι μὴ ἀληθὲς λέγω,
 μεταξὺ ἐπιλαβοῦ, ἂν βούλῃ, καὶ εἰπέ ὅτι τοῦτο ψεύδομαι.
 215 ἐκὼν γὰρ εἶναι οὐδὲν ψεύσομαι. ἐάν μέντοι ἀναμιμνησκόμενος 15
 ἄλλο ἄλλοθεν λέγω, μηδὲν θαυμάσης· οὐ γάρ τι ῥέδιον τὴν
 σὴν ἀτοπίαν ᾧδ' ἔχοντι εἰπόμενος καὶ ἐφεξῆς καταριθμηῖσαι.

Σωκράτη δ' ἐγὼ ἐπαινεῖν, ὦ ἄνδρες, οὕτως ἐπιχειρήσω, 32
 δι' εἰκόνων. οὗτος μὲν οἷν ἴσως οἴησεται ἐπὶ τὰ γελοιότερα,
 ἔσται δ' ἢ εἰκὼν τοῦ ἀληθοῦς ἕνεκα, οὐ τοῦ γελοίου. φημί 20
 γὰρ δὴ ὁμοιότατον αὐτὸν εἶναι τοῖς σιληνοῖς τοῖσι τοῖς ἐν

1 οἷσθ' C: οἷσθα BV | 2 τιν' C: τινα BV | 5 ἓνα ἄλλον ἓνα C | 10
 ἐπαινέσει Bekkerus: ἐπαινέσεις BVC | ἢ B: η VC | 11 παρήσις B παριεῖς
 Schanzius NCP1. p. 50 τὰ τε C | 15 ψεύδομαι V | μέν[τοι] cum ras. C |
 ἀναμιμνησκόμενος BVC | 16 γὰρ τοι ζ, Hirschigius | 17 οἷσθ' B | 19 οὐν
 om C

21 SCHOL. σιληνοί· Διονύσου χορευταί, παρὰ τὸ σιλλαίνειν,
 ὃ ἔστι σκώπτειν, λεγόμενοι, παρὰ τοὺς πότους. | IULIANVS OR. 6 p. 187 A
 χρήσομαι γὰρ ἐκείνοις ἐγὼ τοῖς ῥήμασιν, οἷς Ἀλκιβιάδης ἐπαινῶν Σω-
 κράτη. φημί γὰρ δὴ τὴν κυνικὴν φιλοσοφίαν ὁμοιοτάτην εἶναι τοῖς
 σιληνοῖς τοῖσι τοῖς ἐν τοῖς ἐρμολυφείοις καθημέροις, οὗσπιντας ἐργά-
 ζονται οἱ δημιουργοὶ σύριγγας ἢ αὐλοὺς ἔχοντας, οἱ δὲ διωχθέντες
 ἔνδον φαίνονται ἀγάλματα ἔχοντες θεῶν. SYNES. ep. 153 p. 292 B
 ὡσπερ ἐποίουν Ἀθήνησιν οἱ δημιουργοὶ Ἀφροδίτην καὶ Χάριτας καὶ
 τοιαῦτα κάλλη θεῶν ἀγάλμασι σιληνῶν καὶ σατύρων ἀμπίσχοιτες. MAXI-
 MUS COMM. IN DIONYSII AREOP. DE DIVINIS NOM. c. IX t. II p. 201 sq.
 ed. Cord. (hinc etym. m. p. 146 u. ἀρμάριον) ἐκεῖνοι γὰρ (Graeci)
 οἷά πινας ἀνδριάντας ἐποίουν μῆτε χεῖρας μῆτε πόδας ἔχοντας, οἷς
 ἐρμῆς ἐκάλουν· ἐποίουν δὲ αἰτοῖς διακένους, θύρας ἔχοντας, καθά-
 περ τοιχοπυργίσκοις· ἔσωθεν οὖν αὐτῶν ἐπίθεσαν ἀγάλματα ὡς ἔσπερον
 θεῶν, ἔξωθεν δὲ ἀπέκλειον τοὺς ἐρμῆς. ἐφαίνοντο οὖν οἱ ἐρμῆ
 εὐτελεῖς, ἔσωθεν δὲ τούτων θεῶν αὐτῶν καλλωπισμοὺς εἶχον.

τοῖς ἐρμολυφείοις καθημένοις, οὐστίνας ἐργάζονται οἱ δημι-
 ουργοὶ σύριγγας ἢ αὐλοὺς ἔχοντας, οἱ διχάδε διοιχθέντες φαι-
 νονται ἔνδοθεν ἀγάλματα ἔχοντες θεῶν. καὶ φημὶ αὖ ἕοικέναι
 αὐτὸν τῷ σατύρῳ τῷ Μαρσύᾳ. οὐ μὲν οὖν τό γε εἶδος ὁμοιος
 5 εἶ τοῦτοις, ὃ Σώκρατες, οὐδ' αὐτὸς ἂν ποῦ ἀμφισβητήσας·
 ὡς δὲ καὶ τᾶλλα ἕοικας, μετὰ τοῦτο ἄκουε. ὑβριστῆς εἶ· ἢ
 οὐ; ἐὰν γὰρ μὴ ὁμολογῆς, μάρτυρας παρέξομαι. ἀλλ' οὐκ ἀ-
 λητῆς; πολὺ γε θανμασιώτερος ἐκείνου· ὁ μὲν γε δι' ὀργάνων c
 ἐκῆλει τοὺς ἀνθρώπους τῇ ἀπὸ τοῦ στόματος δυνάμει, καὶ ἔτι
 10 νυνὶ ὅς ἂν τὰ ἐκείνου αὐλῆ. ἃ γὰρ Ὀλυμπος ἤλλει, Μαρσύου
 λέγω τοῦ διδάξαντος. τὰ οὖν ἐκείνου ἐὰν τε ἀγαθὸς αὐλη-
 τῆς αὐλῆ ἐὰν τε φαύλη αὐλητῆς, μόνᾳ κατέχεσθαι ποιεῖ καὶ
 δηλοῖ τοὺς τῶν θεῶν τε καὶ τελετῶν δεομένους διὰ τὸ θεῖα
 εἶναι. σὺ δ' ἐκείνου τοσοῦτον μόνον διαφέρεις, οὐ ἄνευ ὀργά-
 15 των ψιλοῖς λόγοις ταῦτὸν τοῦτο ποιεῖς. ἡμεῖς γοῖν ὅταν μὲν
 του ἄλλου ἀκούωμεν λέγοντος καὶ πάντ' ἀγαθοῦ ἤτορος ἄλλους D
 λόγους, οὐδὲν μέλει, ὡς ἔπος εἰπεῖν, οὐδενί· ἐπειδὴν δὲ σοῦ
 τις ἀκούῃ ἢ τῶν σῶν λόγων ἄλλου λέγοντος, καὶ πάντ' ἀγαθὸς

2 διχάδε B δίχα Stephanus | 5 οὐδ' ἂν αὐτὸς ἀμφ. Stallbaumius | ἂν
 ποῦ Baiterus Schanzius NCPL. p. 52: δήπου BVC ἂν δήπου cum Saupprio
 Iahnus | αὐτὸς δήπου ἀμφισβητήσεις ε | 6 ἢ B: ἢ VC | 7 παρέξομαι
 μάρτυρας C | 10 ἤλλει V | 11 τοῦ Badhamus: τοῦτον BVC τοῦτον Somme-
 rus τοῦ τοῦτον Voegelinus | 12 μόνᾳ] μόνους Orellius ad Isocr. de perm.
 p. 333, improbat ibid. p. 464, θεῖα μοῖρα uel μανία Winckelmannus ad
 spur. Plat. dial. p. X | 13 δηλοῖ τοὺς] ζηλεῖ τοὺς Orellius priore loco, δη-
 λοῖ θνητοὺς Hommelius | 15 μὲν τοῦ BV | 18 τις ἀκούῃ del. Hirschigius

4 SCHOL. Σάτυροι· Διονύσου ὑπαδοὶ καὶ οὔτοι, οἱ διὰ τὸ ἐν ὄρεσιν
 οἰκεῖν ἀλουτοῦντες, τράγων σκέλη καὶ τρίχας νομιζόμενοι ἔχουν παραδεδου-
 ται, καὶ ταῦτ' ἐκλεισθαι ἀπὸ τοῦ σεσηρῆναι τῷ οἴνῳ, τουτέστι κεχηρέ-
 ναι· φίλοινοι γὰρ εἰσι. Μαρσύας δὲ αὐλητῆς, Ὀλύμπου υἱός, ὅς τοὺς
 αὐλοὺς Ἀθηναῖς ἑρμάσης διὰ τὸ ἐνασσημονεῖν αὐτοῖς ἀνελόμενος ἤρρισε
 Ἀπόλλωνι περὶ μουσικῆς, καὶ ἠτήθη, καὶ ποινήν δέδωκε τὸ δέμμα
 δαρεῖς· ἀφ' οὗπερ αἵματος ἔρρευσεν ποταμὸς ὁ ἐξ αὐτοῦ ὕστερον Μαρ-
 σύας κληθεῖς. | 7 SCHOL. B οὐκ ἀλητῆς· ἐν ἤθει. | 10 SCHOL. B
 ἐκείνου· Μαρσύου. | 11 MINOS p. 318 B ΣΩ. αὐ' οὖν ὁ Μαρσύας
 λέγεται καὶ τὰ παιδικὰ αὐτοῦ Ὀλυμπος ὁ Φρυγῆ; ET. ἀληθῆ λέγεις.
 ΣΩ. τούτων δὴ καὶ τὰ ἀληθῆματα θεϊοτάτα ἔστι καὶ μόνᾳ κινεῖ καὶ
 ἐκφαίνει τοὺς τῶν θεῶν ἐν χορείᾳ ὄντας· καὶ ἐπὶ καὶ τῶν μόνᾳ λοιπὰ,
 ὡς θεῖα ὄντα. | 14 MAX. TYR. diss. XXIV 9 p. 481 ἤδη δὲ ποῦ
 καὶ τὴν τέχνην ἀπεκαλύψατο (Anacreo) 'ἐμὲ γὰρ λόγων εἶνεκα παῖδες
 ἂν φιλοῖεν· χαρίεντα μὲν γὰρ ἄδω, χαρίεντα δ' οἶδα λέξαι' (fr. 45).
 ταῦτό (τοῦτο libri*) γὰρ περὶ Σωκράτους Ἀλκιβιάδης ἔλεγεν, εἰκάζων
 αὐτοῦ τὴν χάριν τοῖς Ὀλύμπου καὶ Μαρσύου αὐλημασι.

ἢ ὁ λέγων, εἴαν τε γυνῆ ἀκοῆν εἴαν τε ἀνῆρ εἴαν τε μειράκιον, ἐκπεπληγμένοι ἐσμὲν καὶ κατεχόμεθα. ἐγὼ γοῦν, ἅ ἄνδρες, εἰ μὴ ἐμελλον κομιδῇ δόξειν μεθύειν, εἶπον ὁμόσας ἂν ὑμῖν, οἷα δὴ πέπονθα αὐτὸς ἐπὶ τῶν τούτου λόγων καὶ πάσχω ἔτι καὶ
 E ννί. ὅταν γὰρ ἀκούω, πολὺ μοι μᾶλλον ἢ τῶν κορυβαντιῶν-5
 των ἢ τε καρδία πηδᾷ καὶ δάκρυα ἐκχεῖται ὑπὸ τῶν λόγων [τούτου]. ὁρῶ δὲ καὶ ἄλλους παμπόλλους τὰ αὐτὰ πάσχον-
 τας. Περικλέους δὲ ἀκούων καὶ ἄλλων ἀγαθῶν ῥητόρων εὖ
 μὲν ἠγούμην λέγειν, τοιοῦτον δ' οὐδὲν ἔπασχον, οὐδ' ἔτεθορύ-
 βητό μου ἢ ψυχῇ οὐδ' ἠγανάκτει ὡς ἀνδραποδωδῶς διαζειμέ-10
 νου· ἀλλ' ὑπὸ τουτοῦ τοῦ Μαρσίου πολλάκις δὴ οὕτω διετέ-
 216 θην, ὥστε μοι δόξα μὴ βιωτὸν εἶναι ἔχοντι ὡς ἔχω. καὶ
 ταῦτα, Σώκρατες, οὐκ ἐρεῖς ὡς οὐκ ἀληθῆ. καὶ ἔτι γε νῦν
 ξύνοιδ' ἐμαυτῷ, ὅτι εἰ ἐθέλοιμι παρέχειν τὰ ὦτα, οὐκ ἂν καρ-
 τερήσομαι, ἀλλὰ ταῦτα ἂν πάσχοιμι. ἀναγκάζει γὰρ με ὁμολο-15
 γεῖν, ὅτι πολλοῦ ἐνδεῆς ὢν αὐτὸς ἔτι ἐμαυτοῦ μὲν ἀμελῶ, τὰ δ'
 Ἀθηναίων πράττω. βύων οὖν ὥσπερ ἀπὸ τῶν Σειρήνων [ἐπι-
 σχόμενος] τὰ ὦτα οἴχομαι φεύγων, ἵνα μὴ αὐτοῦ καθήμενος παρὰ

2 ἔγωγ' οὖν V^b C | 3 κομιδῆ B | ὁμόσας B | 4 τῶν αὐτοῦ C | πά-
 σχων pr C^b | 5 ννν C | κορυβαντιῶν V | 6 λόγων τούτου BV λόγων τῶν
 τούτου C τούτου λόγων Schanzius NCl. p. 89: τούτου del. Voegelinus |
 9 δὲ V | οὐδὲ τεθορύβητο C, Iahnus | 10 ἠγάκτει V | 12 μ[οι] cum ras.
 V | 13 ταῦτα ὡ σῶκρατες C, Iahnus | 14 ξύνοιδα C | ἐθέλοιμι||| V | 15
 ταῦτα C ταῦτα BV | 16 ἔτι| τι BV | 17 βύων Abreschius lect. Aristaen.
 p. 147 cl. Hesych. βύων τὰ ὦτα· ἐπιφροῦτων: βία BVC | ἐπισχόμενος
 non scripserat Iahnus

3 SCHOL. κομίδῃ· κωρίως μὲν τὸ ἐπιμελῶς, ὅθεν καὶ ὀρεο-
 κόμος καὶ γεροντοκόμος. ἰσοδυναμῆ δὲ καὶ τῷ σφόδρα καὶ
 τελέως· κομιδῇ σμικρά· σφόδρα σμικρά. Τιμ. κομιδῆ· τελέως.
 εἴρηται δὲ ἀπὸ τῆς τῶν καρπῶν κομιδῆς, ἣτις γίνεται τελειωθέντων
 αὐτῶν. | 5 PLVTARCHVS uit. Alcib. 4. 6 (supra p. 36). | SCHOL. κο-
 ρυβαντιῶντων· ἐνθουσιῶντων, ἢ πνα ὄρχησιν ἐμμανῆ ὄρχουμένων.
 ἀπὸ τῶν Κορυβάντων, οἳ καὶ τροφεῖς καὶ φύλακες καὶ διδάσκαλοι
 τοῦ Διὸς εἶναι μυθολογοῦνται. πάντες δὲ τοῖς αὐτοῖς τοῖς Κούρησιν
 εἶναι φασιν. εἶναι δὲ καὶ τῆς Πέρας ὀπαδοῦς, ἀπὸ τῶν τοῦ Διὸς
 δακρυῶν γεγεννημένους· ὧν ἀριθμὸν οἳ μὲν θ, οἳ δὲ ι λέγουσιν
 (cf. schol. Arist. Lys. 558. Suid.) Τιμ. κορυβαντιῶν· παρεμ-
 μαινεσθαι καὶ ἐνθουσιαστικῶς κινεῖσθαι. | 6 PLVTARCH. de adul. 29
 p. 69F οὕτως Σωκράτης Ἀλκιβιάδην ἐκόλυε καὶ δάκρυον ἐξῆγεν
 ἀληθινὸν ἐξελεγχόμενον καὶ τὴν καρδίαν ἀνέστρεψε. de prof. in uirt.
 14 p. 84c οὐ γὰρ ὑπὸ τῶν λόγων δεῖ τοῦ φιλοσοφοῦντος μόνον,
 ὥσπερ Ἀλκιβιάδης ἔλεγε, τὴν καρδίαν στρέφεσθαι καὶ δάκρυα ἐκ-
 πίπτειν.

τούτῳ καταγῆρασθω. πέπονθα δὲ πρὸς τοῦτον μόνον ἀνθρώπων, B
 ὃ οὐκ ἂν τις οἶοιτο ἐν ἐμοὶ ἐνεῖναι, τὸ αἰσχύνεσθαι ὄντινόν· ἐγὼ
 δὲ τοῦτον μόνον αἰσχίνομαι. ξύνοιδα γὰρ ἐμαντῶ ἀντιλέγειν μὲν
 οὐ δυναμένῳ, ὡς οὐ δεῖ ποιεῖν ἂ οὔτος κελεύει, ἐπειδὴν δὲ
 5 ἀπέλω, ἠττημένῳ τῆς τιμῆς τῆς ἐπὶ τῶν πολλῶν. δραπε-
 τεύω οὖν αὐτὸν καὶ φεύγω, καὶ ὅταν ἴδω, αἰσχίνομαι τὰ ὁμο-
 λογημένα. καὶ πολλάκις μὲν ἠδέως ἂν ἴδοιμι αὐτὸν μὴ ὄντα C
 ἐν ἀνθρώποις· εἰ δ' αὖ τοῦτο γένοιτο, εὖ οἶδα ὅτι πολὺ μεί-
 ζον ἂν ἀχθοίμην, ὥστε οὐκ ἔχω ὃ τι χηρῶμαι τούτῳ τῷ ἀν-
 33 θρώπῳ. καὶ ἐπὶ μὲν δὴ τῶν ἀλχημάτων καὶ ἐγὼ καὶ ἄλλοι
 πολλοὶ τοιαῦτα πεπόνθασιν ἐπὶ τοῦδε τοῦ σατύρου· ἄλλα δέ
 μου ἀκούσατε ὡς ὁμοίός τέ ἐστιν οἷς ἐγὼ ἤκασα αὐτὸν καὶ
 τὴν δύναμιν ὡς θαυμασίαν ἔχει. εὖ γὰρ ἴστε ὅτι οὐδεὶς ἑμῶν
 τοῦτον γινώσκει· ἀλλ' ἐγὼ δηλώσω, ἐπεὶπερ ἠρξάμην. ὁρᾶτε D
 15 γὰρ ὅτι Σωκράτης ἐρωτικῶς διάκειται τῶν καλῶν καὶ αἰεὶ περὶ
 τούτους ἐστὶ καὶ ἐκπέπληκται [καὶ αὖ ἀγνοεῖ πάντα καὶ οὐδὲν
 οἶδεν]· ἢ τὸ σχῆμα αὐτοῦ τοῦτο οὐ σιληνῶδες; σφόδρα γε.
 τοῦτο γὰρ οὔτος ἔξωθεν περιβέβληται, ὥσπερ ὁ ἐγλυμμένος
 σιληρός· ἐνδοθεν δὲ ἀνοιχθεὶς πόσης οἴεσθε γέμει, ὃ ἄνδρες
 20 συμπίοται, σωφροσύνης; ἴστε ὅτι οὐτ' εἴ τις καλὸς ἐστὶ μέλει
 αὐτῷ οὐδὲν, ἀλλὰ καταφρονεῖ τοσοῦτον ὅσον οὐδ' ἂν εἷς οἰη- E
 θεῖη, οὐτ' εἴ τις πλούσιος, οὐτ' εἴ ἄλλην τινὰ τιμὴν ἔχων τῶν
 ἐπὶ πλήθους μακαριζομένων· ἠγεῖται δὲ πάντα ταῦτα τὰ κτί-
 ματα οὐδενὸς ἀξία καὶ ἡμᾶς οὐδὲν εἶναι. ἀλλ' ἐρῶ ὑμῖν· εἰρωνεύο-

1 ἀνθρώπων ὄν V | 2 ὄντιν' οὖν B ὄντιναοῦν C | 8 μείζον ἂν] ἂν
 μείζον Sauppius | 9 χηρῶμαι Bekkerus: χηρῶμαι BVC | 10 καὶ ante
 ἄλλοι om V, add. v | 11 δέ μου VC^b: δε ἔμου B | 12 ἤκασα Fischerus
 ad Welleri gramm. gr. II p. 279 Ruhnkenius ad Tim. p. 95: εἴκασα
 BVC | 14 τοῦτο C | ἀλλ' C: ἀλλὰ BV | 15 αἰεὶ BV: αἰεὶ C | 16 καὶ
 αὖ . . . 17 οἶδεν del. Iahnus Badhamus | αὖ om C | ἀγροεῖ πάντῃ
 Bastius krit. vers. p. 81 | ἀγροεῖτε πάντα καὶ οὐδεὶς Sommerus | καὶ οὐδὲ
 οἶδεν, ὡς τὸ σχῆμα αὐτοῦ τοῦτο ὄν σιληνῶδες σφόδρα γε Stephanus,
 Bastius l. s. nisi quod καὶ οὐδὲ οἶδεν deleri mauult | 17 ἢ*] ὡς
 BVC πῶς Astius ad Plat. legg. p. 81 uers. p. 354 ὥστε olim Vsener |
 αὐτοῦ. τοῦτο οὐ vulgo distinguunt, αὐτοῦ τοῦτο. οὐ Bernhardus griech.
 synt. p. 285 | 18 ἐγλυμμένος (B?) V ἐγγεγλυμμένος C: γεγλυμμένος s,
 Iahnus | 19 σιληρός V | 20 ἴστε] εὖ ἴστε Badhamus praef. p. IX | οὐτ'
 C: οὔτε BV | 21 αὐτῷ B | 23 ταῦτα om C | 24 ἡμᾶς] τιμᾶς Heusdius spec.
 crit. p. 17 | ἀλλ' ἐρῶ ὑμῖν*] λέγω ὑμῖν BVC: parenthesis statuit Madui-
 gius aduers. I p. 397 del. Voegelinus, λέγων ὃ ἡμέτεροι Winckelmannus
 ad Hipp. mai. p. VII λέγων μὲν οὐ Hermannus mus. Rhen. IV p. 443
 ἠγούμενος Badhamus praef. p. IX

μενός τε καὶ παύζων πάντα τὸν βίον πρὸς τοὺς ἀνθρώπους
 διατελεῖ. σπουδάσαντος δὲ αὐτοῦ καὶ ἀνοιχθέντος οὐκ οἶδα εἴ
 τις εἴωρακεν τὰ ἐντὸς ἀγάλματα· ἀλλ' ἐγὼ ἤδη ποτ' εἶδον, καὶ
 217 μοι ἔδοξεν οὕτω θεῖα καὶ χρυσᾶ εἶναι καὶ πάγκαλα καὶ θαυ-
 μαστά, ὥστε ποιητέον εἶναι ἔμβραχυν ὃ τι κελεύει Σωκρά-⁵
 της. ἡγούμενος δὲ αὐτὸν ἐσπουδακέναι ἐπὶ τῇ ἐμῇ ὥρα ἐρ-
 μαιον ἡγησάμην εἶναι καὶ εὐτύχημα ἐμὸν θαυμαστόν, ὡς ὑπάρ-
 χον μοι χαρισαιμένῳ Σωκράτει πάντ' ἀκοῦσαι ὅσαπερ οὗτος
 ἤδει· ἐφρόνονν γὰρ δὴ ἐπὶ τῇ ὥρᾳ θαυμάσιον ὅσον. ταῦτ'
 οὖν διανοηθεῖς, πρὸ τοῦ οὐκ εἰσθῶς ἄνευ ἀκολούθου [μόνος]¹⁰
 μετ' αὐτοῦ γίνεσθαι, τότε ἀποπέμπων τὸν ἀκόλουθον μόνος
 Β συνεγινόμην. δεῖ γὰρ πρὸς ὑμᾶς πάντα τάληθῆ εἰπεῖν· ἀλλὰ
 προσέχετε τὸν νοῦν, καὶ εἰ ψεύδομαι, Σώκρατες, ἐξέλεγε. συν-
 εγινόμην γάρ, ὡ ἄνδρες, μόνος μόνῳ, καὶ ὥμην αὐτίκα δια-
 λέξεσθαι αὐτόν μοι ἄπερ ἂν ἐραστὴς παιδικῶς ἐν ἐρημίᾳ δια-¹⁵
 λεχθεῖη, καὶ ἔχαιρον. τούτων δ' οὐ μάλα ἐγίγνετο οὐδέν, ἀλλ'
 ὥσπερ εἰώθει διαλεχθεῖς ἂν μοι καὶ συνημερέϊσας ὦχετ' ἀπιών.
 μετὰ ταῦτα συγγυμνάξεσθαι προὔκαλούμην αὐτόν [καὶ συνεγυ-
 C μναζόμεν], ὡς τι ἐνταῦθα περανῶν. συγγυμνάζετο οὖν μοι καὶ
 προσεπάλαιεν πολλάκις οὐδενὸς παρόντος· καὶ τί δεῖ λέγειν;²⁰
 οὐδέν γάρ μοι πλέον ἦν. ἐπειδὴ δὲ οὐδαμῇ ταύτη ἦνυτον, ἔδοξέ
 μοι ἐπιθετέον εἶναι τῷ ἀνδρὶ κατὰ τὸ καρτερόν καὶ οὐκ ἀνε-

1 τε*] δὲ libri | 3 εἴωρακε VC | 4 μοι C: ἐμοὶ BV^b | 5 ἔμβραχυν Cobetus uar. lect. p. 209: ἐν βραχεῖ BVC | ὃ τι] ὃ τι ἂν Saupprio auctore Iahnus | 6 ἐρμαιῶν B | 8 οὗτος] αὐτὸς Badhamus | 9 δῆ] ἤδη C^b ἐτι ci. Wolfius | ταῦτ' C: ταῦτα BV | 10 μόνος] cum ras. V: del. Hirschigius | 13 ὡ Σώκρατες Schanzius festgr. p. 104 | 14 ἀ[υ]τίκα cum ras. B | 15 παιδικῶς pr C^b | 17 ἂν] δῆ cum Saupprio Iahnus ἄττα Astius ἄλλα Rettigius del. Hirschigius | ὦχετ' C: ὦχετο B,V | 18 καὶ συγγυμναζόμεν del. Iahnus | 20 προσεπάλαιεν BV: προσεπάλαε C

4 PROCLUS in Alcib. I p. 89 ἀποθαυμάζων αὐτοῦ (Socratis) τὰ ἐνδον ἀγάλματα τῶν ἀρετῶν ὡς σεμνὰ καὶ τίμια. OLYMPIOD. in Alcib. I p. 217 ἰδὲ εἰς τὴν ἐμὴν ψυχὴν καὶ γνώσῃ δι' αὐτῆς καὶ τὴν σὴν. ἀποβλέπων δὲ εἰς τὴν ἐμὴν εὐρύσεις ἐνόητα θεῖα ἀγάλματα, πῶν γὰρ καὶ θεόν. | 6 SCHOL. ἔρμαιον· τὸ ἀπροσδόκητον κέρδος, ἀπὸ τῶν ἐν ταῖς ὁδοῖς πιθεμένων ἀπαρχῶν, ἃς οἱ ὁδοιπόροι κατεσθίουσι· καὶ γὰρ ἐν ταῖς ὁδοῖς ἔθος ἦν ἰδρῦσθαι τὸν Ἐρμῆν, παρ' ἑ καὶ ἐνόδιος λέγεται. TIM. ἔρμαιον· εὐρύχημα, ἀπὸ τοῦ ἐν ἔθει λεγομένου 'κοινὸς Ἐρμῆς'. imitatur Aristaeon. ep. I 19 ἥ μὲν οὖν μήτηρ ἔρμαιον ἀτή καὶ εὐτύχημα λογίζεται τοῦτο. PLVT. uit. Alcib. 4 (supra p. 36) | 10 sqq. ATHENAEVS p. 187 c. 506 c (supra p. 6). 219 (s. p. 36 sq). | 21 SCHOL. ἦνυτον· ἦννον, ἐτέλλον.

τέον, ἐπειδήπερ ἐνεκεχειρήκη, ἀλλ' ἰστέον ἤδη τί ἐστι τὸ προᾶγμα. προκαλοῦμαι δὴ αὐτὸν πρὸς τὸ συνδειπνεῖν, ἀτεχνῶς ὡσπερ ἔραστῆς παιδικαῖς ἐπιβουλεύων. καὶ μοι οὐδὲ τοῦτο ταχὺ ἐπήκουσεν, ὁμῶς δ' οὖν χρόνῳ ἐπεῖσθη. ἐπειδὴ δὲ ἀφίκετο τὸ πρῶτον, δειπνήσας ἀπιέναι ἐβούλετο. καὶ τότε μὲν αἰσχρόμενος ἀφήκα αὐτόν· αὐθις δ' ἐπιβουλεύσας, ἐπειδὴ 'δεδειπνήκειμεν, διελεγόμεναι αἰεὶ πόρρω τῶν νυκτῶν, καὶ ἐπειδὴ ἐβούλετο ἀπιέναι, σκηπτόμενος ὅτι ὀψὲ εἴη, προσηνάγκασα αὐτὸν μένειν. ἀνεπαύετο οὖν ἐν τῇ ἐχομένῃ ἐμοῦ κλίνῃ, ἐν ἧπερ ἐδειπνεῖ, καὶ οὐδεὶς ἐν τῷ οἰκήματι ἄλλος καθηῦθεν ἢ ἡμεῖς. μέχρι μὲν οὖν δὴ δεῦρο τοῦ λόγου καλῶς ἂν ἔχοι καὶ πρὸς ὄντινοῦν λέγειν· τὸ δ' ἐντεῦθεν οὐκ ἂν μου ἤκούσατε λέγοντος, εἰ μὴ πρῶτον μὲν, τὸ λεγόμενον, οἶνος ἄνευ τε παιδῶν καὶ μετὰ παί-

1 ἔγκεχειρήκη BVC ἔγκεχειρή[κειν] cum ras. c | ἀλλ' C: ἀλλὰ BV | ἰτέον ἤδη ἐπὶ τὸ Wyttenbachius bibl. crit. I 1 p. 50. III 12 p. 12 | ἰστέον B ἰστέον V | 6 αὐτὸν ἀφήκα C | δὲ C | 'δεδειπνήκειμεν*' δεδειπνήκαμεν lexigraphus ἐδεδειπνήκαμεν BVC | 7 αἰεὶ ex lexigraphe restituit Astius: om BVC | ἠβούλετο BV | 8 αὐτοῦ Sauppis | 10 καθηῦθεν C | 11 ὄντινοῦν C

7 SYNAG. LEX. anecd. gr. Bekkeri p. 346, 22 Bachmanni I p. 33, 26 αἰεὶ . . . ἔσα δὲ ὅπου καὶ ἀντὶ τοῦ ἕως καὶ μέχρι. Πλάτων ἐν συμποσίῳ 'ἐπειδὴ δεδειπνήκαμεν, διελεγόμεναι αἰεὶ πόρρω τῶν νυκτῶν'. BOETHIUS Milleri mél. p. 399 αἰεὶ· τινὲς μὲν ἀντὶ τοῦ ἐν παντὶ καιρῷ, τινὲς δὲ ἀντὶ τοῦ ἕως. | 13 SCHOL. 'οἶνος καὶ ἀλήθεια' ἐπὶ τῶν ἐν μεθῆρη τῆν ἀλήθειαν λεγόντων. ἔσα δὲ ἄσματος Ἀλκαίου ἀρχή [fr. 57. Tzetz. ad Lyc. 212 οἱ οἰνωθέντες τὰ τοῦ λογισμοῦ ἀπόροητα ἐκχαίνουσιν, ὅθεν καὶ Ἀλκαῖός φησιν 'οἶνος γὰρ ἀνθρώποις δίοπτρον' — fr. 53 — adhibet Matthiaeus verm. schr. p. 95 et οἶνος . . . ἀλήθεια post Θεόκριτος reponit] 'οἶνος, ᾧ φίλε παῖ, καὶ ἀλήθεια' (ἀλάθεια Matthiaeus ad Alcaei reliquias p. 40). καὶ Θεόκριτος [29, 1 'Οἶνος', ᾧ φίλε παῖ, λέγεται 'καὶ ἀλάθεια']. τινὲς δὲ φασιν οὐ πρὶν οἶνον εὐρεθῆναι ὑδῶρ κατὰ τῶν ἱερῶν ἔσπενδον, καθάπερ νῦν τὰ νηφάλια, οἶνου δὲ φανέντος οὕτω θανμάσαι τοὺς ἀνθρώπους καὶ θείαν ἠγήσασθαι τὴν φύσιν, ὡς καὶ τὰς συνθηκὰς παρὰ τὸν οἶνον γινόμενας νομίσει δεῖν εἶναι κριτίας καὶ μὴ τολμᾶν παραβαίνειν, ἀλλὰ κατὰ πάντας τρόπους ἀφαιροῦν τὸ ψεῦδος ἀπὸ τῶν παρὰ τὸν οἶνον συνθηκῶν. ὁμοία δὲ ταύτης καὶ αὕτη 'τὸ γὰρ ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ νήγοντος ἐπὶ τῆς γλώσσης [ἔστι] τοῦ μεθύοντος' (Diogenian. VIII 43). ΡΗΟΤ. οἶνος ἄνευ παιδευτῶν· δίο παραομίαι, ἢ μὲν 'οἶνος καὶ ἀλήθεια', ἢ δὲ 'οἶνος καὶ παῖδες ἀληθεῖς', λαμβάνεται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἀπλοῖζομένων καὶ τὴν ἀλήθειαν λεγόντων. ATHEN. II p. 37E Φιλόχορος δὲ φησιν ὅτι οἱ πίνοντες οὐ μόνον ἑαυτοὺς ἐμφανίζουσιν οἰανές εἰσιν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων ἕκαστον ἀνακαλύπτουσι παρορησίαν ἄγοντες. ὅθεν 'οἶνος καὶ ἀλήθεια' λέγεται

δων ἦν ἀληθής, ἔπειτ' ἀφανίσει Σωκράτους ἔργον ὑπερήφανον εἰς ἔπαινον ἐλθόντα ἄδικόν μοι φαίνεται. ἔτι δὲ τὸ τοῦ δηχθέντος ὑπὸ τοῦ ἔχους πάθος καμ' ἔχει. φασὶ γὰρ πού τινα τοῦτο παθόντα οὐκ ἐθέλειν λέγειν οἷον ἦν πλὴν τοῖς δε-
 218 δηγμένοις, ὡς μόνοις γνωσομένοις τε καὶ συγγνωσομένοις, εἰ 5
 πᾶν ἐτόλμα δρᾶν τε καὶ λέγειν ὑπὸ τῆς ὀδύνης. ἐγὼ οὖν δε-
 δηγμένος τε ὑπ' ἀλγεινότερου καὶ τὸ ἀλγεινότατον ὧν ἂν τις
 δηχθεῖη — τὴν καρδίαν [ἢ ψυχὴν] γὰρ ἢ ὅ τι δεῖ αὐτὸ ὀνομά-
 σαι πληγείς τε καὶ δηχθεῖς ὑπὸ τῶν ἐν φιλοσοφίᾳ λόγων, οἳ
 ἔχονται ἐχίδνης ἀγριώτερον, νέου ψυχῆς μὴ ἀφροῦς ὅταν λά-
 10 βωνται, καὶ ποιοῦσι δρᾶν τε καὶ λέγειν ὁτιοῦν — καὶ ὄρων αὐ-
 Β Φαίδρους Ἀγάθωνας Ἐρξιμάχους Πανσανίας Ἀριστοδήμους τε
 καὶ Ἀριστοφάνους. Σωκράτη δὲ αὐτὸν τί δεῖ λέγειν καὶ ὅσοι
 ἄλλοι; πάντες γὰρ κεκοινωνήκατε τῆς φιλοσόφου μενίας τε καὶ
 βακχείας. διὸ πάντες ἀκούσεσθε· συγγνώσεσθε γὰρ τοῖς τε τότε 15
 πραχθεῖσι καὶ τοῖς νῦν λεγομένοις· οἳ δ' οἰκέται καὶ εἴ τις
 ἄλλος ἐστὶ βέβηλός τε καὶ ἀγροικος, πύλας παμμεγάλας τοῖς

1 ἔπειτ' C: ἔπειτα BV | 3 καμ' B καμ' V: καμὲ C | γὰρ πού τινα BC | 4 λέγειν om V | ἢ[ν π]λὴν cum ras. V | 6 πάντ' ε | * * * νῆς V [ὀδύ]νης v | ἔγωγ' οὖν C | 7 ὑπ' C: ὑπὸ BV | ἀλγεινοτάτου Stephanus | 8 ἢ ψυχὴν γὰρ BV γὰρ ἢ ψυχὴν C: glossema nondum nouit scholiasta * | 10 μὴ] καὶ μὴ C | 11 καὶ ὄρων V | 12 φαίδρους καὶ ἀγάθωνας C | 13 δεῖ] δεῖν c δεῖ καὶ ε | 14 μενίας καὶ C^b | 15 τοῖς τε BV: τοῖς C | 16 δ' C: δὲ BV | τις bC: τι BV | 17 ἄλλος ἐσιν B ἄλλός ἐστι C | ἀγροικος B ἀγροικος V^b | παμμεγάλας Naberus ad Phot. I p. 116: πάνυ μεγάλας BVC

καὶ ἄνδρός δ' οἶνος ἔδειξε νόον' (Theogn. 499). DIOGENIAN. VII 28 οἶνος καὶ ἀλήθεια· Ἐὐάνδρος παρὰ τοῖς Πέρσαις φησὶν οὐ βασάνους ἐξετάζεσθαι, ἀλλὰ μεθυσκομένους. || 2 ARISTIDES or. 15 t. I p. 234 ὥσπερ τὸν ὑπὸ τῆς ἐχίδνης φασὶ πληγέντα μὴ ἐθέλειν ἑτέρω λέγειν ἀλλ' ἢ ὅσους πεπείραται. 49 t. II p. 395 καὶ μοι δοκεῖς κατὰ τὴν παρουσίαν τὸν ὑπὸ τῆς ἐχίδνης δηχθέντα αἰπάσθαι, μηδεπώποτ' αὐτὸς δηχθεῖς. | 8 SCHOL. B ὅτι τὴν καρδίαν (καρδίαν τὴν Herm. cf. Vahlen. ad Ar. poet. p. 224) ψυχὴν καλεῖ. | 10 PROCLUS in Alcib. I p. 89 ὅτι μὲν τοίνυν ὁ νεανίσκος. . . καλλίων ἀποτετέλεσται, δηλοῖ καὶ τὸ Πλατωνικὸν συμπόσιον, ὅπου δῆ, καὶ ταῦτα μεθίων, ὁ Ἀλκιβιάδης ὑπέκτειτο θανάξιον περὶ τοὺς ἐν φιλοσοφίᾳ λόγους ὡς δραστηρίους καὶ ἀγριώτερον ἐχίδνης τῶν εὐφρέα διαφροσῶν ψυχῶν ἀνιλαμθα-
 νομένοις, ἔξομνήμενος δὲ καὶ καταψηγίσεσθαι ἑαυτοῦ καὶ τῆς ἑαυτοῦ ἀμαθίας, ὅταν ἀκούῃ διαλεγόμενον τοῦ Σωκράτους, καὶ ἀποθαυμάζειν μὲν αὐτοῦ τὰ ἐνδοθεὶν ἀγάλματα τῶν ἀρετῶν ὡς σεμνὰ καὶ τίμια, ἄθλιον δὲ ἑαυτὸν ἠγχιόσθαι τῆς ἔξως ἐνεκα τῆς κατὰ τὴν ψυχὴν.
 14 SCHOL. B ὅτι καὶ ἐπὶ τοῦ ἐρωτος τοῦ πρὸς φιλοσοφίαν μενίαν ὀνομάζει. | 17 SCHOL. B ἐντεῦθεν παρόδησεν Καλλιμάχος ἐν ἔμῳ

- 34 ὧσιν ἐπίθεσθε. ἐπειδὴ γὰρ οὖν, ὦ ἄνδρες, ὃ τε λόγος ἀπε-
σβήκει καὶ οἱ παῖδες ἔξω ἦσαν, ἔδοξέ μοι χοῦνα μηδὲν ποι-
κίλλειν πρὸς αὐτόν, ἀλλ' ἑλευθέρως εἰπεῖν ἅ μοι ἐδόκει· καὶ
εἶπον κινήσας αὐτόν· Σώκρατες, καθεύδει; Οὐ δῆτα, ἦ δ' ὄς.
5 Οἴσθα οὖν ἅ μοι δέδοκται; Τί μάλιστ'; ἔφη. Σὺ ἐμοὶ δοκεῖς,
ἦν δ' ἐγώ, ἐμοῦ ἐραστῆς ἄξιος γεγονέναι μόνος καὶ μοι φαίνει
ὄκνεῖν μνησθῆναι πρὸς με· ἐγὼ δ' οὕτως ἔχω· πᾶν ἀνόητον
ἠγοῦμαι εἶναι σοὶ μὴ οὐ καὶ τοῦτο χαρίζεσθαι καὶ εἴ τι ἄλλο
ἢ τῆς οὐσίας τῆς ἐμῆς δέοιο ἢ τῶν φίλων τῶν ἐμῶν. ἐμοὶ D
10 μὲν γὰρ οὐδὲν ἐστι πρεσβύτερον τοῦ ὡς ὃ τι βέλτιστον ἐμὲ γε-
νέσθαι, τούτου δ' οἶμαί μοι συλλήπτορα οὐδένα κυριώτερον
εἶναι σοῦ. ἐγὼ δὲ τοιοῦτῳ ἀνδρὶ πολὺ μᾶλλον ἂν μὴ χαρίζο-
μενος ἀσχυνοίμην τοὺς φρονίμους, ἢ χαρίζομενος τοῖς τε πολ-
λοῦς καὶ ἀφρονας. καὶ οὗτος ἀκούσας μάλᾳ εἰρωνικῶς καὶ σφό-
15 δρα ἑαυτοῦ τε καὶ εἰωθότως ἔλεξεν ὦ φίλε Ἀλκιβιάδη, κινδυ-
νεύεις τῷ ὄντι οὐ φαῦλος εἶναι, εἴπερ ἀληθῆ τυχάνει ὄντα
ἅ λέγεις περὶ ἐμοῦ καὶ τις ἔστ' ἐν ἐμοὶ δύναμις, δι' ἧς ἂν σὺ E

5 μάλιστ' C: μάλιστα BV | 7 μνησθῆναι B | δ' C: δὲ BV | ἔχων
C | 8 εἶναι σοι B σοι εἶναι C | 10 πρεσβύτερον τοῦ B | ὡς ὃ τι C: ὅσῳ
[τι] cum ras. B ὅσω τί V | 11 δ' C: δὲ BV | μοι ε: μου BVC^b | 12
εἶναι σου BVC | 15 ἑαυτῷ εἰωθότως ε παρ' ἑαυτοῦ τε καὶ εἰωθότως Stall-
baumius | ἔλεξε B ἔλεγξεν V | κινδυνεύει . . . φαῦλ' εἶναι Badhamus | 17
καὶ τίς ἐστ' B

Δήμητρος καλᾶθον τὸ 'θύρας δ' ἐπίθεσθε βέβηλοι' (3 'γαμαὶ θάσα-
σθε βέβαλοι'). SCHOL. ARISTID. t. III p. 471 ἐκ τοῦ εἰπεῖν βεβή-
λων καὶ πύλας ἐπιθέσθαι τοῖς ὡσὶ παρεικάξει τοὺς λόγους μυ-
στηρίοις. ἔστι δὲ κήρυγμα μυστικὸν τὸ 'θύρας δ' ἐπίθεσθε βέβηλοι',
ὡς πον καὶ Ὀρφεὺς δηλοῖ 'φθέγγομαι οἷς θέμις ἐστί· θύρας δ' ἐπί-
θεσθε βέβηλοι'. TIM. βέβηλοι· ἀμύητοι. || 1—p. 121, 1 testim.
LXX sqq. | 4 HERMIAS in Pl. Phaedr. p. 172 ὅταν τε ξυγκαταζέων-
ται (p. 256 A): ὅτι δὲ ταῦτα οὕτως ἔχει, ἔσται σοι τὰ ἐν τῷ συμποσίῳ
εἰρημμένα ἐξηγηματικὰ τούτων, ἐνθα ἔλεγεν Ἀλκιβιάδης 'Σώκρατες, καθεύ-
δεις;· ἐτιμῶς οὖν ἔστιν ὃ παῖς χαρίζεσθαι τῷ ἐραστῇ, εἰ βουληθεῖη.
10 POLL. II 12 καὶ πρεσβεύειν τὸ τιμᾶν παρὰ Πλάτωνι καὶ
τὸ 'οὐδὲν ἐστὶ πρεσβύτερον' ἀπὸ τοῦ 'οὐδὲν τιμιώτερον'. | 16 LAER-
TIUS DIOG. III 63 ὁ γοῦν φαῦλος λέγεται παρ' αὐτῷ (Platoni)
καὶ ἐπὶ τοῦ ἀπλοῦ, ὡς καὶ παρὰ Εὐριπίδῃ ἐν Αἰκυμνίῳ (fr. 476)
φέρεται ἐπὶ τοῦ Ἡρακλέους οὕτως 'φαῦλον ἄκομψον, τὰ μέγιστ'
ἀγαθόν' κτλ. (cf. BOETHIUS Milleri mél. p. 402). PHOTIUS φαῦλον . . .
παρὰ δὲ Πλάτωνι καὶ τοῖς ἄλλοις Ἀττικοῖς σημαίνει τὸ ἀπλοῦν καὶ ἁ-
διον. SCHOL. Alcibiad. II p. 147 D τὸ φαῦλον . . . ἐπὶ ἀπλότητος καὶ
εὐηθείας Δημοσθένης (or. de f. leg. 30 p. 350, 9) 'οὐ γὰρ εἰ φαίλους
ἡμεῖς προσιτάις χοῦσθε'· ἐπὶ δὲ τοῦ ἐπαίνου Εὐριπίδης (fr. s. s.).

γένοιο ἀμείνων· ἀμήχανόν τοι κάλλος ὀρώης ἂν ἐν ἐμοὶ καὶ τῆς
 παρὰ σοὶ εὐμορφίας πάμπολυ διαφέρων· εἰ δὴ καθορῶν αὐτὸ
 κοινώσασθαι τέ μοι ἐπιχειρεῖς καὶ ἀλλάξασθαι κάλλος ἀντὶ
 κάλλους, οὐκ ὀλίγῳ μου πλεονεκτεῖν διανοεῖ, ἀλλ' ἀντὶ δόξης
 219 ἀλήθειαν καλῶν κτᾶσθαι ἐπιχειρεῖς καὶ τῷ ὄντι χρύσεια χαλ-⁵
 κείων διαμείβεσθαι [ροεῖς]· ἀλλ', ὦ μακάριε, ἀμεινον σκόπει,
 μή σε λανθάνω οὐδὲν ὦν. ἤ τοι τῆς διανοίας ὄψις ἄρχεται
 ὀξὺ βλέπειν, ὅταν ἡ τῶν ὀμμάτων τῆς ἀκμῆς λήγειν ἐπιχειροῇ·
 σὺ δὲ τούτων ἔτι πόρρω. κἀγὼ ἀκούσας τὰ μὲν παρ' ἐμοῦ,
 ἔφην, ταῦτά ἐστιν, ὧν οὐδὲν ἄλλως εἴρηται ἢ ὡς διανοοῦμαι·¹⁰
 σὺ δ' αὐτὸς οὕτω βουλευόμενος, ὅ τι σοὶ τε ἄριστον καὶ ἐμοὶ ἴγχει.
 Ἄλλ', ἔφη, τοῦτό γ' εὐ λέγεις· ἐν γὰρ τῷ ἐπιόντι χρόνῳ βου-
 Β λενόμενοι πράξομεν ὃ ἂν φαίνεται νῶν περὶ τε τούτων καὶ
 περὶ τῶν ἄλλων ἄριστον. ἐγὼ μὲν δὴ ταῦτ' ἀκούσας τε καὶ
 εἰπὼν, καὶ ἀφείς ὡσπερ βέλη, τετραῶσθαι αὐτὸν ὦμην· καὶ¹⁵
 ἀναστάς γε, οὐδ' ἐπιτρέψας τούτῳ εἰπεῖν οὐδὲν ἔτι, ἀμφίεσας
 τὸ ἱμάτιον τὸ ἐμαντοῦ τούτου — καὶ γὰρ ἦν χειμῶν —, ὑπὸ
 τὸν τρίβωνα κατακλινεῖς τὸν τούτου, περιβαλὼν τῷ χειρὶ τούτῳ
 C τῷ δαιμονίῳ ὡς ἀληθῶς καὶ θανμαστῷ, κατεκείμην τὴν νύκτα
 ὄλην. καὶ οὐδὲ ταῦτα αὖ, ὦ Σώκρατες, ἔρεῖς ὅτι ψεύδομαι.²⁰
 ποιήσαντος δὲ δὴ ταῦτ' ἐμοῦ οὕτως τοσοῦτον περιεγένετό τε καὶ
 κατεφρόνησεν καὶ κατεγέλασεν τῆς ἐμῆς ὥρας καὶ ὕβρισεν, καίπερ
 ἐκεῖνό γε ὦμην τι εἶναι, ὦ ἄνδρες δικασταὶ — δικασταὶ γὰρ ἐστε
 τῆς Σωκράτους ὑπερηφανίας. εὐ γὰρ ἴστε μὰ θεοῦς, μὰ θεάς,
 D οὐδὲν περιττότερον καταδεδαρθηκώς ἀνέστην μετὰ Σωκράτους,²⁵

1 τοι B: τι VC | 2 δη B δῆ V | 3 καὶ ἀλλάξασθαι... 5 ἐπιχειρεῖς om
 V | 5 καλῶν del. Badhamus | 6 ροεῖς del. Voegelinus | 7 ὦν cum ras.
 supra ω conspicua B | ἤ τοι . . . 8 ἐπιχειροῇ Ioa. Stobaeus ecl. I 48, 2 |
 ἴτοι B ἴτοι bVC^b: corr. Stephanus | ὄψις ἀρχεται om Stobaeus ὄψις om
 C | 9 ἐμοῖ BV | 10 ταῦτ' ἐστίν C | ὡς οὐ διανοοῦμαι V | 11 δ' C: δὲ BV |
 12 γ' B: γ' VC | 13 νῶν BVC | 14 et 21 ταῦτ' C: ταῦτα BV | 15 βέλει C^b |
 16 τοῦτο C, Thierschius spec. p. 38: τοῦτο BV | 18 κατακλινεῖς B κατακλινεῖς
 V | τοιούτ' C^b | 20 αω om C^b | 22 κατεφρόνησεν BV | κατεγέλασεν et ὕβρι-
 σεν B | 23 κείνῳ BV | τί BC | ἐστὲ BC ἐστ[ε] cum ras. V | 25 ἀνέστην V

6 HOMER. Z 234

ἐνθ' αὐτὲ Γλαύκῳ Κρονίδης φρένας ἐξέλετο Ζεὺς,
 ὃς πρὸς Τυδείδην Διομήδεα τέυχε' ἀμειβεν
 χρύσεια χαλκείων, ἐκατόμβοι' ἐντραβοίων. |

18 SCHOL. τρίβων ἐστὶ στολή τις ἔχουσα σημεῖα ὡς γραμμάτια (PLOT.
 SVID. τριβωνοφόρος· ὁ φορῶν στολὴν ἔχουσαν σημεῖα ὡς γραμ-
 μάτια.). τριβῶνιον δὲ ἱμάτιον παλαιὸν καὶ τετρομμέλιον. | 22 cf.
 testim. LXXVI sq. | 25 SCHOL. καταδεδαρθηκώς· καθηπρωκώς.

35 ἢ εἰ μετὰ πατρὸς καθῆδον ἢ ἀδελφοῦ πρεσβυτέρου. τὸ δὲ
 μετὰ τοῦτο τίνα οἴεσθ' ἐμε διάνοιαν ἔχειν, ἡγούμενον μὲν ἡτι-
 μάσθαι, ἀγόμενον δὲ τὴν τούτου φύσιν τε καὶ σωφροσύνην καὶ
 ἀνδρείαν, ἐντετυχηκότα ἀνθρώπῳ τοιοῦτῳ, οἶω ἐγὼ οὐκ ἂν
 5 ᾄμην ποτ' ἐντυχεῖν εἰς φρόνησιν καὶ εἰς καρτερίαν; ὥστε οὐθ'
 ὅπως οὖν ὀργιζοίμην εἶχον καὶ ἀποστερηθείην τῆς τούτου συν-
 ουσίας, οὐθ' ὅπῃ προσαγαοίμην αὐτὸν εὐλόρουν. εὖ γὰρ
 ἤδη, ὅτι χροῖμασί τε πολὺ μᾶλλον ἄτρωτος ἢ πανταχῆ ἢ σι-
 10 δῆρῳ ὁ Αἴας, ᾧ τε ᾄμην αὐτὸν μόνῳ ἀλώσεσθαι, διεπεφεύγει
 με. ἡλόρουν δὲ καταδεδολωμένος τε ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου ὡς
 οὐδεὶς ὑπ' οὐδενὸς ἄλλου περιῆα. ταῦτά τε γὰρ μοι ἅπαντα
 προὔγενοι, καὶ μετὰ ταῦτα στρατεία ἡμῖν εἰς Ποιτίδαιαν ἐγέ-
 νετο κοινῇ καὶ συνεσιτοῦμεν ἐκεῖ. πρῶτον μὲν οὖν ἐν τοῖς
 πόνοις οὐ μόνον ἐμοῦ περιῆν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων ὅσων
 15 ὁπότ' ἀναγκασθείμεν ἀποληφθέντες που, οἷα δὲ ἐπὶ στρα- 220
 τείας, ἀσιτεῖν, οὐδὲν ἦσαν οἱ ἄλλοι πρὸς τὸ καρτερεῖν· ἐν τ'
 αὖ ταῖς εὐωχίαις μόνος ἀπολαβεῖν οἷός τ' ἦν τὰ τ' ἄλλα καὶ
 πίνων, οὐκ ἐθέλων, ὁπότ' ἀναγκασθείη, πάντας ἐκράτει, καὶ ὁ
 πάντων θαυμαστότατον, Σωκράτη μεθύοντα οὐδεὶς πώποτε
 20 ἐώρακεν ἀνθρώπων. τούτου μὲν οὖν μοι δοκεῖ καὶ αὐτίκα ὁ
 ἔλεγχος ἔσεσθαι· πρὸς δὲ αὖ τὰς τοῦ χειμῶνος καρτερήσεις —

1 εἰ om C | καθῆδον c | 2 ἡτιμάσθαι BVC | 3 σωφρο[σ]ύνην cum
 ras. V | 5 ποτ' B: ποτὲ V?C | ὥστε οὐθ' | οὐτόθ' C | 6 ὀλωσοῦν V
 ὄπω[σ]εν cum corr. C^b | 7 οὐθ' C: οὔτε BV | ὅποι ε | 8 ἤδη B ἤδη
 VC ἡδ[ε]ν cum ras. c | τε BV: γε C^b Iahnus | 9 διεπεφεύγει B:
 διαπέφευγε V διαπεφύγει C^b | 11 οὐδενός· ἄλλου B οὐδενός· ἄλλ' οὐ
 V | περιῆα B περιῆα V^b περιῆα C | ταῦτά τ' ἄρα Badhamus | 13
 κοινῇ ε: κοινή BVC | οὖν ἐν Winckelmannus ad Euthyd. p. 13: οὖν
 BVC | 15 ὁπότ' libri nouicii: ὁπόταν BV ὁπότ' ἂν C ὁπόταν γοῦν ε
 ὁπότε δ' cum Saupprio Iahnus. fort. οἷον ὁπότ' * | ἀποληφθέντες Corna-
 rius: ἀπολειφθέντες BVC | ἀπολειφθέντες στίον, οἷα Heusdius spec. crit.
 p. 17 | 16 πρὸς τὸ | πρὸς αὐτὸν εἰς τὸ Saupprio πρὸς αὐτὸν τῷ Badhamus
 praef. p. IX | ἐν τ' αὖ ταῖς B ἐν ταῦταις V | τ' δ' Wolfius | 17 οἷός τ' ἦν
 del. Badhamus | τε ἄλλα Badhamus praef. | 18 πίνων * | πίνειν libri | ὁπότ'
 C: ὁπότε BV | πάντων Hirschigius | ὁ πάντων ὁπόταν BV | 20 ἐώρακεν
 C: ἐωράκει BV ἐωράκειν Contus λογ. Έομ. I p. 53 sq. | 21 τὰς | τὰ V

1 PETRON. 128 non tam intactus Alcibiades in praeceptoris
 sui lecto iacuit. LYCIAN. uitarum auct. 15 ΣΩ. καὶ γὰρ οὐ τῶν
 σωματίων ξραστής εἰμι, τὴν ψυχὴν δὲ ἡγοῦμαι καλὴν. ἀμέλει
 καὶ ὑπὸ ταῦτων ἱμάσιόν μοι κατακείονται, ἀκούσει αὐτῶν λεγόν-
 των μηδὲν ὑπ' ἐμοῦ δεινὸν παθεῖν. testim. LXXV—LXXVII. |
 12 ATHENAEVS V p. 215 E (supra p. 12 sq.), cf. testim. XXVI.
 LXXVIII. | SCHOL. Ποιτίδαια πόλις Θράκης ἐν Μακεδονίᾳ, πτόμα
 Κορινθίων. | 16. 21 LIBANIUS or. 52 t. III p. 45, 1 R. οἰκοῦν οὐδεὶς

δεινοὶ γὰρ αὐτόθι χειμῶνες — θαναῶσια εἰργάζετο τὰ τ' ἄλλα,
 B καὶ ποτε ὄντος πάγου οἴου δεινοτάτου καὶ πάντων ἢ οὐκ ἐξιόν-
 των ἔνδοθεν, ἢ εἴ τις ἐξίσι, ἡμφιεσμένων τε θαναμαστὰ δὴ ὅσα
 καὶ ὑποδεδεμένων καὶ ἐνειλιγμένων τοὺς πόδας εἰς πῖλους καὶ
 ἀρακίδας, οὗτος δ' ἐν τούτοις ἐξῆι ἔχων ἱμάτιον μὲν τοιοῦ- 5
 τον οἶονπερ καὶ προτέρον εἰώθει φορεῖν, ἀνυπόδητος δὲ διὰ
 τοῦ χρυστάλλου ῥᾶρον ἐπορεύετο ἢ οἱ ἄλλοι ὑποδεδεμένοι. οἱ
 δὲ στρατιῶται ὑπέβλεπον αὐτὸν ὡς καταφρονοῦντα σφῶν. καὶ 36
 C ταῦτα μὲν δὴ ταῦτα. 'οἶον δ' αὖ τὸδ' ἔρεξε καὶ ἔτλη καρτε-
 ρὸς ἀνὴρ' ἐκεῖ ποτὲ ἐπὶ στρατείας, ἄξιον ἀκοῦσαι. ξυνοίσας 10
 γὰρ αὐτόθι ἔωθεν τι εἰστήκει σκοπῶν, καὶ ἐπειδὴ οὐ προῦχώ-
 ρει αὐτῷ, οὐκ ἀνίει ἀλλ' εἰστήκει ζητῶν. καὶ ἤδη ἦν μεσημ-
 βρία, καὶ ἀνδρωποὶ ἤσθάνοντο καὶ θαναμάζοντες ἄλλος ἄλλω
 ἔλεγον, ὅτι Σωκράτης ἐξ ἔωθινοῦ φροντίζων τι ἔστηκε. τελευ-
 τῶντες δὲ τινες τῶν Ἰώνων, ἐπειδὴ ἔσπερα ἦν, δειπνήσαντες — 15
 D καὶ γὰρ θέρως τότε γ' ἦν — χαμεύνια ἐξενεγκάμενοι ἅμα μὲν
 ἐν τῷ ψύχει καθῆδον, ἅμα δ' ἐφύλαττον αὐτόν, εἰ καὶ τὴν

1 τὰ τ' C: τὰ τε BV | 2 ὄντος τοῦ πάγου C | οἴου B οἴου V | ἢ om C |
 3 ἐξῆι C^b | δὴ] ἢ BV | 4 πῖλους τε καὶ Poll. VII 172 | 6 οἶον καὶ C |
 7 χρυστάλου C | 9 αὖ τὸδ' Cornarius: αὐτὸ BV αὐτὸ C αὐτὸ e | ἔρο]εξε
 cum ras. B ἔρεξε V | 11 εἰστήκει ε: ἐστήκει BV^bC^b | προῦχώρει pr B |
 12 ἀλλ' C: ἀλλὰ BV | 13 ἀνδρωποὶ Mehlerus ad Xen. conu. p. 75 Cobetus
 var. lect. p. 114 (mnem. III p. 290) nou. lect. p. 326 (mnem. VI p. 166):
 ἀνδρωποὶ BVC | 14 ἔλεγον Mehlerus Cobetus: ἔλεγεν BVC | τὴ B τί C |
 15 Ἰώνων] νέων cum Mehlerō Iahnus Παιονων Rettigius | 16 τότε γ'
 C: τότε γε BV | 17 δὲ C

ἀνθρώπων ὡς οὗτος ἐκράτησε λιμῶν, ὥστ' εἰ κατὰ τὴν Σωκράτους γένει
 ἂν ἦν σοσιγῆμα στρατόπεδον, οὐκ ἂν ἦν ἕτερον ἀληπιότερον· ποῖον
 γὰρ οὐ δίψος, ποῖον δὲ οὐ θάλας τοῖς τοιοῦτοις ἄκνον; . . . τοῦτο
 δ' αὖ ἐν Ἀμφιπόλει, ὅτε δὴ τῇ πρὸς ἅπαντα καρτερία τοὺς στρατιώ-
 τας πρὸς αὐτὸν ἐπέστρεφεν ὁμοίως νίκῳ καὶ μεθ' ἡμέραν· ἐώκει
 γὰρ οἰδῆρῳ κινί, τοσοῦτον [γὰρ] κατεγέλα τοῖ περὶ Θράκη χειμῶνος. |
 4 SCHOL. πῖλος· ἱμάτιον ἐξ ἐρίου πλήσεως γινόμενον, εἰς ἐστῶν
 καὶ χειμῶνων ἄμνην. ἀρακίδες δὲ ἀργῶν κάρδια. POLL. X 50
 τοὺς δὲ περὶ τοῖς ποσὶ πῖλους οὐ Πλάτων μόνον ἐν συμποσίῳ
 φήσας 'ἐνειλιγμένων . . . ἀρακίδας', ἀλλὰ καὶ Κρατῖνος. VII 172
 ὁ δὲ Πλάτων ἐν συμποσίῳ καὶ ἀρακίδας τοῖς πῖλοις προστί-
 θησιν 'ἐνειλιγμένων . . . ἀρακίδας'. THEMIST. or. 4 p. 50 β χρυστάλ-
 λους προταρασσόμενον καὶ πνεύμασι καὶ νυκτοῖς καὶ ἐνειλιγμένον
 χειρᾶς τε καὶ πόδας πῖλοις τε καὶ ἀρακίσι. | 9 Hom. δ 242. |
 16 SCHOL. χαμεύνια· ταπεινὰ κλινῖδια. TIM. χαμεύνια· τὰ ἐπὶ
 τῆς γῆς στρωσίματα. BOETHUS Milleri mēl. p. 402 χαμεύ-
 νιον· κραββάτιον, καθάπερ καὶ παρ' Ἰππώνακτι ἐν ταμείῳ τε (ἐν τε
 ταμείῳ Nauckius mēl. græco-rom. III p. 107) καὶ χαμευνίῳ γυμνόν'.

νύκτα ἐστήξοι. ὁ δὲ εἰστήκει, μέχρι ἕως ἐγένετο καὶ ἥλιος ἀνέ-
 σχεν· ἔπειτα ὄχρη' ἀπιῶν προσευξάμενος τῷ ἡλίῳ. εἰ δὲ βού-
 λεσθε ἐν ταῖς μάχαις· τοῦτο γὰρ δὴ δίκαιόν γε αὐτῷ ἀποδοῦ-
 ναί· ὅτε γὰρ ἡ μάχη ἦν, ἐξ ἧς ἐμοὶ καὶ τὰριστεῖα ἔδοσαν οἱ
 5 στρατηγοί, οὐδεὶς ἄλλος ἐμὲ ἔσωσεν ἀνθρώπων ἢ οὗτος, τετρα-
 μένον οὐκ ἐθέλων ἀπολιπεῖν, ἀλλὰ συνδιδέωσε καὶ τὰ ὄπλα E
 καὶ αὐτὸν ἐμέ. καὶ ἐγὼ μὲν, ὁ Σώκρατες, καὶ τότε ἐκέλευον
 σοὶ δίδοναι τὰριστεῖα τοὺς στρατηγοὺς — καὶ τοῦτό γέ μοι οὔτε
 μέμψει οὔτ' ἔρεῖς ὅτι ψεύδομαι· ἀλλὰ γὰρ τῶν στρατηγῶν
 10 πρὸς τὸ ἐμὸν ἀξίωμα ἀποβλεπόντων καὶ βουλομένων ἐμοὶ
 δίδοναι τὰριστεῖα, αὐτὸς προθυμότερος ἐγένου τῶν στρατηγῶν
 ἐμὲ λαβεῖν ἢ σαντόν. ἔτι τοίνυν, ὦ ἄνδρες, ἄξιον ἦν θεάσα-
 σθαι Σωκράτη, ὅτε ἀπὸ Ἀηλίου φυγῆ ἀνεχώρει τὸ στρατόπε- 221
 δον· ἔτυχον γὰρ παραγενόμενος ἵππον ἔχων, οὗτος δ' ὄπλα.
 15 ἀνεχώρει οὖν ἐσκεδασμένων ἤδη τῶν ἀνθρώπων οὗτός τε ἅμα
 καὶ Λάχης· καὶ ἐγὼ περιτυγχάνω, καὶ ἰδὼν εὐθὺς παρακλεύο-
 μαί τε αὐτοῖν θαρρεῖν καὶ ἔλεγον ὅτι οὐκ ἀπολείψω αὐτῶ.
 ἐνταῦθα δὴ καὶ κάλλιον ἐθεασάμην Σωκράτη ἢ ἐν Ποτιδαίᾳ·
 αὐτὸς γὰρ ἦττον ἐν φόβῳ ἢ διὰ τὸ ἐφ' ἵππον εἶναι· πρῶτον
 20 μὲν ὅσον περιῆν Λάχης τῷ ἔμφρων εἶναι· ἔπειτ' ἐμοίγ' B
 ἔδόκει, ὦ Ἀριστόφανες, τὸ σὸν δὴ τοῦτο, καὶ ἐκεῖ διαπορευέ-
 σθαι [ὡσπερ καὶ ἐνθάδε] βρενθύμενος καὶ τῶφθαλμῷ παρα-
 βάλλων, ἡρέμα παρασκοπῶν καὶ τοὺς φιλίους καὶ τοὺς πολε-
 μίους, δῆλος ὢν παντὶ καὶ πάνν πόρρωθεν, ὅτι εἴ τις ἀφεται
 25 τούτου τοῦ ἀνδρός, μάλ' ἐρρωμένως ἀμνηΐται. διὸ καὶ ἀσφα-

2 προσευξ[ό]μενος cum ras. B, V | 3 μάχαις V | 4 et 8 ταριστεῖα
 B: τὰριστεῖα et 8 ταριστεῖα V | 5 τετραμένον post ἐθέλων C | 9 μέμψη
 C | οὔτ' C: οὔτε BV | 10 ἀποβλεπόντων ἀξίωμα C | 11 ταριστεῖα BV | 14
 ἔχων ἵππον C | δ' C: δὲ BV | 17 αὐτοῖς C | αὐτῶ accentu in litura
 scripto B | 18 δὲ C | 19 ἢ BVC: ἦν bc | 20 ἔπειτ' C: ἔπειτα BV | ἐμοίγ'
 B | 22 ὅσπερ καὶ ἐνθάδε del. Iahnus | βρενθ. . . . παραβάλλον Athen.
 p. 216 A (test. p. 13) | τῷ φθαλμῷ B τῶφθαλμῷ V τῷ ὀφθαλμῷ C
 23 ἡρέμα B ut Theaet. p. 152 B Prot. 333 E, ἡρομῆν soph. 248 E | περισκο-
 πῶν cum Bekkero Iahnus | φίλους C^b | 24 δῆλος . . . 25 ἀμνηΐται Ari-
 stides or. 45 t. II p. 71 | 25 μάλ' C: μάλια BV Aristides | ἀμνηΐται BV |
 διὸ . . . p. 124, 3 διώζουσι Aristides t. II p. 72 | διὸ δὴ καὶ Aristides

7—12 ATHENAEVS p. 215 E (supra p. 12 sq.), cf. testim. XXVI.
 LXXVIII. discrepat Antisthenes Athenaei p. 216 c (s. p. 13). | 13
 ATHEN. p. 215 F (s. p. 13), cf. test. XXVI. LXXVIII. LIBANVS or. 52
 t. III p. 45, 14 R. καὶ τῇ περὶ τὸ Ἀηλίον τύχη φεύγων μετὰ τῶν
 ἄλλων μόνος ἦν τοῖς πολεμίοις κὰν τῇ φυγῇ φοβερός. | SCHOL. Ἀη-
 λιον· χωρίον τῆς Βοιωτίας. | 21 ARISTOPH. nub. 362 ὅτι βρενθῆει
 τ' ἐν ταῖσιν ὁδοῖς καὶ τῶφθαλμῷ παραβάλλεις. | 22 TIM. βρενθυό-
 μενος· γανρούμενος καὶ ἐγκυλλόμενος μετὰ βάρους. | 27 ARISTID. or.

λῶς ἐπῆει καὶ οὗτος καὶ ὁ ἕτερος· σχεδὸν γὰρ τι τῶν οὕτω
 διακειμένων ἐν τῷ πολέμῳ οὐδὲ ἄπτονται, ἀλλὰ τοὺς προτρο-
 πιάδην φείγοντας διώκουσιν. πολλὰ μὲν οὖν ἂν τις καὶ ἄλλα
 ἔχοι Σωκράτη ἐπαινέσαι καὶ θαυμάσια· ἀλλὰ τῶν μὲν ἄλλων
 ἐπιτηδευμάτων τάχ' ἂν τις καὶ περὶ ἄλλου τοιαῦτ' εἴποι, τὸ
 δὲ μηδεὶ ἀνθρώπων ὁμοιον εἶναι μήτε τῶν παλαιῶν μήτε
 τῶν νῦν ὄντων, τοῦτο ἄξιον παντὸς θαύματος. οἷος γὰρ Ἀχιλ-
 λεὺς ἐγένετο, ἀπεικάσειεν ἂν τις καὶ Βρασίδαν καὶ ἄλλους, καὶ
 οἷος αὖ Περικλῆς, καὶ Νέστορα καὶ Ἀντήγορα [εἰσὶ δὲ καὶ ἕτε-
 ροι]· καὶ τοὺς ἄλλους κατὰ ταῦτ' ἂν τις ἀπεικάξῃ· οἷος δ'
 οὔτοις γέγονε τὴν ἀτοπίαν ἄνθρωπος, καὶ αὐτὸς καὶ οἱ λόγοι
 αὐτοῦ, οὐδ' ἐγγὺς ἂν εὔροι τις ζητῶν, οὔτε τῶν νῦν οὔτε τῶν
 παλαιῶν, εἰ μὴ ἄρα εἰ οἷς ἐγὼ λέγω ἀπεικάξῃ τις αὐτόν, ἀν-
 θρώπων μὲν μηδενί, τοῖς δὲ σιληνοῖς καὶ σατύροις, αὐτὸν καὶ
 τοὺς λόγους. καὶ γὰρ οὖν καὶ τοῦτο ἐν τοῖς πρώτοις παρέλι-
 πον, ὅτι καὶ οἱ λόγοι αὐτοῦ ὁμοιότατοί εἰσι τοῖς σιληνοῖς τοῖς
 διδοιομένοις. εἰ γὰρ ἐθέλοι τις τῶν Σωκράτους ἀκούειν λό-
 γων, φανεῖεν ἂν γελοῖοι τὸ πρῶτον· τοιαῦτα καὶ ὀνόματα καὶ
 ῥήματα ἕξωθεν περιεαμπέχονται, σατύρου τινὰ ἔβριστοῦ δο-
 ράν. ὄνους γὰρ κανθηλίους λέγει καὶ χαλκίας τινὰς καὶ σκυ-

1 ἀπ[ή]ει cum ras. V | ὁ ἑταῖρος ex Aristide Iahnus | 2 ἐν τῷ πο-
 λέμῳ ante ἀλλὰ ponit Aristides | 3 γέγ. μᾶλλον διώξ. Arist. | διώζουσιν
 B | 4 θαυμάσια Hirschigius ztschr. f. d. aw. 1851 p. 332 | 5 τοιαῦτ' C: τοι-
 αῦτα BV | 6 εἶναι μήτε bC: εἶναι με BV | 9 εἰσὶ . . . ἕτεροι del. Iah-
 nius | εἰσὶ] οἷοι Badhamus ad Euthyd. p. XXII | 10 τοὺς del. Badhamus:
 τοὺς μὲν Hirschigius | ταῦτ' C: ταῦτ' BV | δ' C: δὲ BV | 11 γέγο[ρ]ε
 cum ras. V | ἄνθρωπος Saupprius: ἄνθρωπος BVC | 12 item 13. 17 τίς
 B | οὔτε τῶν νῦν . . . παλαιῶν del. Hirschigius Iahnus | 13 alterum εἰ om
 C | λέγων BV^b | 14 αὐτόν τε καὶ ἡ | 16 ὅτι καὶ] καὶ ὅτι V | 17 διηγομέ-
 ροις V | τὸν . . . λόγον BV | 18 φανοῖεν C | γελοῖοι B γελοῖο V: πανελίοι
 C πάν γελοῖοι ἡ | 19 τινὰ BV: ἕν τινα C δῆ τινα Baiterus Cobetus nou.
 lect. p. 502 (mnem. VII p. 14) αὐ τινα Rueckertus αὐτίνα Hommelius

46 t. II p. 198 ἐμοὶ μὲν οὐδὲν φανλότερος οὐδ' ἀμμιότερος δο-
 κεῖ Θεμιστοκλῆς γενέσθαι στρατηγῶν Ἀθηναίων ἢ Σωκράτης σοστρα-
 τεύόμενος ἐπὶ Ἀηλίῳ καὶ ἐν Ἀμφιπόλει καὶ ἐν Πουδαίᾳ. καίτοι σύ
 γ' ἐκεῖνον ἐπαινεῖς, ὅπ' ἐν τῇ ἀπὸ Ἀηλίου γαγγῇ θαροῦντως ἀπῆει
 καὶ καταγαγῆς ὣν ὅτι εἴ τις ἄψοιτο αὐτοῦ, εὖ καὶ καλῶς ἀμνεῖται.

2 Schol. προτροπιάδην· προθύμως, ἀμεταστρεπτί, μετὰ προτρο-
 πῆς, ἢ εἰς τοῖμπροσθεν. | 19 Proclus in Alcib. I p. 313 καὶ ἐν συμ-
 ποσίῳ δὲ σατύρου τινὸς αὐτὸν ἔβριστοῦ γῆσι δορὰν περιβεβλημένον
 ἐνδοθεν ἀνοιχθέντα ἀγάλματα δεικνύναι θαιμασιά. | 20 ΠΛΑΤΟ Gorg.
 p. 491 A ΚΑΛΑ. νῆ τοῖς θεοῖς, ἀτεχνῶς γε αἰεὶ σκυτέας τε καὶ
 κναστέας καὶ μαγειροὺς λέγων καὶ ἰατροὺς οὐδὲν παῖει. ΧΕΧΟΡΗΘ
 comm. Soer. I 2,37 ὁ δὲ Κριτίας Ἀλλὰ τῶνδ' ἐτοί σε ἀπέχεσθαι,

τοτόμους καὶ βυρσοδέψας, καὶ αἰεὶ διὰ τῶν αὐτῶν τὰ αὐτὰ φαι-
νεται λέγειν, ὥστ' ἄπειρος καὶ ἀνόητος ἄνθρωπος πᾶς ἂν τῶν
λόγων καταγελάσειεν. διοιγομένους δὲ ἰδὼν ἂν τις καὶ ἐντὸς 222
αὐτῶν γιγνόμενος πρῶτον μὲν νοῦν ἔχοντας ἔνδον μόνους εὐ-
5 ῥήσειε τῶν λόγων, ἔπειτα θειοτάτους καὶ πλεῖστ' ἀγάματ'
ἀρετῆς ἐν αὐτοῖς ἔχοντας καὶ ἐπὶ πλεῖστον τείνοντας, μᾶλλον
δὲ ἐπὶ πᾶν ὅσον προσήκει σκοπεῖν τῷ μέλλοντι καλῶ κάγαθῶ
ἔσεσθαι. ταῦτ' ἐστίν, ὧ ἄνδρες, ἃ ἐγὼ Σωκράτη ἐπαινῶ· καὶ αὐ-
ἃ μέμφομαι συμμίξας ὑμῖν εἶπον ἃ με ἔβρισην. καὶ μέντοι οὐκ
10 ἐμὲ μόνον ταῦτα πεποίηκεν, ἀλλὰ καὶ Χαρμίδην τὸν Γλαύκωνος Β
καὶ Εὐθύδημον τὸν Διοκλέους καὶ ἄλλους πάνυ πολλούς, οὓς οὗτος
ἐξαπατῶν ὡς ἐραστὴς παιδικὰ μᾶλλον αὐτὸς καθίσταται ἀντ'
ἐραστοῦ. ἃ δὴ καὶ σοὶ λέγω, ὧ Ἀγάθων, μὴ ἐξαπατᾶσθαι ὑπὸ
τούτου, ἀλλ' ἀπὸ τῶν ἡμετέρων παθημάτων γνόντα εὐλαβηθῆναι
15 καὶ μὴ κατὰ τὴν παροιμίαν ὥσπερ νήπιον παθόντα γνῶναι.

1 βυ]σοδέψας cum ras. V | αἰεὶ BV: αἰεὶ C | τὰ αὐτὰ BC: ταῦτὰ
V | 2 ὥστ' C: ὥστε BV | 3 καταγελάσειε C | διοιγομένους B διηγο-
μέτους V | ἂν] αὐ Bekkerus, Iahnus | ἐγγὺς αὐτῶν γε Hommelius | 4 εὐ-
ρήσειε *] εὐρήσειe BVC | 5 τὸν λόγον BV del. interpres Lipsiensis, Voeg-
gelinus | πλεῖστ' ἀγάματ' C: πλεῖστα ἀγάματα BV | 6 αὐτοῖς B αὐτοῖς
VC | τείνοντας BV | 7 ἐπὶ] ἐπι BV | καὶ ἀγαθῶ B, V | 8 αὐ] ἂν C^b | 9 ἔβρι-
σην B: ἔβρισε VC | 13 καὶ σοὶ . . . 15 γνῶναι schol. Hom. P 32 | 14 ἐπὶ
B: ὑπὸ V^bC | γνῶντα BV

ἔφη, δεήσει, ὧ Σώκρατες, τῶν σικυτέων καὶ τῶν τεκτόνων καὶ τῶν
χαλκίων· καὶ γὰρ οἶμαι αὐτοὺς ἤδη κατατετριφθῆναι διαθρολουμένους
ὑπὸ σοῦ. | SCHOL. κανθηλίους· τοὺς βραδεῖς νοῆσαι ἢ ἀφρεῖς· ἀπὸ
κάνθωνος, ὅς ἐστιν ὄνος, εἰρημένοι, ὅς πάλιν ἀπὸ τῶν κανθηλίων,
τῶν ἐπιπυθμένων αὐτῷ ἐπικαμπῶν (ἐπικαμπτων uulgo) ξύλων, του-
τέστι σαγματίων, ὀνομάζεται οὕτως.

1 SCHOL. βυρσοδέψας· τοὺς τὰς βύρσας ἐργαζομένους καὶ μαλάτ-
τοντας. | 10 ATHENAEVS p. 187 D (supra p. 6). | 15 SCHOL. 'ὄρχθ' ἐν δέ
τε νήπιος ἔγνω' (Hom. P 32. Y 198 ποῖν τι κακὸν παθεῖν· ὄρχθ' ἐν
δέ τε νήπιος ἔγνω)· ἐπὶ τῶν μετὰ τὸ παθεῖν συνιέντων τὸ ἀμάρτημα.
ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἑτέρα παροιμία 'ὁ ἀλιεὺς πληγεὶς νοῦν φύσει'. φασὶ
γὰρ ἀλιεῖα ἀγκιστροεόντια, ἐπειδὴν σπάσῃ τῷ λίνῳ τὸν ἰχθύν, τῇ χειρὶ
προσαγαγόντα κατέχειν, ἵνα μὴ φύγῃ· τοῦτο δὲ συνήθως ποιοῦντα
ὑπὸ σκοροπίου πληγῆναι· καὶ εἶπε (εἶπεῖν Iahnus) 'πληγεὶς νοῦν φύ-
σεις', καὶ μηκέτι προσάγειν ἐξ ἐκείνου τὴν χεῖρα. [DIOGENIAN. II 31
'ἀλιεὺς πληγεὶς νοῦν οἶσει' add. ὁμοιον δὲ ἔσσι τῷ παρ' Ἡσιόδῳ
(opp. 218) 'παθῶν δὲ τε νήπιος ἔγνω'.] κέχοιται τῇ παροιμίᾳ
Σοφοκλῆς ἐν Ἀμφιαράῳ σατυρικῶ (fr. 112), λέγων 'εἴ αὐ * *
ὥσπερ ἀλιεὺς πληγεὶς * * ἐνων διδάσκαλος'. ἔσσι καὶ τρίτη ὁμοία
'ἐὰν μὴ πάθῃς, οὐ μὴ μάθῃς'. ἐλέχθη δὲ ἐπὶ Τίμωνος τοῦ μι-
σανθρώπου, μηκέτι προσειμένου τοὺς κόλακας. SCHOL. Hom. P 32
ὅτι δὲ εἰς παροιμίαν παραδέδοται (sc. ἡ γνώμη), λέγει καὶ Πλάτων

C Εἰπόντος δὴ ταῦτα τοῦ Ἀλκιβιάδου γέλωτα γενέσθαι ἐπὶ 38
 τῆ παρορησία αὐτοῦ, ὅτι ἐδόκει ἔτι ἐρωτικῶς ἔχειν τοῦ Σωκρά-
 τος. τὸν οὖν Σωκράτη Νήφειν μοι δοκεῖς, φάναι, ὦ Ἀλκι-
 βιάδη. οὐ γὰρ ἂν ποθ' οὕτω κοιμῶς κύκλω περιβαλλόμενος
 ἀφανίσαι ἐνεχείρεις οὐ δὴ ἔνεκα ταῦτα πάντ' εἰρηκας, καὶ ὡς ἐν 5
 παρέργῳ δὴ λέγων ἐπὶ τελευτῆς αὐτὸ ἔθηκας, ὡς οὐ πάντα
 D τούτου ἔνεκα εἰρηκῶς, τοῦ ἐμὲ καὶ Ἀγάθωνα διαβάλλειν, οἴο-
 μενος δεῖν ἐμὲ μὲν σοῦ ἐρᾶν καὶ μηδενὸς ἄλλον, Ἀγάθωνα δὲ
 ὑπὸ σοῦ ἐρᾶσθαι καὶ μηδ' ὑφ' ἐνὸς ἄλλον. ἀλλ' οὐκ ἔλαθες,
 ἀλλὰ τὸ σατυρικὸν σου δράμα τοῦτο καὶ σιληρικὸν κατάδηλον 10
 ἐγένετο. ἀλλ', ὦ φίλε Ἀγάθων, μηδὲν πλεόν αὐτῷ γένηται,
 ἀλλὰ παρασκευάζου ὅπως ἐμὲ καὶ σὲ μηδεὶς διαβάλῃ. τὸν οὖν
 Ἀγάθωνα εἰπεῖν Καὶ μὴν, ὦ Σώκρατες, κινδυνεύεις ἀληθῆ
 E λέγειν. τεκμαίρομαι δὲ καὶ ὡς κατεκλίνῃ ἐν μέσῳ ἐμοῦ τε καὶ
 σοῦ, ἵνα χωρὶς ἡμᾶς διαλάβῃ. οὐδὲν οὖν πλεόν αὐτῷ ἔσται, 15
 ἀλλ' ἐγὼ παρὰ σὲ ἐλθὼν κατακλινήσομαι. Πάνν γε, φάναι τὸν
 Σωκράτη, δεῦρο ὑποκάτω ἐμοῦ κατακλίνου. Ὡ Ζεῦ, εἰπεῖν τὸν
 Ἀλκιβιάδην, οἷα αὐτὸν πάσχω ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου. οἷεται μου
 δεῖν πανταχῆ περιεῖναι. ἀλλ' εἰ μή τι ἄλλο, ὦ θανμάσιε, ἐν

2 ἐτι] ὅτι C^b | 3 φάναι om V | 4 ποθ' C: ποτε BV | κοιμῶς ex
 ομψῶς B | 5 οὐ δὴ*] οὐδ' BV οὐδ' ε οὐ C | πάντ' C: πάντα BV | 8 μὲν
 σου C | 10 δράμα B δράμα V | 12 διαβάλῃ μηδεὶς C | διαβαλεῖ Hirsch-
 igius Cobetus nou. lect. p. 618 | 17 ὑπὸ κάτω B ὑπὸ τοῦ V

οὕτως δὴ 'καὶ σοὶ . . . γνῶναι'. | DIONYSIUS HAL. art. rhet. 9, 6
 p. 339 R. ἐγκωμίον λέγει ἐν τῷ συμποσίῳ Ἀλκιβιάδης Σωκράτους.
 ἐπι τέλει τοῦ ἐγκωμίον λέγει πρὸς Ἀγάθωνα ὁ Ἀλκιβιάδης 'ὄρα
 τοῖνυν, ὦ Ἀγάθων, μὴ πάθῃς ὅπερ οἱ πολλοί· ὁ γὰρ Σωκράτης
 οὗτος προσποιεῖται ἐραστῆς εἶναι, εἶτα ἐρώμενος ἀναφαινεῖται. μὴ
 οὖν καὶ σὺ τὸ αὐτὸ πάθῃς, ὅπερ καὶ πάντες πεπόνθασιν'. ἔτυχε δὲ
 ὁ Ἀλκιβιάδης ἐρᾶν τοῦ Ἀγάθωνος καὶ ἐβούλετο ὑπὸ μηδενὸς ἄλλον
 αὐτὸν ἐρᾶσθαι, καὶ ἐπὶ τέλει ἐρῶντι τὴν παραινέσιν (cod. Paris.: παραι-
 τηοιν ed.) τὴν πρὸς Ἀγάθωνα, ὡς ἐπὶ τοῦ ἐγκωμίον λέγων. αὐτὸς
 ἐξηγεῖται ὁ Σωκράτης τὴν τέχνην 'νήφειν μοι δοκεῖς, ὦ Ἀλκιβιάδη',
 — δοκεῖ γὰρ μεθύειν ὁ Ἀλκιβιάδης — 'οὐ γὰρ ἂν κοιμῶς γε' φησί
 'τὸ σατυρικὸν δράμα περιέβαλες, εἰ μὴ ἔθῃες. καὶ πάντα ταῦτα
 εἰρηκας ὑπὲρ τοῦ διαβάλλειν ἐμὲ καὶ Ἀγάθωνα, ἵνα ἐγὼ μὲν σοῦ
 ἐρῶ καὶ μηδενὸς ἄλλον. καὶ γὰρ ἐποίησας αὐτό', φησὶν 'ὡς οὐδὲν
 [ἦ] ἐπὶ τέλει αὐτὸ εἰπών, ὡς οὐκ ἔνεκα τούτου πάντα τὰ ἄλλα εἰρη-
 κῶς. ἀλλ' οὐκ ἔλαθες, ἀλλὰ τὸ σατυρικὸν δράμα τοῦτο ἀνεφάνη'.
 οὕτω γὰρ τοι γίνεται ἡ τέχνη καὶ παραδίδοται. | 3—12 HERMOGENES
 π. id. II 6 t. III p. 332, 11 W. | 10 TIM. PHOT. σατυρικὰ δράματα·
 (δράματα add. Iahnus) πλείονα ἢν ἔθος ὑποκρίνεσθαι, ἐν οἷς μεταξὺ
 ταῦτα ἐμίγνον πρὸς διάχουιν. | 14 ARISTAEN. ep. I 25 ἔπειτα παρα-
 καθέξεται μέση ἐμοῦ τε καὶ Παιμφίλου, ἵνα χωρὶς ἡμᾶς διαλάβῃ.

μέσφ ἡμῶν ἕα Ἀγάθωνα κατακεῖσθαι. Ἀλλ' ἀδύνατον, φάναι
 τὸν Σωκράτη. σὺ μὲν γὰρ ἐμὲ ἐπήνεσας, δεῖ δ' ἐμὲ αὖ τὸν
 ἐπιδέξι' ἐπαινεῖν. ἐὼν οὖν ὑπὸ σοὶ κατακλινῆ Ἀγάθων, οὐ
 δὴ που ἐμὲ πάλιν ἐπαινέσεται, δεῖν ὑπ' ἐμοῦ μᾶλλον ἐπαινε-
 5 θῆναι; ἀλλ' ἔασον, ὦ δαιμόνιε, καὶ μὴ φθονήσης τῷ μεираκίῳ 223
 ὑπ' ἐμοῦ ἐπαινεθῆναι· καὶ γὰρ πάντ' ἐπιθυμῶ αὐτὸν ἐγκωμιά-
 σαι. Ἰοῦ ἰοῦ, φάναι τὸν Ἀγάθωνα, Ἀλκιβιάδῃ, οὐκ ἔσθ' ὅπως
 ἂν ἐνθάδε μείναιμι, ἀλλὰ παντὸς μᾶλλον μεταναστήσομαι, ἵν'
 ὑπὸ Σωκράτους ἐπαινεθῶ. Ταῦτ' ἐκεῖνα, φάναι τὸν Ἀλκιβιά-
 10 δην, τὰ εἰωθότα· Σωκράτους παρόντος τῶν καλῶν μεταλαβεῖν
 ἀδύνατον ἄλλω. καὶ νῦν ὡς εὐπόρως καὶ πιθανὸν λόγον εἶπεν,
 ὥστε παρ' ἑαυτῷ τουτοὶ κατακεῖσθαι.

39 Τὸν μὲν οὖν Ἀγάθωνα ὡς κατακείσθαι παρὰ τῷ Σω- B
 κράτει ἀνίστασθαι· ἐξαίφνης δὲ κωμαστὰς ἦκειν παμπόλλους ἐπὶ
 15 τὰς θύρας καὶ ἐπιτυχόντας ἀνεωγμέναις ἐξίόντος τινὸς εἰς τὸ
 ἄντικρυς πορεύεσθαι παρὰ σφῶν καὶ κατακλίεσθαι, καὶ θορόβου
 μετὰ πάντ' εἶναι καὶ οὐκέτι ἐν κόσμῳ οὐδενὶ ἀναγκάζεσθαι
 πίνειν πάμπολυν οἶνον. τὸν μὲν οὖν Ἐρυξίμαχον καὶ τὸν Φαῖ-
 δρον καὶ ἄλλους τινὰς ἔφη ὁ Ἀριστόδημος οἴχεσθαι ἀπίοντας,
 20 ἔδὲ ὑπνον λαβεῖν καὶ καταδαρθεῖν πάντ' ἄνευ πολλῶν, ἅτε μακρῶν C
 τῶν νυκτῶν οὐσῶν, ἐξεγρεσθαι δὲ πρὸς ἡμέραν ἤδη ἀλεκτρονό-
 νων ἄδόντων, ἐξεγρόμενος δὲ ἰδεῖν τοὺς μὲν ἄλλους καθεύ-
 δοντας καὶ οἰχομένους, Ἀγάθωνα δὲ καὶ Ἀριστοφάνη καὶ Σω-
 κράτη ἔτι μόνους ἐρηγοροῦναι καὶ πίνειν ἐκ φιάλης μεγάλης
 25 ἐπιδέξια. τὸν οὖν Σωκράτη αὐτοῖς διαλέγεσθαι· καὶ τὰ μὲν
 ἄλλα ὁ Ἀριστόδημος οὐκ ἔφη μεμνησθαι τῶν λόγων· οὔτε γὰρ
 ἐξ ἀρχῆς παραγενέσθαι ὑπονοσιάζειν τε· τὸ μέντοι κεφάλαιον, D

1 ἀλλ' C: ἀλλὰ BV | 2 δ' C: δὲ BV | αὖ τὸν Bekkerus: αὐτὸν BVC
 αὖ τόνδ' cī. Astius | 3 ἐπιδέξι' BV ἐπιδέξια C | οὐ] οὕτω Badhamus
 praef. | 4 δεῖν*] πρὶν BVC παρὸν Badhamus, παρὸς ὑπ' ἐμοῦ ἄλλον id. |
 μᾶλλον] ἄλλον Maduignus adu. I p. 397 | interrogare Socratem udidit Astius,
 affirmantem cum plerisque fecit Iahnus | 7 ἰοῦ ἰοῦ C | 8 ἂν om C | ἵν'
 C: ἵνα BV | 9 ταῦτ' C: ταῦτα BV | 11 εἶρε B | 12 ἑαυτῶ|| B | 15
 ἀνεωγμέναις B | ἐξίοντος V | 16 παρὰ σφῶν BV παρὰ σφας C | 17 πάντ'
 C: πάντα BV | 18 πίνειν om C | 20 ἐδὲ (in litura?) B: ὁ δὲ V ἕαδε C |
 20 et p. 128, 5 καταδαρθεῖν Rettigius | 21 ἀλε[κρ]υρόνων cum ras. V |
 25 ἐπιδέξια C, Athen. p. 192 A: ἐπιδέξια BV | 26 μεμνησθαι B

9 PLUTARCH. quaest. conu. II 1, 5 p. 632 B δοκεῖ τὰ λυποῦντα
 τοὺς ἐνόχους σκώμματα τοῖς μακρῶν οὔσι τῆς διαβολῆς ἡδονὴν τινα
 καὶ χαρὰν ποιεῖν . . . διὸ . . . καὶ Σωκράτην πάλιν Ἀλκιβιάδης ἔσκωπεν
 εἰς ζήλοτυπῖαν τὴν περὶ Ἀγάθωνος. | 20 BOETHYS Milleri mél. p. 401
 καταδάσθω· κατακοιμῶμαι. | 23 ATHENAEVS V p. 192 A (supra p.
 7 sq.). XI p. 504 F (s. p. 10).

ἔφη, προσαναγκάζειν τὸν Σωκράτη ὁμολογεῖν αὐτοὺς τοῦ αὐτοῦ ἀνδρὸς εἶναι κωμωδίαν καὶ τραγωδίαν ἐπίστασθαι ποιεῖν, καὶ τὸν τέχνη τραγωδιοποιὸν ὄντα καὶ κωμωδιοποιὸν εἶναι. ταῦτα δὲ ἀναγκαζομένους αὐτοὺς καὶ οὐ σφόδρα ἐπομένους νυστάζειν, καὶ πρῶτον μὲν καταδαρθεῖν τὸν Ἀριστοφάνη, ἤδη δὲ ἡμέρας 5 γυγνομένης τὸν Ἀγάθωνα. τὸν οὖν Σωκράτη κατακοιμήσαντ' ἐκείνους, ἀναστάντ' ἀπιέναι, καὶ ἔωσπερ εἰώθει ἐπεσθαι, καὶ ἐλθόντα εἰς Λύκειον, ἀπονηψάμενον, ὥσπερ ἄλλοτε τὴν ἄλλην ἡμέραν διατρίβειν, καὶ οὕτω διατρίψαντα εἰς ἐσπέραν οἴκοι ἀναπαύεσθαι.

3 τραγωδιο ποιὸν (sub ο π hyphen) B τραγωδιοποιὸν C | ὄντα καὶ 5: ὄντα BVC | κωμωδιο ποιὸν (sub ο π hyphen) B | 5 καὶ πρῶτον C | 6 γενομένης 5, Hirschigius | κατακοιμήσαντ' B κατακοιμήσαντα V: κατακοιμήσαντ' C κατακοιμήσαντα Athenaeus p. 192 B | 7 ἀναστάντ' . . . εἰώθει om C | ἀναστάντ' Athenaeus: ἀναστάντα BV | καὶ 8 Hermannus: καὶ BV καὶ αὐτὸς 5 καὶ ἱ Bekkerus | 8 τὴν ὅλην Stephanus | 10 συμπόσιοι ἢ περὶ ξρωτος subscribunt BC

1 ΠΛΑΤΟ de re p. III p. 395 A ἐπεὶ που οὐδὲ τὰ δοκοῦντα ἐγγὺς ἀλλήλων εἶναι δύο μμήματα δύνανται οἱ αὐτοὶ ἅμα εὖ μμῆσθαι, οἷον κωμωδίαν καὶ τραγωδίαν ποιῶντες. ἢ οὐ μμῆματε ἄρα τούτω ἐκάλει; Ἐγωγε· καὶ ἀληθῆ γε λέγεις, ὅτι οὐ δύνανται οἱ αὐτοί. | 8 ARISTID. or. 23 t. I p. 287.

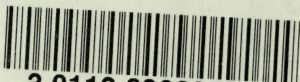

UNIVERSITY OF ILLINOIS-URBANA

881P5CO J1875

C001

PLATONIS SYMPOSIUM IN USUM SCHOLARUM EDI

3 0112 023820530